

శ్రీ సద్గురజేనమః.

శ్రీకృష్ణ రుక్మిణీ సంవాదం. జను

సు జ్ఞాన శాస్త్రము.

శ్రీ మదచలగురుమూర్తియగు

పోకల - శేషచలము నాయనివారి

శిష్యుండగు

పోలకం - నరసింహం శెట్టి గారిచే

రచియింపబడి,

తద్గురువుత్తులగు

అశుకవి శిష్యామణి

పోకల - వేంకట నరసింహారావు నాయనిచే

సవరింపబడినది

వైవారివద్ద ఈగ్రంథ స్వతంత్ర హక్కునుపొందిన

వెస్టువార్డు అండు కంపెనీవారి,

అమెరికా డైమండు ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రించి ప్రచురింపబడినది

నెం. 12, ఇన్ స్పెక్టరు సుబ్రహ్మణ్యులు నాయుడువీధి,

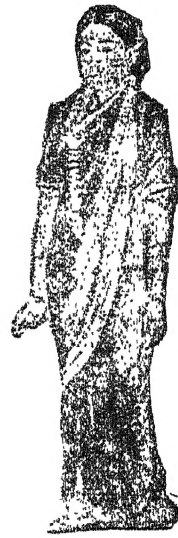
చాకలపేట, మదరాసు 21.

8-వ కూర్పు 2000

రిజిస్టరుకాఫీర్లలో 1956 [పా 2-0-0

శ్రీ కృష్ణమూర్తి

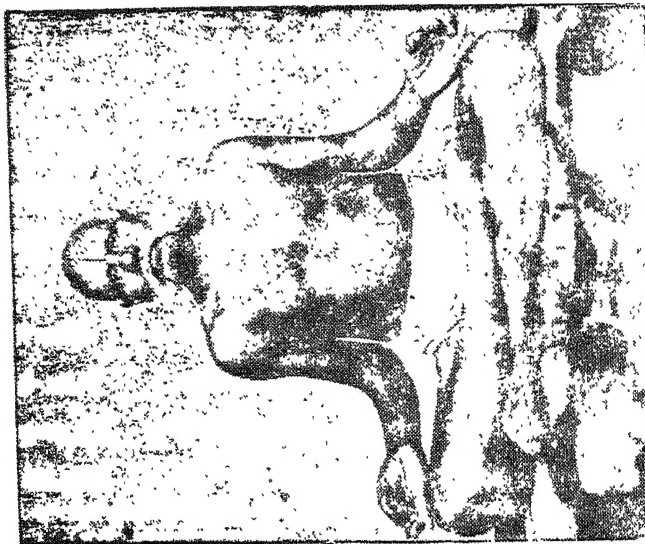

దక్కణీ దేవి

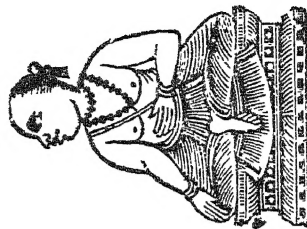
విషయనూచిక.

పుట సంఖ్య

1. ద్వారకాపురవర్ణన	3
2. శ్రీకృష్ణదత్తాత్రేయ సహద ప్రారంభము	6
3. సాధన చతుష్టయములు	9
4. చతుర్విధ పురుషార్థ లక్షణము	10
5. గురుమూర్తి ప్రభావము	14
6. దైవ లక్షణము	17
7. భాగవత లక్షణము	21
8. జీవహింస లక్షణము	23
9. ఆశ్రమ లక్షణము	26
10. కుల లక్షణము	28
11. పిండోత్పత్తి లక్షణము	34
12. ప్రాప్తకర్మ లక్షణము	34
13. భక్తి లక్షణము	37
14. కర్మ లక్షణము	38
15. యమదండన వివరణము	41
16. యోగ లక్షణము	47
17. అష్టాంగ లక్షణము	48
18. పంచముద్రల లక్షణము	49
19. ప్రపంచోత్పత్తి లక్షణము	51
20. సాంఖ్య లక్షణము	52
21. తారక లక్షణము	56
22. జీవాత్మ పరమాత్మ లక్షణము	64
23. తనుచతుష్టయ నిర్ణయము	65
24. షట్చక్ర నిర్ణయము	66
25. హంస లక్షణము	71
26. భగవంతుని విశ్వరూప లక్షణము	78
27. కాలప్రమాణ లక్షణము	82
28. మిథ్యాజగల్లక్షణము	88
29. మరణ చిహ్నములు	95
30. అచలభావము	97

అచలగురువు పోతల - శైవాచలస్వామివారు

పోతల - సరసింహం నెట్టి

శ్రీ సద్గురజేనమః

శ్రీ కృష్ణ రుక్మిణీ సంవాదం బను

ను జ్ఞాన శాస్త్రము.

ప్రథమా శ్వాసము.

శ్రీ గురునాథుని బరమ శ్రీ సిద్ధుని వద్వయు నప్రమేయునిఁ

రాగవికార దూరుని నిశరంజను నిర్గుణ నిర్వికారుని । న్నాగమవేద్యు
సర్వయయు శ్రీ నక్షత్రవద్యయుఁ గేవలాత్మునిఁ । బాగుగఁగొల్చి యేనె
వుడుఁ శ్రీ బ్రాహ్మనజేతు నభీష్టసిద్ధికై ॥౧॥ తోటకము॥ మూర్తులకాదిమ
మూర్తియటంచుఁ । మూర్తులు వేల్పులుశ్రీమన్నుఁగదామే । మూర్తిగ
ణింతురొ శ్రీ ముఖ్యముగా నా । మూర్తివినియక శ్రీ మూర్తిదలంతుఁ ॥
౨॥ ఉ॥ సారసగర్భ చక్రధర శ్రీ శంకరనాముల నాదివేల్పులై । శారద
లక్ష్మీ పార్వతుల శ్రీ శక్తులుగాఁగొని లోకజాలము । బ్లోరియొనర్పఁగావఁ
గను శ్రీ గూల్ప వశీకరులైన ధన్యులఁ । గూరిమిఁగొల్చి వాణి రమ శ్రీ
గోత్రజడేవుల సన్నుతించెదఁ ॥౩॥ ఉ॥ ఒక్కపసిండి పెక్కునగ శ్రీ లొప్పు
గనాక్రియ దేవదానవుల । దిక్కులుపంచభూతములుశ్రీదిక్పతులు న్నుని
మూర్తులుంబుధుల । చుక్కలుమర్త్యులింద్రవిశ్వామనగాది సమస్తవస్తు
వుల । మక్కువ నొక్కఁడైనపర । మాశ్వును గూర్చి భజింతు నెమ్మదిఁ ॥
౪॥ క॥ సరసుర లోకములెల్లన । మరియున్నను లేకయున్న శ్రీ మాయసె
ఱుఁగకే । నిరతంబు బట్టబయలగు । పరిపూర్ణ బ్రహ్మమునకుఁ శ్రీ బ్రహ్మ
తయొనర్తుఁ ॥౫॥ తే-గీ॥ అవని భాగవతోత్తిము శ్రీ లనఁగఁబరఁగు । నట్టి
ప్రహ్లాద భీష్మగ శ్రీ యాంబరీష । శౌనకవ్యాసబలిశుక । జనకనార ।
దాక్షనాది మహాత్ముల శ్రీ నభినుతింతు ॥౬॥ సీ॥ పరఁగ వేమనయోగి శ్రీ
బ్రకటించిపలుమాఱు-శ్రీధరస్వామి ప్రశస్తిఁబొగడి । తివిరి శ్రీశివరామశ్రీ
దీక్షితుసేవించి-శ్రీ కృష్ణదాసునిఁజింతసేసి । చెంచురాజాప్యులఁ జిత్తం
బులొ నెంచి - కోటప్పదేవరఁగొల్చిభక్తి । వరుసగానాండ్రగీరర్వాణ
కవులనెల్ల - భావించివేత్వొక శ్రీ బ్రస్తుతించి ॥ తే-గీ॥ యచల భావజ్ఞులై

నట్టి ర యభిలబుధుల : పాదపద్మంబులకు మ్రొక్కి ర భక్తిమీఱఁ । నతు
 లమా సిదుకృపనొక్క ॥ కృతినినిపుడు । సేయఁబూనితి గురురాయ ర
 చి త్రగింపు ॥ ౭॥ తే-గీ॥ ఆంధ్రగీర్వాణతర్క కా । వ్యామరములు । ఛంద
 వేదాది శాస్త్రముల్ ర చదువ లేదు గురువరో త్తమ భవదీయ ర కరుణఁ
 జేసి । చెలఁగి యీ కావ్యమేను ర ర చింతినిపుడు ॥ ౮॥ చ॥ ధ రనవశబ్ద
 యు క్తమయి ర వై వనుతంబుగఁ జేయుకావ్య మా । సరసిబ బంధుడు
 బాడమురసద్దివసంబు విధంబు భాసిలున్ । అరయ సుశబ్దయు క్తమయి ర
 యాత్మవిచారము లేనికావ్య మా సరసపుఁజుక్కలుండియును ర జంద్రుఁడు
 దోచనిరాత్రి చందమా ॥ ౯॥ ఆ-వె॥ సత్యవంతునకు ర జక్కఁడనంబు
 లే । సత్యమునకుఁ ర గొఱఁతరాదు । గాననట్లుమోక్ష ర గ్రంథంబునకు
 లక్షణములుతొఱఁగియున్న ర నాదిచెడు నె ॥ ౧౦॥ క॥ అని యిందుఁ దప్ప
 గల దిట । ననిదిద్దియునొప్పఁజేతు ర రాధ్యులనుచు నె । మృనమున నెంచి
 వచించెద । నెనయఁగ మజ్జన్మక్రమము ర నించుక దెలియన్ ॥ ౧౧॥
 సీ॥ క్షీతిఁ గందుకూరను ర సీమతోజేరిన ర పమిడిపా డనుగ్రాహ ర
 పథమునందుఁ । గల గోనుగుంట స ర దృలిజ కులాభీందుఁ - డలఘు
 కద్వరగోత్రజలజభానుఁ । డయిన పోలకము వెం ర గనకు నర్నాంబనర
 ద్గర్భశుక్తిమ మాక్తి ర కంబనంగ లక్ష్మీచృసింహుండు ర లలినొప్పనా
 తని - దేవి లక్ష్మీయనంగఁ ర దేజరిల్లె ॥ తే-గీ॥ ధర్మగుణముల నయ్య
 రుం ర ధరియనంగఁ । బొల్పునాధ్వికి నమ్మహ ర పుణ్యునకును । బుట్టితి
 మియేవురమునొక్క ర పుత్రియలము । నారసింహుండ నేనందు ర సగ్ర
 జండ ॥ ౧౨॥ క॥ వరుసఁగఁగొండయ వెంగయ ॥ మఱిరామయ యనఁ
 గనక్క ర మాంబ యనంగాఁ । బరఁగుదురు కడమవారలు ధరను త్తమ
 గుణులు సత్య - ధనులు సధక్తుల్ ॥ ౧౩॥ సీ॥ ధారుణిశ్రీపోతు ర లూరి
 పీఠబ్రహ్మ-మునకు సద్భక్తుడై ర ముదముమీఱఁ । జెలఁగె దూ దేకులర
 సిద్ధప్ప యతనికి - లీల జంగమమర ర లింగమయ్య ॥ శిష్యుఁడతనికిని ర
 శేషరాజననొప్పె - రహినతనికిఁజెంచు ర రాజుసేవ । కుండయ్యెనతనికిఁ ర
 గోటప్పదేవర-శేషాచలాహ్వయిల్ ర శిష్యులైరి ॥ తే-గీ॥ కోరిశివరామ
 దీక్షితుఁ గొల్పెరామ । కృష్ణుఁడుమహేశ్వరుఁడతని ర కృపనుబడసెనత
 నిఁ గోటప్ప దేవర ర యాశ్రయించె । నతని సేవించె శేషాచ ర లార్య
 వరుడు ॥ ౧౪॥ మ॥ పరిపూర్ణాచల భావశీలుఁడయి త ర ద్భావంబుగ్రంథం
 బులన్ । విరచింపన్ దనుశిష్య కోటిగొలువన్ ర విఖ్యాతినింబొందిసుస్థి
 రుండై చెన్నపురంబునం దెసఁగునా ర శేషాచలాభిఖ్య మ । ధ్గురు

మూర్తి మది నెంత భక్తిమెయి న శ్రీమద్భక్తి సాంతమున్ || ౧౫ ||
 సీ! బసర నేనొక్కనాఁ శ్రీకావ్యమొనరింపఁదొడంగి యేకధఃజేయఁ
 దోపకాత్మక శ్రీ గనుమూయమదైశి శ్రీ కునియట్లు శ్రీహరి - నాకుఁ బ్రస
 న్నమై శ్రీ సన్నఁజేరి । రూఢిగా శ్రీకృష్ణ శ్రీ కృష్ణీసంవాద-మగునట్లు నా
 పేర శ్రీ సంకితంబుఁ । జేయఁగ్గతార్థక శ్రీ జెందునర్యామముల్ - వాయు
 భవంబులు శ్రీ వాయునీకుఁ । తే-గీ॥ సనుచుఁ జెప్పితిరోహితుండయ్యెనంత ।
 నట్టెమేల్కొనిచియేను నా శ్రీ నందమొదవ । నాతపంబును ఫలియించె శ్రీ
 నాదుకోర్కె । లెల్లసమకూరెననిపొంగి శ్రీ యుల్లమునను || ౧౬ || చ॥ తను
 వుదొఱంగిచూచినను శ్రీ దైవము దేశికుఁ డొక్కఁడంచునా । మనమున
 నెంచి సర్వమయు శ్రీ మాటికిఁగొల్పిముదంబు నెక్కొనన్ । ఘనముగఁ
 గృష్ణరుక్మిణుల శ్రీ గారణభూతులఁ జేసి యెంతయున్ । దెనుఁగుననే
 బ్రబంధము కృత తింపఁగబూనితిదైవతాఖ్యగన్ || ౧౭ || పవ్యంతములు,
 క॥ సర్వోత్తమునకు గురునకు । సర్వాత్మకు నిర్మలునకు సర్విమునకున్ ।
 సర్వేశ్వరునకు జ్యోతికిఁ సర్వాధారునకు హరికిఁ సర్వసయనకున్ || ౧౮ ||
 క॥ మరిమునిగణ పూజితునకుఁ । బరమాత్మకు విగతగుణికి శ్రీ భవదూరు
 నకున్ । దురితరహితునకు నిహపర । భరితునకున్ జన్మయునకు శ్రీ భగ
 వంతునకున్ || ౧౯ || క॥ రూపరహితునకు సర్వ । వ్యాపకునకు వాద
 భేద శ్రీ వర్జితునకు స । ద్రూపునకును సఖిలజగద్రీపకునకుఁగామరహిత శ్రీ
 దివ్యాత్మనున్ || ౨౦ || క॥ నిరుపమునకు శాశ్వితనునకుఁ । బరబయలగు
 నిర్వికల్ప శ్రీ పరమపదునకున్ నిరతునకుఁ గేవలాత్మకుఁ । బరునకునచలు
 నకు సర్వ శ్రీ పరిపూర్ణునకున్ || ౨౧ || కథా ప్రారంభము, తే-గీ॥ ఒప్పనంబు
 గనేనిపుడుఁ చెప్పఁబూనినట్టి గ్రంథంబునకు మొదలెట్టిదనినఁ । బుడమి
 లోపల ద్వారకాపుర మనఁగఁ । బరఁగునొకరమ్యమైనట్టిపట్టణంబు ||
 ౨౨ || క॥ పదిరెండామడలునిడుపుఁ । బదిరెండామడలు వెడల్పుఁ । బట్టణ
 మదియిఁ యుదధికి నడుమను నెంతో । ముదమొప్పఁగవిశ్వకర్మమును
 గావించెన్ || ౨౩ || తే-గీ॥ స్వర్గవైకుంఠకైలాస శ్రీ సత్యలోక । ములను
 బురుడించు వైభవ శ్రీ ములనుమించి । శౌప్యకాంచన నదమల శ్రీ రత్నమ
 యము । లగుచు వెలుఁగొందుగేహంబు లగణితముగ || ౨౪ || క॥ కనక
 మణిమయము లగుచును । గొనకొని గగనంబునంటు శ్రీ గోపురములచే ।
 ననువొందులోహనిర్మితఁ ఘనతరప్రాకారసప్త శ్రీ కంబవీధుల్ || ౨౫ || క॥
 మకరాదిసకలజలచర । నికరంబుల కునికియగుచు శ్రీ నెంతోలోతై । ప్రక
 టింపఁజెలఁగుపరిఖయు । నకలంకంబగుచుఁబురికి శ్రీ నాలుగుదెసల్ || ౨౬ ||

చ! కమలదళాపురధ్యములకం పెనువేగములై న గుట్టముల్ । అమరంగ
ద్విగజంబులకు శ నారయమించిన హస్తీయాధముల్ । యమభటకోటి
నై న మఱి శ యంతముఁజేయగఁజాలు భృత్యులుక । సమమగుభూధరం
బులకుఁ శ జక్కినితేరులు నప్పురంబునక॥౨౭॥ తే-గీ॥ దేవకాంతలరూ
పము శ లైగడనోపు । నందములచేతఁ బెంపొందు శ నిందుముఖులు ।
చక్కఁడనమునఁజంద్రుని శ ధిక్కరింపఁ । జాలుపురుషులు గలరందు శ
లాలితముగ॥ ౨౮॥ క॥ సుందర సుకుమారత్యములందున ననగానవిద్య
లందున మహదా । నందవయోవిభవంబులఁ శ గందర్వనిముంపఁజాలు
గణికా తతులుక॥ ౨౯॥ చ॥ ఎనయఁగ బ్రహ్మవేత్తలగునిద్యమనస్కులు
భూసురోత్తముల్ । ఘనమగువిక్రమస్ఫురణ శ గల్లియధర్మములేని ష్టత్రి
యుల్ । ధనముననా కుబేరునకుఁ శ దారునుహెచ్చినటించునై శ్మశ్శులుక॥
బనుపడసేవ్యవృత్తిగురుభక్తియుఁగల్గినశూద్రులప్పురిక॥ ౩౦॥ క॥ కొమ
రగు మకరతతోరణ । సముదయములు వెలయుచుండు శ సకలదిశలతో
ఘమఘమ వాసనలొడవెడి । రమణీయతై నయ్యట్టిరాతెరువులతో॥
౩౧॥ తే-గీ॥ వీధివీధులనంగళ్లు శ విమలముగను । గామితార్థంబులెల్లను
గలిగియుండు । గణన సేయ గరానట్టి శ మణులచేతదానిసరిపోల్పరాదు
ర శ త్నాకరంబు॥ ౩౨॥ చ॥ కొనకొని మేడలందు బలుశోపురపజ్జు
లనాటినట్టియా । ఘనతరమైన సోమరవి శ కాంత శిలా తతులందు సాం
పుగాఁ । గనుబడు నీడలంగనియుఁగల్గరమొందుచుఁ బెక్కుభంగులక॥
జనములనేక సూర్యులని శ చంద్రులు పెక్కిని జాతురప్పురిక॥ ౩౩॥
తే-గీ॥ హంస కోకిల కీరంబు శ లమ్మయూర । మాదిపక్షులెల్లను శ నది
యునిలయ । మగుచుఁజందన మాకంద శ మాదివృక్ష । రాజచేకొప్పు
చుండు నా శ రామములును॥ ౩౪॥ క॥ జలజములు నల్లకలువలునులలి
తమగు చంద్రకాంత శ సోపానగతుల్ । గలిగిబహునిర్మలొడక । ములచే
నేకాలమింకిపోనిసరన్నల్॥ ౩౫॥ ఉ॥ ఆపురిరమ్య హర్ష్యములునాపు
రికోటలుగోపురంబులు । న్నాపురిరాజమార్గములు శ నాపురిసాంపు విశా
లగేహముల్ । ఆపుర రామకీమలును శ నాపురదివ్యతటాకవర్గముల్ ।
ఆపురపై భవంబులును శ నారయబ్రహ్మకునైనశక్యమే॥ ౩౬॥ క॥ కోరిగ
నుంగొననెంతటి । శూరులకును వశముగాదుశోధింపఁగనే । చోరులకు
నలవిగాదిక । నే రిపులకుఁజొరనశక్య శ మిలనాప్రోలుక॥ ౩౭॥ క॥ ఆప
ట్టణంబునకుసరి । యేపట్టణమైనజగతి శ నెన్నఁగరాదా । నాపురిగాపుర
ముండెడు । నాపుణ్యులభాగ్యమింత శ యనఁగావశమే॥ ౩౮॥ క॥ ఆనగర

మేలుధీరుడు । మానిత విజ్ఞానమయ్యుండు మాయాహుడుడు । నానా
 లోకగురుండును । నానిగమాంతుండుకృష్ణుఁడనఁగావెలయున్ ॥ ౩౧ ॥
 క॥ పదునాలుగు భువనంబులు । పడపడి తనయందునిలిపె శ్రీబ్రహ్మాదు
 లకున్ । మడిదెలియురాకనిర్గుణపదమున భాసిల్లునతఁడూపరిపూర్ణుడై ॥
 ౪౦॥ తే-గీ॥ అష్టభార్యలతోడను శ్రీ సధికసాఖ్య । మనుభవించుచు నిర
 తంబు శ్రీ మునులతోడ । గోష్ఠిసల్పుచు నేమిటఁ శ్రీ గొఱతలేక । చక్రధ
 రుండుండె నత్యంత శ్రీ సంధ్రమమున ॥ ౪౧॥ క॥ ఆరితి నందమానుడు ।
 వారక నాందీపు వలనఁ శ్రీ బడసినవిద్యుత్ । గోరినభక్తులకిచ్చుచుఁ గూరి
 మిమిఱంగమార శ్రీ గురుండుండుతతో ॥ ౪౨॥ చ॥ సతతము దక్కిణీస
 త్రియు శ్రీ సాధుచరిత్రయుముక్తిగోరి దాఁ । బతికడభక్త కోటుబెడఁ శ్రీ
 బాయక భక్తివహించుమార్గమున్ । హితమతిజూచి చూచియదిరయేగ
 తినాకులభించుఁగాత యం । చతివయు భర్త వేడుటకుఁ శ్రీ సంకయమొం
 దుచు సిగ్గుబొందుచున్ ॥ ౪౩॥ తోటకము॥ ఎన్నిదినంబులఁ కీగతినున్న ।
 నున్న దెసార్థక శ్రీ మూరకయంచున్ । బన్నుగనవ్వుడ శ్రీ భర్తను వేడెన్ ।
 దిన్నగనాచెలి శ్రీ తెంపువహించెన్ ॥ ౪౪॥ వ॥ అంత డ॥ ఆచ్చపలాఠీ
 యాపగల శ్రీ యచ్చుతుండేరఁగ లేకయూత్మలో । మచ్చిక నెంచెట్లుహరి
 మానినికేల యటంచు నెంచునో । యిచ్చునో లేక కారణము శ్రీ నీయక
 యెంతయూఁగోపించునో । హెచ్చగునాదుపూర్వఫల మెట్టులనున్నదొ
 యంచుఁజింతిలున్ ॥ ౪౫॥ సీ॥ ఎనితమోక్షమునందు శ్రీ వాంఛయొక్కట
 గాని - కొండొకధర్మంబుఁ శ్రీ గోరదయ్యె । స్నానంబుఁజేయదు శ్రీ చలు
 వలుగట్టదు - పుష్పముల్పెట్టదు శ్రీ భూషలిడదు । గంధంబుఁబూయదు శ్రీ
 కస్తూరితిలకంబు శ్రీ దిద్దదు కాటుకఁ శ్రీ దీర్చదబల । కీరంబుఁబిల్వదు శ్రీ కేకి
 హంసలఁబ్రోవ - దలకోకిల పల్కు శ్రీ లాదరింప ॥ తే-గీ॥ దన్నపానాది
 తమలంబు శ్రీ లంటదతివ । భోగమును నిద్రఁగోరదు - పుణ్యచరిత॥ చెలు
 లంగన్నైత్తిచూడదు శ్రీ చెలులవలన । నేవఁగై కోదుపల్కుదు శ్రీ చెలుల
 తోడ ॥ ౪౬॥ చ॥ పడఁతుక యింతకాలమును బాయక నాధునిచెంతనుం
 డియున్ । దడయుట కేమికారణమొ శ్రీ దామును జేసినయట్టి పుణ్యమి ।
 య్యెడనొనఁగూడఁగావలయు శ్రీ నింతిభానుఁడుగ్రంథంకునంతలో । నొడలను
 బ్రాణముల్నిలుపఁగోపదు తాఁగనునొక్కయేడుగన్ ॥ ౪౭॥ స్వాగతము॥
 వారిబాఠీతన శ్రీ వల్లభుండేరన్ । మారుతంద్రితను శ్రీ మన్ననసేయన్ ।
 గోరియున్నతన శ్రీ కోర్కెయందీటన్ । శౌరి నెమ్మదిని శ్రీ సారెకు నెంచున్ ॥
 ౪౮॥ వ॥ అట్టియెడ, సీ॥ నేనున్నవిభుచెంత శ్రీ నెలతపోరాదని - యేగ

నోయనుభంగి శ నినుడుగ్రుంకె । ముద్రలై దునుగాంచు శ ముదితయూఁ
 అంగన్న - కరణిసాంధ్యారాగ - కాంతిదోచె । సకలభూతంబులుశత్రు
 బుగను నున్న - చందంబుతారకా శ బృందమొప్పె । సుజ్ఞానమనువెల్లు
 బాడక విడనన్న - గతినిలడమమెల్ల శ గప్పగొనియె॥ తే-గీ॥ దరుని
 యజ్ఞానతిమమెల్ల శ దగ్ధమనుచు । దేవీవియనుమేటిసుజ్ఞాన శ తేజమమరు
 ననుచుఁజాటినగతిఁజుద్రులడంబరమున॥ జెలఁగియుదయించెదిమిరేభ
 సింహమగుచు ॥ర॥ ఉత్సాహ॥ సరసమైన హేమరత్న శ సాధమందున
 పృథ్వాసరసిజాతుండంతసారశాన్నముల్బుజించియు॥ వరసుభూషణంబ
 రాదిరవస్తుతేపవాదులు॥ గరముఁదాల్చి హంసతూలికంబుఁచేరియుండ
 గ॥గి॥ చ॥ అతివయు రాత్రిమంచినమతంబనియెంచి భుజించిమించి
 సమృద్ధిఁబతిం జేరగాఁదలచి శ మంజుగుంధములెల్ల బూసి తా । నతు
 లిత పశ్చ్రముల్లాడపు శ లాదిగఁబెట్టి త్రిలోకమోహిసి । గతిఁబాడసూప
 నాయువతీ శ కాంతునిఁజేరుట వింతదోపగ॥ గి॥ తామరసవృత్తము॥
 కలిగొనిమోదము శ కాంతకునంత॥ దొలఁగెనుశంకయు శ దోచెను
 ధైర్యం । బలరె వివేకము శ భక్తి ముక్తి॥ దెలియగ ముక్తినిరదీప్ర
 మునొందె॥ గి॥ సీ॥ పతిదైవమనియాత్మ శ భావించుసేవించు శ
 బూజించువందనం శ బుల నొనర్చు । వరునిదక్కను నన్య శ పురుషుల
 గలనైన - గన్నెత్తిచూడదారకమలనయన । ధవునకుఁబరిచర్యలదానొ
 నర్చునుగాని - సేవకులనునేరి శ జేయసిదు । చనువిచ్చిననుభర శ సతి
 గురుత్వము భక్తి - దప్పదు విభునాజ్ఞ । చాటదెవుడు ॥తే-గీ॥ రామ
 రత్నంబు పట్టంపు శ రాణినుగుణి । దివ్యచారిత్ర దుక్కిణి శ దేవిమిగుల
 భక్తివెలయంగఁ జనుదెంచి శ పద్మరాభు । పాదపద్మములకుఁమొక్కి శ
 పల్కెనిట్లు॥గి॥ ఉ॥ ఓపరమాత్మ విశ్వముఖ శ యో పరమేశ్వర యోప
 రాత్పరా శ యోపరవస్తురూపహారి శ యోదురితాంతక యోకృపానిధి
 యోపరహంస సర్వసమ శ యోమునివందిత యోమహాప్రభో నాపలు
 కాదరించిదయ శ నన్నికఁ బ్రోవుము ప్రాణనాయకా ॥గి॥ ఆ-వె॥
 సారిదిజీవునకును శ సుఖదుఃఖములు రెండు । జన్మజన్మములను శ సంభ
 వించు । జన్మవలననేమి శ సౌఖ్యంబుగనరాదు । గానజీవుఁడెట్లు శ గాంచు
 ముక్తి॥ గి॥ క॥ జన్మంబేలావచ్చెనొ । జన్మమూఁదప్పించుకొనెడు శ సాధ
 నమిఁక సీ । జన్మమునఁగలదొలేదో । జన్మమురోసితినిముక్తి శ సాధనకొ
 అకు॥ గి॥ తే-గీ॥ ఎన్నిదినములుబ్రతికిన శ నేమిఫలము । కాటికేగద
 యామాయ-కాయమరయచచ్చిచచ్చియు బుట్టంగఁజాలత్రమములు ।

తిరిగిపుట్టని మార్గంబు శ దెలుపుమిశ॥ ౧౭॥ క॥ పరభక్తలొకరక్షక ।
 పరిపరివిధములను నిన్నె శ ప్రార్థించెదనా । మొరవిని సతియనిద్రోయక ।
 కరుణించియు నాదుజన్మ శ గడతేర్పడగుశ॥ ౧౮॥ క॥ అనియిట్లువేడు
 దుక్కిణి । గనియాపురుషోత్తముండు శ కడుమోడమునశ । దనలోనె
 తారుమెచ్చుచు । దనసతిమది సరయోగోరి శ తానిట్లనియె॥ ౧౯॥
 తోటకము॥ భామిని నీదగు శ పల్కులు, నాహా! యేమిచిచిత్రము ! శ
 ఇందులకెందుశ । గామితవాంఛలుగకనుమోక్షం బేమిపదార్థమో -
 యెన్నగదానిశ॥ ౨౦॥ ఆ-వె॥ తదణి నీదుచక్క శ దనమునక్రియలం ।
 కారమునకుండగును శ కలికినాతోఁ గలసిపొమ్ముమోక్ష శ కాంక్షనీకే
 టికిసురతకేళికంటె సుఖముగలదె॥ ౨౧॥ క॥ విను బ్రహ్మనందనుఖం ।
 బునకంటెను హెచ్చునుఖము శ భోగానందంబని పచియించుటవినమే!
 వనజాసనుఁడాది దివిజ శ వర్గములెల్లశ॥ ౨౨॥ ఆ-వె॥ అనిన నిత్యమైనశ
 యట్టి బ్రహ్మనంద । సుఖముకెనయెపోల్చి శ చూడమదన । కేళియల్పసు
 ఖము శ కేవలం బని యన ! నింతిఁజూచి శౌరి శ యిట్లులనియె॥ ౨౩॥ క॥
 నీమాటలు నీతేటలుఁ । నీ మానసవృత్తితెగువ శ నీనేర్చులునుశ॥ ౨౪॥ నీ॥
 దికింపగుఁగకను । నామనమున కింపుగావు శ సలినదభాక్షి॥ ౨౫॥ నీ॥
 కాంచన నవరత్న శ కలిత నిర్మితమైన - మేడలున్నవి నీకు శ మెలఁ
 గుటకును । వెలలేనిభూషణోపకరణములున్నవిదాల్చ-కనకాంబరములాది శ
 గలవుకట్ట । లీలకు హంసతూ శ లిక పాన్పులున్నవి - పూయుటకు
 సుగంధ శ ములునుగలవు । అష్టభార్యలలోన శ నధికురాలవునీవు పట్టం
 పురాణివై శ పరఁగుచుంటి॥ తే-గీ॥ వఖలభోగంబులునుగల శ వనుభ
 వింపఁ । జెలులుపెక్కండ్రుగలరు నీ శ సేవకేయఁ । గూర్చి సంతతిగల
 దేమి శ కొదువనీకుఁ । నింతకంటెను మోక్షంబ శ దెక్కువగునె॥ ౨౬॥
 క॥ సారంబుద్రవర్ణము ని । స్సారముమోక్షంబుగాఁగ సర్వజనులశ ।
 సారంబులేని మోక్షముఁ । గోరుటయిదివెట్టితనము శ కోమలిసీకుశ॥ ౨౭॥
 క॥ జగములయందుఁ త్రివర్ణము । పొగఁదొందు సమస్తమునకుఁ బూర్వ
 క్రియగా । నెగడును మోక్షమునిష్క్రియ । యగుదుండఁగఁ గ్రియగ
 నీకుఁనగుపడుటెట్ల॥ ౨౮॥ నీ॥ నావుడు నావాసు శ దేవుని నీక్షించి -
 తెలివిమై దుక్కిణి - దేవిపల్కె । నోవుండరికాక్ష శ యొప్పుగానివియెల్ల-
 వచ్చునపుడుమనముఁ తెచ్చినామె । పోవునప్పుడునొక్క శ పుచ్చినవ
 క్కె-నఁ-గొంచుపోవుటయులే శ దెంచిచూడ । సర్వంబుమధ్యనేసంభ
 వంబయ్యెను - సర్వంబుమధ్యనే శ సమసిపోవు॥ తే-గీ॥ కలిమిలేములు

శాశ్వత శ్ర ములునుగావు । నీటిపై బుగ్గ తనువును శ్ర నిలువఁబోదు । అఖ
లమును మాయనిత్యమై శ్ర నట్టిపడముఁ । దెలియఁగోరినదానను శ్ర జలజ
నాభ॥ ౨౦॥ ఉ॥ తల్లియుఁ దండ్రీయుఁ గురుడు శ్ర దై వమునీవని యెల్ల
ప్రాద్దునా॥ యుల్లమునందునమ్ముకొని శ్ర యుంటిమహాత్మదయారసంబుచేఁ ।
గల్గయునిక్రముఁ దెలిపి గ్రక్కున మోక్షము నీవెయ్యవే । నొల్లను
నీదు దివ్యపవ శ్ర యుగ్మముడక్కను భక్తవత్సలా॥ ౨౧॥ క॥ మీకుందెలి
యని ధర్మము । లోకంబునఁగలదెసర్వ శ్ర లోకశరణ్యామికరుణఁగోరి
యుంటిని । జేకొనినను నీళ్లముంపు శ్ర చేర్చుము పాలక॥ ౨౦॥ క॥ నీతుల
మీరలెఱుంగని । రీతిని మీయెదురఁగొన్ని శ్ర రి క్తవచనముల్॥ భ్యాతిగఁ
బల్కితినిప్పుడు । నాతప్ప త్నమించి దయను శ్ర నన్నేలుహరీ॥ ౨౧॥
తే-గీ॥ అనిన సతిఁజూచికృష్ణుఁడ శ్ర హ్లాదమొంది । సఖయలెల్లను సా
మాన్య శ్ర సతులెగాని । యింతిసీబుద్ధిఁజూడంగ శ్ర నెంతో పెద్ద । యబల
యెవ్వరు నీవలె శ్ర నడుగరిల్లు॥ ౨౨॥ ఉ॥ ఎప్పుడునాదుసన్నిధిని శ్ర నిందు
నిభావన నీవునిల్చి యీ । యిప్పటియట్లు మోక్షమును శ్ర నెన్నఁడుఁగో
రవుకోరియుండినక॥ జెప్పమునీవుమున్నుధరలేచేసినపుణ్యము వెంటనంటి
ని । నిప్పుడుపొందె నయ్యదియునీకునుగల్గె నమోఘవాక్యముక॥ ఉ॥
లోకమునందు సంపదయు శ్ర లోభములేకయ పుత్రిపుత్రులక॥ కైకొనఁ
గోరుచుండుదురు శ్ర గాకలమోక్షముగోరరెవ్వరుక॥ నీకీటువంటి వాంఛి
తములేనిక్రముగల్గుట చోద్యమయ్యడిక॥ బ్రాకటమైన నీవిమలభాగ్య
మెభాగ్యము హంసగామినీ॥ ౨౩॥ క॥ రత్నములుదిను మరాళమురత్న
ములనెగాని తినువె శ్ర రాళ్ళనుగాంశా॥ రత్నమ నీవటుము క్తికియత్నిం
చినదానివితర శ్ర యత్నములేకే॥ ౨౪॥ తే-గీ॥ పడఁతి నీప్రశ్నత్రైలోక్య
పావనంబు । అబ్బభవునకుడలపోసి శ్ర యడుగరాని । గోప్యమడిగితి వది
యెనా శ్ర కోర్కెఫలము । నదియెనా పెద్దనితేప శ్ర మగుధనంబు॥ ౨౫॥
క॥ సంతతము నీవునాయెడ । నెంతయునెడ తేగనిభక్తి నెఱపుదుగానక॥
ఇంతకు నీపైదయ వది । యెంతటిమర్థంబునైన శ్ర నెఱిగింతుడగక॥
౨౬॥ ఉ॥ మానిని వి త్రమాదిగసరమ స్తముకంటెను హెచ్చుప్రాణముల్
ప్రాణముకంటె నెక్కువగురబ్రహ్మపదంబగు జ్ఞానవి త్రముక॥ బ్రాణము
నైన నిచ్చుటకులే బ్రాణములొప్పునుగానియేరికిక॥ జ్ఞానధనంబు నిచ్చు
టకులేసాధుజనంబులు సై ప రెంతయుక॥ ౨౭॥ క॥ గురుభక్తిలేనివారికి
నెఱిగింపఁగఁ బోల దిట్టి శ్ర నిర్మలబోధక॥ గురుభక్తి గుదిరియుండిన ।
నరునకు నుపదేశమీయ శ్ర నగునాద్యులకుక॥ ౨౮॥ చ॥ భువిసెనరైన

గారణముః శ్రీ బొందంగఁబెద్దల నాశ్రయించినకా । బ్రవిమలచూడ్కివారి
 నిజ శ్రీ భావముశోధనఁ జేసియీదగుకా నవరస మొల్కుభూతలమునందు
 నజేయ ఫలించుసన్యముల్ । చవిటిపొలంబు దున్నియును శ్రీ జల్లినవిత్తులు
 పండనేర్చునే॥ ౮౦॥ ఉ॥ గారవ మొప్పఁబెద్దలనఁ శ్రీ గా శతవృద్ధులుగాదు
 విద్యులకా । మీఠినవారుగాదు భువి శ్రీ మేటి నగంబులయంతలేసివా ।
 రారయఁగాదు జ్యేష్ఠకుల శ్రీ మందుజనించినవారుగాదు చూ । ధారుణిఁడ
 మ్మందామెగను శ్రీ ధన్యులె పెద్దలు నిశ్చయంబుగకా॥ ౮౧॥ ఆ-వె॥ అట్టి
 వారివెడకి శ్రీ పట్టియనుదినము । దేవదేవుఁడంచు శ్రీ దెలిసిగుడుని । సేవఁ
 జేసియతని శ్రీ చిత్తంబుమెప్పించిముక్తిగాంచవలయు శ్రీ మొదలునరుఁడు॥
 ౮౨॥ క॥ వణితామణిమోక్షమునకు । ననువొందగవలయుసాధర నంబు
 లునాల్గుకా । మునుదెలియనగునుగావున వినిపించెద వినుమువాని శ్రీ విధ
 మునుధరుణి॥ ౮౩॥ నీ॥ వరుస నిత్యానిత్య శ్రీ వస్తువివేకంబు - కలిగియుం
 డుట యొందు శ్రీ ఘనముగాను । మూత్ర వమనవిష్ఠ శ్రీ ములకానలేనట్లు-
 లిహః స్వర్గభోగేచ్ఛ శ్రీ లేనిదొకటి । సంతతంబు శ్రీమాది శ్రీ పట్కము
 సంపత్తి శ్రీ నలువొందుచుండెను శ్రీ నదియునొకటి । మోక్షంబుకొఱకునశ్రీ
 పేక్షించుటయు ముము - త్తత్వమన నొకటి శ్రీ సరవినిట్టి॥ తే-గీ॥ సాధన
 చతుష్టయంబిల శ్రీ సంభవింతు । నరుఁడె యధికారిమోక్షంబు శ్రీ నకును
 నర్హుఁడట్టిశిష్యునిఁ గనిపెట్టి శ్రీ యాదరమునఁపరదయామతి బోధించవల
 యుగురుఁడు॥ ౮౪॥ క॥ మేధావియైన నీకును । సాధనసంపత్తిగలదు శ్రీ
 సద్గుణములకుకా । సాధుచరిత్రపునీవీ । బోధకుఁడగు దింతివిమలశ్రీబుద్ధివి
 గానకా॥ ౮౫॥ క॥ నాగురుఁడగు సాందీపుని । వేగమే మదినిల్పియిపుడు
 వెలదిరొసేకుకా । నాగురుమర్మముఁజెప్పెద । బాగుగవినుమింక భక్తిశ్రీ
 భావము మొఱయకా॥ ౮౬॥ తే-గీ॥ అవనిఁబరికించిచూడ మా శ్రీ నవుల
 యందుఁ । దీవ్రమోక్షేచ్ఛయనియును శ్రీ దిరముగానుమందమోక్షేచ్ఛ
 యనియు స శ్రీ మరునురెండు । తెఱఁగులగుచుఁ దద్దిగ్ధముల శ్రీ దెలియు
 మీపు॥ ౮౭॥ నీ॥ ఇట్లుగాలుచునుండ శ్రీ నింటిలోనిమనుజుఁ శ్రీ డెంతతీవ్ర
 ముబైటిర కేగ గోరు । ఘోరకానన మంచు శ్రీ దారిశిప్పిన నరుఁడెంత
 తీవ్రము మార్గమెఱుంగఁగోరుఁబులివెంబడించినబులివాతఁబడకుండ-
 నెంతతీవ్రము మర్దుతడేగఁగోరు । బాముపైకొనిరాగఁ శ్రీ బాముచే
 జిక్కక - యెంతతీవ్రము నరుం శ్రీ దేగఁగోరు॥ తే-గీ॥ జోరులు దలుము
 జిక్కక శ్రీ చోరులకునునెంతతీవ్రంబు మానవుం-డేగఁగోరు । సంతవేగం
 బునను బ్రయ శ్రీ త్నంబుఁజేయు । నదియెపోతీవ్రమోక్షేచ్ఛ శ్రీ యనఁగఁ

ఒకఁగుఁగూ॥ క॥ ఒకకాలంబున నిమ్మహి । నొకనికిని బాధలెల్ల శ్రీ నొక
 వకయున్న । నొకయొకనికి నొకయొకతటి । నొకయొక యాపత్తుగలిగి
 యుండగవచ్చు॥౧౯॥ ఆ-వె॥ పనితమోక్షమునకుఁవలయు సాధనములు ।
 సంఘంటికపఁబడక శ్రీ జనుడుమోక్ష । మతులితముగఁగోరు శ్రీ నదిమంద
 మోక్షేచ్ఛ । యంచుఁదెలియవలయుఁ హంసగమన॥౨౦॥ సీ॥ తాపత్ర
 యాగ్ని యీ శ్రీ తనువుదహించుటే-యిల్లంటుకొనికాలుర బంచిచూడఁ ।
 వన్నుచా నెఱుంగక శ్రీ తనువుదాననుకొంటు-దండకాటవిదారిఁ శ్రీ దప్ప
 టయును । బారిమనమింద్రియం శ్రీ బులవెంబఁ బాటుటే - వ్యాఘ్రంబు
 దఱుముక శ్రీ వచ్చుటయును । నరయ దుర్విషయంబులంచువర్తించుటే-
 సర్పంబుగదియుట సారసాక్షి॥ తే-గీ॥ యెలమిఁగామాది పడవర్గములె
 యనంగ । నలచ దొంగలుపొంచుకఠనావివేక । మనెడు ధనమును నప
 హరిం శ్రీ పంగఁజూచు ! నదియె చోరులు దఱుముట శ్రీ యతివ వినుము॥
 ౨౧॥ ఆ-వె॥ ఇట్టిబాధలెల్ల శ్రీ నేకకాలంబున । సంభవించునట్టి శ్రీ జనుడు
 గాని । యట్టిశ్రమలఁబాపునట్టిసద్గురుఁజేరి । గట్టిగాను ముక్తి గాంచ
 బోడు॥౨౨॥ క॥ హరియిల్లు తెల్పఁగావిని । హరిజేక్షణ పల్కెనిట్లు శ్రీ
 లంభోజాత్మా॥ పురుషార్థమెన్ని భంగులూ । యెఱింగింపు మటన్నగృష్ణు
 డిట్లను సతికి॥ ౨౩॥ సీ॥ గణుతింప ధర్మార్థ శ్రీ కామమోక్షములనఁ -
 బురుషార్థములునాల్గు శ్రీ భువిజెలంగు । యాత్రదానవ్రతశ్రయజ్ఞంబులాది
 న - త్కర్మముల్నేయుట శ్రీ ధర్మమయ్యెఁ । గాయంబుమిక్కిలి శ్రీ కష్టించి
 యుక్తిచే-నర్థంబుఁగూర్చుట శ్రీ యర్థమయ్యెఁ బొలఁతుల కూటంబుఁ శ్రీ
 బుత్రులసౌఖ్యంబుఁ గావలెనను వాంఛ శ్రీ కామమయ్యె॥ ఆ-వె॥ నీత్రి
 వర్గమరసి శ్రీ నిత్యంబుగాదని । యచలగురునిభక్తీనాశ్రయించి । బ్రహ్మ
 మెఱిగి జన్మ శ్రీ బంధంబులను బాసి । ముక్తిగనుట బుధులు శ్రీ మోక్ష
 మంద్రు॥౨౪॥ క॥ పురుషార్థంబుల నందగుఁ । బారిఁబారి ధర్మార్థ కామ
 ముల నెడుమూడుక । బరమ పురుషార్థమనంగను సిరమగ మోక్షంబె
 యంచు శ్రీ జెప్పుదు రాద్యుల్॥౨౫॥ తే-గీ॥ చెలఁగి ధర్మార్థ కామముల్ శ్రీ
 జీవకోట్ల । కన్నిటికి నాచరింపగ శ్రీ నగునుగాని । మహిని మోక్షంబు
 మాత్రంబుమానవులకు । నాచరించగఁదగినది శ్రీ యరసి నూడ॥ ౨౬॥
 క॥ జన్మములకెల్ల మానవ । జన్మంబే యెఱుకగల్గు శ్రీ జన్మమగుటని జన్మ
 మునముక్తిగాంచక । జన్మముకడ తేరదన్య శ్రీ జన్మములందు॥౨౭॥ క॥
 జన్మంబుకోసియింకనే । జన్మంబునురాకమున్నె శ్రీ జనుడుపరమున॥
 దన్యమందిన మఱలను । జన్మంబులులేకజన్మ శ్రీ సాఫల్యమగు॥౨౮॥

క॥ నరజన్మమైత్రినందుకు । నరగునమోక్షంబుగను సుసార్థకమటయ్యె॥
 మఱియితరజన్మములలోఁ । బరమరయంగదెల్వితేక శ్రేష్ఠమంచుటచే॥
 చ॥ గరిమనమస్తజీవతతి శ్రేకంటెను మానవులెక్కుడందునక॥ గరితలు
 గాను బుట్టుటల శ్రేకంటెను బూరుషజన్మమెక్కుడొ॥ బురుషులందు
 శాస్త్రపరి శ్రీ బోధనపండితులెక్కుడందునక॥ మఱినతిగోప్యమైన పరశ్ర
 మార్థమెఱింగిన ధన్యులు తముల్॥౧౦౦॥ ఆ-వె॥ పరమగురునికరుణ శ్ర
 బడసిన సత్తులై సఁబురుషులైన మండ శ్రపురుషులైన । మాచకమృతై నశ్ర
 మందులు చండాలు । రైన ముక్తిగందు శ్రరంధులైన ॥౧౦౧॥ చ॥ తను
 వుపటుత్వము వడలి శ్రతాతయునై వెతగాకమున్నుగా । ఘనకఫవాతపై
 త్యములు శ్రగప్పి మతిధ్రుమరాకమున్నుగాఁ । ఒనివడి కాలకింకరులు శ్ర
 పైఁబడితన్నొని పోకమున్నుగాఁ । గనడగు నాపరాత్పరుని శ్రగాయముఁ
 బాయకయున్న యంతలో॥ ౧౦౨॥ ఆ-వె॥ సతుల సుతుల హితుల శ్ర
 సంపదఁజాట్టాల । నమ్మితన్నుఁదాను శ్రనరయలేక । భ్రాంతినొందువాని శ్ర
 బ్రదుకెల్లను బిసిని । కాయలోనిపురుగు శ్రగతివలంప॥ ౧౦౩॥ ఉ॥ గట్టిగ
 మోక్ష కాంక్షయును శ్రగల్గనె గల్గదుభూమి నేరికి॥ అట్టి విచారమెవ్వ
 నికి శ్రనైననొకానొక వేళఁగల్గినక॥ గట్టడినేడు శ్రేష్ఠనుచు శ్రగాలముఁ
 బుచ్చునుగాని ముక్తిచే । పట్టఁబ్రహ్మకల్పములు శ్రపాయక తా నిల
 నుండునట్లుగ॥ ౧౦౪॥ క॥ మంచివచనములు వివమగు । మించినకో
 పంబువచ్చు శ్రమిక్కిలిపగనా । ధించెదరు బుధులపల్కులు । మంచివి
 యని తెలియలేరు శ్రమందాత్తులొగి॥ ౧౦౫॥ నీ॥ కప్పకు నిలఁగల శ్ర
 కమల తేనియలేల - పండిఁ బన్నిరు శ్రగంధమేల । మండునకునుమంచి
 సాందర్యపతియేల - సంధునకుమెఱుంగు శ్రటన్దమేల । కుక్కకువపరంజి
 కుల్లాయియేలకో - టికిని ముత్యాల ప శ్రతకమునేల । కొమరొప్పచిడు
 దుకు శ్రగోక్షీరమదియేల - పేడపురుగునకు శ్రబెల్లమేల॥ తే-గీ॥ చెవిటి
 వానికి మృదుగాన శ్రచవుల వేల । రూఢిఖరమునకునమృతరేరుచులవేల ।
 తివిరిగాడిదకునుదివ్య శ్రతీర్థమేల । మంకుజనులకు నిజమోక్ష శ్రమార్గ
 మేల॥ ౧౦౬॥ ఆ-వె॥ జంబుకమునకేల శ్రస్వర్గలోకంబును । గలయరత్న
 ములుపిరకంబుకేల । మాచకమృకేల శ్రమదనశాస్త్రంబును । మందమ
 తులకేల శ్రమంచిబోధ॥ ఉ॥ చోరజనంబులందీటిని శ్రజోరుల పందము
 గందు శ్రెంతయుక॥ జారులు నెల్ల వారలను శ్రజారులకై వడిఁజూతురెన్న
 గాఁ । గ్రూరులు సర్వమానవుల శ్రగ్రూరులీతిని నెంతరట్టులే । నారకుఁ
 గాంతరజ్ఞులును శ్రసద్గురులకై దమవంటిపారుగ॥ ౧౦౭॥ నీ॥ మాటనె

ద్వివవాని శ్రీ బూటకుండనియుండ్రు = మాటలాడక యున్న శ్రీమందుండ్రు |
 సతులతో భాషింప శ్రీ వారపురుషుండ్రు = జాదుండు కాకున్న శ్రీ వండు
 డండ్రు | వన్నెవల్కులుగట్ట శ్రీ బలుహొయలోగాండ్రు = గుడ్డమాసిన
 వాని శ్రీ మడ్డియందు | రరయజక్కనివాని శ్రీ సంసగాండంబురు = రూపి
 గాకున్నగు శ్రీ రూపియండ్రు || తే-గీ || కల్లనిజమండ్రు నిజమును శ్రీ గల్ల
 యందు | రెట్లునడులకు సహజంబులట్లుగాన | సర్వజనులకు నిలలోన శ్రీ
 సమృతముగ | నడువలేరంతసాధులు శ్రీ నై నజగతి || ౧౦౯ || చ || జనముల
 కెల్ల లోకమున శ్రీ సమృతిగానడువంగఁగోరిచా | నెనయంగ నెల్ల వారిమది
 కింపుఘటింపంగఁజోవ నెంచువాఁ | డనువుగ వెండి నెవ్వరిని శ్రీ హర్ష మునొం
 పంగ జేయలేక తాఁ | జెనఁటి యనంగ నన్నిటికి శ్రీ జేటువహించినబుద్ధి
 హీనుడై || ౧౧౦ || ఉ || మంచిగుణంబులేమికిని శ్రీ మంచిని జెడ్డగఁజెడ్డమం
 చిగా | నెంచుచునుండ్రులోకమున శ్రీ నెంచిన నేమగుఁజెడ్డఁచెడ్డయే |
 మంచియు మంచియేయగును శ్రీ మానినియి త్తడికాంచనంబుగా | నెంచిన
 నొనెహేమమును శ్రీ ని త్తడిగాఁగన నొనెయట్టుల || ౧౧౧ || ఆ-వె || పేడ
 బెల్లమనిన శ్రీ బెల్లంబుగాఁజోదు | పేడయన్నగుడము శ్రీ పేడగాదు | పేడ
 పేడె యగును బెల్లంబు బెల్ల మే | జ్ఞానిజ్ఞా నె మూఢశ్రీజనుఁడుజనుఁడై || ౧౧౨ ||
 క || జ్ఞానులనుజూచి యిలన | జ్ఞానుల దెగడుదురుబుద్ధి శ్రీ జాడ్యతదిగువ ||
 శ్వాసములకోట్లు మొటిగిన | నేనుఁగువై నున్నవాని శ్రీ కేమిభయమిక్క ||
 ౧౧౩ || సీ || ఘనునిసీచుండన్నఁ శ్రీ గాఁజోడు సీచుండు | ఘనుఁడన్న
 సీచుండు శ్రీ ఘనుడుగాడు | అంచను బకమన్న శ్రీగొంచకానేరదు-గొంచ
 నంచ యనంగ శ్రీ నంచగాదు | అవనిభూషణదూమశ్రీణాదితిరస్కారముల
 రయఁగా దేహాశ్రమునకుఁగాని | యాత్మకులేవురూ శ్రీ పాతీతమైనామ-గుణ
 వర్జితంబయి కుదురుకతన || తే-గీ || నెవ్వరేమన్న నాత్మకు శ్రీ సేమికోదువ |
 పరులుభూషింపలేనట్టి వాసిగాదు | పరులుదూషింపహెచ్చైన శ్రీ వన్నె
 చెడదు | ధరణిసొందరు మోదభే శ్రీ డములుబుధులు || ౧౧౪ || క || ఎవరే
 పల్కులుపల్కిన | నవిసాధులువినియు వినని శ్రీ యట్టులఁచామీ | భువిని
 నటించురువారలు | భవనాశస్థితులులేని శ్రీ భావనులగుట || ఆ-వె || తెరవ
 మానవులకుఁ శ్రీ ద్రికరణశుద్ధిలే | నట్టికతనమాయ శ్రీ నమ్మివివిధ | గతు
 లపెక్కునమ్మ శ్రీ కంబులుచెప్పిన | నమ్మలేరు నిజము శ్రీ నశ్చిననేత్ర || ౧౧౬ ||
 ఉ || చచ్చినవారె ధన్యులని శ్రీ చాలనుతించురు లోకమందున || జచ్చిన
 వారలు మగుడ శ్రీ జన్మకురాక యె యున్న ధన్యులే | చచ్చియు నెప్పటట్టు
 లనె శ్రీ జన్మములేత్తుడు రట్లుగావున || జచ్చియుఁజావకుండియును | సౌఖ్య

ములేదికము క్రిగానకే॥౧౦౧॥ ఆ-వె॥ గురుని జేరగల్గి గుర్తుగాఁబర
మును దెలియగల్గిగొప్ప శ్రీ తెలివిగల్గి । మొనసిమ్మగములట్లుఁ మూఢులై
మిన్నక । చెడుదు రల్పమతులు శ్రీ సిద్ధముగను॥౧౦౨॥ క॥ విహగములు
మింటి కెగయుట । సహజంబగు నేలదూరం శ్రీ జాలవటువలె ॥ బహువి
ధమాయలంబొందుట । సహజముమూఢులకుము క్రిశాధ్యంబగు నే॥౧౦౩॥
సీ॥ అర్థంబు భూములు । నార్జించఁగాదీటు - ఘనమందిరంబులు శ్రీ గట్టఁ
దీటు । సతులతో భోగింపఁసాఖ్య మొండఁగఁదీటు । సుతుల జేడుక లెల్ల శ్రీ
జూడఁదీటు । బుట్టుముచ్చటలను - బ్రాద్దుపుచ్చగఁదీటు । దిరముగాఁ
బొరుగిండ్లు శ్రీ దిటుగఁదీటు । గార్యంబుఁ బెంచుచు శ్రీ గలహమాడఁగఁదీటు ।
జెలువుగాఁబడుల దూషింపదీటు॥ తే-గీ॥ కోరినిచాత్తులను నెల్ల శ్రీ గొల్వఁ
దీటు । మందమతులగు నీదుష్ట శ్రీ మానవులకుఁ బవలురాత్రియుదీటుదు శ్రీ
పరమగురుని । చెంత జేరఁగఁబరమార్థ శ్రీ చింతఁజేయ॥ ౧౦౪॥ చ॥ భరిత
తటాకనీరములు శ్రీ పానముఁ జేయక వాయసాదులు ॥ మఱిగిన కుంభ
తోయములు శ్రీ మోదమురంజల గ్రోలుకై వడి ॥ నరులును జన్మకర్మ
ములు శ్రీ నాశ మొనరెచ్చి ము క్రిపీడియు ॥ బరిబరి సీచమార్గములఁబట్టి
నటించురు క ర్తవ్యత్రయై॥ ౧౦౫॥ తే-గీ॥ మనుజులందఱు నొకలోక శ్రీ
మం దేయున్న । నొకరిలోకంబులో నెన్న నొకరుగల్గి । రెవరిలోకంబువా
రిదే శ్రీ యెంచిచూడ । నొక్కలోకంబులో నుండు శ్రీ నోపరెవరు॥౧౦౬॥
క॥ చోరులకుఁ జోర చింతయు । జారులకును జార చింత శ్రీ జగతీశులకు ॥
బోరాటంబుల చింతయు । సార వివేకులకుఁ గల్గు శ్రీ సద్గతిచింతలే॥౧౦౭॥
చ॥ కమలమునందుఁ దేనియకు శ్రీ గా బహుదూరముపోయి గ్రోలు నా ।
భ్రమరమునట్లుబోధగను శ్రీ ప్రాజ్ఞుడుతా గురుఁడెందునుండిన ॥ గమ
లముమీదఁగప్పయును శ్రీ గల్గిమరందముగాననట్లు లా । కుమతులెఱుం
గలేదు పర శ్రీ గోప్యము నద్దురు చెంతనుండియు ॥ ౧౦౮॥ ఆ-వె॥ గురు
నిమహిమ దెలియు శ్రీ గురు భక్తునకుఁగాక । యితర జనులకెల్ల శ్రీ నేమి
యొక । తేనె తెరలజూడ శ్రీ దేనెఁటిగకుఁగాక । యితరమఱీకాళి శ్రీ
కెలుకపడునె॥ ౧౦౯॥ క॥ మెఱుంగై నయద్ద మంధుని । కరమునఁదాల్చి
యును మోము శ్రీ గనలేనట్లా । గురుఁడు తమయొద్ద నుండియు । గురుమ
ర్మము దెలియలేదు । గ్రుడ్డిజనంబులే॥ ౧౧౦॥ ఆ-వె॥ కడఁగిదర్శణంబె శ్రీ
గానని యంధుండుతనదు వదనమెల్లు శ్రీ గనఁగ నేర్చుగురునిగానలేని శ్రీ
గ్రుడ్డివాఁడిలలోన । బరముగాంచుటెల్లు శ్రీ పంకజాక్షి॥ ౧౧౧॥ క॥ అద్ద
ముపొడఁగను వానికే । నద్దంబునవానిరూప శ్రీ మగుపడు విధమా । పెద్ద

లఃబాడంగవినప్పడైతద్యయుఁబరమాధ్యమతఁడుతప్పకగాఁము॥ ౧౨౮॥
 క॥ అనఁగదావి ప్రభావం : బన నెట్టివో దెల్పుమనినచోబహుశఃతికినిదయా
 వనధియుగు నందనందను | మనుజెప్పఁదొడంగె నిట్లు శ్రీ లున్నవిధంబు॥
 ౧౨౯॥ క॥ గురుండనగాఁ బరుడనఁదగుఁ | బరుడనగాఁ గేవలాత్మ శ్రీ
 పరిపూర్ణుడగు॥ బరిపూర్ణుడై గురుండగు న | గుఱు తెఱిగినవాడె
 జగతి శ్రీ గురుండగుడరుణీ॥ ౧౩౦॥ క॥ పరుడగు నాథగవంతుని | వరు
 నఁదెలుపునతడె సుగురు శ్రీ నరుడెవఁడైన॥ గుఱిదెల్ప నేరకుండిన |
 గురుడెట్లగువాడు పశువు శ్రీ కుంభినిలోన॥ ౧౩౧॥ ఆ-వె॥ తల్లిదండ్రు
 గురుడు శ్రీ దైవంబనుటచేతఁ | దల్లిబిడ్డకెల్లు శ్రీ తండ్రుజూపు | నెల్లుగు
 రుడై శిష్యు శ్రీ నకుడైపమును జూప | వలయుఁజుమ్మియట్టి శ్రీ వాఁడగు
 రుడు॥ ౧౩౨॥ క॥ గురుడే యజహరి దుద్రులు | గురుడేయింద్రుండు
 దివిజ శ్రీ కుముదా పురవుల్ | గురుడే సర్వమయుండగు | గురునకునితరం
 బులేదు శ్రీ శోరివెదకిన॥ ౧౩౩॥ క॥ పరమాత్మ నెఱుగఁజేసిన | గురు
 డేభగవంతుడిలను శ్రీ గురైఱిగిన యా | గురుడే యిహపరములకును |
 గురుడగు నాగురుడై గురుడు శ్రీ గురువులకెల్ల॥ ౧౩౪॥ క॥ గురుమ
 హిమదెలియనవ్వరి | తరమగు దేవతలకై న శ్రీ దలఁపఁగవశమా | హరి
 హర ధాతలునాదిగ | గురుపదమే గతియటంచు శ్రీ గొల్తురనిశము॥
 ౧౩౫॥ తే-గీ॥ మఱి గురువర్ణంబు మొదలింటి శ్రీ మాయదాని | నడఁచున
 ట్టిదయ గురు వ శ్రీ ర్ణంబుగాన॥ నరయ గురు శబ్దమిభువనంబులకును |
 మించినది గురుమహిమచు శ్రీ నెంచవశమె॥ ౧౩౬॥ క॥ నరుడెల్లుగురు
 డగునని | గురుమర్మము దెలియలేక శ్రీ కూయు కుమతుతా | నరులకుఁదె
 ల్పునె పశువులు | నరయంగాఁ దెల్పుకున్న శ్రీ నరుడగురుడౌ॥ ౧౩౭॥
 తే-గీ॥ నరుడుగురు డెటులగునని శ్రీ యనిన వినుము | నరకులంబు
 బుట్టిన శ్రీ నరుడలెన్ప | గురుకులంబున మెలఁగిన శ్రీ గురుడెయగును | అన్య
 జాతికిటం బభిరయైనయట్లు॥ ౧౩౮॥ క॥ ధరణిసమ స్తముకంటెను | గురు
 డధికుడు స్మరణకంటె శ్రీ గుఱియధికంబా॥ గుఱికంటె మిగులుము క్తియుఁ |
 బరికింపగ ముక్తికంటె శ్రీ భక్తిఘనంబా॥ ౧౩౯॥ క॥ ముక్తికి మూలము
 భక్తియ | భక్తికిమూలంబు ముక్తి శ్రీ బ్రహ్మాదులకు॥ ముక్తికిగురుడే
 మూలము | భక్తియే లేకున్నముక్తి శ్రీ పడయఁగవశమే॥ ౧౪౦॥ చ॥ సర
 మునియడుకింపురుమ శ్రీ సోమ దివాకర మూర్తులింద్రుడు॥ గరుడభు
 జంగదిక్పతుల శ్రీ కల్పమదానవ సిద్ధసాధ్యకి | స్మరవర రాజమంత్రి
 లును శ్రీ నాదినమ స్త జనాళికి యిల॥ బరమ పవిత్రమైనదియు శ్రీ భక్తి

యగాదె తరింపఁజేయఁగన్ ॥ ౧౪౧ ॥ క॥ గురుమహిమ యిట్టిదనుచును ।
 గుణులెఱుంగఁగ లేకమాయాకూటములోనన్ ॥ జొరనయ్యెనరులుసద్గురు ।
 మఱుగెఱుంగఁకయున్న ముక్తి శ్రీ మార్గముగలదే ॥ ౧౪౨ ॥ ఆ-వె॥ నిక్కమైన
 గురుడు । చిక్కుటకష్టంబు । టక్కుగురులకెందు శ్రీ లెక్కలేదు । అరయ
 కాంచనంబు । నరుదులోకంబునఁ । గల్లపసిడిలేదే శ్రీ కొల్లగాను ॥ ౧౪౩ ॥
 తే-గీ॥ వసుధదైవంబుఁజూపిన శ్రీ వాఁడగురుడు । గనినయాతండా
 శిష్యుండు శ్రీ గడఁకతోడఁ । బరముఁజూపింపకయెగాడుశరమగురుడు ।
 చూడకయెగాఁడు శిష్యుండు శ్రీ సుస్థిరముగ ॥ ౧౪౪ ॥ చ॥ సరసుల చెంతఁ
 జేరినను శ్రీ సాధు గుణంబులువచ్చు నేరికిన్ ॥ దురితజనాశిసఖ్యమునరదుష్ట
 గుణంబులుగల్గు నెట్లన । స్థిరవుగ వర్షబిందువులు శ్రీ నిల్చిన శ్రేణిదనీరు
 తియ్యనా । నరసింజనేత్రచౌటబడిశ్రీచవ్వలు నుష్వలుగావె యిమ్ముహిన్ ॥
 ౧౪౫ ॥ ఆ-వె॥ సలిలతైలచేల శ్రీ ములకు సుగంధనూ । నముల చెల్వితావి
 నవివహించు । సరణిసూరిజనుల శ్రీ సాంగత్యమున వచ్చు । సద్గుణములు
 మూఢ శ్రీ జనులకైన ॥ ౧౪౬ ॥ క॥ ఖ్యాతిగ సద్గురుజేరియు । జ్యోతినింగవ
 లేక బాహ్య శ్రీ చోద్యంబులచేఁ । గోతులవలెఁ జిఁయించెడి । పాతకు
 లకు నెట్లుగల్గు శ్రీ భవ్యగుణంబుల్ ॥ ౧౪౭ ॥ క॥ అని తెల్పగురుమహా
 త్మ్యము । వినియద్భుతమంది బ్రహ్మవిద్యయనంగా । వినియుండ నెట్టి
 దోయది । వినిపింపు మటన్నసతికి శ్రీ విభండిల్లనియెన్ ॥ ౧౪౮ ॥ ఆ-వె॥
 అబల బ్రహ్మవిద్య శ్రీ యనగ వేఱొక్కటే । బ్రహ్మనెఱుంగునదియె బ్రహ్మ
 విద్య । యదియ సర్వకర్మ శ్రీ లడుగంటగాఁజేయు । జన్మబంధములను శ్రీ
 సమయఁజేయు ॥ ౧౪౯ ॥ క॥ విద్యలకెల్లను మొదలిటి । విద్యయు భావింప
 బ్రహ్మవిద్యయై యిఁకనే । విద్యలు దానికిసమముగు । విద్యల నరయంగ
 లేవు శ్రీ విశ్వములోనన్ ॥ ౧౫౦ ॥ ఆ-వె॥ బ్రహ్మపదముదెలియఁ శ్రీ బడు
 విద్యయదిగాన । బ్రహ్మవిద్యయంచు శ్రీ బలుకఁబడియె । నట్టివిద్యగురుని
 యనుమతివడసిన । యతఁడె బ్రహ్మవేత్త శ్రీ యనగనొప్ప ॥ ౧౫౧ ॥ క॥
 అటువది నాలుగు విద్యలు । వరుసగ మద్గురునివలనఁ శ్రీ బడసితి నేనున్ ।
 మఱియావిద్యలచేతను బరమార్థముఁబడయ రాదుశరపరికింపంగన్ ॥ ౧౫౨ ॥
 క॥ ధర నావిద్యలనేర్చిన । నరులకు నెటువంటిపనులు । నగుఁగావుననా ।
 గరినొక్క వేలనెత్తితి । విరివిగ నేనింకవట్టివిద్య గాదే ॥ ౧౫౩ ॥ తే-గీ॥
 అట్టివిద్యలచేఁ గాదె శ్రీ యరయఁబదియు । నాఱువేలగు గోపిక శ్రీ లంద
 టికిని ॥ నన్నిరూపులఁ దోచితి శ్రీ నాకునింక । సాధ్యమునుగాని పను
 లెవ్వి శ్రీ జగతి లేవు ॥ ౧౫౪ ॥ క॥ కలయే విద్యలు సర్వము । కలయే

యెంతంత పనులు శ గావించిననా । కలఁబాయఁ ద్రోయనట్టిది ॥ గల
యంగా బ్రహ్మవిద్య శ గాంచఁగవలయు ॥ ౧౧౧౧॥ తే-గీ॥ బ్రహ్మ సూ
త్రంబుగాన నా శ బ్రహ్మవిద్య । సాధ్యమునుగాక విడిచిరిసర్వజనులు ।
సకల కార్యంబులును జేయఁ శక్తియున్నఁ । బడయరాదది మర్మంబు శ
బ్రహ్మ విద్య ॥ ౧౧౧౨॥ క॥ సురపతికి వాణిపతికిని । సిరిపతికిం గారి
పతికి శ సిద్ధపతులకు ॥ ధరణీపతులకు మించిన । దరయంగా బ్రహ్మ
విద్య శ యగునుమృగాక్షి ॥ ౧౧౧౩॥ తే-గీ॥ వివిధకార్యంబులును జేయఁ
వేశనదులు । బ్రహ్మవిద్యయె యిదియని శ పల్లుటరయఁ । బరశగనీపను
లివియెంత శ బ్రహ్మవిద్య । నాచరింపగ రాదను శ నర్థమయ్యె ॥ ౧౧౧౪॥
క॥ కోటికి విద్యలునేర్చినఁ । గూటికె సరిపోయె బ్రతుకుఁకుంభినిలోనా ।
నాటకధాదునిఁ గన్గాను । పాటియదే । బ్రహ్మవిద్యశవడయంగఁదగు ॥
౧౧౧౫॥ క॥ పట్టినను బ్రహ్మవిద్యయె । పట్టఁగవలెఁగానియితర శ సామర
విద్యల్ । పట్టుపడి మరల మరలను । బుట్టియఁ జావంగ నేల శ బూటక
మాయ ॥ ౧౧౧౬॥ తే-గీ॥ కాననా బ్రహ్మవిద్యను శ గాంచుటకును సర్వ
కాలంబు గురుసేవ శ నల్లునట్టి । ధన్యులకుఁ గాక యన్యుల శ తరమె
తెలియఁ । గష్ట సాధ్యమా నావిద్య శ ఘనులకై న ॥ ౧౧౧౭॥ ఉ॥ చక్కఁ
గనిల్చి ధీరతను శ సద్గురుబోధను నాయుధంబుచేఁ । గుక్కనుజంపినూక
రము శ గూల్చి మదేధము గెంటిమువ్వర ॥ న్నుక్కడఁగించి శత్రువుల
నోపిక నాద్యురఁద్రుంచిమాయల ॥ జిక్కక మేటిబ్రహ్మమును శ జెంది
నవారికిఁ గల్గుమోక్షము ॥ ౧౧౧౮॥ ఆ-వె॥ తాపత్రయముల శ తల్లడి
ల్లుచు నీప । ఇత్రయముల వాన శ నాత్రయాది । బద్ధులగుచు నదుల
బడలుత్రయావస్థ । లోనజిక్కిమాయ శ గానలేదు ॥ ౧౧౧౯॥ చ॥ తనువుల
నెంత పెంచినను శ దప్పదుచృత్యవు వచ్చు నెప్పుడో । పనుపడఁగుక్క
నక్కలకుఁ శ బాల్చుమేనులమ్మి యిమ్మహి ॥ మనుజులు మాయలం
బడుట శ మక్షికముల్ మధుకాండఁబోయి యం । దెనయఁగఁజొచ్చియు
న్వెడల శ నేరక చిక్కిన చందమాం దుద ॥ ౧౧౨౦॥ సీ॥ సకల యన్న
ములాది శ సతతంబు జేయుట - సఖిల విద్యలునేర్చి శ యధికుడౌట ।
భూమిఁబండించుట శ భూచక్రమేలుట - కొలువుండుటకు పొట్టకూటికొ
ఱకె । గాని ముక్తికొదరుఁఘనముగా బహురీతిఁ ... గడఁగండ్లుపడ నేల శ
కడుపుకొఱకుఁ । గ్రిమిమ్మగ పశుపక్షి శ కీటకాదులనెల్ల - జెలగి
యేయత్నముల్ శ సేసిబ్రతుకుఁ । గాన వాంఛింపకయెత్తవ్విగఁగఁగు
నంచు । గట్టిగాఁ దెలిసి పరంబు శ గానకున్న । నితర జీవులకంటెను శ

నెన్ననడుడు । నధముఁడెకాని పరికింప శ నధకుఁడగునె ॥౧౬౫॥ ఉ॥
తల్లులు దండ్రులాపులును శ దారసుతాదులు బంధుసోదరులౌ । కల్లగునేరి
కెవ్వరికి శ గారడి మాయ యుటంచు రందఱుక ! గల్లని యన్నమాత్ర
మున శ గారడిమాయయు లీడఁబోవునే । కల్లనిజంబెఱుంగకయెశగంధ
గజేంద్ర సమానగామిని ॥౧౬౬॥ క॥ అనినఁ ద్రిమూర్తులై దైవము ।
లని వారల నామజపము శ లను ప్రతిమారా । ధనలుసొనర్తురు ఫలమే ।
మని యడిగిన సతికిఁగంస శ హరుఁడిట్లనియెక ॥౧౬౭॥ తే-గీ॥ దైవమొ

—: దైవలక్షణము :—

కృండె యనుమాట శ ధాత్రిలోన । సహజముగఁ బల్కుదురు సర్వ శ
జనులు సతఁడు । నెందు నున్నాఁడో యెవ్వరు శ నెఱుంగలేదు । అతనిఁ
గానకదగ మెల్లనంధులైరి ॥౧౬౮॥ చ॥ విరివిగ బ్రహ్మదైవమని శ విష్ణు
నియల్లని యీశ్వరుండునా । హరిహయుఁడంచు విష్ణుపతి శ యంచుఁ
జెహోవయటంచు భూతములౌ । తరణి సుధాకరాద్యనల శ తారలక క్తుల
నాది గొల్తురి । తైఱఁగున సంతకంటె మును శ దేవుండులేకయే వీరుపు
ట్టిరే ॥౧౬౯॥ క॥ శ్రీవనితయంచుఁ గొండఱుభావించుడు వాణియంచుఁ శ
బలువురు గారి । దేవియని కొందఱిట్లుగ । వేవేల విధంబులాత్మవిధము
దెలియకక ॥౧౭౦॥ ఉ॥ పట్టుగమూడుమూర్తులను శ భాను నిశాకర దేవ
దైత్యులక ! దిట్టతసాగరంబులును శ దిక్పతు లెల్ల యుఁదారలుకగిరులౌ ।
నెట్టనఁబంచభూతములు శ నింద్రుఁడె హోవయు నెల్లలోకములౌ । పుట్టక
ముకగలండుసుమిశ్రపుట్టును గిట్టును లేనిదైవముక ॥౧౭౧॥ సీ॥ అజఁడుదై
వంబని శ యనుటమాత్రమెగాని - వానికి జన్మరూ శ పములుగలవు ।
విష్ణుదైవంబని శ వివరించుటెగాని - వానికి జన్మరూ శ పములుగలవు ।
శివుఁడుదైవంబని శ చింతసేయుటె గాని శ వానికి జన్మరూ శ పములు
గలవు । మఱియు నింద్రునిదైవ శ మని వచించుటెగాని-వానికిజన్మరూ
పములుగలవు ॥౧౭౨॥ తే-గీ॥ దలఁపఁగాను మీనాద్యవశతారములును ।
దైవములన జన్మము లవ శ తారములకుఁ । గలవగుట జన్మరూపములౌ
గల్గినట్టి । వారలెవ్వరుగారు దై శ పములు జగతి ॥౧౭౩॥ వి॥ చ॥ పరఁగ
నెహోవయాదిజను శ పండాకటిం దినకన్నఁదెన్నఁచో । సరగుననాతనిన్న
తడు సంతతి పాపులుగా శపించుటక । సరకమునుండి సద్ర్యతునివక్రమ
వర్తికి మోటుమిచ్చుట శ నరయఁగదైవ మెట్లగునుశనాతఁడుమేనువహిం
చియుండఁగక ॥౧౭౪॥ చ॥ వరుసగనల్ల వేదములు శ వ్రాసిమహమ్మదు
కిమ్మటంచుఁదానిరవుగ దేవదూతలకు శ నిచ్చినభంబుననుండిపంపుటక ।

ధరణిని లేక యుండుటను శ్రీ దైవముతా నెటులయ్యెనాతఁడుకొన్ । దిరముగ
నిండ్రెయింబులును శ్రీ దేహము గల్గిన వాఁడెచూడఁగొన్ ॥ ౧౭౩ ॥ ఆ-వె
ఏమి లేనివాని శ్రీ కేమియులేదు సం । కల్పమున్నయపుడెగల్గుచునము ।
మనముగల్గినపుడె శ్రీ మఱియింద్రెయములుండు । నిండ్రెయంబులున్న శ్రీ నెగ
కుడనువు ॥ ౧౭౪ ॥ క॥ తను వెపుడు గలిగియున్నదో । జనియించినవాఁడె
యతఁడు శ్రీ చావును బొందుకొన్ । జననాది మరణముల చే । తనుబరచిన
వాఁడు నెట్లు శ్రీ దైవంబు నగుకొన్ ॥ ౧౭౫ ॥ ఉ॥ గట్టిగ సర్వజీవులునుగర్భ
వశంబున జన్మమొందఁగాఁ । బుట్టినవాని దేవుడని శ్రీ బుద్ధిదలంచుట
ధర్మమార్గమే । పుట్టిన దెల్లమాయయగుచో బుట్టనిగిట్టని వాఁడు దేవుడొ
నట్టివిధంబు గానకను శ్రీ నందఱుగ్రంథిరి మాయవారధి ॥ ౧౭౬ ॥ తే-గీ॥
దైవ మెవ్వఁడో వానినే శ్రీ దలంచవలయుఁ గానివారలభావింపఁ శ్రీ గారెవ
రును । నెలయుఁ దమతండ్రియుండంగ శ్రీ వేతెయొకని । దండ్రెమాటుగ
భావింపలేదండ్రె యగునె ॥ ౧౭౭ ॥ క॥ శ్రీవిభునినజని శంభుని । దేవేంద్రుని
దేవతలను శ్రీ దేవులటంచుకొన్ । భావింప నేలతమలో । దేవుడు వెలుగొందుచుం
డరదిననిశి యనకకొన్ ॥ ౧౭౮ ॥ క॥ ఎందునజూచిన దేవుడు సందేహములేక
యుండ శ్రీ సర్వమయుండై । యెందో కలఁడని వెడకెడి । మందాత్తులకె
ట్లుముక్తి శ్రీ మార్గము గల్గుకొన్ ॥ ౧౭౯ ॥ క॥ గురుమూర్తి కరుణలేకయె ।
పరతత్వముఁగాంచరాదు శ్రీ బ్రహ్మకునైనకొన్ । నరులెంత వారలైననుదర
మగునే తమకుఁదామే శ్రీ దర్శింపంగకొన్ ॥ ౧౮౦ ॥ క॥ రామా యని శివశివ
యని । వేమాటులునోట గొణగి శ్రీ విఛ్ఛితముగా । నేమిఘటించిరి
యాత్మా । రామునిఁగనుఁగొనక ముక్తిరారు తలంపకొన్ ॥ ౧౮౧ ॥ ఆ-వె॥
లన్న విన్న మనిన శ్రీ నాఁకలి దీరదుఁ । తినినఁగానిశుత్తు శ్రీ దీక్షిపోదు ।
కాశికాయనిన శ్రీ గాశికీబోరారు । దీపమన్న వెలుగు శ్రీ రూపుగాదు ।
౧౮౨ ॥ సీ॥ కూడు నీశ్వంటని శ్రీ వాఁడు దేవుడండ్రు-ప్రీతి నై వేద్యములో
పెట్టుపెట్టు । దివ్యాన్నములు పెట్ట శ్రీ దినునె యాదేవుండు శ్రీ దినకున్న
బెట్టరా శ్రీ తిప్పలేమి । తమకుఁ బెట్టెడువాఁడు శ్రీ దైవమే యందురు-తాము
పెట్టుటయెట్లు శ్రీ దైవమునకఁ । దామ్ర మృగ్ధాయ లోహాదారుపాపా
ణాది-ప్రతిమలసేవింప శ్రీ ఫలముగలదె । బయలుగానక నీరీతి శ్రీ బ్రజలు
సేయు । చిత్రములనెల్ల మర్కట శ్రీ చేప్పలనుచు । నింతయునుమానిననిజ
గురు చెంతకేరి । పరముఁగాంచిన మోక్షంబు శ్రీ బడయవచ్చు ॥ ౧౮౩ ॥
ఆ-వె॥ దైవమునకు బదులు శ్రీ దారులోహశిలాది । తతులఁబెట్టికొల్వ శ్రీ
దైవమగునె । పసిండికి త్రడినుము శ్రీ బదులుగాఁ బెట్టినఁ । బసిండియగునె

వట్టి శ్రాంతిగాక॥ ౧౮౮॥ సీ॥ అయమాత్మ బ్రహ్మమా శ్ర ననువేద
వచనంబు-గలిగియున్నట్టియార కారణమునఁ । బ్రతిమార్చనముకంటెఁ శ్ర
బరఁగనాత్మారాధ - నము విశేషంబగు శ్ర నట్లుగాన । నాత్మ రూపం
బున శ్ర నఖల దేహములందు - భగవంతుఁడేయుండి । ప్రబలుకతనఁ ।
దలఁపఁగనాత్మ సం శ్ర తర్పణంబేపర - మాత్మ సంతర్పణం శ్ర బగును
గాన॥ తే-గీ॥ నరులచేఁ గల్పితంబునౌ శ్ర నాత్మలేని । ప్రతిమ లర్పించి
సంతుష్టి శ్ర పఱచుటెట్లు । లిప్తఫలములు తమకవి శ్ర యిచ్చుటెట్లు॥నరుల
చేష్టలు దలపోయ శ్ర నవ్వుబాట్లు॥ ౧౮౯॥ ఏ॥ సీ॥ జ్ఞానమార్గమెఱుంగ శ్ర
జాలని జడులచేఁ-బ్రతిమార్చనంబులు శ్ర ప్రబలమాయె । జ్ఞానంబుగురు
నిచే శ్ర గాంచినధన్యులు - ప్రతిమలారాధింపఁ శ్ర బరఁగరెపుడు ।
మూఘులై ప్రతిమలఁ శ్ర బూజించుటేగాని - చెప్పనే మోక్ష సం శ్ర సిద్ధి
తెరువు । విశ్వంబులోనాత్మ శ్ర వేత్తనుసేవించి-పూజించిసాష్టాంగశ్రములు
నొసర్ప॥ తే-గీ॥ సాంఖ్యమును దారకామన శ్ర స్కములఁడెల్లి । జ్ఞాన
మార్గం బెఱింగించిరకడకు నచల । భావమెంతయు సూచించి శ్ర ప్రజల
మోక్ష । గతినిఁజెందఁగఁజేయునుశ్రగాకగురుఁడు॥ ౧౯౦॥ బి॥ ఉ॥ తేఱువ
సర్వమేనులకుర దేవుఁడె తారక మాచు నెప్పుడు । స్నేక మయాత్మరూప
మున నెందునజూచిన సం దెయుండఁగా । లోకులు వేఱుభ్రాంతినవరోక
నసేతురువానిఁగానకే । మేఁకనుజంకఁబెట్టుకొని శ్ర మేదినినారయు గొల్ల
చందమై॥ ౧౯౧॥ సీ॥ తామున్నచోటను శ్ర దైవంబు లేదని-చామర జను
లుర్విశ్రాంతులగుచు । శ్రీరంగమునఁగాశీరచిక్రకూటముసేతు - మేటి
తిరుపతులు రాశ్రమేశ్వరంబు । కంచి తిరువళ్లూరు శ్ర గయప్రయాగలు
జగ - న్నాథంబు భద్రాద్రి శ్ర యాదిగాఁగఁ శ్ర గల స్థలంబులకెల్ల శ్ర వల
గొని పలుమాఱు - దిమ్మరులై ప్రజలు శ్ర దిరుగుచుండ్రు । కమలమిత్రు
నిందు శ్ర గానని యంధుండు । కాశీకేగియైన శ్ర గానఁగలఁడె దైవమిచ
టగాంచు శ్ర ధన్యాత్మఁ డెందైన । నిందుఁజూచినట్టే శ్ర యందుఁజూచు ॥
౧౯౨॥ క॥ ఇందునలేడని దేవుం దందందునఁదిరుగుచుండు శ్ర రజ్జానులిల
న్నిండందు నెందు సర్వమునందునఁగలఁడంచుజ్ఞాని శ్ర యారయుచుండుక ॥
౧౯౩॥ సీ॥ మిక్కిలిగఁ జదివిరమిడుకుచుందురుగాని - తమలోనిదైవంబులే
దలఁపలేరు । తీర్థయాత్రలకెల్ల శ్ర దిరుగుచుందురుగాని - తమలోనిదై
వంబులేదలఁపలేరు । జపతప వ్రతహోమ శ్ర సరణిఁజేతురుగాని-తమలోని
దైవంబులేదలఁపలేరు । యజ్ఞదానాదుల శ్ర నాచరింతురుగాని-తమలోని
దైవంబులేదలఁపలేరు॥ తే-గీ॥ బూటకములెల్ల సల్పనో శ్ర వుదురుగాని॥

కడగితమలోని దైవంబు శ్రీ గాంచలేరు । చొక్కముగ సర్వవస్తువుల
చూడనేర్చి । తన్నుజూడంగనేరని శ్రీ కన్నుజోలె॥౧౮౮॥ క॥ నేనునేన
నుచు నెప్పుడు । మానకపచియించుచుండు శ్రీ మానవుండరయ్య॥ నేనెవ్వ
డన నితనుఁదాఁ గానఁడు దేహంబెతాను శ్రీ గాఁగనుఁగొనుచు॥౧౮౯॥
క॥ హరిహరధాతలకై నను । గురుఁడేదెల్పంగవలయుశ్రీగురుమర్మంబు॥
నరులెన్ని పాట్లుపడినను । గురుమర్మము దెలియవశ మెశకుంభినిలోన॥
౧౯౦॥ క॥ కొండలు వైకుంఠముపైఁ । కొండలుకై లాసమిందులకొండ
లుచ్చర్గం బందునఁ గొండలు నజపుర । మందున భ్రమగొందురవియు
మాయగఁగనుమీ॥౧౯౧॥ చ॥ అరయగనత్యలోకమునశ్రీకై శ్రమలేటికి
నందుధాతకృ॥ దరమిడివచ్చునూసములు శ్రీ దప్పెనె పుత్రినిఁబొందినం
దుకై । వరసతులండలున్దనను శ్రీ వంచనశ్రీయరెమున్యధారిచే॥ శిరమును
గొట్టఁగాఁబడఁడె శ్రీ సిద్ధముగాఁ బరమేష్ఠి యెంతయు॥ ౧౯౨॥ క॥ ఘన
మేవైకుంఠంబనఁబనిపడి యచ్చోటద్వార శ్రీ పాలకులనఁగా॥ నొనరినదియ
విజయాదులుచని మరలనుమరలిరారె శ్రీ జన్మంబులకు॥ ౧౯౩॥ ఆ-వె॥
చింతనేయ నేరశివలోకమునకును । బ్రాప్తమునకుమించుశ్రీఫలముగలదె
వెండికొండమీద శ్రీ వెలయఁగనుండిన । నీశ్వరుండు భిక్ష మెత్తవలసె॥
౧౯౪॥ ఉ॥ మానవులింద్రభోగమునశ్రీమానసముంతురు స్వర్గనాథుండు॥
గానని సౌఖ్యమన్యలకు శ్రీ గల్గునె గౌతమశాపవహ్నిచే । మేనునఁజీము
రక్తములు శ్రీ మెండుగయోనులు గల్గియుండఁడే॥ తానొకపద్మనాభమున
దాఁగఁడెశక్రుండు పెద్ద కాలము॥ ౧౯౫॥ క॥ తమకుంగలిగిన నిడుములు ।
సమయంగాఁజేసికొనఁగలజాలనివారలే । తమకెట్లుసుఖములిత్తురు । తమ
ప్రాప్తము కొలఁదిగాక శ్రీ తామెందున్న॥౧౯౬॥ ఆ-వె॥ జన్మనహిత
లైన శ్రీ జనులకు నెల్లనీ । పడవులందుభ్రాంతి శ్రీ పరఁగుజన్మ । శూన్యలిట్టి
తుచ్చ శ్రీ సుఖములుగోరరు । స్థిరపడంబువారు శ్రీ చెందుకతన॥ ౧౯౭॥
క॥ మూర్తులనంగను గుణములే మూర్తులుగా నెన్నుటకును శ్రీ మూలము
నవియే॥ మూర్తులపని తమదౌటఁ ద్రి । మూర్తులెయనిగుణములకును శ్రీ
మూటికివచ్చె॥ ౧౯౮॥ ఆ-వె॥ అగయరూపుఁడేయు శ్రీ నదియకారము
దానిఁ । బెంచునది యుకారశ్రీమెంచిచూడ నదియు లయముఁడేయునది
మకారంబగు । వీనిమూటిచేతశ్రీవిశ్వమొప్పు॥ ౧౯౯॥ క॥ పరమేష్ఠిహరి
హరారులు । పరికింపఁగ వారివారి శ్రీ పట్టణములకు॥ దొరలగుచుఁ
బుణ్యజనులకు । స్థిరభోగములిత్తురంచు శ్రీ జెప్పుటవలన॥ ౨౦౦॥ ఆ-వె॥
మూడుపురములకును శ్రీ మువ్వకప్రభువులై యలరుచుంటయునిజ శ్రీ మన

ఘటై న ప్రబలకొఱకుఁ జేయు శ పడవులునవిమాయ । వలనఁగల్పితంబు శ
వాజాక్షి॥ ౨౦౧॥ క॥ వారలువారిపురంబులు । నారయఁ ద్రిగుణముల
వలన శ నైరేగాకక । వేతెద్ది పడవులకు నధి । తాదులుగాకెపుడుగాదు శ
కర్తలువాడుక॥ ౨౦౨॥ ఆ-వె॥ అరయమూర్తులాది శ యఖిలంబుఁద్రగు
ణాది । కములచేతనైన శ క్రమమువలనఁ । గర్తలెవ్వరిందుఁ శ గారనిగ
ట్టిగాఁ । జెప్పవలసెనిట్లు శ చిగురుఃఖాణి॥ ౨౦౩॥ క॥ నిరతిముమూర్తి
త్రయమును । గరమరుదుఁగ బ్రళయమనెడు శ గాఢనుచు ప్తిక । బారలినశిం
చుచునుండఁగ । నెఱివీర లెక ర్తలంచు శ నెట్లనవచ్చుక॥ ౨౦౪॥ క॥ చూపును
నామము శ క్తియు । వ్యాపారముపత్నిపుత్ర శ వాంఛలచేతక । జూపబట్టి
భోవుమూర్తులు । ప్రాపింపఁగ మాయగాని శ బ్రహ్మం బగునే॥ ౨౦౫॥

—: భాగవతకలక్షణము :—

చ॥ అనపుడు సుర్విభాగవతు శ లందరు వారల భావ మెద్దియో । వన
ములనున్న యోగులకైవాసిగమోక్షమటంచుదాన స । ధ్వనవ్రతయాగ
తీర్థముల శ కంటెను సద్గతిలేదటంచు నె । ట్లనెదరు వారిపద్మతలనానతి
యిమ్మనశౌరి యిట్లనుక॥ ౨౦౬॥ క॥ సతి సేవడిగిన ప్రశ్నయు । నతివిమ
లము సేవడిగిన శ యదియేగాకీ । క్షీతిలోన మాయవాదుల । గతులెల్లను
సీకుఁదెలియఁగావినిపింతక॥ ౨౦౭॥ ఆ-వె॥ భాగవతులమంచు శ బర
మార్థమెఱుఁగక । ప్రబలితిరుగువాడు శ భాగవతులె । భాగవతమనియెడు శ
పడమునకర్థంబు । పరఁగఁదెలియువాడె శ భాగవతులు॥ ౨౦౮॥ క॥ భాయ
నఁగభ క్తియనియును । గాయనఁగాజ్ఞానమనియు శ గుఱింపఁదగక॥ వాయ
నవై రాగ్యంబని । తాయనమాయనఁగఁబరంగు శ తత్వముము క్తిక॥ ౨౦౯॥
ఆ-వె॥ భాగవతమనినను శ భగవంతునకునాఖ్య యలరుచుండునట్టి శ యర్థ
మెఱిగి శ భ క్తిమీఱనట్టి శ భగవంతు నెఱిగిన । భక్తులెవ్వరై న శ భాగవ
తులె॥ ౨౧౦॥ క॥ భాగవతార్థము దెలియక । బాగుగ నిలమేము భాగ శ
వతుఁ మటంచుక॥ రాగిలుచుండెడివారలు । భాగవతోత్తములుగాదు శ
పామరులరయక॥ ౨౧౧॥ ఆ-వె॥ వసుధజ్ఞానభ క్తివై రాగ్యపగతత్వమార్గ
ములనుము క్తిమార్గఁడగుచు । విగ్రహార్చనాది శ వేల్పులద్రమవీడి । పర
ముగన్నవారై శ భాగవతులు॥ ౨౧౨॥ తే-గీ॥ ఎలమిఁదిరుమణిశ్రీచూర్ణ శ
ములను దిద్ది । తులసి పూసలు మెడనిండఁ దూఁగియాడ । పట్టవస్త్రంబు
లనుగట్టి । బ్రమసితిరుగు । పామరులు నెన్నటికిఁగాదు శ భాగవతులు॥
౨౧౩॥ క॥ సుర పలల సేవనతులును । పురుషులు భువి నగ్నులగుచు శ
భోగింతు రదే॥ పరమని వాపులుదలఁపక । ఖర శుని సూకర మృగములు శ

గలయ నెయ్యట్టుల్ ॥ ౨౧౪ ॥ ఆ-వె॥ మాసపుష్పరసముఃశమలమూత్రవీర్యాది
కములె ముక్తియంచుఁ శ్రీ గజపువాడు । శ్వపచు సూకరాది శ్రీ సముఁ
డగుఁగాకన । న్మానవుండెయితఁడు శ్రీ మదిఁదలంప ॥ ౨౧౫ ॥ ఆ-వె॥ అవని
నప్త పూర్తు శ్రీ లని తీర్థవల్లనిచివ వస్తువులనుఁ నెనఁగఁగూర్చి కలిపి నీటఁ
ద్రావ శ్రీ ఘటశుద్ధియానె యు । శుద్ధవస్తువు ల శ్రీ శుద్ధతనువు ॥ ౨౧౬ ॥ ఏ॥
ఆ-వె॥ అయ్యలు పెరుమాళ్ల శ్రీ నారగింపులుసేసి ॥ గాని మెక్కఁబోరె
కడుపునిండ । నారగింపు తెన్నియైనను నాఁకలి । చెడదు కుడువకున్న
విడదుక్షుత్తు ॥ ౨౧౭ ॥ బి॥ క॥ కూరిమి వర్ణాశ్రమములు ! గోరికనీమంబు
లాదిగొని భ్రమయకహృ । త్సారసమునఁ దనుఁగాంచిన । వారెవ్వరు
నైన భాగవతులనఁ జెల్లు ॥ ౨౧౮ ॥ నెలఁతా వైష్ణవధర్మంబలరఁగఁ
గనువాడు చూవె శ్రీ భాగవతుండౌ । నిలనిట్టి నీచవర్తనలలివేణిసేయు
నాతఁ డాద్యుడగునే ॥ ౨౧౯ ॥ క॥ దురితాచారంబనఁడగు । మఱియమ్మ
ధుమాంస సంగమాదిక్రియల్ । దొరంగి నధర్మపు వర్తనఁబరుసడిఁగె
కొన్నవారె భాగవతు లిల్ ॥ ౨౨౦ ॥ క॥ శశివదన నీకుఁదక్కను । విశ
దముగాఁ దెలియు తత్వ శ్రీ విదులకు దక్క ॥ పశుతుల్యులైన జనులకు
వశమే దెలియంగ భాగవత ధర్మంబు ॥ ౨౨౧ ॥ ఆ-వె॥ ఊరనున్నముక్తి
నొందఁగా రాదని । వివినమునకు నేగుఁబెట్టినరుడు! నడవియందె నెపుడు
విడువక చరియించు । మృగవిహంగములకు శ్రీ మేలుగలదె ॥ ౨౨౨ ॥ చ॥
జడభరతుండు రాజ్యమునుఁ సర్వమువీడియు మోక్ష కాంక్షచే! నడవికి నేగి
జింక తగుఁలాటముచేతను లేడిజన్మము ॥ బడసియుఁగొన్ని నాశ్మకును
తాసి శరీరము విప్రజన్మండ్ల కడపట ముక్తి నొందె నికఁడో గానలనున్నను
ముక్తి గల్గునే ॥ ౨౨౩ ॥ తే-గీ॥ ఇల్లు నాలిని వర్జించి శ్రీ యిలను విడినఁ ।
గండమాలంబులను దినిఁగాన నున్నఁ । దపన శీతంబులకు నోర్చిరతపసి
యైనఁ । గాయమునుజిక్కిఁ జేసినశ్రమాయ దెగునె ॥ ౨౨౪ ॥ క॥ తనుఁదాఁ
గనుఁగొనువుదుషం । డనయంబు నింటనున్న శ్రీ నందును ముక్తికి ॥
దనుఁదాఁగానని మనుజుడు । వనమునఁ గల్పంబులున్న శ్రీ బడయునె
ముక్తి ॥ ౨౨౫ ॥ ఆ-వె॥ మనసు కారణంబు శ్రీ మఱియొందునున్నను! నిండ్లు
నడవి ముక్తినియ్య గలవె । మనసులేనివాడు శ్రీ మందిరముననున్నఁ ।
గాననమున నున్న శ్రీ గార్యమేమి ॥ ౨౨౬ ॥ క॥ ఆకటి కన్నము గుడువక
యాకులు కాయలును సమల శ్రీ నదిమోక్షంబే! యాకుల నెల్లునుమేసెడు ।
మేకలకును ముక్తి గలదె శ్రీ మేదినిలోన ॥ ౨౨౭ ॥ క॥ నెటిఁగూడునీళ్లు
ముట్టక । పరువడిఁ బై చీరలేక పసరమురీతి! దిరిగినమోక్షము గల్గునె ।

పరికింపఁగ వారి వ్రాతరీఫలమదిగాకక॥ ౨౨౧॥ సీ॥ ఆదియందె నరుల ర
కన్నంబు బుట్టించె-బనులకుఁ గల్పించె ర పచ్చిపూరిఁఫణికి నాహారంబు ర
పవనంబుగాఁ జేసె-నెట్టలకును మన్ను ర నేర్పరించె వేటుపుక్కులకెల్ల ర
వేటులు గావించె-మేఁకల కలరించెనాకులెల్ల । మధుపానీ కెల్లనురమక
రంద మె నరించె-పేడ పుక్కులకెల్లఁ ర బేడఁ జేసె । నిట్లు లాహరమే
జీవీకెట్టు లెట్టు । పెట్టవలె నట్టుదెవంబెర పెట్టియుండఁదమకు సృష్టించు
నన్నంబుఁ ర దాము దినక యితర యాహరములు గొన ర నేమిఫలము॥
౨౨౨॥ తే-గీ॥ ఆత్మలింగంబు నేవింప ర నలవిగాక । దొంగపశువుకు
మెడబొండఁ ర దొడఁగినట్లు । కంతమున లింగకాయలురగట్టినంత॥మాత్ర
మున ముక్తి గలదు రేమంకు జనులు॥ ౨౨౩॥ క॥ పరమార్థముఁ గనఁ
జాలకఁగొఱమాలిన నరులు గర్మశగురుముద్రలచే నిరుభుజములు గాల్పిం
తుడు । పరగంగా ముక్తిగలదెరపశువులుగాకక॥ ౨౨౪॥ తే-గీ॥ భూతిదే
హంబునకు నెల్లఁబూసిఁహరిణ చర్మవల్లల దుద్రాక్షరపరులు కాదు ।
వలువలును గమండల దండములను నోలిఁబూనినంద నె మోక్షంబు ర
పొందువడునె॥ ౨౨౫॥ క॥ దానముల జన్మశూన్యముఁగానేరదు నృగున
కంటెఁ గలరే బహుగా । ధేచువులు భూము లిచ్చిన । భూనాయకుఁ
డూసరెల్లిరీపుట్టువఁగాఁడే॥ ౨౨౬॥ ఉ॥ వట్టి వికారమద్యు లుప ర వాస
మదెట్లి దెఱుంగఁజాలకేయట్టె యభీష్ట వాసరమురలన్నముమానివటింతు
రాఁకలింబట్టఁగ లేక ప్రాణిమలభక్షణఁజేసియగాదె తృప్తుడౌ । నిట్టి
వ్రతంబులుకొనలుపర నేమిఫలఁబగు మానవాళికె॥ ౨౨౭॥ ఆ-వె మదిర
కుంభమునకు ర మదిరంబుచే శుద్ధి । పొందనట్లు బుద్ధి - పూర్వకముగ ।
జీవహింసఁ జేసి ర గావించుచుగంబు । పాప వృద్ధిగానిరీఫలము గలదె॥
౨౨౮॥ క॥ తెలివి విహీనులు కొండలునిలలోఁగల శక్తులకునురనించెనఁ
గంగక॥ దలపోయఁగొన్నిజీవులబలియిత్తురుదోషమనకరీఫలమదియగునే॥

జీవహింసలక్షణము.

౨౨౯॥ క॥ ధరజీవహింసకంటెనునిరయము వేఱొందు లేదురనిఖలము
నందుక॥ బరమాత్మ కల్గుఁ గావున । నరునకుఁ దగదెట్టిప్రాణి ర నంత
ముఁజేయక॥ ౨౩౦॥ ఆ-వె॥ యజ్ఞ మనఁగ నాత్మ ర యజ్ఞంబుగావింప
వలయుఁగానినుగుణరవంతులెల్ల । జీవహింసతోడఁగెడఁగెడు యజ్ఞంబుఁ ।
జేయఁ బోలదెంతరచెనట్లులైన॥ ౨౩౧॥ చ॥ కొనకొని యెన్నిప్రాణులను
గోతురొ మానవు లన్ని మాఱులుక॥దనరఁగ వాని రూపములఁదాము
వహింతురు మానవాకృతుల్ । గనునవి వారిచేతఁ దెగురకై వడివానినిఁ

గోయఁగాబడుకొగనుఁగొనదాముసేయునలకర్మఫలంబులురి త్రవోవునే |
 ౨౩౬ || క || అనదుష్ట సింహ వృశ్చిక | ఘనలాదివధించుటెల్లఁగఁబాపము
 గాదెఁమనుజు లిది సేయవచ్చునెయనఁ బడఁతుకఁ జూచి పత్మ శ హరి
 ప్రీతుండై || ౨౩౭ || క || పరమాత్మఁ డన్నిటను నాదర మొప్పఁగ సముఁడు
 సగుఁచుఁడన్నఁజిగిన సత్పురుషఁడుతానై వెల్లుచునురి సకలమునందు
 సాక్షి శమాత్రుం డగుటకొ || ౨౩౮ || చ || తనరంగ దుష్టజంతువులుభాత్రి
 ననేకుల కెగుసేయుఁగావున వినుదుష్టశిక్షణమురబొల్పుగనీ యిల శిష్ట
 ఊణంబులు నొనరింప ధర్మ మగుఁబోండు దధర్మము దుష్టప్రాణులకొ |
 జనులకు మేలు గోరియును శ జ పినఁ జంపఁగ వచ్చు నిమృహికొ || ౨౩౯ ||
 ఆ-వె || అట్లు చంపకున్న శ నవికొన్ని ప్రాణులకొబాధసేయుఁగొన్ని శ పర
 గఁజంపుఁ | గాన సకలజీవశాఖసాఖ్యముగ దుష్టజీవతతులనొంపఁజెండు
 దధుము || ౨౪౦ || క || తొలియవిచేసిన దుష్కృతములవలనను దుష్టజన్మ శ
 ముల నొందుటయు | నిలజనులు గనినవానినిబాలియించుట వానివాని
 పూర్వకృతములే || ౨౪౧ || క || తననుం బొరిగిన నెదిరిం | చిన వానినిఁ
 ద్రుంప నభుముశనందువలన యట్లనుడమకుడగమృత్యువు | నొనరించెడి
 వానిజంప శ నొప్పగు జగతికొ || ౨౪౨ || ఆ-వె || ఒకలతెదవునోక శ
 యొగనీటఁగొన్నియు | నుర్వి గొన్ని బ్రతుకు శ నోరులేని | సాధుజంతువు
 లను శ జంపుట ధర్మమే | మాంసభక్షణంబు శ మఱిగి ఖలులు || ౨౪౩ ||
 క || తీర్థస్నానము లాడఁగ | సార్థకమును గలదెయందు శ జలచరములకే |
 సార్థకము వచ్చునంతటి | సార్థకమే గల్గునట్టి శ స్నానంబులచేకొ || ౨౪౪ ||
 ఆ-వె || తనువుతోడ స్వర్గ మునకుఁబోయినవారెధన్యులంఁజుతనువురదగి
 లినవుడెచావుగల్గు పిదపశస్త్రంబు గలుగును | గాన ముక్తి పదము | గాదది
 యును || క || సుతులలను లేనివారికి | గతులే లేవందురెవుడు శ కర్మవికా
 రులో | సతిసుతులు లేని మారుత | సుతుఁడును నాభీష్టసృష్టిసాగతిం
 గనరే || ౨౪౬ || ఆ-వె || గృహమునందు నుండి శ యిలకులంబుననుండి |
 యిహమునందు నుండియింపురూఁసతుల సుతులతోడి శ : గముమిధ్య
 యటంచుఁ | గాదె సూరిజనులు గనుటనుగతి || ౨౪౭ || క || సతిపొందు
 గోరకుండినయతఁడేమహనీయఁడందు శ రాషండునకుకొ | సతివాంచలేదు
 గావున | సతఁడునుగానవచ్చు నిల మ శ హత్ముండరయకొ || క || మతముల
 కన్నిటికిని మామతమేహెచ్చునుచువాదశమాదురువరుకొ | మతముల
 కందని పరమును | మఱిగానఁగ లేనివారి మతమేమిటికొ || ౨౪౯ || తే-గీ ||
 భూతి దుద్రాక్షులును లింగ శ ములును చాల్చు | నవియుఁవనమాలవే

యుట శ్రీ నామములును బెట్టుటయుఁ బట్టుపుట్టముల్ గట్టుటయును । నాది
చక్రాంకితంబులు శ్రీ నగుట భ్రాంతి॥ ౨౫౦॥ క॥ స్థిరకాల జీవులగుచును । ధర
నుండురు కొండలును చురుదలఁచెద రజ్జుల్ । తరుణీమణి జాతస్థామరణం
ధృవమన్న శ్రుతినిశ్చయము విసమే॥ ౨౫౧॥ క॥ స్థిరకాల జీవులనంగను
నురుతరముగఁ దనువుతోడఁ నుండుటయునుగా । దరయఁగ దేహముచెడి
నను । బరమైతాముంట నాశరథవములు లేక॥ ౨౫౨॥ తే-గీ॥ జనములె
ల్లను జూచి యాశ్చర్యమొందఁ । బ్రాణమునుబట్టి తానెగు శ్రీ ప్రాణము
నను । నంబువులమీదఁ గూర్చున్న శ్రీ నధికుఁ డగునెనిలించియుండవె బుడ
కోళ్లునీటిమీఁద॥ ౨౫౩॥ క॥ కాళ్ళంట జడలుగడ్డము । గోళ్లాదిగ బెంచి
పుట్టగోచియునమర॥ । వేళ్లజపమాలఁ ద్రిప్పచు । నూళ్లున్నదిరుగ
ముక్తి నొందంగలరే॥ ౨౫౪॥ తే-గీ॥ దేహమును మాయయని తన్నుచే
దెలియలేక । పవనభక్షణఁ జేయుచు శ్రీ బామురీతి । నీచకాయంబుబహు
నాళ్లునీలుపనేల । ఫణియు బ్రతుక దెవేయేండ్లుఫలముగలదె॥ ౨౫౫॥ క॥
వాయువుల వశముఁ జేసుకఁ । బాయక యిలమీదఁ జడలు పదమున
నిలువ॥ । మాయను బాయఁగవచ్చునె । యాయంబర నీమంబులుఁగు శ్రీ
లాడనె యెపుడు॥ ౨౫౬॥ ఆ-వె॥ మానభాషలరయ శ్రీ మది వికారము
లంచు । దెలిసి పరముజాడచేదెలియలేక॥ మాటలాడకెపుడు శ్రీ మానంబు
చేనాలి॥ ముచ్చువలెను దిరుగఁముక్తుఁడగునె॥ ౨౫౭॥ క॥ ఊరూరు దిరిగి
పరులకుఁ గారడిమహిమలనుజూపఁగల దేమోక్షం । బేరితిగల్గుమాయల ।
గారడివానికినిముక్తిగలదే తలఁప॥ ౨౫౮॥ ఆ-వె॥ ఆశ్రమంబులేమిర
యనరాక సర్వంబు । నిడియున్న పరము శ్రీ నెఱుంగలేక శ్రీ యిలనునాశ్ర
మంబులేలిచ్చునే ముక్తిని । మూలమెఱుంగలేని శ్రీ మూఢులకును॥ ౨౫౯॥
క॥ నేలం బవళించుటయును । రేలును భుజియించుటన్నరీతులులేక॥ ।
పాలు ఫలాదులు గొనుటయుఁ । గీలెఱుంగని శ్రీ మాయజనుల క్రియలుత
లంప॥ ౨౬౦॥ ఆ-వె॥ హోమగుండములను శ్రీ నొనరించి హెచ్చుగా ।
నాజ్యధారలిడుచు శ్రీ నగ్నిలోన । ఘోరముగను వేదరఘోపలుగావించు ।
రందుఁగానఁబడు నోనాత్మతెరువు॥ ౨౬౧॥ క॥ సత్సితగృహవిత్తంబుల
జతురత విడనాడి నేనుశ్రీ సన్యాశినన । న్నతఁడెపుడుఁగాఁడు దేహమునత
తముగొని తిరుగునపుడె శ్రీ సకలమునుండు॥ ౨౬౨॥ క॥ సంసారమనంగ
దేహమె సంసారమనంగ గాదుశ్రీ సత్సితగృహముల్ । సంసారమనుచుపద
లిన॥ సంసారేతనువువిడువశ్రీ సన్యాసియగు॥ ౨౬౩॥ క॥ వనితాదేహ తనూ
జులధనకనకాభరణవస్త్రుతతులను నెల్ల॥ । బనిపూని విడువవచ్చును॥ దను

పును విడనాడ వశమైధర నెవ్వరికిఁ॥౨౬౪॥క॥తనుఁదా గాంచుచునుం
డినఁజనుఁడేసన్యాసిగానిశకలమునున్న॥దనుఁదాగానకతిరిగెడు శ జనుఁ
డును సన్యాసిగాఁడుశకలము విడిన॥౨౬౫॥ క॥ షీతిగొండలు శాస్త్రం
బులనతులితముగఁ జదివి జ్ఞానశమది యెఱుంగదుపోఁచతతము గురుకృప
గలిగిన । సతి చదివినఁ జదువకున్న శ సహము క్రియగు॥ ౨౬౬॥ చ॥తల
లనుబోడిఁజేయుటయైదాల్పుట నామ విభూతులు॥ జడలోఁగలయదిగం
బరుండగుటగల్గుట కంబళకాయవల్కములోఁబలువగు డ్దుత్పి పాసలను శ
బట్టి కమండలదండ శత్రములో । పొలుపుగ వ్యాఘ్రుచర్మములతోబూనుట
డంబముగాక ముక్తికే॥ చ॥ చలనపు మాయావిశ్వమును సత్యమటంచు
సమ్ముచారికేకలుషపు తంత్రివేషమునుశగావలెగాని దలంచుచూడఁగా!
నిలఁ బరమాత్మ తత్వమును శ నింపుగఁ గాంచియు సర్వవృత్తులు॥గల
యని చూచువారలకు శ గల్గరి వేషము లెల్ల నేటికి॥ ఆ-వె॥అనినఁ బంక
జాక్షి శ యాయదుకులవిధునరసి యాశ్రమంబులనఁగ నెన్నియాశ్రమ
ముల లోన శ సధికంబు నెయ్యది । యెఱుంగఁ జెప్పఁచునిననిట్టులనియె॥

—: యాశ్రమ లక్షణము: —

౨౬౯॥ క॥ వనితా పానప్రస్థం । బును నవధూతంబు సరస శ ముగ
నన్యాసం । బును బ్రహ్మచర్య మిన్నిటి । కిని గార్హస్థ్యంబుతల్లిశీర్తింపఁ
డగు॥౨౭౦॥ క॥ సకలాశ్రమముల వారికి । నిక గార్హస్థ్యంబు రక్ష శ
ణీయం బగుట॥ । బ్రకటింపఁగ గార్హస్థ్యము । నకు సరిగావండ్రు బుధు
లుశనఖలాశ్రమములో॥౨౭౧॥ ఆ-వె॥ నిజము దెలియుటెల్లు శ నిజగురు
సంజర్య । మింతలేకగలైనిన్నివిధము । లై న మార్గములునుశనదియున్న
నరులకు । నాను నొక్కమార్గశమందటికిని॥౨౭౨॥ క॥ క్రతుతీర్థంబులకం
టెను । షీతిదానవ్రతములాదిశసేయుటకంటె॥ మతములకన్నిటికంటె
నునతులితభాగ్యంబు దెలియు శ టాత్మపదంబు॥౨౭౩॥ ఆ-వె॥ నిజము
దెల్పునట్టి శ నిజగురుం గానంగ । లేక మాయఁజిక్కి శ లోకులెల్లఁగర్మ
గురులఁజేరి శ కర్మకుఁబాత్రులై । చచ్చి పుట్టుచుండు శ సహజముగను
౨౭౪॥ ఉ॥ మానినిగ్రుడ్డికంఠుఁడునుశమార్గముఁజూపర గలేని కై వడి॥
జ్ఞానములేని మందునకు శ జ్ఞానవిహీనుఁడు ముక్తిదెల్పు నే । కాననివాని
కక్షులను శ గల్గిన వాఁడెఱిగించు పోలిక॥జ్ఞానములేని మూఢునకు శ
జ్ఞానియ చూపును ముక్తిమార్గము॥౨౭౫॥ తే-గీ॥ జ్ఞాని యజ్ఞానియొక
యాపురగానఁబడిన । వారివారల భావములో శ వేటువేటు ! డిప్పకప్పుర
రూపంబు శ లొక్కటిగను । నుండినను రుచు లేవ్వేట్వల శ నుండునట్లు॥

౨౭౬॥ ఉ॥ దీపముగల్గు కేహమునదీప్తిం గనంబడు సర్వరూపముల్ !
 దీపములేక యెద్దియును శ దేజ మెసంగనియట్టులేటికిక । బ్రావుగ దేహీ
 దేహమును బాయక మున్నుగముక్తిగానకక । దీపమువంటి తెల్వియును
 దీప్తినవిమ్మట ముక్తిగందురే ॥ ౨౭౭॥ ఆ-వె॥ దేవుడన్నమాట దెలియు
 నందఱికిని । మాటవలన నేమి శ మాటవచ్చె । వాని నెఱిగినట్టివానిని
 నేవించి । దేవుడన్నగు ధర్మదెలియవలయు ॥ ౨౭౮॥ క' పేరెఱిగినవాడొ
 క్కడు । కూరిమిడనచెంత రాగరగురైఱుంగునెయూ । పేరుగలవాడె వీడని
 వార కతని నెఱిగినట్టివాడు దెలుపకక ॥ ౨౭౯॥ ఆ-వె॥ అద్భుత దరియఁ
 గోరియలనావికునిబాడఁ । గన్నయట్టులోడరున్న జనులు । మాయయ
 నెడువార్ధిమానక దాఱించు । జ్ఞానగురుని నరుల గానవలయు ॥ ౨౮౦॥ క॥
 దినశుద్ధి దెలియఁగోరిన । ఘనపంచాంగంబు ముఖతః గావ లెనిక దే॥నను
 గానట్టుల జ్ఞానము । గనడగు నద్గురునివలనలే గాదితరమునక ॥ ౨౮౧॥ శా॥
 ఏవేళక గురుమూర్తి పాదములనేయే వారలు గొల్లురో । నేవారిక
 మహానీయ మూర్తులనుచు శ న్నెల్లప్పుడుక గొల్లునా దేవాదీశునకై న
 వారి మహిమక శ దీపింపరాకగురుక । భావింపక దగుఁ గొల్వలేని
 నరులక శ బాటింపరాదెన్నఁడుక ॥ ౨౮౨॥ నీ॥ కులశ్రేష్ఠులము మేము శ కుల
 హీనుడగువాని-గురుడని మది నెట్లు శ గొల్లుమంచు దేహభిమానులై శ
 దిగుగువారలుముక్తి-గనలేరు యుగములకై నగాని । వసుమతిరాశ్యలోశ
 వజ్రంబు ప్రబవించి - కులహీనమయ్యెనేగొప్పగాక । * పాలమున్నీటి
 లోశపల వివము జనించి - కులమేమి ఘనయ్యె శ గుణములేక । గాన
 నింతకు గుణమాలే శ కారణములు గాని కులమెందు హేతువు శ గాదటం
 చు । నెంచి దేహభిమానంబు । ద్రుంచి పరమ శ గురుని నేవించువారలు
 పరమగంధ్ర ॥ ౨౮౩॥ ఉ॥ దేవరహస్య మెంతయును దెల్పుట మోక్షము
 దెల్పునార్యులక । భావముబాఱియొక గుణము శ పథతులాదిగ నెంచనే
 టికిక । గోవు సుధాంబుపూరములు శ గోరినపాలనె గొంచఁగాదగుక ।
 గోవుబలంబు నన్నమును శ కొమ్ములు రొమ్ములు నెన్న నేటికిక ॥ ౨౮౪॥
 ఆ-వె॥ భవిన నేకజన్మపుణ్యవశంబునఁ । గాని నరులుగురునిలేగానలేరు॥
 పుణ్యహీనులకును శ బుద్ధిడలంచిన । దొరక దెన్నటికిని శ గురుపదంబు॥
 ౨౮౫॥ ఉ॥ కూరిమి మర్త్యులందునను శ గోటికి నొక్కడు గోరు
 మోక్షముక । గోరినవారియందునను శ గోటికొకానొకరుండు నద్గురుక ।
 జేరి విముక్తిగాంచు గురు శ జేరినవారలఁ గోటి కొక్కరుం । డారయ

జన్మశూన్యుఁ శ్రీ డగు నందఱికిఁ గడతేట శక్యమే॥ ౨౦౬॥ క॥ నాపుడుఁ
గులమును నదియును । నేవిధమున సంభవించె శ్రీ నెచ్చునుదగ్గుఁ భూప
లయమందు జపములు । భావించుట యేమి కతనయబద్ధదశాక్షు॥ ౨౦౭॥
క॥ ప్రజ్ఞాప్రజ్ఞావివర్జిత । సుజ్ఞానవిశాలనేత్ర శ్రీ శుభగచరిత్రా । యజ్ఞప్ర
శస్త్ర శోభిత । యజ్ఞానధ్వంసపరమ శ్రీ హంసోత్తంసా॥ ౨౦౮॥ మాలిని
కుటిలమద వినాశా శ్రీ కోటిసూర్య ప్రకాశాపటుదరవరతత్వా । పంచ
భూతప్రభుత్వా । చటులదురితమారా శ్రీ సర్వవేదాంతపాసా । ఘటన
ంనటనధారీ శ్రీ కామశూన్యప్రచారి॥

గద్యః ఇది పోకల - లక్ష్మీనృసింహార్యపుత్ర, సాధుజనమిత్రనార
సింహ నామధేయ ప్రణీతంబైన శ్రీ కృష్ణ రుక్మిణీ సంవాదంబను సుజ్ఞాన
శాస్త్రంబునందుఁ బ్రథమాశ్వాసము.

శ్రీ కృష్ణ రుక్మిణీ సంవాదంబను

సుజ్ఞానశాస్త్రము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

క॥ అక్షరరూప వికార విలక్షణశుద్ధాంతరంగశలలిత శుభాంగా
కుక్షిపద భరిత త్రిభువనఃకై రాజాధిరాజ శ్రీ రాజ పరాత్మా॥ ౧॥ వ॥
అవధరింపు మవ్వాసుదేవుం డ తల్లోదరి కిట్లనియె॥ ౨॥ క॥ తరుణీమణికుల
మనునది । పరిపరివృత్తులను గల్గెబహురామముల॥ బరికింపఁ గులము
వేటొక ॥ తెఱఁగున గల్గినదిగాదు శ్రీ దెలియుమ యింక॥ ౩॥ ఆ-వె॥

కులలితము.

వృత్తివలనఁ గాక వేటొక్కవిధమున । గులము గల్గెనంచుశ్రీగోరిచూడఁ
గులము పరమహంస శ్రీ కులమయ్యెనందఱు । కులములేనిబ్రహ్మ శ్రీ కులజ
తైరి॥ ౪॥ క॥ కులశ్రేష్ఠులమని నీలైడుపలుగ కులు దెలియలేదు పరమా
ర్థంబు॥ కులమేరొతనిరొసినకులశ్రేష్ఠుండతడెత్వశ్రీగోవిందుండరయ్య
గే॥ ఆ-వె॥ సప్తధాతువులును శ్రీ సమమయ్యె సమయోని సరయ నుద్భ
వంబు శ్రీ నాత్మజీవ । సమము దలంచిచూడ శ్రీ సర్వదేహంబులునొక్క

టయ్యె గులమునొకటిగాదె॥ ౭॥ క॥ కమలముభిచీముశోణిత । మెము
కలు నరములును దోలు మెదడును మాంసం । బమిత మలమూత్రరో
తల నమరిన దీకాయ మెన్ననగుబాట్లు నుమి॥ ౮॥ ఆ-వె॥ ముట్టులోనఁ
బుట్టె శ్రీ ముటికి కాయంబును । ముటికి కాయమందె శ్రీ ముట్టువుట్టె ।
ముట్టుకొంప యిట్టి శ్రీ ముటికి దేహంబున । కేమికులము గలుగునెంచి
చూడ॥ ౯॥ క॥ ముట్టున బుట్టిన కులమిది॥ ముట్టున రోయంగ నేలకముగ్గుడు
మూర్తుల॥ ముట్టునఁ బుట్టిరిగాదే॥ ముట్టును లేకున్న నరులుకపుట్టంగలరే॥
౧౦॥ ఆ-వె॥ ముట్టునందె సురలు శ్రీ మునులు దిక్పాలకుల॥ ముట్టునందె
జగముశ్రీమునిగి తేలు॥ ముట్టునందె నిలిచి । మూలంబుండెలిసిన । ముట్టుఁ
బాసి సర్వశ్రీము క్తుండగును॥ ౧౧॥ క॥ ముట్టుకులంబని తెలియక॥ ముట్టునికడ
నుండినతులుశ్రీమూన్నాల్లెనక॥ ముట్టువిడనీళ్ల నాడినఁ । జట్టుకులోంగల్లుము
ట్టుశ్రీసమయునె యదియు॥ క॥ తా నెప్పుడు పరిశుద్ధుండ॥ మే నెప్పుడుముట్టు
బామికె శ్రీ మే నెన్నటికి॥ గా నేరదుపరిశుద్ధియు॥ మానకయుదకములఁ
గోటి శ్రీ మాటులువడినక॥ ౧౨॥ ఆ-వె॥ సతులుపతులుగూడిర రత్తిసేయ
శుక్లశో । ణితములొనరి పిండ శ్రీ ము తనరెనుగ । వరుసమూత్ర గవిని శ్రీ
వచ్చిరందలునిందు । ఘనకులంబు నేది శ్రీ కానిదేది॥ ౧౩॥ ఎక్కువమా
కులమని బహు । నిక్కంగానేలబిందు శ్రీ నెత్తురుకులమే । నిక్కముగనైరి
యందలు । నెక్కువ తక్కువలునెన్న శ్రీ నేమున్నదికక॥ ౧౪॥ తే-గీ॥ వీర్య
రక్తంబులను గాక శ్రీ వెలదియోని । మార్గమునఁగాక యింకొక్క ।
మార్గముననుభవమునొంద నెక్కువయని శ్రీ పల్కవచ్చు । నందఱారీతిఁ
బుట్టిరి శ్రీ యధికమేమి॥ ౧౫॥ చ॥ అరుదుగ దంతికిటకములందున శ్వాస
మునందు ధేనునక । నరసురలందునక శ్వపచునందున పిప్రునియందు
నింతులక । బురుషుల భిన్నభావమునుబొందక సర్వసమత్వమాత్మగా ।
నరయుచునుండు రాద్యులును శ్రీ నల్పులు భేదములెంతె రన్నిటక॥ ౧౬॥
ఆ-వె॥ అబల సర్వరూపుఁ శ్రీ డైన యనంతనిదుష్టులెటుంగలేని శ్రీ దోష
మునను । భిన్నభావములను శ్రీ భేదంబులెంతెరు । నిఖలమాత్మయంచు
నెటుంగలేక॥ ౧౭॥ సీ॥ ష్రితి వసిష్ఠుండు సూర్యశికిఁ గల్గె నతనికి-నాయ
రుంధతియందు శ్రీ నవతరించె । శక్తియు వానికిఁ జంఛాల శ్రీ సతియందు-
సంభవించెను బరాశరకుండనంగ॥ వానికి శంబర శ్రీ వనితయందుదయించె-
వ్యాసుండు పరికింప శ్రీ భాసురముగా । నరయుఁ జాకితకును శ్రీ నారదుండు
జనించె శ్రీ బోయెకు వాల్మీకిశ్రీపుట్టెగాదె । యసుర కులమునఁ బ్రహ్లాదుల
డలరె వీరు । కులముచేతను గాంచిరె శ్రీ గొప్పతనము । గుణముచేతనే

నద్యుహ్నోకులజలనగః | నజలజగములః బూజయతైరిగాక || ౧౮ || చ || ఇల
 ధృతరాష్ట్ర పాండు ధరణీశులు ముండలకుద్భవించరే | పాలుపుగ దాసిగ
 ర్భమునఁబుట్టడె యావిదురుండు నెంతయు || గలుగరె యన్యవల్ల భుల
 కాదర మొప్పఁగఁబంచపాండవుల కులము ఘనంబెవీరలునుగొప్పవహిం
 చరె లోకమందుచక || ౧౯ || సీ || కలశంబులోన నగ న్న్యండు ప్రభవించె-
 గాధికి నుదయించె శ్రీ గౌళికుండు | జింకకక్షున బుద్ధ్యైశ్వర్యగుండు గలి
 గెను - గలికి సుద్భవమయ్యె శ్రీ గౌతముండు | శ్వేతచ పంశమునందు శ్రీ
 జన్మించె సాఖ్యుండు తగ మతంగునకు మ శ్రీ తంగమాని | మండూకము
 నకును శ్రీ మాండవ్యముని గల్గె-ముండక కాంక్షిన్యైముని జనించె | శృంక
 మునకును బుద్ధ్యైశ్వర్యయోగి భావింప | జంబుకంబునకును శ్రీ జంబుకుండు |
 ఖరమునకును బాహు గాగ్నేయఁడెంతయు | శాన్వనమునకుం గల్గె శ్రీ శౌన
 కుండు || ౨౦ || క || జ్ఞానమె బ్రహ్మత్వం బ | జ్ఞానమె శూద్రత్వమనుచు
 జ్ఞానంబాత్మక | బూని తమజన్మలెట్టివి | గానున్నను బ్రహ్మవిధులుగారె
 మునింద్రుల || ౨౧ || ఆ-వె || జగతి యేలెనేని శ్రీ చండాలుండైనను | బ్రభు
 వుఁగాగ నెన్న బడినరీతిక శ్రీ బ్రహ్మపదముగన్న శ్రీ బంచమకులుండైన |
 బ్రాహ్మణుడనఁగ శ్రీ బడునుజావె || ౨౨ || క || వరక్షత్రియుండునై యిల |
 పరిపాలన లేనిదానిక శ్రీ బ్రభువన రక్షే | ధరణీసుర వడఁడైనను | బర
 మార్థములేక గలదె శ్రీ బ్రహ్మత్వంబు || ౨౩ || ఆ-వె || గుణముగల్గెనేనిశ్రీ
 కులముతోఁబనియేమి | కులము నెంచుటెల్ల శ్రీ గుణములేమి శ్రీ గుణము
 లేనిదాని శ్రీ కులమేమిఘనమగుఁ | గులము వానిఁదెచ్చు శ్రీ గుణముగాదె ||
 ౨౪ || క || తెలివిజడత్వంబులయెడఁ | దలఁపగావచ్చుదార శ్రీ తమ్యము
 లేందుక || గులమునకు నెంచవచ్చునె | యలరంగా హెచ్చునగ్గరలను
 భేదములక || సీ || శూద్రవనిత భూమి శ్రీ సురుండు తద్భూసుర శ్రీ కాంతను
 శూద్రుండు శ్రీ గలిసెనేని | శూద్రనాతికిని భూసురపతికిని బుట్టు - విడ్డ
 లకును జాతి శ్రీ భేదమున్నె | కుక్కవిజాతియకా శ్రీ గొత్తెను బొందినక శ్రీ
 గుక్కపుట్టదువేలు శ్రీ కులమగుటను | నుర్వి మానవులెల్ల శ్రీ నొకజాతి
 గావున- నెన్న సేసెడినై న శ్రీ నింపుమీఱు || తే-గీ || నేపురుషుండైన మించి
 రమించెనేని | నరులుగాఁ బుట్టుదురు గాక శ్రీ నక్కకుక్క | జన్మలగు
 దురె యీనర శ్రీ జాతియందు | జాతిభేదంబులెన్నుట శ్రీ రీతియగునె || ౨౫ ||
 ఎ || ఆ-వె || భువిని గోత్రభూజయములకు భేదంబగుఁగని గిరికిగిరికిశ్రీగలదె
 వేలు | నరకులంబునకును శ్రీ నఖిలంబు వేతైనక | దమకులంబువాదశ్రీతమ
 కువేతె || ౨౬ || క || జనములు నందఱు నొకకుల | మని తెలిసినవాడె

జగతి నగ్రకులుండగున్ | మనుజుల భేదములెన్నుచు | గొనకొనినటి
యించువాడై శ కులహీనుండగున్ || ౨౭ || ఆ-వె! పునుంగుగల్గుపిల్లి
పునుంగుపిల్లి యుగున్ | బునుగులేక కాదు శ పునుంగుపిల్లి | గుణములు
న్నహీనశకులజుండు హెచ్చగుగణములేక నగ్రకులజుండగునె|| ౨౮ || చ||
తపమును యాగతీర్థములు | దాన మహింసయు వేదపాఠమున్ | జప
మును శాంతమున్ వ్రతమున సత్యముహోమము స్నానసంధ్యలున్ | నిపుణ
తమిట సల్పు ధర శ నిర్జరుకంఠుచు దత్వవేత్తయకా | శ్వపచుండు
ను త్రముం డమల శ జన్ముండు నాతడై బ్రాహ్మణుండగున్ || ౨౯ || నీ||
పడతిదానముచేత శ బ్రాహ్మణత్వము వచ్చె-ననిన నన్యలుగూడ శ నాచ
రింత్రు | జన్నిదంబులుదాల్చి శ సంభవించెనటన్న-నన్యలు కొండఱునవి
ధరింతు | రెఱుపు తెల్పులంగూర్చి యెసంగెనన్నను నన్య-కులములలో
ననే శ కులును గలరుజీవ తెలుపులంగూర్చి శ చెందిరన్నను జీవ జెలుపు
లందఱియందు శ దేజరిల్లుంగగర్భమునుగూర్చివచ్చె నా శ గర్భఫలము |
తెల్లచారికి దమభంగి శ నెగుచుండు | దేహమన పందరికి గల్గు దెగిన
తనువునాత్మజుండు గాల్గుంగా బ్రహ్మశాస్త్రపాండు || ౩౦ || ఆ-వె! కుల
మువలన ననిన శ గోమలివారి వంశజులు ఋషులుపుట్టునరణివినవె |
పడతియట్టుగాదు శ బ్రాహ్మణభావంబు | జ్ఞానసంగ్రహమున శ సంభ
వించె || ౩౧ || ఆ-వె! అనిన దత్వఘటంగునతడ డెవ్వడైనను బ్రాహ్మ
ణుండై యసంగతబరంగుచుండ | మఱియు నగ్రవంశశ్రమండుంబుట్టినవారె |
బ్రాహ్మణుల మటంచు శ బల్కుటెట్లు || ౩౨ || నీ! అనిన దుక్కిణిపల్కు
లద్భుతంబుగ నెంచి పడ్డదిశాఘండుశపల్కెనిట్లు | కువలయ మందునశ
గొండజి బ్రాహ్మణు - లకి వచ్చించుటయెట్లు శ లనినవినుము | అలనేతి
బీటకాయనియు బెల్లపుగొండయని సువర్ణమాఖయు శ ననియువచ్చు |
నందులవ్యవహారశనామంబులేకాని - ఘృతగుడకనకంబులెన్నంగలవె |
యట్లు వ్యవహారమున నామశ్రమయనొకటి | గలుగుటే కాని బ్రహ్మధి
కారమందున్ | గొండఱుండున గనుపడ శ డందునైన | గొండఱుండురు
పరతత్వ కోవిదులును || ౩౩ || క | వీరలవంశజులును మున్నేరితిని బుట్టి
యన్నశనిజబ్రహ్మంబున్ | జేరియు బ్రాహ్మణులై రాపేరీవీరలకువచ్చె శ
బెంపొందసలన్ || ౩౪ || ఆ-వె! నేతిబీటకాయ శ నెయ్యిలేకున్నను | నాఖ్య
యొప్పుచున్న శ యట్లుజగతి | వీరలిపుడు బ్రహ్మవిదులు గాకున్నను |
బూర్వ వాడుకయును శ బోకవచ్చె || ౩౫ || చ|| పరగవిధాత సద్వదన శ
బాహుల నూరుపదంబులందున్ | వరుసగ బ్రహ్మక్షత్రియులు వైశ్యులు

శూద్రులుఁ బుట్టిరంచునే । నరులును జాతిభేదముల శ్రీ నాత్మఘటించెద
 రిల్లుపుట్టినన్ । గరిమనునొక్క బ్రహ్మమునఁ శ్రీ గల్గినవారికిభేదమున్నదే॥
 ౩౬॥ ఆ-వె॥ పనసవృక్షమందు శ్రీ ఫలములు శాఖాగ్ర॥ ముసను నడుమ
 మూలశ్రములనుగల్గునెగువ దిగువ పండు శ్రీ లెవ్వయైనఁ బనసపండ్లు గాక
 వేఱుపండులగునె॥ ౩౭॥ చ॥ పొరిఁబారి పాదయుగ్మమునఁ శ్రీ బుట్టినవా
 రలు శూద్రులై నచోహరిచరణంబునం గలిగినట్టిదే గంగకురాదెశౌద్ర
 మున్నదురుగ నట్టిగంగ నిలనంటగవచ్చు నెనగ్రజనులున్॥ సరగుణగారె
 శూద్రులును శ్రీ స్నానము పానము లాచరించినన్॥ ఆ-వె॥ అదియుఁగాక
 యింక శ్రీ నజని పాదాంగుష్ఠమునను దతుండు దయ శ్రీ మొందెగాదె ।
 యతఁడు బ్రహ్మజాతియైన నెట్లుపొగడొందెనతఁడుగాఁడెశూద్రులేదర
 సిచూడ॥ ఆ-వె॥ వందనంబుసేయు శ్రీ వందనంబు నడుగుల॥ మీదఁబడును
 గానిశ్రీపాదములును । మొగముమీదఁ బడియు శ్రీ మొక్కపుపూజార్హ॥
 మగుట పదము లెక్కువనఁగఁ బరఁగె॥ క॥ వదనోద్భవు లెక్కువయని
 పదజనితులు లెక్కువనుచుఁ శ్రీ బల్కఁగ నేలా । వదనంబు ముఖ్యమైనను
 బదహీనులు సర్వహీన శ్రీ పాత్రులుగారే॥ ౪౧॥ చ॥ అనుపమశాస్త్రవా
 క్యముల శ్రీ యర్థమెఱుంగఁగలేక తప్పు భా । వనల నొనర్చు రీజగతివర్ణ
 చతుష్టయ మాది పంకజా । నను ముందాద్యుగోరుపద శ్రీ సంభవుతాట
 యబద్ధమెంతయున్॥ వినుమిఁకవానియర్థములు శ్రీ వేఱుగనున్నవియంగనా
 మణి॥ ౪౨॥ సీ॥ పట్టర్థనిరతులై శ్రీ సకలపేదపురాణ శాస్త్రముల్
 విప్రులు శ్రీ చదువుకతన । మహిజనాశికి ధర్మమార్గముల్ దెల్పుచు -
 వాక్కుచేతనె తాముశ్రీతుకువలన । నట్టివాక్కులు మోమునందుంట
 నాస్యంబుచలనఁజోషణమొ దురవాచుగానియాననంబున జనన శ్రీ మైన
 వారలుగాదు-పరికించి చూడంగలేబద్ధగంధి । క్షత్రియులునస్త్రశస్త్రాది
 చయములేదాల్చి । భుజబలంబున రక్షణం శ్రీ బొందువలన । బాహుబల
 మున జీవించు శ్రీ వాచుగాని । బాహులందునఁగల్గిన శ్రీ వాచుగాదు॥ ౪౩॥
 తే-గీ॥ వరుసవాణిజ్యవృత్తిచే శ్రీ వైశ్యులెపుడు । తొడలు సూతగఁ
 గూర్చుండఁ శ్రీ బడుటజేసి యూరువులపూన్కి జీవించు శ్రీ వాచుగాని ।
 యూరువులయందుఁ బాదమినురవాచుగాదు॥ ౪౪॥ ఆ-వె॥ మెలతఁ శూద్రు
 లకునుశ్రీమెండుగాఁ గృషికిని । బాదచారివృత్తి శ్రీ వలయుఁగానఁ । బాద
 చారివృత్తి శ్రీ బ్రతుకువారలుగానిపాదమునను గల్గు శ్రీ వాచుగాదు॥ చ॥
 అరుదుగధాత్రి పద్మినియూహస్తిని చిత్తిని శంఖినీయనంబరఁగెడునాల్గు
 జాతులును శ్రీ బ్రాహ్మణ క్షత్రియ వైశ్య శూద్రులం । దరయఁగల్గునింతు

తెడనట్లుననుస్తకులంబులందున బరంగ గణింపఁ గల్గుదురు-బ్రాహ్మణ
క్షత్రియునై శ్య శూద్రులు॥ ౮౬॥ క॥ నిజముగను బ్రహ్మస్థునిఁ । బ్రజ
లెల్లను నెంచిచూడఁ బ్రహ్మకులం బే॥ నిజముడిగియున్నవృత్తులు । భజించుట
వలనజాతిభంగముగల్గె॥ ౮౭॥ ఆ-వె॥ సర్వజనులు బ్రహ్మ శ్రీ జాతియే
యైనను । రాజ్యమేలుక తనశరాజులనియు । వర్తకంబుఁజేయునై శ్యుల
నియుఁగృహిసల్ప శూద్రులనియు శ్రీ సంభవించె॥ ౮౮॥ క॥ గాజులు సత్త్వ
గుణంబులఁ । బోఁజేసివికారకామ శ్రీ భోగప్రియతః॥ లోఁజేసియుగ్రసా
హస॥ రాజసగుణియైన కతన శ్రీ రాజసఁ బరంగె॥ ౮౯॥ ఆ-వె॥ జ్ఞానసత్త్వ
పరతశమాని రజస్తమా॥ గుణములొంది ధనముశూద్రువాంఁభ । లోభ
మోహములను శ్రీ లోఁగొని వాఁజిజ్ఞామాచరింప నై శ్యుడనంగనొప్పె॥
౯౦॥ క॥ తన మొదటిజాతిధర్మం । బునుదొలగి యశౌచ హింసశబ్దంతు
లచేఁ గృ । ప్యనుపమవృత్తిమోగునుఁ । మనునగుట శూద్రుడనంగరే
నుర్విం జెలంగె॥ ౯౧॥ ఆ-వె॥ జ్ఞాన దాన శౌచ శ్రీ సత్త్వక్షమాహింసః॥ భూతద
యలు సంత్యోజాతునందుఁగలిగియున్న నతఁడు శ్రీ గాఁడు చండాలుండు॥
నుత్తముఁడగు । బ్రాహ్మ శ్రీ యిందుగాని॥ ౯౨॥ ఆ-వె॥ జ్ఞానసత్త్వములను
మాని హింసానృతజారయోరకపట శ్రీ క్రూరవృత్తి॥ సోనరసల్పుబ్రాహ్మ
యందైన చండాలుఁడతఁడె చూడఁగాడు శ్రీ నృకులుండు॥ ౯౩॥ క॥ కుల
ములు దలఁపఁగఁబట్టుక॥ వలనను వచ్చిననిగానరవనుమతి బనములోపాలు
పొందఁజేయువృత్తుల । వలనను సంభవములయ్యోవర్తింపఁగె॥ ౯౪॥ నీ
గణులింపఁగా విశ్వ శ్రీ కర్మకులజుడొక్క శ్రీ ప్రాప్తికేవురు కూర్మ శ్రీ తన
యై న॥ పరుసకమ్మరశిల్ప శ్రీ వడంగఁబుగి నాల-శంచరంబాదిగాల్ గల్గు
పనులు । నొక్కొక్క నంపనుం డొక్కొక్క పనిఁజేయ-వారికి వేర్వేఱ
వచ్చుపేరు॥ లోరులుహాలికవృత్తిశ్రీనొనరింపరై తులు-వాఁజిజ్ఞామెనరింప-
వర్తకులని-చెప్పదురెవరే వృత్తినిల్ జేసి రేని॥ వారివారల కాపేరువచ్చు
చుండు । సవనివృత్తులచేఁగల్గు శ్రీ నాఖ్యలెమిఁగులములకుఁ బోల్పుచుం
దురు శ్రీ కుటిలమతులు॥ ౯౫॥ ఆ-వె॥ పినుము కమ్మరీఁడు శ్రీ మను బ్రహ్మ
మయుండు॥ ద్రంగి త్వష్టకంచరంబు శిల్పి॥ పరంగ నెన్నఁ గాశిపనివాడు
విశ్వజ్ఞఁ । డరయంగ నగసాలయగునుగాన॥ ౯౬॥ ఇలఁ బంచబ్రహ్మలకును॥
కలిగిన వారెవరుగాదుగన బ్రాహ్మణులు॥ గులమున నప్పంచబ్రాహ్మణులు
నైననుగారు బ్రహ్మభావులుగాక॥ ౯౭॥ క॥ అనవిని స్త్రీ పురుషాదుల
జననము భేదంబు లేట్లు శ్రీ సంభవమయ్యె॥ వినిపింపుమనిన దుక్కిరిగని
సవ్వచుఁ జెప్పఁదొడఁగెగంపహరుండు॥ ౯౮॥ నీ॥ స్త్రీపురుషోత్పత్తి శ్రీ

—: పిండోత్పత్తి లక్షణము :—

జెప్పెద వినుమింక-దదణిముట్టెన యై శ్రీ దవదినంబు మొదలు జేసి దివసశ్రముల గర్భమొనరిన । నాతికి నుదయించు శ్రీ నాత్మజుండు పట్కాష్ట దశమాదిశరివాసరములందుఁబోలతికిఁ జూలై నరేబుత్రిగాంచు । మఱియుఁబుడుషుని శుక్లశ్రమధికరించినయేని-వలనొప్పనల్లనిశ్చర్లముగను మొలత శోణితంబు శ్రీ మిగులైన నెట్టిని । చాయయగును రెండు శ్రీ సమమునైన । సంభవించుచుండ్రు శ్రీ చామనవర్ణమై । బిసరుహాక్షులకునుశబ్దలిట్టు॥౧౬॥ క॥ పురుషుని వీర్యస్థలనం । బిరువుగనగువేళఁ జెడరి శ్రీ యిరుబిందువులై । తరుణి యుదరంబుఁ జొచ్చిన శ్రీ నరుదారఁగ జంబిబిడ్డ శ్రీ లగుదురునతికి॥౧౭॥ ౨౦॥ సీ॥ రత్నిసల్ప ఋతువేళ శ్రీ రవినాడి గొమరుఁడొ-గుముదా ప్రాదునడువఁ శ్రీ గూతురగునుతరణినాడి యునింగి శ్రీ తత్త్వమందుఁ జరింపఁ బుట్టునపుంసక శ్రీ పురుషుడగుచు శ్రీ శతినాడి పాతినఁజడలు తత్త్వంబునఁ-గాతయకానది మాచ శ్రీ కమ్యయగును । నిక సుషుమ్ననుగూడిరయినచండ్రులుండినఁబంగ్వంధవెడమూఁగ శ్రీ బధిరులగుదురనిల తత్త్వమందుశ్రీ సతివకుఁ జూలైన । సమిత ప్రసవవేడ శ్రీ నంబు గల్గు । నన్నితత్త్వమందుశ్రీ నైనను గర్భంబుఁ జెడును నిశ్చయంబు శ్రీ చేడియలకు॥౧౮॥ క॥ మాయను జెందియు సేగతిఁ । బాయక శ్రీ పురుషులగుచు శ్రీ బశుకీటక । దుస్తాయములెత్తుచు జీవుడు ! మాయను బాయంగలేడు శ్రీ మానినివింటె॥౧౯॥ సీ॥ కణభంగురంబని శ్రీ చర్చింపలేక యీతనువు శాశ్వతమంచుఁడలఁచినరుడు । భ్రాంతుఁడై యిలఁదానుశ్రీ బ్రతికినన్నాళ్లును-మోహవారాశినిరమునిగియుండుఁ బగటికాలము కుటుం శ్రీ బాచి సంరక్షణకును ధనధాన్యముల్ శ్రీ గూర్చుకొనుచు శ్రీ రాత్రికాలము సతీ శ్రీ రతాలచేఁ గొంతయు-గలల నిడలఁగొంత శ్రీ గడపుకొనుచు । నంతలోఁజచ్చు బహుగర్భశ్రీ నరకములను । గాంచు సుఖదుఃఖ జన్మాదిశకములఁ బడుచు । గాలమూరక యీశీతిఁ శ్రీ గడుపుఁగాని । తాను గడతేరు మార్గంబుఁడలఁచఁడెపుడు॥క॥ అనవుడు మరణము నిల్పెడు । ఘనులెవ్వరునైన గలరె శ్రీ గల్లవిపత్తుల్ । చనఁజేయన నినఁగాంతకుననుమోదముతోడఁ గృష్ణుఁడపుడిల్లనియె॥చ॥ అరయఁగ నూటువత్సరము-లాయువటందురు మానవాళికి॥హరు

—: ప్రాప్తకర్మ లక్షణము :—

పుగ బాల్యమందుననో శ్రీ యౌవనమందునో వార్ధకాననౌ । పురమునఁ గాననంబుననో శ్రీ భూరుహ మగ్నిజలంబు లందునో మరణమై నిశ్చయంబునుమి శ్రీ మానదు ధాత్రినిఁ బ్రాణికోటికి॥౨౦॥ క॥ మరణము వచ్చిన

పేళను!ధరఁదూతీనజలధిఁ జొచ్చిరదాఁగిననై నకా , మరిమింటికెగసిపో
యినఁ । బరమాయువు నిల్పవశమోబ్రహ్మకునైనకా! ౬౬॥ క॥ ప్రతిదేవత
కును మొక్కిన । బ్రతుకనివాఁడెన్నటికిని శ్రీ బ్రతుకఁడు జగతికా । బ్రతి
కెడువానికి మొక్కిన । బ్రతుకును మఱి మొక్కుకున్న శ్రీ బ్రతుకును
గాకకా॥ ౬౭॥ చ॥ మరిమరి యశాపథంబులను శ్రీ మంచివి మంచివి
యారఁగించినకా । బరువడిఁజెందుకర్థ పరిశ్రమకముగాకయెపోవు జాడ్య
ముల్ । వరుసగ మంత్రయంత్రకులు శ్రీ వైద్యులుగాయతఁగొట్టువచ్చినకా
మరణము పూర్ణమై చనెడు శ్రీమానవునిం బ్రతికింపలే రిలకా! ౬౮॥ చ॥
తడఁడుక యింటిమూలలను శ్రీ దాఁచినద్రవ్యమువోవువీధిలోఁ । ఒడినను
నుఁడుబొమ్మదియులే బ్రాప్తముగల్గినఁ జిక్కివానికేకడుబలుఁడైన బంధు
వులుకాపుగనున్నను జచ్చునింటనే!నడవిని దిక్కులేని సరుశ్రేణైనను రక్ష
ణమొందుచుండెడికా॥ ౬౯॥ తే-గీ॥ దైవయోగఁబు దెలియంగలేదరమె
సర్వజీవులను నెల్లఁ దనకుఁదా శస్త్రస్థిఁజేయుఁ । బోషణముఁజేయు సర్వం
బులేబోలియుఁజేయు । నాతఁడే మూలకారణంబఖిలమునకు॥ ౭౦॥ ఆ-వె॥
నేనెకర్తనంచుశనెంచును మనుజుండు!తానెకర్తయైనశ్రద్ధ వమేల । యైన
పనులకెల్లశ్రద్ధ నను దాఁగర్తకాని పనులకేల కర్తగాఁడో॥ ౭౧॥ క॥
తనయిష్టము సమకూరినఁ । దన ప్రజ్ఞ యటంచు నరుఁడుశ్రదలఁచుచునుం
డుకా । దనదలఁపు నెగడకుండినఁ । దన ప్రారబ్ధంబటంచు శ్రద్ధ వముఁ
దూఱుకా॥ ౭౨॥ తే-గీ॥ ఎవరి కేవేళ కేమేమిఁయెట్లులెట్లు । జరుగవలె
నాతెఱంగున శ్రీ జరుగుచుండ । నహముచేతను దమప్రజ్ఞరాయనుటెకాని!
యెవరికైనను గర్తృత్వరేమిగలదు॥ క॥ సమదయ కాలమునందున ।
సమయునెడకా లేకయుండుశ్వాతంత్ర్యంబుల్ దమకెల్లుగల్లు మధ్యను!
భ్రమగొని మూన్నాళ్లుమిట్టరేపడుజీవులకుకా॥ ౭౩॥ క॥ చావును డగ్గఱఁ
జావక । యేవిధకష్టములఁ బడక । యిలనుఖయై తాఁజావవలెనన్నయ
ప్పుడె । చావంగావలయుఁ గర్త । జనుఁడై యున్నకా॥ ౭౪॥ తే-గీ॥ కష్ట
ములె వచ్చునొ సుఖమే శ్రీ గలుగఁబోనొ । యెఱుంగశక్యమే యేవేళ శ్రీ
కేదియేది । ప్రాప్తమానదె తమకర్మ శ్రీ ఫలములంచు! నెఱుంగవలయును
నిలలోన శ్రీ నెవ్వరైన॥ ౭౫॥ ఉ॥ కూరిమిమీఱి మానవులు శ్రీ గోరుచు
నుందురు సౌఖ్యమెప్పుడుకా । గారవ మొప్పుగష్టములుగారలెనంచును
గోరరెవ్వరుకా । గోరికవచ్చు గష్టములు శ్రీ గోరినరావు సుఖంబులేరికికా!
వారల పాపపుణ్యములెవారికొనర్చును గష్టసౌఖ్యముల్॥ ఆ-వె॥ అతివ
వానివాని శ్రీ ఋతుకాలమునఁ బుష్పఫలము లెట్లుదోచు-పాదపము లఁ

గర్భతరులనట్లుగల్గును సుఖదుఃఖములును నప్రయత్న శ్రముగను ద
 తిని ౭౮॥ తే-గీ॥ అరయఁ దమపూర్వపుణ్యంబు శ్రలనుభవించు । కాళ
 మున నల్పులకునైన నయగల్గు సుఖముపరగఁ దొలిజన్మమునఁ జేయుపాప
 ఫలముననుభవించకున్నను దీక్షితదధికులై న॥ ౭౯॥ క॥ ఇలను హరిశ్చంద్రుండును
 నలుఁజాదిగఁ బొందినట్టి నానాకష్టం । బుల నెవ్వరైన జగ
 తినిఁదొలఁగించిరె కర్మఫలము శ్రదుడిచినఁబోనే॥ ౮౦॥ క॥ కర్మఫలము
 చేతగర్భస్థసుఖంబులు । లనుభవింపఁ జేయనదియుఁబాప॥ ౮౧॥ క॥ సేనే
 గలఁడె దుఃఖసుఖంబు ! లనుభవింపఁ జేయనదియుఁబాప॥ ౮౧॥ క॥ సేనే
 కర్తయటన్ననుమానపునిఁ జూచి కర్మమాటికినవ్వుక॥ సేనీరేడుజగం
 బుల । లోనను గల ప్రాణికోటిలోఁ చేతుననక॥ ౮౨॥ సీ॥ కర్మాను
 బంధానశ్రగల్గును నంగంబు - కర్మాంతకాలాన శ్రగతమునొందుఁ ।
 జెండ్లాము బిడ్డలుఁప్రియబంధులు హితములదల్లిదండ్రులు నన్నరదమ్ము
 లంచు । నాధనంబు గృహంబునాభూము లివియంచుఁ గర్మతంత్రమున
 నశ్రజ్ఞానవశతాసి జీవ తనువులే శ్రచిక్కింబుగానెంచి - చిక్కింబులోఁ
 బిట్టచిక్కుఁగి । జనుండు మిధ్యయైన - సంసారమునఁజిక్కి । యదియె
 సత్యలోకశ్రమదియె స్వర్గమదియె విష్ణులోకశ్రమదియె కైలాసంబుగాను
 నమ్మి ముక్తిగానలేడు॥ ౮౩॥ ఆ-వె॥ సంచితంబు కతనశ్రజన్మంబు గలి
 గెను । జన్మవలనఁ గలిగెన్ స్వానుభవము । స్వానుభవము వలన శ్రజన్మ
 ప్రాప్తియె గాన । సంచితంబె విత్తుజన్మమునకు॥ ౮౪॥ కం॥ హారమగు
 సంచితంబుల । భారంబును దొలఁగఁదొలఁగు శ్రభారంబు దొలఁగిన
 తోరపునాగామి జన్మ శ్రదొలఁగు నరునకు॥ ౮౫॥ ఆ-వె॥ కలుగుచుండు
 బుద్ధికర్మానురణిగాఁ । జిత్రమనుసరించి శ్రచేయుపనులు । సేతననుస
 రించి శ్రచెందుఫలంబును । గడవలేదు కర్మ శ్రబుడమి నరులు॥ ౮౬॥ క॥
 అన ఫలము పురుషయత్నంబును లేకయెడై వమిడునోపురుషనియత్నం
 బున సేఫలము లభించునో । యనియడిగిన శకటదైత్య శ్రహరుణ్డిట్ల
 నియో॥ ౮౭॥ క॥ కొండలు పొడువమే ఫలమందురు దైవమనికొందర
 అందురు మఱియుక॥ గొండలు భూతన్యాయం । బందురు దెలియకను
 గర్మరపదతులబలా॥ ౮౮॥ తే-గీ॥ జోకతోఁ బురుషయత్నంబు శ్రలేక
 యున్నదైవమేరీతి ఫలమును శ్రదమకునిచ్చుదాము యత్నంబుఁజేసిన
 దైవమొసఁగు । వారివారల కర్మానుసారముగను॥ ౮౯॥ క॥ వనజాక్షి
 పురుషయత్నంబును గలిగియు దైవయత్న శ్రమునులేకఫలం బొనరదు
 మనుజప్రయత్నం । బులు లేకయె దైవయత్నముగలిగియున్న॥ ౯౦॥

తే-గీ॥ ధరణివంటిది పురుషయ శ్ త్నంబు బీజ । మరయఁగా దైవసహ
కార శ్ మవియు రెండు । నేకమైనను ఫలియించునెట్టిసిద్ధియట్లుగాకున్న
ఫలమియోదండు బుధులు॥౯౦॥ క॥ వినుభాత్రితేనిబీజం । బును బీజ
ములేని తేత్రమును నిష్ఫలము । ట్లనుపమకార్యఫలంబును॥గనుటు త్తది
పురుషుడై వి శ్ కము లొనరకయు॥౯౧॥ తే-గీ॥ చమురునింకిన దీపంబు
సమయుపోల్కి । మనుజుఁడును గార్యయత్నంబుమానినపుడే॥ వరుసగఁ
దొలగిపోను దై శ్ వానుకూల । మనియెడు నదృష్టమెంతయు శ్ వసజ
గంధి॥౯౩॥ క॥ మనుజుఁడు యత్నముఁ జేయక । తన ప్రాప్తంబనిన
దనకు శ్ దైవంబెచట॥ గొనివచ్చి పెట్టు యత్నం । బనువుగఁగావింప
వారి శ్ భాగ్యము పిదప॥౯౪॥ ఆ-వె॥ అగ్నికొంచమైన శ్ ననిలం
బునఁ బ్రబల । మైన చందమునను శ్ మరి సుకర్మవృద్ధి నొందుచుండు శ్
వెలయు దై వానుకూ । లమున యత్నమున ఫ శ్ లంబు గలుగు॥౯౫॥ క॥
మును సత్కర్మం బించుక । యనుజేయక యత్నములను శ్ నొనరించిన
యాతనికిని దైవముతోడ్పడఁ ॥ డనువుగఁ గర్మముల నీయఁ । డతనికి
ఫలము॥౯౬॥ క॥ వినుపొరుషంబుకంటెనుఁ ఘనమగు దైవంబుముఖ్య శ్
కారణము ఫలంబునునైనఁ బొరుషంబును । మనమలరగ దైవదత్త శ్
మనఁదగు నదియు॥౯౭॥ క॥ అన భక్తియెన్ని తెఱఁగులు । వినిపింపుమదియు
నెట్టి శ్ విధముననగు నేయనవున గల్గును జ్ఞానము । మనుజునకన నింతిం

—: భక్తిలక్షణము:—

జూచి శ్ మాధవుఁడనియె॥౯౮॥ ఆ-వె॥ వినుము భక్తి మూడు శ్ విధ
ములునగుబాహ్య । భక్తియన ననన్య శ్ భక్తియనగ । నెసఁగుఁబంక
జాక్షి శ్ యేకాంత భక్తి నా॥ వెలయుఁ దద్విధంబులే దెలియవలయు॥౯౯॥
ఆ-వె॥ శ్రవణకీర్తనంబుశ్స్మరణంబుఁబాదనే । వసము నర్చనంబు శ్ వంద
నంబునతుల దాస్యసఖ్యమాత్యనివేదనంబనగ నవవిధములుబాహ్య
భక్తి ॥౧౦౦॥ క॥ పరమయము విశ్వమనియును । బరమా విశ్వమయమ
నియుఁ బరమున కన్యం బరయగ లేదని హృదయము । స్థిరమాటయనన్య
భక్తి సిద్ధము తరుణి॥ ౧౦౧॥ క॥ పెదవులు గడలింపం మది । నదయతఁ
బరమాత్మఁగూర్చి చక్కగ మదిని । పొదవఁగఁద దేకనిష్ఠగ నదియగు
నేకాంతభక్తి శ్ హంసవిహారి॥ ౧౦౨॥ క॥ విను సత్కర్మాచరణం । బున
భక్తియుఁ బొదలుదాన శ్ బొందును జ్ఞానం । బును కర్మలేక భక్తియు
మును భక్తియ లేకగాదు శ్ మోక్షపడంబు॥ ౧౦౩॥ ఆ-వె॥ వరను
కర్మ పిందెవంటిదిదానిచే శ్ బడయు భక్తికాయ శ్ వంటిదరయ । దాని

వలనఁగల్గు శ్ జ్ఞానంబు భావింపఁ : బండువంటిదగును బద్ధునేత్ర॥ ౧౦౪॥
 ఆ-వె! కర్మయ నెఱు పిందె శ్ గతమైన భక్తియు శ్ గాయలేదు డలఁచు
 గర్మయ నెఱు । పిందెచెడకయున్న శ్ బెంపొందు భక్తికాయయదియుఁ
 జెడినఁ గల్గు శ్ దాత్మఫలము! క॥ వనితా కర్మము భక్తియునొనరింపక
 జ్ఞానమొంద శ్ నోప రెవండుక॥ విను మొదలుఁబట్టి వృక్షం । బును
 బ్రాకక యగ్రమునకు శ్ బోవఁగలరే॥ ౧౦౫॥ ఆ-వె! నిట్టనిలువుగాను
 నిలుచున్నవాఁడు గూ ! ద్బుండి పంచుకొనిన శ్ సుఖమునొందు । పరఁగ
 నట్లేనిచిరీపడుకొనఁబోయినవనుధఁ/నాలిశిరమునవ్రయుగాదె॥ ౧౦౬॥
 క॥ మునుభక్తిలేనిజ్ఞానం; బునుజ్ఞానములేని భక్తిబొందరు ముక్తిజను
 లందు; నట్లుగావునఁగనదగునిల జ్ఞానభక్తికర్మములట్లుక॥ ౧౦౭॥ ఆ-వె!
 కర్మచయమువలనఁ గల్గును జ్ఞానంబు । జ్ఞానంబునను బాయు శ్ గర్మచ
 యము । కర్మమునకుదవృత్తజ్ఞానియు భావింప జ్ఞానికొనరదవృత్త శ్ కర్మ
 చయము॥ ౧౦౮॥ క॥ అనితెల్పు చక్రపాణినిఁగనుఁగొని గర్మంబులన్ని
 గతులగుఁగర్మం । బన నెద్దియనిన రుక్మిణి । కినిఁ దెల్పఁగ నిట్లులనియె

—: కర్మ అక్షరము: —

గృష్ణుండెలమిక॥ క॥ కొండలు కర్మము పడఁతులందరు మఱి కొండటి
 లను శ్ నదియు ద్వివిధమా! నందురు తద్విధముల నిటఁబొందుగ వినిపింతు
 వినుము! పూర్ణేందుముఖి! ౧౦౧॥ తే-గీ॥ మొదలుతాకికనై దికశ్ములనఁగర్మ
 రెండుపద్ధతులందు రా శ్ రెంటియందు । లోకకార్యంబులను నెల్ల శ్ జోక
 తోడ । నాచరించుట తాకికం శ్ బండ్లు బుధులు॥ ౧౦౨॥ వ॥ ఓ యిందు
 ముఖి యందునై దికంబు నిత్యనై మిత్రిక కామ్యునిషిద్ధస్థాయశ్చి త్తంబులను
 కర్మంబు లై దువిధంబులని చెప్పదురిప్పుడు వానిచందంబుఁ దేటపడ వివ
 రింతు నాకర్ణింపుము! ౧౦౩॥ తే-గీ॥ దేవతర్పణమును నైశ్య శ్ దేవ
 హోమ । స్నాన సంధ్యాభిషేదన శ్ జపతపంబు । లర్చనత్కారములు
 నాదిశ్నాచరించు! నదియెవో నిత్యకర్మం బ శ్ సంగనొప్పు! ౧౦౪॥ తే-గీ॥
 తలఁప సంక్రాంతి ను త్తరశీతఘ్నిణాయ । నముల సర్థమహోదయశ్విమల
 పర్వ ! దినములను స్నానజపములను శ్ దీర్చుకొనుట । యాదినై మిత్రి
 కవుఁ గర్మశ్మనునఁగఁ బరఁగు! ౧౦౫॥ ఆ-వె! రమణి యశ్వమేధశ్ రాజనూ
 యాభ్యర । పౌండరీక సోమ శ్ మాది గల్లు । యాగములను బ్రీతి శ్ నను
 నొండజేయుట । కామ్యకర్మమనఁగ శ్ గణుతికెక్కె॥ ౧౦౬॥ క॥ పరధ
 నహర పరనిదా! పరదారాగమన మద్యశ్ పానవిచేష్టా । పరహింసాసృత
 చలత । స్మరమాది నిషిద్ధకర్మ శ్ గాఁ దెలియదగుక॥ ౧౦౭॥ క॥ జల

వాయువర్ణభక్షణః సలుపుట వనవాసముంట శ్చాంద్రదాయణముక్! సలుపుటయుఁ దీర్ఘయాత్రలు । నిల ప్రాయశ్చిత్తకర్మశ్చవియతి యనఁదగుక్! ౧౧౦॥ వ॥ ఇంకను నిషిద్ధకర్మంబునకుఁ బంచ గవ్యాది కర్మంబు లాచరింతురని చెప్పి యోకాంతామణి యిప్పుడిడుమూడు దెఱంగులకర్మ తెఱంగెఱింగించితి నింక సుకర్మ దుష్కర్మ జ్ఞానకర్మంబులను నీ ముత్యతెఱంగులకర్మ చందంబెఱిగింతు వినుమని యిట్లనియె॥ ౧॥ గుడిగోపురములాది శ్చూపతటాకముల్ - ధరణినిల్పుట సాన్మ శ్చాత్మజ్ఞేట! తగ నన్నదాన సశ్రీతము లేర్పరించుట.. నడమలాధ్వరములు శ్చ నల్పుటయును : నేకనాశీ వ్రతా శ్చ స్మితండుగానుండుట - నిలనహింసావిషయ శ్చ వియతుఁడౌట । నర్థిబంధువుగురు శ్చ నాలిఁజూపించుట - నిత్యసత్త్వియలాది శ్చ నెఱపుటయును దైవభక్తియు బుధసేవశ్చధర్మవృత్తి! నాచరించుట తీర్థాదియాత్రలకును । జనుట సత్కథల్ వినుటయుఁ శ్చ జదువుటయును ! నాదిగఁగలది సత్కర్మ శ్చ జపనఁగనొప్పు॥ ౧౨౦॥ ౧॥ పితృ మాతృలను గాసిరేపెట్టుటయును జీవ-హార్యయు జ్ఞాతిద్రోహాదికమును! బరశతీసంగంబుల బరదూషణంబును బరధనశ్చార్యంబుల బరవిరసముఁ దిఱచినిశ్రోధంబుల దేవవిద్యేషంబు-గురువంచనంబును శ్చ గుజనమైత్రి! నన్మతంబుగపటమశ్చ నార్యకార్యంబును-మద్యపానము జూడిరమాడుటయును । వేదదూషణ సత్పక్షిరవిడుచుటయును । బరుల తేజంబు కోర్వమి శ్చ ప్రల్లదనముఁ । బారయటయు నాత్మవినుతియు శ్చ దురితచేష్ట । లాదిగఁగలది దుష్కర్మశ్చయనఁగబరఁగు॥ ౧౨౧॥ ౧॥ సతిసులహితబంధు శ్చ సంసారమునఁ గల్గు - ననుభవంబులు మాయశ్చయంచుఁ దెలిస! శమసౌచదమసత్య శ్చ సద్గుణసహితుడై - సద్గురూర్తిముపాద శ్చ సరసిజములు । సేవించి నిరతంబు శ్చ సేవజేయుచు గురుకరుణచేఁదన్నుఁదాల్చిగాంచి తెలివి! తనువు నింద్రియమును శ్చ తానుగానని యాత్మ-తత్వమేతాననితగ నెఱింగి! మఱియు సత్కర్మదుష్కర్మశ్చయనఁగబరఁగు । బిజములరెంటి జ్ఞానాగ్ని శ్చ వేల్చి తాను । మానకను సచ్చిదానంద శ్చ మయుఁడునగుట । జ్ఞానకర్మం బనంబడు శ్చ సారసాక్షి॥ ౧౨౨॥ చ॥ చెలువుగఁజేసి! పుణ్యములు శ్చ చెందుచు నుండురు పుణ్యలోకముల్ । కలుషము లాచరించియును శ్చ గాంతురు సాయమలోక బాధలక్! బాలుపుగఁ గష్టసౌఖ్యములు శ్చ పొందుచునుండురు మధ్యలీగతిక్! । గలుషము పుణ్యముక్! దొఱంగి శ్చ గానరెయ్యాద్యులు జన్మశూన్యముక్! ॥ ౧౨౩॥ ఆ-వె॥ అనినఁ గష్ట సుఖము శ్చ లవని జనించుయే । నరులు కర్మఫలము శ్చ ననుభవింప । నరయఁబడవు శ్చ తేలరనరకంబునింకేల । యనినఁ

గాంతకనియె శ నాత్మవిభుఁడు॥౧౨౪॥ సీ॥ వనజాక్షి యాస్వర్గ శ వై కుంత
కైలాస - బ్రహ్మలోకాది సత్త్వదవులకును । బోవఁజాలినయంతశ్చ పుణ్య
ముల్ సేసిన - వార లాయా లోక శ వై భవములు । వడయుదురాపుణ్యశ్చ
పదవులకును సేగఁ-జాలని సుకృతంబుశ్చ నల్పునట్టి । జనులు ము ర్త్యమున శే
జనియించి తమతమ - పుణ్యముల కొలఁది శ భోగములను । బొందుచుం
డెడ రీ రీతిఁ శ బువ్వఁబోడి । పుణ్యలోకంబులకు సేగు శ పుణ్యులైన । వారి
వారలపుణ్యముల్ శ వరుసఁగుడిచి । మగుడిబిడ్డింతు రీ యుర్విరమనుజుల
గుచు॥ ౧౨౫॥ సీ॥ బహుపాపములు సేయు శ పాపాత్ములకు నైన - స్వల్ప
పాపమొనర్చు శ జనులకైనఁ । బోకతీతదు యమ శ పురి కంత్వకాలాస
నాదండధరు శిక్ష శ కర్తమైన । నటనరుల్ బాధింతు శ రా శిక్షకును
జాల-నట్టివారలు యమునాజ్ఞ మరల । ధరణిబుట్టియు రాజ శ దండన
దుగ్ధ దా - రిద్ర్యముల్ విమమృగోపద్రవములు । నాదిగాఁగాంతురది
గాకోనరకలోక । పాత్రులయి శిక్షతగుభంగి శ బడసియంతఁ । బక్షికిటక
క్రిమియ్యుగ శ పశువునాది । జన్మములు నొందుచుందురీ శ జగతిలోన॥
౧౨౬॥ క॥ నావుడు కాయముఁబాసియు శ జీవుండేలాగు పోవుశ్చెందును
బడవుల్ । ఏవిధమునొందు బాధలు । భావించియుఁ దెల్పుమనినఁ శ బర
మాత్ముడనుఁ ॥ ౧౨౭॥ సీ॥ కలయందుఁ దానేగి శ ఘనముగా నొకచో
వి - విధసౌఖ్యము లనుభ శ వించినట్లు । లీ మేనువిడనాడిరయ్యిలోకము
మఱచి-యత్తిరుకుచూర దే శ హములుదాల్చి । పుణ్యాత్ములగువారు శ
పుణ్యలోకములకు శ నరుదెంచిభోగంబు శ లండఁగలరు । స్వప్నానరా
నొక్క శ సదనంబునకుఁబోయి బహుకష్టముల నెల్లఁ శ బడినరీతి । దేహ
ములఁబాసియతనా శ దేహములను । బడసియిలోకజాలంబుశ్చ మఱచి
ఖలులు । పోయియన్మలోక శిక్షలు శ పొందగలరు । నిశ్చయంబింతయును
భామి శ సీ లలామ॥ ౧౨౮॥ క॥ అనవుడుభూలోకసుఖం । బునకునునాప
దవులకును శ బోల్పఁగఁగెదం । బునుగలదె దెల్పుమనునతిఁ । గనిక్రియ
ముననిట్టులనియె శ గమలాక్షుండు॥ ౧౨౯॥ సీ॥ ఘనముగాభూలోకశ్చ
జనులకందజీకంటె - బరికింప హెచ్చుభూ శ పతిసుఖంబు । భూపతినూ
తెండ్లు శ భువిని ననుభవింప - నతులితానందమై - నట్టిసుఖము । మును
దేవతాసుఖ శ మునకొక్క కనురెప్పపాటు కాలములకు శ సాటిగాదు ।
భూలోక సుఖమేడఁ శ బుణ్యలోకంబుల సుఖమేడఁదలపోయ శ సుంద
రాంగి । యమితపుణ్యంబు లనుజేయు శ నట్టివారు । గాకయిలోకసుఖ
ములు శ గాంచగలరె । యట్టిపదవులకునుజాల శ నట్టివరులె । వ్రదమిచ్చె

రాజులాదిగాఁ శ్రీ బుట్టుదురుగ॥ ౧౩౦॥ ఆ-వె. సుజ్ఞాన యలవిగాని శ్రీ సుఖ
మదిగనుకనే పశవులందు నెల్ల శ్రీ భ్రాంతిపడుట । యిలనా వొక్కడై న శ్రీ
దలపోయ నరకంబు గోరువాడు శ్రీ గలరెసారసాక్షి. క॥ ఎంతటి పుణ్యము
జేసిన నంతటి ఫలమొందుగాక శ్రీ నదులకు నిలనా శ్రీ క్షింత సుకర్మము
సేయక । యెంతగఁ గోరిననురావు శ్రీ హెచ్చు సుఖంబులో ॥ ౧౩౧॥ క॥
భూజనులకెల్ల వారికి । రాజత్వము చేయుబుద్ధి శ్రీ జిల్లుచుండుక॥ రాజత్వ
మెట్లు సేతురు । భూజనులరయంగ స్వచ్ఛైపుణ్యలుగానక॥ ౧౩౨॥ క॥
రాజనకుఁ గల్గుచేతులు భూజనులకు లేదె యతని శ్రీ పుణ్యంబదియై ।
భూజనులకెట్లుగల్గును । రాజత్వము సేయుటకును శ్రీ రాజీవాక్షి॥ ౧౩౩॥
ఆ-వె॥ అఖిలజనులుతన్ను శ్రీ ననుసరించియుఁ గొల్పునంతఫలమురాజు శ్రీ
నాచరించె । సంతఫలముఁ జేయ శ్రీ నట్టివారలు రాజ్య । భోగములను
గోరఁ శ్రీ బొందనగునె॥ ౧౩౪॥ క॥ నావుడు యమలోకంబున । నేవిధక
ద్యులకు మఱియు శ్రీ నేయేశితల్ । గావించు రనుచుఁ బల్కిన నా వికచ
దళాక్షిఁజూచి శ్రీ హరియిట్లనియె॥ ౧౩౫॥ క॥ వనజాక్షి. పుణ్యచరితము ।
వినిపింపఁగ వచ్చునీవు శ్రీ వినంగావచ్చుకొముచు పాపజనుల వర్తన । లను

య మ ద ం డ న వి వ రణ ము.

వినఁదగదైన వినుము శ్రీ లని నెఱింగింతుక॥ ౧౩౬॥ సీ॥ కలుషాత్మలకు
సంత్యోకాలంబునందున - గాలదూతలు గదా శ్రీ ఖడ్గపాశ । ధాతులై
భీకరాశ్రకాదులై తమచుట్టు-మొట్టడించీయుఁ బాశ-ములనుజుట్టి । పట్టిక
ల్వర మొండలై బ్రాణముల్ పెకలించి-యాతఁడేహంబు శ్రీ లంఘనజేష్ఠ ।
నీళ్లునుబ్బలిగండ్లనిప్పుగుండంబుల - రాళ్లుగుట్టలమండ్ర శ్రీ రాసులమిత ।
తేళ్లుచాములు బెనగొను శ్రీ తెరువులందు । నడలుపుట్టుంగ నడిపించి శ్రీ
యఘజనాళి । మొఱలువెట్టుంగ యమలోక శ్రీ మునకు దూత । లటైగొం
పోయి యముమోలరైబెట్టినిలువ॥ ౧౩౭॥ క॥ శ్రీమనుం డెవరెవరికేనే ।
క్రమమున దండింప నాజ్ఞ శ్రీ గావించునొ యాక్రమమున బాధలు పెట్టుదు ।
రమరంగా యమునిశ్శత్రు శ్రీ లదియెట్లనిక॥ ౧౩౮॥ ఆ-వె॥ చెలఁగివేటక
తన శ్రీ జీవుల హింసించు । పాపిజనుల నొడలుబడలఁగొట్టి । యుక్కులుం
పములను శ్రీ నురువడిఁ గోతురు । వెక్కివెక్కియేడ్చి శ్రీ మొక్కెలిడఁగ॥
౧౩౯॥ క॥ తలిదండ్రుల బాధించిన । తులావనువడిఁ గ్రాగునూనె శ్రీ
తోట్లను వరుసక॥ బలుమాటు వేసిముంతురు । మలమలమాడంగ మేను శ్రీ
మఱి వడఁకంగక॥ ౧౪౦॥ ఆ-వె॥ జాతొలెన్ని నట్టిచండాలునకు సర్వ ।
యెంగిళులను మెసవ శ్రీ నెసఁగఁబెట్టి । యతిభయంకరంబు శ్రీ నైన చీకటి

౧౦౩ | యదు నొంటిమంతు శరణువాడను || ౧౦౨ || క || పరుగు
 న్నొనరించిన | మరెతాత్ముని బాధమనక శరణుఁగొనించే | మరిమరి
 వృత్తికలలచే | గజపిఠుడు బొబ్బలిడుచు శానిల్లంగ || ౧౦౩ || ఆ-వె
 జారవృత్తిలకు శరణుఁగొనించు భగ్గు భగ్గుమండులోహాప్రణమిలకును
 నడలియార్యబట్టి శరణుఁగొనించు తొంటి | కామసఖములిందు
 గాంచుడంచు || ౧౦౪ || క || జ్ఞాతుల ద్రోహము జేసిన | పాతకులను నంట
 గట్టి శరణుఁగొనించుముల || ౧౦౫ || రోతగు దుర్గంధపు మల | సూతులబడద్రో
 తురంత శరణుఁగొనించుముల || ఆ-వె || నిండుచెలుపులకును శరణుఁగొనించుముల
 నీళ్లు వెడలఁగొట్టినట్టి శరణుఁగొనించుముల పరశుధారఁదలలు శరణుఁగొనించుముల
 కుయ్యె మెత్తాయంచు శరణుఁగొనించుముల || ౧౦౬ || క || తెరువులకు గంప
 జేసిన | నరులను దలక్రిందునిలిపేసయనములందు || ౧౦౭ || మరి దేహమందు
 నెత్తెడ నరువంగా నినుపముండ్లు నాటింతురొగి || ౧౦౮ || తే-గీ | కచ్చ
 కును గాలుద్రవ్వచు శరణుఁగొనించుముల | దిగుగువారల వడిబట్టి శరణుఁగొనించుముల
 మీఁదగడభయంకర శరణుఁగొనించుముల చేత | నమిలి మ్రొంగంగ జేయుదు
 రాత్తు తెనఁగ || ౧౦౯ || క || క్షితిని దురాపేక్షలుగల | మతిహీనుల శరణుఁగొనించుముల
 శరణుఁగొనించుముల | మనసిని సీసంబతిగాంచియు శరణుఁగొనించుముల | నతులితముగఁగోతు
 రాత్తు శరణుఁగొనించుముల || ౧౧౦ || ఆ-వె || మున్ను దేహసాఖ్య శరణుఁగొనించుముల
 గోరిప్రాణుల | జంపిజన్మములను శరణుఁగొనించుముల | గొంతుక త్రిమల శరణుఁగొనించుముల
 ఖండఁడంచులు | గాఁగఁగోతుర చటతగాలభలులు || ౧౧౧ || క || వాడు
 పానమొనర్చిన | క్రూరుని యమదూతలత్పై గొంపోయి క్రిముల్ | బా రాడు
 మాత్రగుండములోరయమున ద్రోతురందులోనల్లాడె || ౧౧౨ || తే-గీ
 చెలగిగృహములు దహనంబు సేయుఖలుని | గ్రుడ్లదీపియుఁడలఁబెద్ద శరణుఁగొనించుముల
 నెత్తివీధివీధులద్రవ్వయు | విషమయాగ్ని | గుండముల ద్రోతురత్యంత
 గోడుఁజెండ || ౧౧౩ || క || పరిధనముతక్కరించిన | నరులను నసపత్రవనమున
 మననిడియు || బరువులు పాటింతురుతమ | విరువంకలఁదరియుఁగండలిలపై
 దడఁగె || ౧౧౪ || ఆ-వె || గురునినిండ సేయు శరణుఁగొనించుముల | పూరపాపాత్ముని | నట్టి
 నూలుయోజ శరణుఁగొనించుముల | గొట్టుమొనయు నోట శరణుఁగొనించుముల | ప్రేలా
 డంగ | జేతురతడు వెలుపుత జెందియేడ్వ || ౧౧౫ || క || నమ్మించిమోస
 వుచ్చిన | యమ్మను బాధమాలబట్టి యాగ్రహమొసంగె | హుమ్మని నేలకు
 వంచెయు | నమ్మెటలఁగొట్టుదురు శరణుఁగొనించుముల | దూతల్ || ౧౧౬ || ఆ-వె
 తగవుచూలి నభయ శరణుఁగొనించుముల | దాబక్షపాతియై మాటలాడునట్టి శరణుఁగొనించుముల
 గగనమందుచుండు శరణుఁగొనించుముల | నెక్కించి | పడఁగద్రోతురాత్మరబడలు

కడఁగ॥ ౧౫౬॥ క॥ తెంపున విరమిడి యునుపురికంపిన దుర్జనుల నగ్గిర
పంబంబులకు॥ బెంపెల్ల దూలఁగట్టుదు । రింపుచలింపంగ శబ్దబురహీన
కరుణులై ॥ ౧౫౭॥ ఆ-వె॥ దైవభక్తిలేని ర తంత్రజ్ఞులనుబట్టి । మతకము
తున్నాది ర మఱికములు । గలుగు ఘోరమైన ర గాఢాంధకూపాన ।
ద్రోతురందుఁగూలిరదుఃఖమొండ॥ ౧౫౮॥ క॥ పరులను మాపించినయా
నరులను జహ్వలఁదునుముచు ర నాయమదూతల్ । మరి యినుపముక్తు
కాకులఁ బొరిబొరి గుంపులనుగూర్చి ర పొడిపితురొగ్గి॥ ౧౫౯॥ ఆ-వె॥
అన్యతిములను నాడునట్టి చండాలునిమజ్జమాంచర క్ష ర మకరమీన ।
వాసమైనయట్టి ర వై తరణీనది । యందుఁ బడఁగవై తు ర రడలుపుట్టు॥ క॥
ఇలను బతివ్రతయగు సత్కులకాంతను విడచినట్టి ర కుటిలమనుజుని॥
నిలువెల్లఁ దోలుదీసియుఁబలము కుక్కలకుఁ గోసి ర పడ వేతురడఁగ॥
తే-గీ॥ ధనికుఁడై తిన కర్చికి దానమీని । కుజనునకుఁ క్రొ త్రనున్నబుర
గుడువఁబెట్టి । పుంఁగఁ బల్లెరుకాయల ర పాన్పుమీడఁ । బండఁబెట్టు
దురో యనిర బాధఁజెండ॥ ౧౬౦॥ క॥ మానిని సత్కథ లెన్నఁడుపినులఁ
జొరనీనియధము ర విడువకవడిగా । సా నెంబొంగఁగగాచియు । వీనుల
లోఁబోతురమిత ర వేదననొండ॥ ౧౬౧॥ ఆ-వె॥ ఒకని కలిమిఁజూచిర
యోరువఁజాలని । పశుసమానుఁబట్టి - బాడిసలను । జెక్కుచుండ్రు
తనువు ర చిదురులై మరలను । నొక్కటిగనుఁగూడు ర చుండునదియు॥
౧౬౨॥ క॥ దండింపడగని సాధుల । దండించిన పాతకులను ర దినపాశ
మున॥ దండిఁగఁజెట్టియు మరిమరి । దండినగావించు యముఁడురదారు
ణశక్తి॥ ౧౬౩॥ ఆ-వె॥ బ్రహ్మవిదులఁజూచిరపరిహాసమొనరించు । పాత
కులనుబట్టి ర పాపమనక సరగఁగాయ మెల్లరడలైడకంతలు । వడఁగ నలు
గుగముల ర బొడుతురందు॥ ౧౬౪॥ క॥ భూతలిఖుఁగెనుచిజేయని । పాత
కుబేతాభభూతరబ్రహ్మదనుజదుర్ । వ్రాతముల కొప్పగింతురు ! ఖ్యాతిగ
నవి పవలురాత్రి ర ఘాతలుపెట్ట॥ ౧౬౫॥ ఆ-వె॥ మేమకుక్కుటముల ర
మృగపక్షిపశుసూక । రాదుల నిలఁగోసి ర యనుభవించునట్టివారిఁబట్టిర
యారీతిఁగోయుడు । రక్కజముగ దూతలంబుజాక్షి॥ ౧౬౬॥ క॥ వలలూ
తలగాలంబుల । జలచరముల యుక్తిఁబట్టరడనులనుమరియల్ । గలిగిన
మర పెట్టెలయందులవై చియు మరలు ద్రిప్పరదురు పొడిగాఁగ॥ ౧౬౭॥
తే-గీ॥ ఒకఁడు సత్కార్యమును జేయ ర సుద్యమింప । నదియుఁగానీక
చెడఁగొట్టు ర నట్టివాని । రాశివోసిన సున్నపు ర తాలఁజేర్చి । కిరియఁ
బోతురు కేకలుర పెట్టుచుండ॥ ౧౬౮॥ క॥ అతిథివెలినుండఁబెట్టక యతిప్రీ

తిని ని టంగుడుచు శ్రీ నట్టి నడునకున్ | సతతంబును మలమూత్రములతో
నికి నాహారస్మృష్ట శ్రీ లకు నిత్తురటన్ || ౧౭౧ || ఆ-వె || తనయనొకనికిత్తు
నని మరియొకనికి | మాట నిచ్చునట్టి శ్రీ మనుజవితతి | నేకపాదమునను
నిల్చి నారసముల | జహ్వలందునాటి శ్రీ చీత్తురబలి || ౧౭౨ || క || ఎన్నెన్ని
శ్రమలఁబెట్టికన్ | బన్నుగ జీవులును బాధన్ బడుటయెగాకన్ | జెన్నుగ
యాతన దేహము | లెన్నుఁజెడిపోకయుండు శ్రీ నెప్పటియట్టిల్ || ౧౭౩ ||
ఆ-వె || అరయఁ బెక్కుగలపు శ్రీ యమలోక బాధలు | చిత్రమిన్ని యుంచున్
జెప్పెదకమె | యుండు నేనుగొన్ని శ్రీ ననువొందఁ జెప్పితిఁ | జాలు నింత
వట్టు శ్రీ జలజవదన. || ౧౭౪ || ఉ || ఏరికికొందవచ్చు నిక శ్రీ నీ యిలబాధలు
నొక్కబాధలే | భారకరంబులూ యముని బాధలఁ జక్కక యుండఁగా
వలెన్ | దారకమంత్ర తత్పరులు శ్రీ దక్కను నాయమలోకమందునన్ | జేర
నివారు బాధలను శ్రీ జెందనివారలులేర యెవ్వరున్ || ౧౭౫ || ఆ-వె || దైవ
చింతచేతఁ శ్రీ దనడుమహాత్ముల | చెంతఁజేర వెఱచు శ్రీ సంతకుండు | నిక
పారిదూత శ్రీ లెంతమాత్రమువారి | కొనరమించినదియై నొకటిగలదె ||
౧౭౬ || క || పరతత్వ నిరతులగుచును | బరఁగెడునా ధన్యులకును శ్రీ
బ్రహ్మాండ్రాదుల్ | హరిహరులు సురలుకాలుండు | స్థిరముగ సేవించి
ప్రసాది శ్రీ జేయుచు రెప్పున్ || ౧౭౭ || క || నావుఁడౌబాహుత్తులుగొనిపోవు
టలాదిగనుపింటిల్ బుచ్చులనెటుగొన్ | పోదురెవరికిఁ గనపడ | దావిధ
మనఁజిత్రివక్కా శ్రీ హరిక్షేత్రణతో || ౧౭౮ || చ || నలువను విష్ణుశంకరుల
నమ్మినభక్తుల కంత్యమందున్ | దొలఁగకవచ్చి వారినిజేమాతలువారిని
దివ్యపుష్పకన్ | బులనిడి ఛల్రచామరులు శ్రీ పువ్వులువై చుచు దేవతా
ప్పరల్ | పొలుపుగ నాడవాద్యములు శ్రీ బోదుకొన్ గొని పోదురెంత
యున్ || ౧౭౯ || ఆ-క || పుణ్యలోకమునకుఁ బోయినతోడనే | యష్టభోగ
ప్రాపులేడగుచునటుని | రంతరంబు దేవరంభాదినంభోగ | యుతుండు
నగునుబుణ్య శ్రీ యుతుండుమగువన్ || ౧౮౦ || చ || ఒనరంగ మేల్కత్తో
బదుగురెన్నునొకండును గూర్చిగ్వప్తుమునన్ | గననదివానికేయెఱుక శ్రీ
గాక యెఱుంగదదక్కువారు నట్లను శివవిష్ణుమాతలును శ్రీ సంతకుమాతలు
వచ్చి తమ్ముఁగై | కొని చనుటెల్ల వారలకె శ్రీ గుఱుగఁగాక యెఱుంగర
న్యులున్ || ౧౮౧ || ఇ || ఇలఁబుట్టి పెరుగుటయుఁ దా శ్రీ నలరంగఁ గష్ట నుఖ
ము శ్రీ లాదగఁగనుటన్ | దొలఁచుట పదవులు సరకమున్ | గలయంచు
నెఱింగి మేల్కత్ శ్రీ గంచుమునీవున్ || ౧౮౨ || తే-గీ || పడతియొచింప
సత్కర్మ శ్రీ పరులు సౌఖ్య | మనుభవించుదు దుష్కర్మలభిక శ్రమల |

నంతియేగాని పుణ్యస్మృతి లధికమనుచుఁ | బాపకర్మలఁ దక్కుగఁ శ్ర
 బల్కరాదు॥౧౦౩॥ క॥ వినుపాపాత్ములకై నను ; ననఘాత్ములకై నఁగాని
 యవస్థలిలో | జననమరణములుదప్పవు | ఘనతరముగ వారి వారీకర్మ
 కొలఁదిక॥ ౧౦౪॥ క॥ భవమును దెచ్చును బాపము | భవమే గల్గించు
 పుణ్య శ్రీ ఫలమీరెండుక॥ దవులక మో గినవాడే భవనాశములెడలు
 ఘనుఁడుశపావనుఁడరయుక॥ ౧౦౫॥ ఉ॥ కర్మముచేత జీవులకుఁ గల్గును
 జన్మము తెంచిచూడఁగాఁ | గర్మముచేతఁ బెంపగ ను శ్ర గర్మముచేతనే
 గల్గు నాశముక॥ గర్మముచేత సౌఖ్యమును శ్ర గర్మముచేతనే గల్గు
 దుఃఖముక॥ గర్మమే జన్మహేతువని శ్ర కర్మముఁ బాపనవాఁడు ము క్కుడో
 ౧౦౬॥ తే-గీ॥ గర్మరహితంబు దేనిచేత గాదుగురునికరుణచేతను బర
 మాత్మక శ్ర గాంచినపుడెక్కుబఁధంబులెల్లను శ్ర గడకుఁబాటుఁదపనబిం
 బంబుఁ బొడగన్న శ్ర తపముభంగి॥౧౦౭॥ క॥ ఉపవాసవ్రతక్రతువులఁజప
 దానాధ్యయనసంధ్యశ్రీ త్యాసములక॥ దపశాంతిశమదమంబులఁ నెపుడు
 నుమోక్షంబు నొంద శ్ర నేరదుఁ నుజుల॥ ౧౦౮॥ సీ॥ వసుమతి నరులకే
 వస్తువర్గంబును - భుజయింప రోగములీశపుట్టుచుండుఁ | నట్టివస్తువెమరల
 ననుభవించినదేహ - దుగ్ధతయెక్కువో శ్ర రూఢిగాను | బరంగఁ దత్ప్రతి
 హతంబైన యశావధమును - గుడువక తద్వ్యాధిశ్ర గుదురనట్లు | నగ్ని
 క్రియోపాసనవ్రతక్రతుత్థిర్-జపరత్య తపదాన శ్ర శౌచమాదికర్మములు
 జన్మవృద్ధికే శ్ర కర్మమునకుఁ | బ్రతిహతంబైన జ్ఞానంబు శ్ర బడయకున్న |
 జన్మరహితంబు గల్గునేశశియులేని | రేయినభ్రంబు తోడై నరీతిఁగర్మ
 ౧౦౯॥ చ॥ బురదను మంచినీరములు శ్ర వోసియలందినఁజొవుగాక యా |
 బురదను తొంపితోగడుగ శ్ర బోవునె పోదుతలంపనట్టులే | గరితరొ జన్మ
 హేతువగు శ్ర కర్మము జ్ఞానముచేతఁబాపకే | కరమనురక్తి గర్మములుశ్ర
 కర్మముచేతనునాశ మొందునే॥ ౧౧౦॥ తే-గీ॥ వైరులెల్లనువదానఁబండి
 నట్లు | మించు పరమార్థమున ముక్తి గాంచవచ్చు | మంచుచేతనువైరు
 ఫలించినట్లు | కర్మచర్యలమోక్షంబు శ్ర గాంచరాదు | ౧౧౧॥ క॥ అనపుడు
 విమలజ్ఞానం | బునకును గర్మంబెమూలశ్రముగఁజెప్పితిరిం | తనెనిష్ఠులమని
 కర్మంబును ద్రోయఁగ నేలయసిన శ్ర బాలఁటికి ననియెక॥ ౧౧౨॥ ఆ-వె॥
 కమలవదన యెట్టి శ్ర కర్మంబులైనను | నెంచ మూఢుఁ జాచ శ్ర రించుఁ
 గాని | పరంగ బ్రహ్మపడిము శ్ర ప్రత్యక్షముగఁ గన్న | జ్ఞానియపుడుఁజేయఁ
 బూనుకొనఁడు॥౧౧౩॥ క॥ విను కర్మభక్తిజ్ఞానం | బును నొకటికి నొకటిఁ
 బడసి శ్ర మోక్షంబును గై | కొనఁదగుఁ గర్మాచరణంబుననే మోక్షంబు

నెవరుబో వా ధాన్యం గార ఆ వె కర్మబువారు కమముగా
 నెప్పువో । వడియుము క్షేవన్ని శ్ చేడకయున్న । జ్ఞాని యల్లుగాదు శ్
 మానిని నాస్తిశ్య । ముగచు నాత్మనిపుడై ము క్షే గాంచు ॥ ౧౮౫ ॥ చ॥
 శునిమొదలొక్క తన్నురునిజాచి మొజింగినజట్టుప్రక్కలక । శునక
 ములెల్ల గన్నటులజూడకె గూయుచునుండునట్లుగక । ఘనపరమాత్మ
 తత్వమును శ్ గాంచినవే త్తలు పలుకువాక్యముల్ । వినియును దాముగ
 న్నటుల శ్ వింతగం జెప్పుచురుద్వి గొందఱుక ॥ ౧౮౬ ॥ ఆ-వె కనినవార
 లకును శ్ గాననివారికి । గుర్తులేమిగలవు శ్ కోరిచూడ । గన్నదెవరో
 యిందులేగాననిదెవ్వరో । కన్నవాడె వాని శ్ గాంచుచుండు ॥ ౧౮౭ ॥ సీ॥
 తాళికెబోవగా శ్ గానించువారెల్ల-దెలివిని నక్కాళిరదిక్కుగూర్చి ।
 పోయినగాళికె శ్ బోవచ్చు బెడత్రోవ-బోయిన గాళికె శ్ బోవగ
 లరె । యేజాతివారై న శ్ నేనితివారై న శ్ నేమతజ్ఞులైన శ్ నెవ్వరై న ।
 మోక్షంబునందు నశ్ పేక్షగల్గినవారు ము క్షేమార్గముబట్టి శ్ రక్షిమీఱు ।
 నరిగినను ము క్షేచేరింగ శ్ నగునుగాని । తప్పుదారులంబడిచి శ్ తల్లడిల్లు ।
 మూఢు లేరితిగాంతురు శ్ ము క్షేపదముః ఘోరమగుమాయంబడిచిన్ను శ్
 కొనుటెగాక ॥ ౧౮౮ ॥ ఉ॥ దారినిదప్పి తాఱడవి శ్ దారినిగానక తత్త
 టంబుచే । దారి నెఱు-గువానిగని శ్ దారి నెఱింగినవాని చాడ్చునక । గార
 వ మొప్పుమాయయను శ్ కాననమందునజిక్కకే నరుల్ । కారుణమూర్తి
 గన్గొనిన శ్ గానగవచ్చును మోక్షమార్గము ॥ ౧౮౯ ॥ ఆ-వె సూరిజ
 నుండుతాను శ్ సుగతిజెందుటెగాక । యొరులంబూడదు గతి శ్ నొంద
 జేయు । చెనఁటినరుండుతాను శ్ జెడిపోవుటెగాక । కోరియితరజనుల శ్
 గూడజెఱుచు ॥ ౧౯౦ ॥ సీ॥ వేదశాస్త్రములెల్ల శ్ వివరింపగానేల - వివి
 ధపురాణముల్ శ్ వెదుకనేల । పంచకావ్యంబులుపఱియుంచగానేల -
 నమరత్రికాండలశరయనేల । తర్కలక్షణములుతఱచిచూడగనేల -
 ఛందంబు మిక్కిలిశ్చదువనేల । విద్యలెల్లను గఱచి శ్ విజ్ఞవీగగనేల -
 భాషలెల్లను నేర్చి శ్ ప్రబలనేల । పొట్టకూటికె యివియెల్ల శ్ బోల్చి
 చూడ । బగముపాండిత్యవిద్యల శ్ బడయరాదు । పరమగురుమూర్తి
 పాదముల్ శ్ పట్టినపుడె । ము క్షేజెందునుగాకెంత మూఢుడై న ॥ ౧౯౧ ॥
 తే-గీ॥ కోరియంబుధిపై వాన శ్ గురిసినట్లు కాననంబున వెన్నెలగాయు
 రీతిగఁగోటిచదువులు చదివియు శ్ గురునికరుణవడయలేకున్న చదువులు
 వ్యర్థమయ్యె ॥ ౧౯౨ ॥ చ॥ కనఁగొనువానిచేరువ నోగల్గియు సంధుడుగాన
 డెక్కునిక । గనులనుగల్గువాడెగనులేగావున మూఢుండు నాత్మ జే త్తయు ।

న్నానరంగ నొక్కలోకముననుండియు సంధునిరీతి మూఁడుఁజూకఁగనుఁ
గొనఁలేడు బ్రహ్మమును శ్రీ గాంచుచునుండును నాత్మవేత్తముకొ॥ ౨౦౩॥
క॥ ఏవలనగాదు దైవము భావంబున దెలియవలయునబరయోగమునకా॥
దేవుఁడర్పించినయా । జీవుఁడు నిమిషమున ము ౬౬ శ్రీ జెందుమ్మగాక్షి॥
౨౦౪॥ ఆ-వె॥ అనిన యోగమనఁగ నది యెన్నిరీతులైయుండుఁ దెల్పు
మనిన శ్రీ నువిడఁజూచి । మాధవుండు యోగ శ్రీ మార్గంబుఁ దెలియంగఁ
బల్కెనిట్టులనుచుఁబ్రాథిమేఱయ॥ ౨౦౫॥ ఆ-వె॥ జ్ఞానయోగమనఁగ

యోగ లక్షణము.

సరవి సభ్యాసయో । గంబునాగరెండు శ్రీ గతులు జ్ఞాన । యోగమనఁగ
రాజోయోగమానది సాంఖ్య । తారకామనస్కు శ్రీ షేషలోప॥ ౨౦౬॥
క॥ ఎంచఁగ భేదరిభూచరి । యంచును షష్ఠ్యుఖయుషధ్య శ్రీ మనశాంభ
వినాఁ । బంచవిధంబులు ముద్రలు । సంచితముగనవియు మిగులశ్రీనాయా
సక్రియలో॥ ఆ-వె॥ అబలవినమ యింక శ్రీ సభ్యాసయోగంబు । నదియు
మూడు తెఱంగులై వెలుంగులాలేతముగ మంత్రత్రయచూతయోగంబు
లనఁగఁ బరఁగుచుండునవనియందు॥ ౨౦౭॥ క॥ పాయక యిరువదియొ
క్కటి । వేయిన్నాఱ్ఱాఱ్ఱహంస శ్రీ నెనుదీయకదా । కేయింబవలు జపిం
చుట । యోగబ్రహ్మశాస్త్రమంత్రయోగంబునగుకొ॥ ౨౦౮॥ ఆ-వె॥ మంత్ర
యోగమనఁగశ్రీమతీయది యెండొక్క । తెరువును గలదిష్టశ్రీదేవతాది
బాహ్యమంత్రములను శ్రీ ఒరియించుటలు బాహ్యమంత్రయోగమనఁగశ్రీ
మహిఁజెలంగు॥ ౨౦౯॥ ఆ - వె॥ అన్నమాటఁకప్ప శ్రీ కరయశాపా
నుగ్ర । హములనొసంగుశ్రీ ౬౬ శ్రీ సమరుచుండు । మనుపఁజెలుపఁజాలు శ్రీ
మహిమకొండరియందుఁ । జెలంగుచుండు మంత్ర శ్రీ సిద్ధులందు॥ ౨౧౦॥
ఉ॥ మానిని చక్రపల్కులు నశమానసముకొ విహరింపఁజేసి యామ్మాని
తహంసచక్రములమాటికినిల్పుచు నచ్చటచ్చటకొ । బ్రాణమునం దిహ
నము న శ్రీ హసమునందునఁ బ్రాణముకదగకొ । బూనిలయింపఁజేసెదె శ్రీ
హోలయయోగమనఁజుడుకొ ధరకొ॥ ౨౧౧॥ సీ॥ మనమునుబిందువం శ్రీ
దునఁ బ్రాణమునుగళి - నమ్మనోప్రాణములో శ్రీ నాదమందు । లయముఁ
జేసియుఁ జిత్తు శ్రీ శాదులు దర్శించు-చుండురు భావింపఁగొందఱిలను ।
జెలగి జిహ్వంతరశిహ్వలనేకంబులై జేసి కూరుతిమును శ్రీ జిక్కిబట్టి
హంసనాజ్ఞాచక్ర శ్రీ మందు నావుచు మనం - బందుఁ గొందఱుషిందా శ్రీ
పఱతురింక । నరయ నిజకాయములనంత శ్రీ హంసలయముఁజేసి పరకా
యములఁబ్రవేశించుచుండురు । రెలమిసీలయయోగంబునెట్లనేక । చంద

ముల నాచరింతురీ శ్రీ జగత్కలహం ॥ ౨౧౩ ॥ ఆ. వె॥ సరవి నింద్రియముల శ్రీ
సగచారముల మాన్చి । హంసనడకకూడిపి శ్రీ నయ్యపాన । ప్రాణములను
రెంటి శ్రీ బాహుక కుంభించు ! నదియె హాశమనంగ శ్రీ నగును మగువ
౨౧౪ ॥ సీ॥ పాయు రింద్రియమున శ్రీ దోయముల్ పడిచీల్చి - మలకల్మ
షములాది శ్రీ వెలికిల్చిన్చి । కంఠగతంబుతా శ్రీ కఫపి త్రములుగ్రక్కి -
షద్రుంబులను వ శ్రీ ర్జన మొనరించి । దూధిబ్రాణంబుని శ్రీ రోధించిహం
సను-గలయఁగెవలకుంధ శ్రీ కముననిల్చి । కాయసిద్ధినిబొంది శ్రీ గణుతిగ
నణిమాది - యష్టసిద్ధులుగాంచి శ్రీ యనువుమీఱ । దూరశ్రవణము పరి
కింప శ్రీ దూరిదృష్టిగగన సంచారములువాది శ్రీ గలిగియుండు । రరయ
హటయోగులరీతి శ్రీ నననియండు । బరంగుమందుడు లోకులు శ్రీ భ్రమ
లునెండ ॥ ౨౧౫ ॥ తే॥గీ॥ ఉర్వి నీమూడుదెలుగుల శ్రీ యోగులకునుసహజ
ముగఁబెక్కుభంగుల శ్రీ మహిమలుండు । మహిమలంబడి బ్రహ్మంబు శ్రీ

—: అ ష్టాంగ అక్షణము :—

మఱుంగుగనని ! కతన మోక్షార్థు లెన్నఁడు శ్రీ గాదువీడు ॥ ౨౧౬ ॥ ప॥
ఈ త్రివిధంబులగు యోగులకు యమనియమారన ప్రాణాయామంబులు
పూర్వాంగంబులుగాను బ్రత్యాహార ధ్యానధారణసమాధులు త్తరాంగం
బులుగానుబ్రవర్తిల్లు, న దు యమంబున సత్యక్షమార్జవమహింసాదయా
ధృతిమితాహార బ్రహ్మచర్య శౌచంబులగు, నియమంబనఁ దపోదానసం
తోష జపార్చనవ్రతతీర్థ వ్రతా సికత్వంబులగు, ఆసనంబనఁగూర్చినన
కుక్కటాసన సిద్ధాసన పద్మాసన వీరాసన స్వస్తికాసన భద్రాసన సింహా
సన యోగ సనాధ్యాసనంబు లభ్యసించుట, ప్రాణాయామంబనఁ బ్రాణా
పానంబుల నొక దానియందొకటి కుంభించుట, ప్రత్యాహారంబన విషయం
బులవలన నింద్రియంబుల మరలించుట ధ్యానంబన నామరూపంబుల
ధ్యానించుట సగుణ ధ్యానమనియు, నిర్గుణాత్మను జ్ఞాతించుట నిర్గుణధ్యా
నమనియుం జెప్పంబడు ధారణంబన నాధారాధి పక్షక్రముల యందును
మనంబు నరిక్కింపట సమాధియన బాహ్యదేవతలయందుమనంబుఁజొప్పిం
చుట సవి కల్ప సమాధియనియు, నిర్గుణాత్మ నేమఱకుండుట నిర్వికల్ప
సమాధియనియుం జెప్పంబడు ॥ ౨౧౭ ॥ ఉ॥ ముందె యెఱుంగ నేరకయె శ్రీ
ముక్తిపదంబగు రాజయోగము । న్నిందునభ్యాస పామరులు శ్రీ నిట్టిదురం
తర యోగనాధనల్ ! పొంది ప్రమాసలొందిచెడి శ్రీ పోవుదురాల్చు
సుఖంబుగానకే । మందులు పట్టువంచి ఫల శ్రీ మందునఁ గానక పోవురీ
తిగ ॥ ౨౧౮ ॥ ఆ. వె॥ అధిక కష్టమిట్టి శ్రీ అభ్యాసయోగముల్ । గాసి

గాని ముక్తిగానబడదు । అగణితంబునులభ శ్రమగు రాజయోగంబు !
ముఖ్యమందఱికిని శ్రమ ముక్తిపదము ॥ ౨౧౯ ॥ క॥ భూజనుల కెల్లవారికి ।
రాజెట్టుల గొప్పయగుచు । రంజలునట్లే । పూజితము రాజయోగము ।
రాజగు యోగములకెల్ల శ్రాజీవాక్షి ॥ ౨౨౦ ॥ క॥ అన ముద్రలైదుగల
పని । వినిపించితి రిప్పుడవియురవినఁగావలయు ॥ వినిపింపుమనిన నింతికి ॥

పంచముద్రల లక్షణము.

ననువొందఁగ నిట్టులనియె శ్రీ నాయమవిభుఁడు ॥ ౨౨౧ ॥ ఆ-వె॥ ఒడలు
బడలఁజేయు శ్రీ యోగసాధుకులకే । ముద్రలవిప్రదాన శ్రీ ములగుఁగాని !
యరయసాంఖ్యతార శ్రీ కామనస్కుజ్ఞతా । బుధులకెపుడు ముఖ్యశ్రమలవి
గావు ॥ ౨౨౨ ॥ క॥ పనితాదైనను నీవును । వినఁగోరితిగాన నవియురవిశ
దముగానీ । కును నెఱిగించెద వినుమిఁక । నొసరంగా నొక్కటాకటి శ్రీ
నాయననిపుడు ॥ ౨౨౩ ॥ తే-గీ॥ మూసియైనను నక్షులురమూయకైన ।
మనసుదృష్టియు భూమధ్య శ్రీ మందుఁజేర్చి । యూర్ధ్వముఖముగఁజూచు
చు శ్రీ నుండేనేని । భేచరి ముద్రయగునది శ్రీ కీరవాణి ॥ ౨౨౪ ॥ క॥ సదమల
గతి నాగోష్ఠికిని । బడపడి పూణాగ్రమందుఁ శ్రీ బాహుకచూడ్కుల్ ।
గదలింపక వీక్షించిన । నదిభూచరి ముద్రసరణియంద్రు మహాత్ముల్ ।
౨౨౫ ॥ తే-గీ॥ సేత్రయుగమును మఱియునా శ్రోత్రయుగము । పూణ
యుగమును మూసియుఁ శ్రీ గ్రమముగాను శ్రీ జూపు భూమధ్యముననివ్వి
చూచెనేని । మఱ్ఱుఖి ముద్రయగునది శ్రీ సారసాక్షి ॥ ౨౨౬ ॥ క॥ కనులు
వికసించి చూపును । మనముఁ జిదాకాశమందుఁ మఱిగించి చిదాత్మను
గలసి చిత్కళాదులవినయంబునఁగనిన శాంభరీవిముద్రయగు ॥ ౨౨౭ ॥
తే-గీ॥ అరనిమిలితలోచనం శ్రీ డగుచుమేటి । దృక్క నామక్కుమ
ధ్యను శ్రీ దోపఁజేసి । కలయనామిఁద నిటలంబుఁ శ్రీ గాంచెనేని మధ్యల
క్ష్యంబునగునదిమందగమన ॥ ౨౨౮ ॥ క॥ కనులును వీనులుమూసియు ।
ఘనముగ భూమధ్యసీమ శ్రీ గాంచుచు మఱియు ॥ దనలోనెమ్మదివిన
వినమునుమును నోంకారశబ్ద శ్రీ మును బ్రబలమగు ॥ ౨౨౯ ॥ క॥ తరు
వాత మేఘరవమును । మరిఘంటావేణితాళ శ్రీ మద్దైవీణా । పరభేరి
భ్రమరశరనిధి । కరణినినాదములు పెక్కుగతుల వినఁబడు ॥ ౨౩౦ ॥
ఆ-వె॥ అట్లు చూడఁజూడ శ్రీ నతిదాదణాకృతి శ్రీ సందకారరూప శ్రీ మగు
చుఁదోచుఁ । గలయఁదిమిరమందు ఖద్యోతములరీతి । మెలుపులతల
భంగి శ్రీ మెఱయుచుండు ॥ ౨౩౧ ॥ క॥ కమలాక్షి వినును యందొక । యమి
తంబగు వెలుఁగువొడమిరయంతయుఁదానై । తమమెల్లఁబాఱఁదోలును ।

విమలంబై యుండుపండు శ్రీ వెన్నెలకాంతిఁ ॥ ౨౩౨ ॥ ఆ-వె॥ మఱివసంత
కాల శ్రీ మూర్తాండభంగిని । శిశిర ఋతువునందు శ్రీ శశివిధంబు ॥ ప్రళయ
కాలవహ్ని శ్రీ పగిదిగాఁదోచు నాత్మత్రయండలంబు శ్రీ చందమునను ॥ ౨౩౩ ॥
క॥ ఆరయ వ్రజంబులవతె । ధాతునిమలులట్లు నిండ్రధచువు ననువునా
సారససిలంబుల గతిఁ । దీరగువరమోక్తిముల శ్రీ తెఱంగున వెలయు ॥
౨౩౪ ॥ ఆ-వె॥ గోవురములరీతి శ్రీ గోత్రములట్టుల మేఘముల తెఱంగు శ్రీ
మేడలవలెఁ శ్రీ గరులచందమునను శ్రీ హరులవిధంబున నరదబంతిపోల్కి
నమరుచుండు ॥ ౨౩౫ ॥ క॥ కనక రజితములభంగినిఁ । బెనుపొందుచునుం
డునెలలి శ్రీ ఫింఛములగతి । న్నునువొందు హిమముకరణినిఁ । దనరంగా
దీపకళిక శ్రీ తతులవిధమునా ॥ ౨౩౬ ॥ క॥ చలువపుటంబులకై వడి । సలలి
తముగఁబూయు వృక్ష శ్రీ జాలముభంగిఁ । జలనిధికరళ్ల మాడ్కిని బలు
వగు నమృతంపుజ్యోతి శ్రీ పగిదివెలుంగు ॥ ౨౩౭ ॥ ఆ-వె॥ చిత్రగతులఁ
దోచు శ్రీ చిత్కళలెల్లను । జూడఁజూడమిగులఁ శ్రీ జోద్యమగుచు । విశ్వ
మండు లేని శ్రీ వింతలుగాన్పించు । నుదతిసేవునట్లు శ్రీ చూడుమింక ॥ ౨౩౮ ॥
ఆ-వె॥ ఇంతియందుఁదోచు శ్రీ వింతల నరయంగ । వేయికన్నులున్న శ్రీ
వేల్పుకై న । శేషధరునకై న శ్రీ శోషాహితై నను । సలవిగాదజనకశ్రీ నై న
నెన్న ॥ ౨౩౯ ॥ క॥ తారక మర్మము దెలియక గారవమున ముద్రలందుఁ
గను చిత్కళలే తారకమని పల్కుదురది తారక మెప్పుడును గాదు శ్రీ తరు
ణేందుముఖి ॥ ౨౪౦ ॥ తే-గీ॥ కలకు సుప్తికి జాగ్రత శ్రీ కాద్యై న । యట్టి
నస్తువె తారకం శ్రీ బసంగనొప్పు నదియుగానక జాగర శ్రీ మందుఁజూచు
ముద్రలెల్లను నిద్రలో శ్రీ మునిగిపోయె ॥ ౨౪౧ ॥ క॥ సకలవిచిత్రాలయ
మగుఁ । బ్రకటింపఁగ ముద్రలైదు శ్రీ భ్రాంతికిమూలం । బకలంకమైనమా
త్మకు । నికనే భ్రాంతియునులేదు శ్రీ నిర్గుణుడగుట ॥ ౨౪౨ ॥ క॥ క్రమ
మున సముద్రలుగన । భ్రమపుట్టుచు నుండుగాని శ్రీ భ్రాంతిరహితము
సమలీలగాదుగావున । విమలాంగీముద్రలరసివెడువంగవలయు ॥ ౨౪౩ ॥
క॥ నిద్రాన్నపానములవిడి । యద్రుల గుహలందుఁ దూటి శ్రీ యడవుల
నున్న ॥ ముద్రలయందున శ్రీ భ్రమగల । తుద్రాత్ములు గాంచలేదు
సూటిగముక్తి ॥ ౨౪౪ ॥ క॥ నిద్రకు నాదినిఁదెలిసియు । ముద్రల భావం
బురొసి శ్రీ మూలమెఱిగియు ॥ సద్రూపము గననేర్పిన । భద్రాత్ములు
గండ్రుముక్తి శ్రీ బహుసులభముగ ॥ ౨౪౫ ॥ క॥ వెలినుండి యింటిలో
పల । వెలుంగును వీడించి దివ్యై శ్రీ విధమెఱుంగకయా । వెలుంగేకారణ
మని మదిఁదలపోసినవానిరీతి శ్రీ దగుముద్రలిల ॥ ౨౪౬ ॥ క॥ దీపంబు

గన్నవానికి । వ్యాపకమగు వెలుగు కారణకాత్మకమగునే । యాపర
మాత్మను గాంచిన । యాపావనమతులకేల శ్రీ యాపాధనములో॥౨౮౭॥
ఆ-వె॥ అనినయోగముద్ర శ్రీ లాదిగవింటిని । నింక నీప్రపంచ శ్రీ మెట్లు
పుట్టెఁనుఁజీయు సాంఖ్యయోగ శ్రీ మన నెద్దియున్ననా । నాతికిట్టులనియె
ప్రపంచోత్పత్తి లక్షణము.

నచ్యుతుండు॥ ౨౮౮॥ క॥ పడఁతీ యెంతటివారికిఁ । దడయక యీవిశ్వ
సృష్టి శ్రీ తరమాచెప్పక । గడువడి నీవొక్కొక్కటి నడుగంగానేరనట్లు
లడిగెడవునతీ॥ ౨౮౯॥ క॥ నెట్టన లోకములేవియుం । బుట్టక మున్నేమి
లేక శ్రీ పూర్ణంబగుచుక । బట్టబయ్యలై నబ్రహ్మము । పట్టుగ నొక్కండె
యుండె శ్రీ భామినితొలుతక॥౨౯౦॥ ఆ-వె॥ పాఁజీయు నట్టిబ్రహ్మమందే
మిలేకయే । స్వయముగ నొకమాయశక్తిగల్గె । నరయ నిద్రయందు
నడగిన తెల్గియు పడున దనకుదానే వచ్చినట్లు॥ ౨౯౧॥ తే-గీ॥ నాతి
యమ్మాయయందున శ్రీ నాకసంబు । వొడమె నానింగియందునఁబట్టె
గాడ్చు । ననిలమందున నన్నియు శ్రీ ననలమందు । జలము జలమందు
బృధ్వియు శ్రీ సంభవించె॥ ౨౯౨॥

ప॥ ఓయంచయానా, యివి పంచమహాభూతంబు లనంబరంగు,
నందు నభంబునకు శబ్దంబును, వాయువునకు శబ్ద స్పర్శంబులును, దేజం
బునకు శబ్దస్పర్శరూపంబులును, నుడకంబునకు శబ్దస్పర్శ రూపరసంబు
లును ధరణికి శబ్దస్పర్శ రూప రస గంధంబులును గుణంబులై యొప్పు॥
౨౯౩॥ ఎ॥ చ॥ అమరంగ నట్టిమాయ త్రిగు శ్రీ కాత్మకమయ్యను రాజ
సంబునక॥ గమలజనన్యసంతతులు శ్రీ కంజహితండునుగల్గె జీవులుక॥
విమలసుగంధి సత్యమున శ్రీ విష్ణుసుధాకర తారలుక॥ సురలో । సముదయ
మొందె నాశివుడు శ్రీ సాగరవృక్ష గిరులో తమాంశమై॥ ౨౯౪॥ తే-గీ॥
రమణి జగములఁ గల్పించు శ్రీ రాజసమున నకలజీవులఁ బోషించు॥ సత్య
ముననుదవిలి యఖిలంబుఁబోలియించు శ్రీ దమముచేతఁ । ము త్రైఱంగుల
నీ మాయె శ్రీ మూలమిలకు శ్రీ ౨౯౫॥ క॥ మొదలు రజోగుణమున నెయుద
యించును సత్యమొంది శ్రీ యొగనత్వాంశం । బదియగుచుఁ దమము
జెందంబడపడివినుమవి తమాంశ శ్రీ మైయొప్పాదుక॥౨౯౬॥ క॥ మగువా
విను పదునాలుగు । జగములుసీరితినయ్యె శ్రీ సాంఖ్యమనంగా । దగు
దేహతత్వగోప్యముతగఁదెల్పెద వినుమి యింకఁదామరిసాక్షి॥ ౨౯౭॥
ప॥ ఓకాంతామణీ, భూతపంచార్థార్థంబులై దును నిజాంశంబులై చెలంగు
చిక్కిన యర్థాంశంబులొక్కొక్కటి చతుర్భాగంబులై, యితరభూతచతు

ప్రయంబుం గూడుచున్నది. ఇది పంచీకరణ లక్షణంబగు, నదియెట్లునిన:-

సాంఖ్యలక్షణము.

సీ: అంతరిక్షములోని శ్రీ యర్థభాగమురెండు-రీతులై యొక్కటి శ్రీ జ్ఞాతమయ్యె: మఱియొక భాగంబు శ్రీ మఱినాల్గువిధములై - వాయునల సలిల శ్రీ వసుధలందు: శేరిమనోబుద్ధి శ్రీ చిత్తహంకారంబు - లాయెను దద్విష శ్రీ యంబులగుచు: నెగడు సంకల్పంబు శ్రీ నిశ్చయంబును జంత-కర్తృత్వములుచాది శ్రీ గాంగజరంగు: వీనికధిదైవతంబులై శ్రీ వెలయ క్షేత్ర: పాలకుండును జంద్రుండు బ్రహ్మవిష్ణు: దుద్రులగుదురు భావింపఁ రూఢిగాను: నంతరింద్రియపంచకం శ్రీ బనంగ నివియె॥ ౨౫౭॥ సీ॥ పవ నంబులోనర్థ శ్రీ భాగంబు ద్వివిధమై-వరుసనందొక్కటిశ్రీవ్యాసమయ్యె: గడమభాగము నాల్గు శ్రీ ఖండంబులగుచును - మఱిమిన్నుగూడి సరమా నమయ్యె: దహనుని గలసి యు శ్రీ దానంబునయ్యెను - వారిశేరియు: బ్రాణ శ్రీ వాయువయ్యె: వసుధనొంది యపాన శ్రీ వాయువునయ్యెను-బరి కించిచూడంగ శ్రీ బద్ధగంధి: విజయుఁడాదిగ జయుఁడును విశ్వయోని: గలయుంగ విస్పృష్టుఁడును విశ్వ శ్రీ కర్తృలనంగఁదనరు చుండుదు రధిదేవత లుగఁకింపఁ: బంచప్రాణంబులివియన శ్రీ బరగుధాత్రి॥ ౨౫౮॥ సీ॥ అస లభూతములోని శ్రీ యర్థభాగము రెండు - సగములై యొకటి లోశచనము నయ్యె: నందుఁజిక్కిన సగం శ్రీ బటనాల్గు తెఱఁగులై - గగనా నిలోదక శ్రీ కాశ్యపులను: జెంది శ్రోత్రముత్పక్కు శ్రీ జిహ్వనాసికములు - సంచితం బుగనాయె శ్రీ నెంచిచూడ: రూపశబ్దస్పర్శ శ్రీ రుచిగంధములువీని - కరయుంగ విషయాదు శ్రీ లైచెలంగు: దెలియుఁగా వీనికిని నధిదేవత లును: భానుఁడును దశదిశలును శ్రీ బవవము వరు: కాశ్వీనీ దైవతము లనశమరుచుండు: నివియె దలపోసిచూడ జ్ఞాన సేంద్రియములు॥ ౨౫౯॥ సీ॥ అష్టభూతములోనిశ్రీయర్థభాగము రెండుశ్రీసగములై యొకటి రశసంబు నయ్యె: నందునిల్చిన సగమునాల్గుభాగంబులై - దలంపంగ నితరభూత తంబులై నాయంబరమార్గంబు శ్రీ నందునఁగూడియు: జర్చింపనొక్కటి శ్రీ శబ్దమయ్యె: దగనొప్పునా మారు శ్రీ తంబునుబొందియు - సానుగానొ క్కటి-స్పర్శయయ్యె: జెలువుమీఱంగ ననలంబు శ్రీ శేరియొకటి: రూప మయ్యెను దలపోయఁరూఢిగాను: నవనింగలసియుగంధంబునాయెనొకటి: పంచతన్మాత్ర లివియగు శ్రీ నెంచిచూడ॥ ౨౬౦॥ సీ॥ అపనిభూతము లోని శ్రీ యర్థభాగము రెండు - భాగంబులై యొండు శ్రీ వాయువయ్యె: మిగిలిన ఖండంబు శ్రీ తగనాల్గుభంగులై శ్రీ గగనసమీరాన్ని శ్రీ కమలము

లను । బరంగగూడియువాక్కు శ్రీ పాశీయుఁబాడ గుహ్యంబులు క్రమముగా శ్రీ నాయెనిక । మలవినర్జనమును శ్రీ బలుకునీవియు గమ-నానందములు విష శ్రీ యాదులగును । నతులితంబుగ నీయింద్రి శ్రీ యంబులకును!దలఁప నధిదేవతలు మృత్యుడహ న శక్రశ్రీవిష్ణుధాతలువరుగుగార్ వెలయుచుండు । రరయఁ గ ర్చేంద్రియము లివి శ్రీ యఁగఁబరఁగు! ౨౬౧॥వ॥ మున్ను చెప్పిన వ్యాస సమానోదాన ప్రాణావాసంబులైదును మఱియు వాయుజనితంబులైన నాగకూర్మ కృకర దేవదత్త ధనంజయలను నుపవాయుపంచకంబునుంగలసి దశవాయువులనం బ్రసిద్ధంబులయ్యె, నందవ్యానుండు శరీరమాద్యంతమునువ్యాపించి లోపలి శీతోష్ణంబులలోనికిం బ్రసరింపఁజేయునమా నుండ. నాభియందుండి భుజించిన పదార్థములయొక్క సారమెల్ల నాడులకుంబంచి పెట్టు; నుదానుండ కంఠమందుండి సమస్తద్రుచులంగోరించు, కఫము మొదలగు దగులంబుట్టించు, కల్వరింతలంబెట్టించు, నిష్ఠీవనంబుజేయించు, మ్రింగించు; ప్రాణుండు॥ హృదయమందుండి యుచ్ఛ్వాసనిశ్వాసంబులచే నారగించిన శాకాదిపదార్థంబులనన్నింటి హరింపంజేయు, నపానుండు గుదమందుండి యథోద్వారంబులబంధించి యాయాకాలంబుల మలమూత్రశుక్లరక్తాపానంబుల వదలింపంజేయు; నాగుండుగోమనాడులయందుండి దుఃఖశీత రాగహాస్యదులంజేయించు; కూర్చుండుపాదంబులందుండి శుష్కమైన శరీరంబు బలపఱచు, వాక్షేత్రంబుల వికసింపమూయింపంజేయు; కృకురుండునాసాగ్రమందుండిక్షు తృష్ణాదితలంపులొదవించు, తుమ్మించు దగ్గించు, వమనంబుగావించు, నావులింపంజేయు, మృతంబైననువిడువక దేహస్థాల్పమునుబుట్టించు; దేవదత్తుండులింగాక్షులయందుండి చక్కఁగాబల్కించు, కూర్చుండంబెట్టిపరుండంబెట్టు, లేపి నిలువంబెట్టు గమనాగమనంబులంజేయించు; ధనంజయుండు బ్రహ్మరంధ్రస్థానమందుండి శ్రోత్రములయందెల్లప్పుడు సముద్రముభంగిఘోషింపంజేయుచు మరణకాలమునకుముందుగా నిశ్చబ్దమైపోవు॥ ౨౬౨॥ సీ॥ నాతిసమిప్తితో శ్రీ నయ్యహంకారంబు - గూడనన్నమయాఖ్యశ్రీకోశమయ్యె । బ్రాణేంద్రియములతోఁ బరంగహంకారంబు-గూడఁబ్రాణమయాఖ్యశ్రీకోశమయ్యె । మేటి నెమ్మనము క శ్రీ ర్చేంద్రియంబులతోడఁ గూడమనోమయ శ్రీ కోశమయ్యె । నెలవుగాబుద్ధిజ్ఞా శ్రీ నేంద్రియంబులతోడఁ-గూడ విజ్ఞానాఖ్యశ్రీకోశమయ్యె । సంతతంబును జిత్రంబురజ్జాతతోడఁ । గూడుటానందమయమను శ్రీ కోశమయ్యె । బంచకోశంబులీరీతిఁ శ్రీ బరంగుచుండు । బొందుగా నెల్ల దేహంబులందు నరయ॥ ౨౬౩॥ సీ॥ గగనంబుచే

గల్గెగ్రామంబుక్రొధంబుశుభమోహము శ్రీ లృత్సరంబు । గాడ్పు
చేదీప్రంబు శ్రీ గమనంబులజ్జయు - జలనంబుభయమును శ్రీ సంభవించె ।
బావకుచేతఁబి శ్రీ పాన యుదాతస్య - సంగనిద్రాదులు శ్రీ సరవిగల్గె ।
శుక్ల మూత్రశ్లేష్మ శోణిత మేధస్య - లుత్పన్నమయ్యెనుశుదకమునను ।
మఱియుఁజర్మంబునస్థియు శ్రీ మాంసకేశ । నరములాదిగ జనియించెనవ
నివలనఁ । వెలఁత యాదేహతత్వములిట్టివనుచు । నలువకై ననుభావిం
ప శ్రీ నలవియగునె ॥ ౨౬౮ ॥ తే-గీ॥ ప్రాణధర్మంబులగు యుత్పి శ్రీ పానలె
లమిఁ । దలఁప భవనాశములు దేహాధర్మములగు । జోకమానస ధర్మ
ములశ్రోకమోహ । ములు యదూర్ధ్వలనంబుమోహనాంగి ॥ ౨౬౯ ॥
క॥ కులరూప ధనమదంబులు । వెలయుంగా యావనంబువిద్యారాజ్యం
బెలమిఁ దపస్సును శీలం । బలరంగ నష్టమదము శ్రీ లనఁబడు నవియు ॥
౨౭౦ ॥ క॥ విను ముత్సాహవ్యసనము । ధనసేవక విశ్వరాజ్యోతనువుల
వ్యసనా । లొనరు మనోవ్యసనంబును । ననుసప్తవ్యసనములను శ్రీ నడఁ
పఁగ వలయు ॥ ౨౭౧ ॥ ఉ॥ కొండలు ముప్పదాఱయని శ్రీ కొండలు
తొంబదియంచుఁ దత్వముల । కొండలు నైడటంచు మఱి శ్రీ కొండలు
నిర్వదిమూడటంచును ॥ గొండలు నిర్వదేననుచులే గొండలు నిర్వది
యేడయండ్రెలఁ న్నెండలు నెన్నిరీతులనునెట్లువచించిన వానికేతగు ॥
౨౭౨ ॥ ఆ-వె॥ అఖిలతత్వములకు శ్రీ నాదారమగుచును । నవ్యయాత్మ
తత్వ శ్రీ మలదనకటి । దానిసమముమిగులు శ్రీ తత్వంబు లెవ్వియులేని
దియును సుజన శ్రీ సేవితంబు ॥ ౨౭౩ ॥ సీ॥ బ్రహ్మంబునందునలే బంచము
ఖంబుల - నెవ్వియంచన విను శ్రీ మేర్పరింతు । నీశాన్యముఖమనశ్రీ నింగి
యై విలసిల్లు - దత్పురుషముఖంబునఁ దగును గాడ్పు । ముదముమీఱ
నభగోర శ్రీ ముఖమన ననలంబు - వామదేహాన్యంబు శ్రీ వారియగును ।
మొనసి సద్యోజాత శ్రీ ముఖమనఁ బృథ్వియుఁ - దలపోయఁ బంచభూ శ్రీ
తంబులివియు । భవము నాశముతేనట్టి శ్రీ బ్రహ్మమునకుఁ । బంచముఖ
ములు గలవంచుఁ । బల్కరాదు । పంచభూతంబు లేయిలలే పంచముఖ
ము । లగుచు పీనిచే భవనంబు శ్రీ లన్నియయ్యె ॥ ౨౭౪ ॥ ఉ॥ కొండలు
చెట్టుముందనియుఁ శ్రీ గొండలు విత్తని పెక్కుభంగుల । స్నందరు విత్తు
చెట్టులకు శ్రీ నారాయణేకముఁజెప్పశక్యమే । ముందెయొనర్చె విత్తనము
మాలముగాఁగను సృష్టికర్తయు । స్నందుడలంపఁ జెట్టునగునట్టిమహా
త్యముఁజేసెఁగాగున ॥ ౨౭౫ ॥ ఆ-వె॥ కారణంబులేనికార్యంబు లిల
లేవు । కార్యములకు నాది శ్రీ కారణంబై । కారణంబువిత్తు శ్రీ కార్యం

బుచెట్టగుండు గాక చెట్టగునొకొక కారణంబు॥౨౭౨॥ క॥ మును మున్ను
కారణంబై । ఘనకుంభాకారమగుచుండు గార్వంబులక॥ మును విత్తుకా
రణంబగు । ననువొందగఁజెట్టు కార్వశ్రమగును దలంపక॥ ౨౭౩॥ ఆ-వె॥
విత్తుకారణాత్మ శ్ర విశ్వంబు కార్వంబు కారణాత్మలేక శ్ర గాదుజగము ।
కారణంబువలనండు గల్గెను సర్వంబు । గాన నిలకునాత్మ శ్ర కారణంబు॥
౨౭౪॥ సీ॥ నలినాక్షి బ్రహ్మమా శ్ర నన నహోవరమందుండు శ్ర బరమహం
సంబను శ్ర పక్షియొకటి । నిరతంబుత్తు తృప్త శ్ర నిద్రయునొగంబు-జరయు
మృతియులేక శ్ర సంచరించు సూటిగాఁగనుతెప్ప శ్ర పాటులోనాయంచ-
దివిరి జగములెల్ల శ్ర దిరిగివచ్చు । సతతంబునాయంచ శ్ర సంచారమును
లేని-లోకంబుసౌలసి ని శ్ర ల్లోకమగును । దానిం బట్టుటకును శ్ర దర్శించు
టకునై న నలవిగాదు శివున శ్ర కజనకైన । నట్టియంగజర్మ శ్ర నంబు
చేతనుగాదె । యాద్యులెల్ల ముక్తు శ్ర తైరితలంప ॥౨౭౫॥ క॥ అంచకు
వర్ణగుణంబులు । నెంచగాలేవు రూప శ్ర నియతులు నాలో । చించిన
గనుపడవిక నా । యంచకుఁబ్రతిలేదు జగమునందునఁజూడక॥ ౨౭౬॥
ఆ-వె॥ అమృతాశమునకు శ్ర నావలనొకకోఁతి దిరుగుగాలిభంగి శ్ర దిశలు
దిశలు । నఁచనెపుడుగూడు శ్ర నప్పడేయాకోఁతి । చచ్చుమాయలెల్ల శ్ర
సమసిపోవు॥ ౨౭౭॥ క॥ ధాదుణి హంసముపాలను । సీరం బేర్పఱచినట్లు శ్ర
నిజమును మృషయుఁ గూడిమి నీదేహంబున నారయఁగావచ్చుఁజరమ
హంసదొరికినక॥ ౨౭౮॥ తే॥ శక్తికిని సాధ్యమునుగాదు శ్ర యుక్తలకును!
జక్కుపడదది యెవ్వరి శ్ర చిత్తములకు । నొనర గురుసాత్రమనియెడి శ్ర
నుచ్చులొడ్డి । బహుశ సులభంబుగాదాని శ్ర బట్టవచ్చు॥ ౨౭౯॥ క॥ ఆ
జరమహంసఁబట్టిన । యాపుష్కల భాగ్యమింత శ్ర యనఁగావశమే॥ యా
పుష్కలెధన్యాత్మకు । లాపుష్కలెజన్మసూన్యశ్రలనఁగావలయుక॥ ౨౮౦॥
ఆ-వె॥ నడకలెల్ల హంస శ్ర నడకతో సరిగావు । హంసనడకఁజెప్పనలవి
గాదు । హంసనడకవలన శ్ర నఖిలప్రపంచంబు నడుచుకాలచక్రమాది
గతులు॥ ౨౮౧॥ క॥ అంచయనఁగ వేఱొక్కఁట॥ యంచితముగ నంతరా
త్మ శ్ర కర్థమగును నాయంచయె । యాత్మండాత్మయె । యంచయగును
నెంచిచూడ శ్ర హంసవిహారి॥ ౨౮౨॥ క॥ తనయింట శత్రుమిత్రులఁగని
తనుఁదానాత్మగాఁగండు శ్ర గనడగునట్లు । ల్లనుఁగొనఁగలేకయుండినమను
జని బ్రతుకేమిబ్రతుకు శ్ర మదగజగమనా॥ ౨౮౩॥ ఆ-వె॥ దేహగుణము
లెల్లం॥ దెలిసియు నామీదఁ దారకంబు నాత్మశ్రదలచవలయు । బ్రహ్మ
రాజములు శ్ర ప్రహ్లాదుఁడాదిగాఁ దారకమునఁగాదె శ్ర ధన్యులైరి॥

౨౦౮॥ ఓవెలఁది వినుము సురలకు । దేవత్వము తారకమునరదీపించెను
ద । ద్భావముఁ దెలియకగాదె । భావింపఁగ నసురమర్త్యభావులు నగు
ట॥ ౨౦౯॥ చ॥ అనియిట్లుఁ దెల్పుచున్నఁబతియంఘులఫాలముసోఁక
మొక్కియు॥ ఘనమగు భక్తిదోపఁగర శ కంజయుగంబునుమోడ్చి
నాథయో । యనఘచరిత్ర సీవలన శ నద్భుతబోధనువింటి నియ్యెడ॥
ననుదయుఁజూచి తారకము శ నాడరమొప్ప ననుగ్రహింపవే॥ ౨౧౦॥ క॥
శ్రీకర రహితవికారా । ప్రాకటగుణ కర్షదూర । భవరోగహరారభీకర
శత్రుత్వణీకర । యాకాశ సమానరూప శ యార్యసమీపా॥ ౨౧౧॥
మాలిని॥ సిరుపమతరకీ ర్తనీర్మలానందమూర్తి । పరమపదయవిశాలా శ
భక్తసంత్రాణకీలా । దురితగతపవిత్రా శ దుఃఖవల్లీలవిత్రా । పరమపద
నిరూపా । భవ్యలోకప్రదీపా॥ ౨౧౨॥

గద్య॥ ఇది పోలకం - లక్ష్మీనృసింహార్యపుత్ర, సాధుజనమిత్ర
నారసింహ నామధేయ ప్రణీతంబైన శ్రీకృష్ణ రుక్మిణీ సంవాదంబను -
సుజ్ఞాన శాస్త్రమునందు ద్వితీయాశ్వాసము - సమాప్తము॥

శ్రీకృష్ణ రుక్మిణీ సంవాదం బను

సుజ్ఞాన శాస్త్రము.

తృతీయాశ్వాసము

క॥ విశ్వాత్మ విశ్వనాయక । విశ్వేశ్వర విశ్వసూత్ర శ విశ్వమ
యాత్మా । విశ్వవికల్ప సురక్షణవిశ్వాంతిక విశ్వకర్తవిశ్వాతీతా॥ ౧॥
వ॥ అవధరింపుమాకృష్ణుండక్కాంతామణికిల్లనియె॥ శా॥ భామామౌరికి
దానకంబు మహిమ॥ శ భావింపరాదెంతయు॥ సామాన్యలోమది శ
గోరరట్టివిధము॥ శ సంసారవారాళిలో । వేమాటుంబడి యీదువాదు
సుగతి॥ వీక్షింపఁగా నెల్లగును॥ భూమీమండలి జన్మమౌన్యులగునా శ
తారకలక్షణము,

పుణ్యాత్ములుండక్కంగ॥ ౩॥ క॥ తారకమహిమను జెప్పెదాన రీమణి
వినుమునీవు శ నయమొప్పుగనా॥ తారకము జననమరణ ని । వారకమది
శోకమోహ శ వర్జితమరయ॥ ౪॥ అ॥ వె॥ తపజసార్పనాది శ దానతీర్థ

వ్రతః క్రతుకులాశ్రమాది శ్చ మతపురాణ శ్చ వేదశాస్త్రములకు శ్చ వివిధంబులకు ధర్మములకుఁ దారకంబు శ్చ మొదలుచూపె॥ ౧౧॥ క॥ తారకము సాధులకుఁగనుఁ । జేదవయగు సర్వమునకుఁ శ్చ జేరుగడయగుఁ! ధాదుణి వేఱులకెల్లను । వారిధివంశంబుగాఁగ శ్చ వారిజగంధీ ౧౨॥ అ-వె॥ హరి హిరణ్యగర్భ శ్చ లమర దిక్పాలకు । లిన సుధాకరాగ్మ శ్చ లనిల శంభు! లాదితారకంబెఁయాడించు సర్వంబు । నకును దారకంబె శ్చ నాటకంబు ౧౩॥ క॥ తారకము మనశ్శుద్ధికిఁ । గారణమగు వాధనంబు గావున మఱి యాతారకమునభ్యసించిన! వారికిఁజలనంబుగలదె శ్చ వారిజ నయనా॥ ౧౪॥ అ-వె॥ తారకంబు త్రిగుణ శ్చ తాపంబులనుబాపు । సిషణములమాపు శ్చ నెల్ల వాస! నలను జంపఁజేయుశ్చనరివర్ణమునుగెంటు! నడచువ్యసనములను శ్చ దాష్టకంబు ౧౫॥ సీ॥ తలిదండ్రుగడుబంధు శ్చ తిరుణిగోపాలక-హత్యలనుమిగుల శ్చ నఘములైనఁ । గడఁగి పెక్కుఱు నన్యై కాంతలయాడినఁ-గామాంధమను మహా శ్చ కలుషమైన । పలుమాఱు హేమాది శ్చ పరవిత్తములుచాల దొంగిలించిన మహా శ్చ దోషమైన! బహ్వాన్యతాది పాపములైన వేమాఱు సురసుగ్రోలినభూర శ్చ దురితమైన । నింక నెటువంటి పాపంబు శ్చ లిలనొనర్చు । పాతకులైన తారకం శ్చ బందిరేని । నిజుల కలుషంబులను బాసి - నిమిషమునకు! ముక్తి నొందంగఁగలరింతిశ్చముదముతోడ ౧౦॥ క॥ అతిదుష్కృతములు సేయుచు । సతతము వాల్మీకి బోయ శ్చ జన్మండయ్యున్ । గతజన్మండగుట నెఱుంగవే । సతితాంకధనమువలనఁ శ్చ జర్చింపగఁ! ౧౧॥ అ-వె॥ మూనులు శోపతాప శ్చ ములుగల్గి శాపంబు । లోయలకొనఁగియుండి శ్చ యుర్విదాము । సేచజాతులందు శ్చ నెఱిఁబుట్టియును దార । కమునఁగాదె వారు శ్చ ఘనులునైరి ౧౨॥ క॥ సారసమిత్రునిఁబొడఁగని । ధాదుణ గాఙాంధమెల్లఁ శ్చ దాఁబాయుగతిక । దారకముగాంచినప్పుడె । నారీమణిపాసిపోవు శ్చ నజ్జలాఘంబుల్ ౧౩॥ అ-వె॥ తారకంబుచేత శ్చ దగ్ధంబుగాకుండు । నట్టిపాపమెద్దిశ్చయవనిగల్గ । దెట్టియఘములైన శ్చ గొట్టివేయఁగఁజాలు । తారకంబె పరమ । తారకంబు ౧౪॥ క॥ చీరఁగలదె యఘంబులఁ । దారకతత్పరుల కఘము శ్చ తగఁగలదను నా । క్రూరులపాపముమాత్రము! తారకమొగిఁ బాపలేదు శ్చ తరుణేంద్రము ౧౫॥ అ-వె॥ తారకామృతంబులద్రావు భక్తులకును । వేతె ధర్మమొకటి శ్చ గోరఁదగునె । కాంతలెల్లనొనఁగు శ్చ కల్పవృక్షంబుండ । గచ్ఛపాదనుజేరు శ్చ కరిణిఁగాదె ౧౬॥ క॥ సారసగర్భంజాదిగ । సారసముఖ సకలజీవ సంఘంబులు నా । తారక

ముచేతఁ గల్గెను । తారకమే విశ్వమునకుఁ శ దారకమరయన్॥ ౧౭॥
 తే-గీ॥ తారకముచేతఁగొగముల్ శ పాటిపోవు । తారకముచేత దారిద్ర్య
 తతులువాయఁ । దారకముచేత సౌఖ్యంబు శ ధనముగల్గుఁ । దారకము
 చేత నీడఁదఁ శ దలపులెల్ల॥ ౧౮॥ నీ॥ ధరణి దైవములెల్ల శ దారకంబు
 సమంబె-య్యాప్తితంబు ప్రజల శ కిచ్చునెడల గామధేనువు తార శ కంబు
 తోసరియానె - య్యాప్తితంబు ప్రజల శ కిచ్చునెడలఁ । గల్పవృక్షము
 తాత శ కంబునుబోలునె - య్యాప్తితంబు ప్రజల శ కిచ్చునెడలఁదలఁపఁ
 జంతామణి - తారకంబు సమంబె-య్యాప్తితంబు ప్రజల శ కిచ్చునెడల॥
 ౧౯॥ ఆ-వె॥ మును నిలిపభ ర్త శ తనవైభవంబెల్లఁ । గోలుపోయిపిదప
 గురునికరుణఁ । జేసిప్రణవమంత్ర శ సిద్ధిగైకొనిగాదె । యఖిలరాజ్యప
 దవి శ నందగలిగె॥ క॥ తారకమే శాంతినిచ్చును । తారకమే జనదవార్ధ
 దాఁటించునునా । తారకమే మాయఁబాపును । తారకమే మోక్షమొ
 సఁగి శ ధన్యునిజేయున్॥ ౨౦॥ ఆ-వె॥ తారకంబుకంటె శ దగమోక్ష
 సాధనం । బొందులేదు దగతి శ మండలమునఁ । దారకంబె పరమధర్మం
 బటంచును । బరమశివుఁడు దెల్పె శ బార్యతికిని॥ ౨౧॥ క॥ తారకమే
 మూలమంతకుఁ । దారకమే సకలప్రాణి శ తతులవెలుంగున్॥ దారకమే
 లేకుండిన । నీరేడుజగంబులపుడె శ నిర్మూలమగున్॥ ౨౨॥ ఆ-వె॥ తార
 కంబనియెడు శ ధనమును గైకొన్న । వారికెనయె యింద్రవైభవములు ।
 వారిపదవిజెప్ప శ వశమే శక్రునకైన శ నబ్జభవునకైన శ హరునకైన॥
 ౨౩॥ క॥ తారకము జీవులకు నా । ధారముగావునను జూడఁ శ దగనంత
 టికిన్ । దారకము తానెయగునా । కారణమునఁగల్గె దార శ కంబును
 పేరున్॥ ౨౪॥ ఆ-వె॥ తారకంబనంగ శ దైవంబెభావింప । దైవమనఁగఁ
 బరఁగు శ దారకంబె తారకంబుకంటెడలఁపంగ వేటొండు । దైవమ
 రయలేదు శ ధరణిలోన॥ ౨౫॥ చ॥ తలఁప ననేకపూసలొక శ దారము
 నందున నిచ్చినట్లుగా । నిలఁగలజీవకోటులకు శ నెల్లను దైవమే సూత్ర
 ధారియైయలకు సమ స్తభూతములయందుఁ జరించుచునుండు నాతనిన్ ।
 తెలియుట దుస్థరంబు మఱి శ దేవగణంబునకైన దుక్కిణీ॥ ౨౬॥ ఆ-వె॥
 లక్కజముగ నతఁడె పేక్కండ్రవలెదోచునిక్క మెన్నిచూడనొక్కఁ
 డగును । నింద్రజాలకుండు శ నిఖిలంబుఁ దనమాయ । గాను జూవుఁ
 దాను శ గాఁడెయొక్కఁడు॥ ౨౭॥ క॥ దారువులయందు ననలము । తీరునఁ
 దైలంబుతిలల శ దీపించుగతిన్ । క్షీరముల ఘృతముభంగిని । నారయ
 భగవంతుఁడుండు శ నఖిలమునందున్॥ ౨౮॥ తే-గీ॥ చుట్టు తెరలోనఁదా

నుండి సూత్రములను । బూని బొమ్మలనాడించునానిలీల । మాయఁదాఁ
జాఁచుచేసుక శ్రమఱుఁగునుండి । జీవులను నెల్ల నాడించు శ్రేష్ఠఁడొక్కఁడే ।
౨౦॥ క॥ వాలాయంబాదైవము । నాలీలకాఁడుపకున్న శ్రీ నానాజీవుల ।
కీలూడినబొమ్మలక్రియఁ । గూలవె నిమిషంబులొనరేగువలయునేత్రీ॥౨౧॥
ఆ-వె॥ బొమ్మలాడుచున్న శ్రీ పోల్కిగాఁగనుపించు । నాటకుండులేక శ్రీ
యాడఁగలవె । యాడుమేనిబొమ్మ శ్రీ లంఙఱునొగిఁగందు । రరయలేదు
బొమ్మ శ్రీ లాలకాని॥ ౩౦॥ క॥ బొమ్మల నాడించుచుఁడను । బొమ్మల
మధ్యమున వెల్లు శ్రీ భూతేశ్వరునిక । నెమ్మదిఁగానక తంత్రపు । బొమ్మ
నమ్మియును మాయఁ శ్రీ బొందుదు రెలమిక॥ ౩౧॥ ఆ-వె॥ తంత్రములకు
మేటి శ్రీ యంత్రంబులకుమేటి । మంత్రములకుమేటి శ్రీ మంత్రమగుచు ।
సూత్రములకుమేటి శ్రీ సూత్రంబుతారక । సూత్రమదియె బ్రహ్మశ్రీసూత్ర
మనఁగ॥ ౩౨॥ క॥ చోదండై నను దురితా । చారుండునునైన నమిత శ్రీ
జారుండైనక గ్రూరుండైన నమతీయా । తారకకల్పంబుగనిన శ్రీ ధన్వా
త్ముండగుక॥౩౩॥ ఆ-వె॥ అట్టి తారకంబు శ్రీ నందంగ శక్యమే । యెట్టి
వారికైన శ్రీ బట్టువడదు । పట్టువడినయేని శ్రీ భగవంతుఁ డాతఁడేయనఁ
గవచ్చు నెవ్వరోడైనగాని । ౩౪॥ క॥ మతవర్గంబులచేతను । ప్రతజప
తపశౌచదాన శ్రీ వరశీలములక । గ్రతుతీర్థ కర్మదుష్కృత । గతులను
గనరాదు తారకకంబరయంగక॥ ౩౫॥ క॥ మతీయీ తారకమార్గము ।
పరికింపంగనరుదీక్ష్రపంచమునందుక । దరిఁజేర లేని మార్గములరయంగఁ
బెక్కులునుగలవు శ్రీ హంసవిహారి॥ ౩౬॥ సీ॥ జలజాతీ వినము ప్ర శ్రీ
జ్ఞానమే బ్రహ్మముకాఱుగ్వేద వాక్యంబురీతిదెలిసిపరికింపఁగా నహం
బ్రహ్మస్మియనుయజుర్వేద వాక్యంబును శ్రీ వివరమెఱిగిదనరఁ దత్వమ
సినా శ్రీ గనుసామ వేదవాక్యంబునఁ భావించి శ్రీ యనువు మీఱఁగ
నయమాత్మా బ్రహ్మశ్రీమనునధర్వణ వేద - వాక్యంబు వీక్షించి శ్రీ వరు
సతోడ । ౩౭॥ సంత సంకల్పములులేక శ్రీ నిశ్చల తను । భూతముల కెల్లనా
ధార శ్రీ భూతుండైన । బ్రహ్మమేయాత్మ యాత్మయే శ్రీ బ్రహ్మమనుచు ।
నాత్మవేత్తలు గాంతరురీహర్మిశంబు॥౩౮॥క॥మండునిశ్చయను రంభయు ।
నుండియుఁ గార్యంబు లేని శ్రీ యొప్పనఁడమలో । నిండియుఁదానై వెల్లఁ
గుచు । నుండిన దారకమునొండ శ్రీ నోపదు చెనటుల । ౩౯॥ ఆ-వె॥ ఇలను
దారకంబు శ్రీ సులభమైయుండంగఁ । దెలియలేక గుట్టు శ్రీ తెలివిమాలి ।
మతములాది పెక్కు శ్రీ మార్గంబులం జిక్కి । వెతలఁబడుదురెల్లవెట్టిన
దులు॥ ౪౦॥ చ॥ మతకులశాస్త్ర ధర్మములు శ్రీ మాని తదాశ్రమమ ది

పద్మతుల : సతతముభక్తిఁ జెంపొదవ శ్రీ పద్మదుపాదము లాశ్రయించి
 సద్గతిఁ గలిగించు తారకముఁగాంచిన వారికెగాక యన్య సం । శ్రవణను
 వొందువారలకు శ్రీ నామ్యమై బాఱుంగ జన్మబంధముల్॥౪౦॥ క॥ తార
 కధన మొచ్చించిన । పారలకునునన్య ధనము శ్రీ పరఁగఘనంబే । సారా
 మృతములు గ్రోలిన । చారికీరాదులెంత శ్రీ వసుమతిలోనక॥ ౪౧॥ క॥
 తారకమే సచరాచర । తారకమనియాత్మలోనక శ్రీ దలఁచుచుచుకా ।
 తారకమేతారకమని తారకమును జెందువారి శ్రీ తత్పజ్జులలక॥౪౨॥
 ఉ॥ భాద్రకేల్ల రాజగుచుచో దానె ప్రభుత్వముఁ జేయుచుండిన । న్నారయ
 విశ్వమెల్లఁ దనసహ స్రములోపలఁ జేర్చునోపినక॥ నేరుగసర్వవిద్యలనుశ్రీ
 చేర్చికవిత్వముఁజెప్పజాలినక॥ దారకనూక్తి లేక భువిక శ్రీ దత్తకలంబును
 వ్యర్థమారయక॥ ౪౩॥ ఆ-వె॥ తారకంబునకును శ్రీ దాత్పర్యమగునాత్మ ।
 నూత్రధాదియనఁగ శ్రీ జ్యోతియనఁగ । పరమహంసయనఁగఁ శ్రీ బరమాత్మ
 యనఁగను । స్వామియనఁగసర్వ శ్రీ సాక్షియనఁగ॥ ౪౪॥ క॥ మగువా
 విను బ్రహ్మఁబనఁ । దగఁబరతత్వంబనినను శ్రీ దైవంబనిన । న్మగుఁడుండ
 నక్షుడుండన । భగవంతుండనంతుండనఁగఁ శ్రీ బరమాత్మనక॥౪౫॥ ఆ-వె॥
 పసిడిస్వర్గహేమ శ్రీ బంగార మనినను । గణకమునకువేటు శ్రీ గానిభంగిఁ
 బెక్కునామములను బేర్కొనుచుండినఁ । దారకంబునకును శ్రీ వేటుగ
 లదె॥ ౪౬॥ క॥ అనఁబరమాత్మఁ జొకండే । యనువున రూపములు
 పెక్కు శ్రీ లయ్యెనొనోడ్కం బునునయ్యె శంకమదిదో । చెను దీనిం
 దెల్పుమనినశ్రీ శ్రీహరిపల్కె॥ ౪౭॥ ఉ॥ ఏకముగాదె మృత్తిక యశ్రీ నేక
 ములై చెలువొందుఁ గుంభముల్ । ఏకముగాదు హేమమున శ్రీ నేక
 ములై నగఁజొందుభూషలుక॥ ఏకముగాదె తంతువునశ్రీ నేకములై గను
 పించు వస్త్రముల్ । ఏకపరాత్మ దేహము లశ్రీ నేకములై విలసిల్లునట్లుగక॥
 ౪౮॥ నీ॥ అజహర హరినర శ్రీ ద్యసుర దిత్వాల స - న్ముని సుధాకర
 తార శ్రీ లిసనుపర్వ । గరుడకిన్నరయక్ష శ్రీ గంధర్వపన్నగ - శిష్ట విద్యా
 ధర శ్రీ సిద్ధసాధ్య । హరిణ మర్కట భృంగ శ్రీ హరిసూకర శునక-గజ
 తురంగ పతంగ శ్రీ ఖర లులాయ । బ్రాహ్మణచండాల శ్రీ పశుక్రిమికిటక-
 వ్యాఘ్రుభల్లగహన శ్రీ వనధిగోత్ర శ్రీ జాలస్త్రీపురుష గనపుంసకవికారః
 జారచోరార్భకావృద్ధ శ్రీ జననమాజ । పంచభూతాది సర్వప్ర శ్రీ పంచ
 మందు । నిందునందనక పరాత్మ శ్రీ నిండియుండు॥ ౪౯॥ తే-గీ॥ శాశ్వతి
 బ్రహ్మరాక్షస శ్రీ సముదయములు । భూతభేతాశము లతండె శ్రీ పూని
 చూడ । మంత్రఘన యంత్ర తంత్రాదిశ్రీ మహిమలకును । గారణుండగ

సర్వాధిశ్ఠికారి యతఃకుః ॥ ౧౦ ॥ క॥ భూరజహిమ రేనువులను ! దారల
 లెక్కింపవచ్చు. శ్ఠ దరుణీమణి యాతారకబ్రహ్మము సర్వార్థకారంబు
 లునెన్న బ్రహ్మశక్తినను వశమే ॥ ౧౧ ॥ చ వృషభిమనమస్త జీవులను శ్ఠ
 బాహ్యులజేసియు నాడఁజేయుచున్ ! విడుచును గొన్నికొన్నిటినికేవీడక
 కొన్నిటినిల్పి కొన్నిటికైనడంచు నెఱుంగలేకెవరు శ్ఠ నాతని మాయలకె
 ల్లవారలు ! న్నడంగి సబద్ధతాదురు మ శ్ఠ హత్తులు పండితులెల్లనం
 ధులై ॥ ౧౨ ॥ ఆ-వె॥ కర్తకర్మక్రియలుగలయంగఁ దానయై ! తాను
 గానిభంగి శ్ఠ గానఁబఱచునడంచు గలుగఁజేయు శ్ఠ హరిరక్షణమునేయు
 శ్ఠివుడు లయమునొందఁ శ్ఠ జేయుననంగ ॥ ౧౩ ॥ క॥ సర్వముదైవాధీనము
 సర్వంబునఁ గలదతఁడు సర్వసముండై ! సర్వంబుతానెయగుచును ! సర్వం
 బునుగాక వెల్లు శ్ఠ సమరసవృత్తి ॥ ౧౪ ॥ ఆ-వె॥ కలఁడుకలఁడటన్న శ్ఠ
 ఘనులకు దైవంబు గలయవెందునైనయేగల్గితోచు ॥ లేఁడులేఁడటన్న శ్ఠ
 లీలదానెందైనఁ గలిగి హీనులకును గానఁబడదు ॥ ౧౫ ॥ నీ॥ రాజునై
 మంత్రియై శ్ఠ రయమొప్ప - భృత్యుండై యోగియై భోగియై శ్ఠ రోగియ
 గుచు శ్ఠ కన్యండై ధన్యుండై శ్ఠ కడుబలాబలుఁడునై - యర్థియై దాతయై
 హర్తయగుచు ! శాంతుండై యుగ్రుండై శ్ఠ సత్యాత్ముండై యన్య -
 తాత్ముండై పేదయై ధనికుండగుచు ! సుజనుండై మూఢుండై శ్ఠ సుజ్ఞాన
 వంతుండై - ధీరుండై భీతుండై శ్ఠ జాడఁడగుచు ! నొక్కచోటనాడునొక
 చోటఁబాడు పేటొక్కచోటనేడ్చు శ్ఠ నొకటసవ్వు ! నొక్కచోటగిట్టు
 నొక్కటఁబుట్టుపో ! వాఁమహిమదెలియ శ్ఠ వశమెయింతి ॥ క॥ వారసపీ
 రన నెవ్వరు ! నారీమణిపెక్కురూప శ్ఠ నామములగుచున్ ! వేఱుగ వేఱు
 గఁదోచుట ! నారయ మదికల్పితంబు శ్ఠ నాటకుఁడొకడే ॥ ౧౬ ॥ ఆ-వె॥
 ఒక్కఁడగుచుఁ దాను శ్ఠ బెక్కుడెఱంగుల ! నిట్లుచేయఁబడుట శ్ఠ యేల
 యనిన ! నొనరఁదనకుఁదా విశ్ఠనోదంబుకొఱకునై ! యాచరించుచుండు
 నద్భుతములు ॥ ౧౭ ॥ చ॥ తలఁపఁగ నింద్రజాలకుండు శ్ఠ తస్యహిమగరు
 లొంటెలశ్వముల్ ! చెలంగి రథాదిసైన్యములు శ్ఠ చిత్రపురంబులుఁజేయు
 మాపు నవ్వల సతఁడొక్కండైనటుల శ్ఠ వారకడైవము సర్వజీవులకా !
 గలుగనొనర్చు వింతలను శ్ఠ గాంచు నడంచును నొకఁడొఁడుడక ॥ ౧౮ ॥
 ఆ-వె॥ ఎన్నిగతులఁదోచి శ్ఠ యేవిధంబుననున్న శ్ఠ దానుగానిదొకటి శ్ఠ
 దలఁపలేదు ! అగ్నికుష్మణము శ్ఠ లరయంగసహజమై ! వేఱుగానిభంగి
 సారసాక్షి ॥ ౧౯ ॥ క॥ తనమామవలననైనది ! తనకన్యముగాదెదియును
 దత్తకలమునకాదనరూపు గల్గియుండును ! దనమామ లయింపనిల్పుత

దాశోక్కుడండే॥ ౧॥ బ్రహ్మనే త్తలయందుఁ శ్రీ బామరజనులందు - బల
యుతులందు దుర్యోధులయందు : ఘోరపాతకులందు - భూరిపుష్కల
యందు - గపూత్యులందు నిశ్చలములందు : నన్యతాత్ములను
నూన్య శ్రీ తాత్ములయందును - మఱి శాంతులందుఁ దా శ్రీ మనులయం
దు । ద్రవ్యవంతులయందు శ్రీ దాచిద్రవ్యజనులందు - ధర్మాత్ములందు నశ
ధర్ములందు : నీజజనులందు నాజగరదీశులందు । నెచ్చుతెగ్గుల నేమియు
నెంచరాక । సర్వజీవులఁ బరమాత్మ శ్రీ సముఁడునగుచు । నొక్కరూపం
బుచేవెల్లు శ్రీ నిక్కముగను॥ ౨౨॥ క॥ ఒకండే సకలచరాచర । నికరంబు
లయందుఁ గలుగు శ్రీ నిక్కంబుగ నా : సకలేశుఁడుగాకన్యం । బింకనె
వ్వరుదిక్కుగల్గ శ్రీ రెండువెడకినక॥ ౨౩॥ తే-గీ॥ అండపిండాండబ్రహ్మాండ
మాదియుగను । నాశలీనమైచట్టియా శ్రీ నభముమాడ్కిఁ ఘటపటాదులఁ
జరియించుఁ శ్రీ గాలివాల్మీకి । దారకమలరుమణి॥ ౨౪॥ తంతువట్లు॥ ౨౪॥
న॥ మునుమునునూలులేక నిలఁ శ్రీ బుట్టములెవ్వియు లేని చొప్పనన్నను
వగుమన్ను లేకను ముటూదులు నెవ్వియు లేనికై వడి । న్నినుమునులేక
యాయుధము శ్రీ తెవ్వియు శేర్పడకుండునట్లుగాఁ । దనువులు నాదిలోక
ములు శ్రీ దైవములేకయశావు గావునక॥ ౨౫॥ ఆ-వె॥ ఆత్మవలనఁగల్గు
నభిలప్రపంచంబు । నాత్మకరసిచూడ శ్రీ నన్యమగునె । విత్తువలనఁగల్గు
వృక్షంబుభావింప । విత్తనంబునకును శ్రీ శేటుగలదె॥ ౨౬॥ క॥ ఎక్కడఁ
జూచిన గగనం । బొక్కటియైయుండునట్టి శ్రీ పోలిక - నే । దిక్కులు
పిక్కటిలందా । నొక్కడెతారకమునగుచు శ్రీ నుండుదనువులక॥ ౨౭॥
తే-గీ॥ దేవుడొక్కండయిల సర్వ శ్రీ దేహములను । దోచుటెట్లని
నీమదిఁ శ్రీ దోచెనేని । భానుడొక్కండ బహుజల శ్రీ భాండములను ।
బెక్కురూపులదోచడే శ్రీ బిసరుహాక్షి॥ ౨౮॥ ఆ-వె॥ బాహ్యమందుఁ
జూడ శ్రీ బహురూపులైతోచు । నంతరమునజూడ శ్రీ నాత్మయొకటె ।
చూపునందుఁగల్గు శ్రీ రూపంబులెల్లను । జూపులోనఁ జూడ శ్రీ శూన్యమ
గును॥ ౨౯॥ క॥ నావును బహువిధరూపుల । భావంబునఁ గానుపించు శ్రీ
పరమాత్మునిదిక॥ సేవించుటెట్టులాకనిగ । నావిధముం దెలుపుమనిన
నతఁడిట్లనియె॥ ౩౦॥ క॥ మానిని పశువులు భేదం । బైనను భేదంబు
లేదు శ్రీ పాలకునట్టి । మేనులుపొత్తైభిన్నం । బైనను భిన్నంబులేదు శ్రీ
పరమాత్మునకు॥ ౩౧॥ క॥ తరణియొకండయ్యు సకల । ధరణివలయుము
నరశ్శ్రీ తనదైనగతిక॥ పరమాత్ముడొక్కండై పరఁగుచు నిఖిలంబు
నిండి శ్రీ భాసిలుచుండుక॥ ౩౨॥ ఆ-గీ॥ జగతి జీవతతుల శ్రీ చరణంబుల

న్నియు । హస్తపదములొన శ్రీ నడఁగునట్లు । చరలు మొదలుభూతశ్రీకన
 లప్రపంచంబు నాత్మలోనిదగుచు । నడఁగియుండు ॥ 23 ॥ క॥ సీ॥ జహిత శశి
 కాంతలు । బాటని చోటులనునై నఁ శ్రీ బరికింపఁగనా । తారకప్రహ్లాదు
 గలుగును । సారసముఖ యతఁడులేని శ్రీ స్థలముంగలదే ॥ 24 ॥ అ-వె॥ ఇం
 తలావటంచు శ్రీ నింతదీర్ఘబంచు । నిట్టివన్నెయంచుశ్రీబట్టిదంచు । నాత్మ
 నెన్నరాదు శ్రీ నామరూపాదిక । ముల కతీతుఁడుగులపమోహనాంగి ॥ 25 ॥
 క॥ అనలంబుఁదాకి యినుమును ! దనరూపై దోచుచున్న శ్రీ దైవమునానా ।
 తనువులయందునఁ గల్గియుండు ! దనవలెనే గానుపించు శ్రీ దత్తకలంబు ॥
 26 ॥ క॥ ఘనమఁగిణములు వేటగుండు । దనరంగ వానియందు శ్రీ జంతు
 వొకటియూ । దనువులు సర్వము వేటగుండు ! గనుఁగొన దైవబాకండు శ్రీ
 కాంశామణి ॥ 27 ॥ సీ॥ అలలును బుచ్చున శ్రీ బులు ఘనములునన్న-
 నవియెల్ల సీరంచు శ్రీ సరయునట్లు । నాయుధంబులు రూప శ్రీ నామముల్
 వేత్తెన - నవియెల్ల నిచునుంచు శ్రీ సరయుభంగి । నవని భూషణురూప శ్రీ
 నామముల్ వేత్తెన - నవియెల్ల బరిండిగా శ్రీ సరయుభాతి । రూఢిపల్వలు
 నామరూపముల్ వేత్తెన శ్రీ నవియెల్ల సూలంచు శ్రీ సరయురీతి । సరయు
 కుంభరూప శ్రీ నామముల్వేత్తెన । నన్నిమన్నెయంచు శ్రీ సరయుపోల్కి ।
 బెక్కునామరూప శ్రీ భేదముల్ దోచిన । నిఖిల మాతృయంచు శ్రీ నెంచ
 వలయు ॥ 28 ॥ ఉ॥ పూ॥ తెటాకభాండముల శ్రీ పోల్కి నిషేధమొనర్చి
 తద్గతం । బైన జలంబులేక మనిశ్రీభావమునకొదిలపోయుచందమి । మాన
 వదేశ పక్షిమృగశ్రీమానిత జంతునికాయ కాయముల్ । మాని తడింత
 రాత్మ బర శ్రీ మాత్ముని నేకముగాఁగనందగు ॥ 29 ॥ సీ॥ ఒక్కదేశం
 బున శ్రీ నొక్కకాలంబున - నొక్కరూపంబుచే నున్నవాని । వేటొక్క
 దేశాన శ్రీ వేటొక్కకాలాన - గొండొక్కరూపాన నుండఁజూచి రూఢి
 దేశముకాల శ్రీ రూపముల్ విడియెల్ల - యతఁడె యీతండంచు శ్రీ సరయు
 మాడ్కి । బెక్కుదేశంబులై శ్రీ బెక్కుకాలంబులై - బెక్కురూపంబులై శ్రీ
 భేదబుద్ధి । కలరి దోచుచునున్న శ్రీ గాలరూప । దేశ నామంబులను
 నెల్లదేదివేసి పూని యంతకుఁగారణ శ్రీ భూతుఁడైన వానినొక్కనిఁగా
 జూడ శ్రీ వలయునితి ॥ 30 ॥ అ-వె॥ ఎన్నిగతులనీకు శ్రీ సనుబోధించిన ।
 నాత్మకంటెగల్గ శ్రీ దన్యమొకటి । యెన్నియెన్నిరూపు శ్రీ లెట్లెట్లుదో
 చిన । నన్నియూత్యైయంచు శ్రీ సరయుమీవు ॥ 31 ॥ క॥ అనవుడువిని పర
 మాత్ముండు । దన నే రూపంబువాడు శ్రీ నగుజీవాత్ముండు । దన నెట్టివాడు

శీవాత్మ పరమాత్మల లక్షణము.

పీఠలకును భేదంజేమియనినగోమలికనియెన్ || ౮౨ || మ॥ తరుణీ దేహమునందు రెండుగతులకైదధ్యంబు మర్మంబుగాఁ | బరమాత్ముండననిర్గుణుడునగుచుకై భాసిల్లు స్రాంతమున్ | గరిమకజీవుండనంగఁ దానగుణమై శ్రీ గవ్వించుచీమర్మమున్నరయదాసు నెఱుంగకున్ననదియే యజ్ఞానమెవ్వారికిన్ || ౮౩ || సీ॥ అజ్ఞానమెయ్యెది శ్రీ యనవిచారించిన-నేర్చునందన్నుచా శ్రీ నెఱుంగకుంట | యెచ్చడదన్నుచా శ్రీ నెఱుంగరా యెఱుంగర-దేమెఱుంగుదురన్న శ్రీ నేనుఁజేని | నేఁబుచుపండను శ్రీ నేఁబ్రాహ్మణుండను శ్రీ నేఁత్రియుండ వె శ్శుభ్ర జేనువరయ | నేనుశూద్రుండను శ్రీ నేవానినిపుత్రుండ శ్రీ నేనుభాత్రికపుండ శ్రీ కను శివుండ | నేను రాముండకృష్ణుండ శ్రీ నేనునరుండ ననెను పద్మతలెఱుంగుచు శ్రీ రందజీలను | నట్టియజ్ఞానమును బాసి శ్రీ యతులమహిమ | దన్నుచాంగన్నవారలే తత్పదములు || ౮౪ || ఆ-వె॥ ప్రచురమైన జీవభవమాత్మ భావముల్ | తేట తెల్లమిగనురదెలియవలయు | నట్లుగాకయున్న శ్రీ నబ్బధవాదిని | ర్జచలకై నఁ జెడదు శ్రీ సంకయంబు || ౮౫ || క॥ కావున సతీ పరమాత్మునియావిధమును గొంత వింటి శ్రీ వదియెట్లుండెన్ | జీవాత్మ తెఱుంగువినుమింక | భావంబునఁ జిక్కులెల్ల శ్రీ బాయునుసికున్ || ౮౬ || ఆ-వె॥ జగతిపాపపుణ్య శ్రీ చయమును గావించు | నరకస్వర్గములను శ్రీ ననుభవించు | నెఱుంగుచుండు మఱుచు శ్రీ నెల్లకార్యంబులు | నేయుచుండువాడె శ్రీ జీవుండగును || ౮౭ || క॥ జీవుండె జన్మకుమూలము | జీవుండె సుఖదుఃఖములను శ్రీ జెందును భాత్రిక | జీవుండె బంధములోఁబడు | జీవుండె మోక్షంబుఁగాంచురసిద్ధిముతరుణీ || ౮౮ || ఆ-వె॥ సకల జీవుండెన్నరక తేంద్రియములకు | రాజునగుచునుండు శ్రీ రాజతముగ | నతఁడులేక యింద్రియంబులు నేమియున్ | జేయఁజాలవినక శ్రీ సిద్ధముగను || ౮౯ || క॥ ధరవడ్డింశకుండగు నా | పరమాత్ముండెయంచు నాత్మ శ్రీ భావింపవలెన్ | మఱి పంచవింశకుండన | నరుదుగ మరమనినజీవు శ్రీ డనిగాంచడగున్ || ౯౦ || తే-గీ॥ ఇంద్రియంబులుగైకొని యెల్లపనులు | గడుపునట్లుగఁజేయఁదా శ్రీ గర్తయుగుచు నీలతోయదవధ్యు శ్రీ స్నేహపీఠి | సవికుండై యుండు జీవుండు | జాగరమున || ౯౧ || క॥ గళమునకు డిగ్గినిల్చిన | కలలను గనుచుండు హృదయ శ్రీ గతుండైనయెడన్ | దెలివిదొఱంగి యవిద్యను | నలరంగా మునిగిపోవున సఖిలము దానున్ || ౯౨ || తే-గీ॥ అంత నాపంచకమల సింహాసనమున | జేరి జీవుండు జాగ్రత శ్రీ జెంది తనదు | భటులుగానున్న యింద్రియ శ్రీ

పక్షీచేత । నెల్ల కార్యంబులును జేయ శేర్పరించు ॥ ౯౩ ॥ క॥ జీవుడె
జాగ్రతనొందును । జీవుండే గుడుచుంగట్టు శేయును బనుల ॥ జీవుడె
స్వప్నముగాంచును జీవుండే నిద్రఁజెందు శే జీవుడె తెలియు ॥ ౯౪ ॥ క॥
ఇనతేజ మాశ్రయించియు । జను లాయాపచులఁ జేయు శ చందముపర
మాత్ముని సత్తామాత్రంబునఁ । బనిగొని మచమింద్రియములపనులను
గడపు ॥ ౯౫ ॥ తే-గీ॥ స్కాంతమును తేర్ప ననువొండ శ గా నయస్సు ।
నెట్లుచలియించుచారిత శ నిద్రణంబు । నై న బ్రహ్మంబురన్నిధి శ సరయః
ద్రుగుణ । సహితుడగుచును జీవుండు శ చలనుడయ్యె ॥ ౯౬ ॥ ఆ-వె॥
సత్యమ మనఁబడేక శ శంతయుములకు మూ । లంబు నిగ్రహింప శ రాని
దంచు । నెంచిమాడ సకల శ చాంచల్యములకును । గారణంబునగున శ
గాన వినుము ॥ ౯౭ ॥ ఉ॥ ఇట్టిమనంబు దుస్తరమ శ దెట్టుల నిగ్రహమే
నొనర్తునా । నిట్టటునంచరించు పశు శ వెట్టులబంధమొవర్పనిట్టునో ।
యట్టుల నెప్పుడేమటక శ యాద్యులబోధనుమంచివాగెల ॥ గట్టుపడంగఁ
జేసినను శ గాకను గాలిమనంబునిల్పుచే ॥ ౯౮ ॥ ఆ-వె॥ బసర వలల
నుడల శ నోడలఁగోలలఁ । గాదెరుపకడత్తు శ గడవృగంబు । లాది
దగులువడుట శ యట్లు తారకసాధ । నమున మానసేంద్రి శ యములు
చిక్కు ॥ ౯౯ ॥ క॥ అనవుడుఁదచు వొక్కటియే । గనుపడునందఱికి నాల్గు ।
గలవనిమేనుల్ । వినియుండు నెవ్వియవియనఁ । గనకాంగికి ననియెగోవి
శావల్లభుడు ॥ ౧౦౦ ॥ క॥ మరితత్వవంచవితై । నుడుచిరముగఁ గల్గి

తరుచతుష్టయ నిర్ణయము.

నదియె శ స్థూలశరీరం । బరమంగ జాగ్రతదానికి । విరివిగ నామంబున
లరు శ విశ్కృడనంగ ॥ ౧౦౧ ॥ క॥ జ్ఞానేంద్రియశబ్దాదులు । మానినిప్రాణ
మునుగూడి శ మానసబుద్ధుల్ । గానయ్యెరాత్మమదికలదానికినామం
బుకల్తెదై జనుడనంగ ॥ ౧౦౨ ॥ క॥ ఇరవుగఁ జిత్రముజ్ఞాతను । గరమ
రుదుగఁ గూడినదియె శ కారణదేహం । బరమసుష్మస్థియు దానికిఁ । బరి
కింపంగ నామమొప్పె శ బ్రాజ్ఞుడనంగ ॥ ౧౦౩ ॥ క॥ కలజాగ్రతనిద్ర
లలో । నెలమి స్వయంజ్యోతియుగుచు శ నిలిచిన వెలుంగే । దలచు మహాకా
రణమది । నలువొందు హిరణ్యగర్భు శ డను నామమున ॥ ౧౦౪ ॥
తే-గీ॥ మూడుదేహంబులనుదాల్చి శ ముఖ్యముగను । జీవుడీమూడవ
స్థల శ జెందుచుండు । సేయవస్థలనెలుంగక శ యేకరీతిఁ నుండు పరమా
త్ముడెపుడు నశుండగుచు ॥ ౧౦౫ ॥ క॥ కారణదేహంబనంగను । నార
యగూఢంబు ముంచు శ నదియే జేల్చు ॥ కారణమను విత్తదియే । శారీ

రము లనెడువృక్ష శ చయమొనరింపఁ ॥ ౧౦౬॥ ఆ-వె॥ మూడుమేనుల
కును శ మూలమైయున్నట్టి । పరముగానలేక శ భ్రాంతుడగుచు । నిర్జ
జాగరముల శ నిరతంబు జీవుండు । మునిగి తేలుచుండు శ మూఢవృత్తి॥
౧౦౭॥ మత్తకోకిల॥ చెన్నుగానిల జన్మకర్మలత జెందుచుండెడు జీవుండు!
నెన్నిభంగులనైనఁజెందఁడి శ కెన్నఁగా నలమోక్షము॥ బన్నుగాఁ బర
మాత్మ నెప్పుడు శ భావమందునఁగాంచునో । గ్రన్ననం గడ దేరునప్పుడె శ
గట్టిగా మఱిజీవుండు॥ ౧౦౮॥ క॥ జలములయందున లవణము । గలిగి
నగతి నాత్మయందెగలైమనంబు శ జలగతలవణముపోలిక॥ గలియఁగ
బరమాత్మయందెగ తజీవుండగు॥ ౧౦౯॥ ఆ-వె॥ నిర్మలాత్మయందు
సేవికారంబగు । నట్టిమాయదోచు ! పెట్టులనిన । దోయజారియందు
దోచుకళంకంబు । వలెనటంచుఁ దెలియ శ వలయుండదు॥ ౧౧౦॥ క॥
పరమాత్మయందు జీవుం । డరయంగా నెట్లుగలె శ నెనియెంచునీ॥ కెఱి
గింతునదియు నెట్లనఁ । బరిశుద్ధపు సీశ్వఁబుట్టు శ పాచివిధమున॥ ౧౧౧॥
ఆ-వె॥ స్ఫటిక ముకురమాది - జలములయందునఁ । బ్రతిఫలించివస్తు శ
ప్రతతివోలె । మిఱియు నిష్కళంక శ మైన బ్రహ్మమునందు । మలినమై
నజీవ శ మాయదోచె॥ ౧౧౨॥ క॥ ఏవిధమైన కళంకము । భావింపఁగఁ
గల్గెదవుడు శ పరమాత్మనకు॥ గావున మాయలు సర్వము జీవునకే
గాని మాయఁ శ జెందునె యతఁడు॥ ౬॥ ప్రాపుగ నిర్వికారుడగు
బ్రహ్మము నెద్దియెఱుంగకుండఁగా బాపపుమాయయేపగిది శ ప్రాప్తము
నయ్యెనటంచుఁ జూడఁగా । దీపముక్రిందసేదయును శ దీపమెఱుంగకదో
చుకై వడి । న్నాపరమాత్మ యందునను శ నాతఁడెఱుంగక గల్గెమా
యయు॥ ౧౧౩॥ ఆ-వె॥ అనిలవశతనెగసి శ యంబుధరంబులు పరఁగ
మింటఁగూడి శ పాయునట్లు । త్రిగుణవశములగుచు శ దీపించువిశ్వంబు ।
బ్రహ్మమందు మఱలతబాయుచుండు॥ ౧౧౪॥ క॥ ఘణిరాజ జేరివినుని శ
ర్హణుడేమాయలను నెఱుంగ శ కుండఁగఁడనలో గుణమయవిశ్వము
దోచుట॥ గణుతింపఁగ నూర్ణనాభి కై వడినొప్ప॥ ౧౧౫॥ క॥ నావుడు
చక్రము లనఁగను॥ నేవియగు నెన్నియవియు నెచ్చటనుండు॥ నేవిధము

షట్చక్ర నిర్ణయము.

దెలియఁదగునన । నావెలఁదికినిట్లులనియె శ నగధకుండెలమి॥ ౧౧౬॥
తే-గీ॥ కమలదళనేత్ర యీ స్థూల శ తాయమందు । నరయంగా సప్తచ
క్రంబు శ లమడుచుండు । గోప్యములుగాననేరికి శ గోచరంబు । గావు
వానినీకెఱిగింతు శ గాంతవినుము॥ ౧౧౭॥ ఆ-వె॥ దినమురాత్రిగలుగు

దినముకిర్యదియును ! నొక్కవేయినాటు శ్రీ నూతుమాద్లు ! హంసనడుచు
చుండు శ్రీ నజపాఖ్యనొకటితి ! సకలజీవులందు శ్రీ సంతతంబు! ౧౧౯! వ!
విరాటుస్థూలశరీరాంతర్గతంబునగుచు గుడస్థానంబున“ఓం” అను బీజాక్షరంబును భూసదనంబును బీతివర్ణంబునై యాధారచక్రంబు శోబిల్లు,
నందుఁ జతుర్దశంబులయందును-వ-శ-మ-స-యనువర్ణంబులుం గలిగిభూ
లోకంబనంజెలంగునందువల్లభశక్తియుక్తుడైన విఘ్నేశ్వరునకునాన్నా
ర్లుహంసలును, లింగస్థానంబున“స”యనుబీజాక్షరంబును జలనిలయంబు
నుశ్వేతవర్ణంబునై స్వాధిష్ఠ చక్రంబురంజిల్లు. నందుషడ్వర్ణంబుల యందును
బ-భ-మ-య-ర-ల-యనువర్ణంబులాటుంగలిగిభువనలోకంబనండగు, నం
దుభారతీయుక్తుడైన సబ్రహ్మదేవునకునాటు వేలహంసలును నాభిస్థానంబున
“మ” యను బీజాక్షరంబును ననలాలయంబును రక్తరూపంబునై మణి
పూరకచక్రంబు భాసిల్లునందుదశదశంబులయందును-డ-ధ-ణ-త-ధ-ద-
ధ-న-ప-భ-యను దశవర్ణంబులు గలిగి, సువర్ణోకంబనంబును నందు శ్రీసతీ
యుక్తుడైన విష్ణుదేవునకు నాటు వేలహంసలును హృదయస్థానంబున“శి”
యను బీజాక్షరంబును ననిలవాసంబును ధూమ్రవర్ణంబునై యనాహత
చక్రంబువిలసిల్లు, నందుద్వాదశదశంబులయందును-క-ఖ-గ-ఘ-జ-చ-
ఛ-జ-ఝ-ఞ-ట-ఠ-యనుద్వాదశవర్ణంబులుగలిగి మహర్ణోకంబనంబరం
గునందుఁ బార్వతీయుక్తుడైన శివదేవునకునాటు వేలహంసలును; గంఠ
స్థానంబున “-వా-” యను బీజాక్షరంబును గగనసదనంబును నీలవర్ణంబు
నై విశుద్ధ చక్రంబు చెలువొందు, నందు షోడశదశంబులయందును-అ-ఆ-
ఇ-ఈ-ఊ-ఋ-ఘ-బూ-ఘ-ఘా-ఏ-ఐ-ఓ-ఔ-అః-యనుషోడశస్వరం
బులుంగలిగిజనర్ణోకంబనడలరు, నందుమాయాశక్తియుక్తుడైనజీవాత్ము
నకు వేయిహంసలును, భూమధ్యస్థానంబున “-య-” యను బీజాక్షరం
బును పంచభూత సమన్వితంబును మాణిక్యవర్ణంబునై యాజ్ఞాచక్రంబు
నొప్పు, నందుదశదశ్యంబునందును “హం-క్షం-“ అను వర్ణద్వయం
బునుం గలిగి తపోలోకంబనండనర్చు, నందు నాది శక్తియుక్తుడైన పర
మాత్మునకు వేయిహంసలును, బ్రహ్మారంధ్రస్థానమున “-రాం-” అను
బీజాక్షరంబును సర్వవర్ణ సమగ్రంబునై సహస్రారచక్రంబు వెలుంగు
నందు సహస్రదశంబులును గుణవిర్గుణంబులుం గలిగి సత్యలోకింబనవె
లయు; నందుసర్వశక్తియుక్తుడైన సద్గురుస్వామికి వేయిహంసలునుసర్ప
ణంబగుచుండు! ౧౨౦! పం-సీ! మణిహృదయాంతర శ్రీ మందున నొక
యప్త - దశపద్మమలరును శ్రీ దానినడుమ || హంసదీపాకృతి శ్రీ యైవెలుం

గుచు వాయు - చలనమైయాయుష్టే దశములందుఁ బాఱనిద్రునిదిక్కుఁ
 పాఱఁబుణ్యవిచార - మాజ్ఞేయమునఁగుడ్డు శ్రీ సట్టిచింత । యమభాగ
 మునఁబాప శ్రీ మాచరించెడిచింత - నైర్మతిదిగఁరతి శ్రీ నందుచింత । నెల
 మివరుగునిదిక్కు శ్రీ నిద్రించుచింతయు శ్రీ గురువలిదిక్కున శ్రీ గమనచింత॥
 తే-గీ॥ కోరిధనదునిదిశడబ్బు శ్రీ గూర్చుచింత ! రమణియాశాన్యదిశ
 నునై శ్రీ రాగ్యచింత ! నకులితంబుగనాజ్ఞోతి శ్రీ యుట్టికమల ! మధ్యము
 ననిల్వనగుఁ బర శ్రీ మార్థచింత॥ ౧౨౧॥ ఆ-వె॥ జ్ఞానమనఁగఁ వెల్లుకై వడి
 నుండున । జ్ఞానమనఁగఁదమము శ్రీ చందమొప్పు ; జ్ఞానమనెడు వెల్లు శ్రీ
 గాంచినయపుడె యు ; జ్ఞానమనెడుతమము ; గమయనబలు॥ ౧౨౨॥ క॥
 సుజ్ఞానముగనునంతకు ; సజ్ఞానంబు విడిచి చన శ్రీ దంబుజవదనా ! యజ్ఞా
 నముడుగువఱకును । సుజ్ఞానముదోచుబడదు శ్రీ సుజనుల్లకై న॥ ౧౨౩॥
 ఆ-వె॥ విననివానికంటె శ్రీ విన్నవాడధికుండు ! విన్నవానికంటె శ్రీ గన్న
 వాఁడు । కన్నవానికంటె ఘనుఁడుయా రూఘుడు । వానికంటెఘనుఁడు శ్రీ
 వసుధలేడు॥ ౧౨౪॥ క॥ ధరనొకని పేరువినియును । మఱివానింజూడ
 నట్టి శ్రీ మనుజువిధమునకొ । బరమాత్మఁడ సేవనియును । నెఱుంగవుపొడఁ
 గాంచియతని శ్రీ నింతకునివ్రకొ॥ ౧౨౫॥ నీ॥ కాశియొకపాశ్యంబు శ్రీ కర్ణం
 బుననువిన్నఁ - జెలంగఁగాశియనుచు శ్రీ జెప్పకొనిన । వినినంతతాఁ
 జెప్ప శ్రీ కొనినంతమాత్రాన-వారణాసినిగన్న శ్రీ వాడగునొకొ ! నెలవు
 గానక్కాశి శ్రీ నెఱిగినవారల - వెనుజెంటసేతెంచి శ్రీ విలసితముగఁ ।
 గాశికాపురమును శ్రీ గనులారఁజూచినఁ శ్రీ గాదెయాత్మకుఁద్వప్తి శ్రీ కర
 మటులిసె॥ తే॥ యరయఁగానన్నఁ బరమాత్మఁ శ్రీ డంచు విన్న । సేమిగ
 లదింకఁ బరమాత్మ శ్రీ నెఱుంగువారి । కరుణచేతను బరమాత్మ శ్రీ గాన
 కున్న । వినినచెప్పినవెల్లను శ్రీ విఫలమరయ॥ ౧౨౬॥ చ॥ జలజ దళాక్షి
 లోకమున శ్రీ సద్గురుమూర్తి యనుగ్రహంబునకొ ! దెలివనహించి బ్రహ్మ
 మునుశ్రీదీర నెఱుంగక యెంతవారికొ । బలువిధసాస్త్ర వాసనలర బాయదు
 సంశయమెంతమాత్రముకొ । జెలవుగఁ జిత్రదీపమనఁ శ్రీ జీకటియొకొ జెడ
 సేరసట్లుగకొ॥ ౧౨౭॥ తే-గీ॥ బ్రహ్మవిద్యయు జన్మంబు శ్రీ శాపుకతన ।
 నమృతమును మృత్యుజరలాది శ్రీ నజంచువలనఁ బరంగఁజంజాలుచేనైన
 బ్రహ్మవిద్యఁ । బొందదగునమృతము విషం శ్రీ బుననునైన॥ ౧౨౮॥ క॥
 ధరసీచువలన నైనను । నరయంగా నెట్లువచ్చు శ్రీ నప్పరమహితం । బర
 యంగ నెవ్వరికైనను । గురుతరముగ నతనిఁగొల్చి శ్రీ గొనకావిద్యకొ॥
 ౧౨౯॥ క॥ ధనమిచ్చియైనఁ దానేర్చినవిద్యయొసంగియైన శ్రీ శివ్యత్వంబు ।

నొనరించి పరమవిద్యను గొనఁదగు మనుజుడు హీనశక్తులుచేనైనా ॥
 ౧౩౦॥ క॥ గురుశుశ్రూషలోనర్చియుఁ బరవిద్యనుగొనుటమగులభల
 కార్యమగు ॥ మజ్జిధనవిద్యలుసేవకుఁ సరిగావనియందురాద్యభిజనులు
 ధరిత్రి ॥ ౧౩౧॥ క॥ మాటలుచేతను మోక్షముఁ నేటుగ నెవ్వరును
 దెలియ శ సరదుగానకఁ నాటకధాదుండుండెడుఁ సూటినిఁ దెలియంగ
 వలయు శ నాక్ష్యములోనక ॥ ౧౩౨॥ తే-గీ॥ ఉండునిమ్మనడబ్బబిరెండు
 వేలనాడులందుననిడ వామ శ నాసికమునఁ గుడినిబింగళయనునాడి
 గుదిరియుండు ॥ మధ్యభాగంబునను నుషు శ మ్మయువెలుంగు ॥ ౧౩౩॥ నీ॥
 హస్తినాడియు జిహ్వా శ యందున నెడమనే-త్రంబున భాసిల్లు శ రమణ
 తోడ ॥ నాతిశంఖనినాడి శ నాభియందుననుండు - గాంధారి యను
 నాడి ॥ కంటనుండు ॥ విడకపూపానాడి శ కుడికర్ణమందుండు - నెడమఁ
 బయళ్ళని శ యమిడియుండు ॥ లీలనటంబున శ లింగంబునందుండు -
 గుదిరికుహానాడి శ గుడమునుండు ॥ మొనసి యీచెప్పినవియెల్ల శ
 ముఖ్యమైన ॥ నాడులందున నిడయుఁ బిం శ గళ నుషుమ్ము ॥ లనెడు నా
 డులుమూడును శ నన్నిటికిని ॥ శ్రేష్ఠమైనట్టి నాడులోదచిగురు శ బో- ॥
 ౧౩౪॥ క॥ కమలాసన పింగళయే ॥ కమలావ్రని నాడియంచుఁ శ
 గనఁదగునిడయే ॥ కమలారినాడి యనఁదగు ॥ నమరంగ సుషుమ్మయ
 గ్ని శ నాడియనఁదగు ॥ ౧౩౫॥ తే-గీ॥ ఇడయుఁ బింగళయు సుషుమ్మ
 యెచట శ గూడు ॥ నట్టిసవనంబె భూమధ్య శ మనఁగ నొప్ప ॥
 రంగుగనదియె ముద్యోటి శ సంఘమనఁగఁ గోరచూడంగ నదియె
 త్రికూటమనఁగ ॥ ౧౩౬॥ క॥ గంగయనంగను నిడయుం ॥ బింగళయన
 యమున యనియు శ మేటిసుషుమ్మ ॥ పొంగునరస్వతి యనియును ॥
 సంగతి దెలియంగవలయు శ సామజగమనా ॥ ౧౩౭॥ ఆ-వె॥ రమణి
 పూణకర్ణ శ రంధ్రముల్ భూమధ్య ॥ దిగువఁగలసియుండు శ నగణిత
 ముగఁ ॥ తెలియవినుమ యదియె శ శృంగాటకంబున ॥ నదె చతుష్పదం
 బ శ సంగనొప్ప ॥ ౧౩౮॥ ఆ-వె॥ నయన వక్త్రగుహ్య శ నాసాగుడ
 శ్రోత్ర ములును మార్గనవక శ మొగినినయ్యె ॥ నెన్నుటకునువశమె శ
 యీనవద్వారక ॥ నాఁబురంబునీశు శ నకునునైన ॥ ౧౩౯॥ తే-గీ॥ అరయ
 నీపురినిర్మితం శ బంచచేత ॥ జీవుడనియెడు మంత్రితో శ జెలుపు
 మీఱ ॥ నింద్రియంబులనెడుభట శ నికరమునతో ॥ రమణఁబాలించు
 పరమాత్మ శ రాజగుచును ॥ ౧౪౦॥ క॥ వినుమికనీ కాయాపుర ॥ మున
 భగవంతుండుగలడు శ పురుషోత్తముఁడా ॥ యనఘునిసేవించియుఁ బావ

నులగుమడు చూరిజనులు శ వారిజగంధీః ౧౮౧॥ ఆ-వె॥ ఒనరఁదిపు
 టినడుమ శ నుపజిహ్వాకునుబూర్వ : దిక్కునగుచునుండు శ దేవుండ
 రయ : గూఢమెవ్వరికి న శ గోచరమిది బాహ్యరూపులన్నిటికిఁ బ శ
 రుండునగులు ౧౮౨॥ క॥ దెలియుంగవచ్చును హేమ్యము : దెలియుంగా
 వచ్చుకాల శ దేశవిధంబుల : దెలియుంగవచ్చును నాశము : చెలియుంగా
 రాదునుమ్ము శ దేవునిమహిమ ౧౮౩॥ ఆ-వె॥ పద్మనేత్ర యట్టేభగ
 వంతు నిష్ఠును : నీకుఁదెలుపనాత్మ శ నెంచి నాండ శ గాన నిపుడునీదుర
 కన్నులపండువు : గాఁగిజూడుమాత్మ శ కలఁకదీటు ౧౮౪॥ క॥ ఇందు
 ముఖి యాపరాత్మరు : డెందోకలఁడంచునీవు శ నెన్న కేమిఁకనా : యిం
 దుదివాకరనాడుల : యంచునఁ జరియించుచుండు శ నాతఁడెతలఁప ౧౮౫॥
 తే-గీ॥ ఇడను బింగళనాడిని శ నేకరితిఁ : బవలు రాత్రియు
 నంతర శ బాహ్యుని లను : మాజుతాకృతియుగు పర శ మాత్మంగనిన
 మనుజునకు ముక్తి కరతలార శ మలకమరయ ౧౮౬॥ క॥ ఈదునుజోడును
 లేకయు : నాఁడుది మగఁవాడుగాక శ యఖిలమునందు ౧౮౭॥ గూడియుఁ
 గూడక మెలఁగెడు : వాఁడె భగవంతుండనుచు శ వర్ణింపఁడగు ౧౮౮॥
 తే-గీ॥ సుదతి పరమాత్మకెన్నడు శ యుదయుద్భవ : గలుగనేరదు
 జాగ్రత శ కలయుసుక్తి శ యరయలేపింకఁ ద్రిగుణంబు శ లాదిమాయ
 లేమియును లేకతావెల్లు శ నెల్లయెడల ౧౮౯॥ క॥ సుడిఁగొని పట్టుక్రం
 బుల : విడువక పరమాత్మ తంతి శ విధమున నెపుడు ౧౯౦॥ నడుచుచునుం
 డునులోవెలి : నిడపింగళనాడులండు శ నిందునిభాస్వా ౧౯౧॥ తే-గీ॥
 అరయమనమాది సర్వేంద్రియములుగాక : ద్వంద్వకామాది ముక్తబంధ
 ధములులేక : జన్మవృద్ధియు క్షీణంబు శ జరయు మరణ : మాదివికృతి
 లేకయ పర శ మాత్మ్యండుండు ౧౯౨॥ క॥ పరమాత్మ్యండు సుఖదుఃఖము
 లెఱుంగడు పుణ్యంబుపాప శ మెఱుకమఱపులు ౧౯౩॥ ఎఱుంగరం డేకర్మం
 బుల : నిరతము నొకరితినుండుశనిర్గుండగుచు ౧౯౪॥ ఆ-వె॥ నిర్గు
 ణత్వమునను శ నెద్దియుగాకయు : సగుణరూపమునను శ సకలమగుచు
 సర్వసాక్షియగుచు శ సగుణాదిజగములు : గాకయుండునిర్వి శ కారుండ
 గుచు ౧౯౫॥ క॥ మదికినిఁదోచుచు నుండును : వెదకినఁ గనుపడక
 యుండు శ విశ్వంబెల్ల ౧౯౬॥ బొడలుచునుండునుద్దానై : సదయాంతర్యా
 మియగుచు శ సకలమునందు ౧౯౭॥ ఆ-వె॥ నామరూపగుణము శ
 లేమిబ్రహ్మమునకు : లేనికతనమాయ శ లోనఁజిక్కి : యతనిగానలేక
 యడవియుగంబులు : తపముసల్పుటయును శ దాపసులును ౧౯౮॥ ఆ-వె॥

స్వగతవిగతముల్ స్వరజాతివిజాతిభేదములులేక నాత్మతత్వమగుచుఁ
గన్నవారికెందుఁ నెన్నశక్యముగాక! యున్నవానిఁ గనుముఁ సన్నుతాంగి
గఁగి॥ క॥ అన్నింటను బర॥ మాత్మయే॥ యున్నను దద్రూపులెవ్వఁ
నొందఁడతండు॥ నెన్నఁడునేగతిఁ జెందక॥ యున్నట్లే యుండునెపుడు
నొక్కవిధముగాక! ఆ-వె॥ అనిన రక్తమాంసమైన దేహంబుల! యందు
నాత్మయెట్లు శరీరంబునకుండు॥ నదియుఁ దెల్పుచునిన శరీర నాయందుముఖ
తోడ॥ నగుచు నిట్టులనియె శరీరగఢదుండు॥ గఁగి॥ క॥ ఇలజాపుఁడు
కల్పచక్షుః॥ ములఁ దోచియు నందుఁ బంక శరీరమునుబొందక ని॥ ర్మలుఁ
డగుక్రియఁ బరమాత్మయై॥ గలయఁడు నానాశరీర గతుఁడయ్యుండగో॥
గఁగి॥ క॥ అనిలము మేధ్యామేధ్యము! లను బాటియుండద్వికారశరీరమంట
నియట్లే॥ మునుసర్వభూతజాలము॥ లను నంటియునంటకుండునాత్మకు
నెదియుక! గఁగి॥ తే-గీ॥ అపని మనుజుడు గృహముల శరీరందుమె
లఁగి॥ కాపురంబులుసేసిన శరీరణి సర్వలోకముల యందుఁజూడఁదా
నేకమగుచుఁ దనువులే తనకిండ్లుగార్చె వ మొప్పు॥ గలం॥ క॥ తనువే
తాననియెంచుట॥ మనుజులకందఱికి సహజమగునది మఱియుక! దనుఁ
దానెఱుంగకమాటికిఁ దనువేతాననుటగొప్ప శరీరతప్పగుగాదే॥ గలం॥
ఆ-వె॥ ఇంటనుండువాని శరీరకింటికిసంగంబు॥ లేక యుండునట్లు శరీరజోక
తోడ॥ దేహమునకు నందు శరీరదేహికిసంబంధ! మేమిలేకయెపుడు మెలఁ
గుచుండు॥ గల॥ ౨॥ క॥ ఇంటికివెలిగామానవుఁడంటక విహరించుచుండు
నటువలె దేహం॥ బంటక దేహిచరించును! నంటినగతినుండు జేని శరీర
గయుండుక! గల॥ ౩॥ ఆ-వె॥ భవనమందు నడుండు శరీరనివసించియున్నను!
నిల్లునేనటంచు శరీరనెంచనట్లు॥ మేనునందుఁదాను మెలఁగుచునున్నను!
దనువుతానంగఁగఁదగదుచూ॥ వె॥ గల॥ ౪॥ వెలయఁగ గేహమందునను
వితపదార్థములెల్లఁ గన్నడక! వెలుఁగనొసర్చి వానికిని వేఱగుచుండెడు
దీపమట్లుగక! వెలయఁగ మానసాది సక శరీరేంద్రియ సంగతమైనమే
నులక! దెలివివెలుఁగఁ జేయుచును దేహియు వేఱగుచుండు నింతకుక!
గల॥ ౫॥ క॥ అనవిని తారకమంత్రంబును నానతియిమ్మటన్న శరీరబురుషో
త్తముఁడుక! గని భీష్మరాజవరిసుత॥ కును జెప్పఁదొడంగె నిట్లుకుతు
కమెలర్చక! ఆ-వె॥ మగువ వినము మంత్రశ్రీమంత్రమూలములు మం
తార్థ మంత్రసార శరీరమాదియైన॥ మర్తములను నీకురమానక యెఱి
గింతు॥ నిపుడు సూక్ష్మబుద్ధి శరీర నెఱుంగవలయు॥ గల॥ ౬॥ పథహంసుని

హం స త త్త ము.

సంచారము । నడులెవ్వరు నెఱుంగరింకరీ సంతరమునకుఁ నడుదెంచుటె
 పూరకమగుఁ । బరికింపఁగ లేచఁంబురీ బాహ్యముకేగఁ॥ తే-గీః లోప
 లికినేగి యాయంచ రీ లోన నడఁగునదియె యంతరకుంభకంఠ బనఁగబ
 రఁగు । వెలికి సంచారమేతెంచి రీ వెలినడంగు । నదియెపో బాహ్యకుం
 భకంఠ బనఁగనొప్పు॥ ౧౬౯॥ క॥ పూరకమున సో వర్ణం బారయ లేచ
 కమునందు రీ హస్త్యునువర్ణం । బూరకగూర్చి జపించినఁ । దారకమం
 త్రంబ యగుదురీ దడుజేందుముట్టి ౧౭౦॥ క॥ ఇదియే పరమరహస్యం ।
 బిదియే మంత్రార్థమునఁగ రీ నిలను బ్రకింఁగం । బిదియే జపయాత్రంబన ।
 నిదియే పరికింప నడపఁనిజవేత్తలకుఁ ౧౭౧॥ తే-గీః అరయవక్త్రంబు
 కర్మేంద్రి రీ యంబుఁగానఁ । బాయకను నోట జపమును రీ జేయరాదు ।
 కర్మవాక్కున ధ్యానింపఁ రీ గర్భమునకె । మూలమగుఁగాని ముక్తికి రీ
 మూలమగునె ౧౭౨॥ క॥ పెదవులను గదల నీయక । విదితంబుగఁ బర
 మహంస రీ వెంటపటింపక । గుడిబొందించి భజించిన సదయాత్ముడు
 సులభముగను రీ నడపఁగాంచుక॥ ఉ॥ తారకమంచు నెంచఁబడు రీ తత్త్వ
 మెఱుంగఁగలేక కొండజేరి । పాదరిత్రినా ప్రణవరీమంత్రము మాత్రము
 నేర్చి వాక్కునకె । సారెకు నుచ్చరింపుదురు రీ సార్థకమేమగుదానభా
 వముక॥ దారకమంత్రమందునను రీ జన్మకగూర్చి జపింపలేనిచోక॥
 ౧౭౩॥ క॥ మానిని యేమంత్రంబులు । సానుగ జప్యేంద్రియమునరీజపి
 యింపవలెక॥ గాని యింక వాక్కుచేతను । బూని స్మరింపగరాదు రీ
 భవి నెవ్వరికికె ౧౭౪॥ క॥ అజపామంత్రబెవ్వరు । భజియింపక తనకు
 దానె రీ బవలలరేల । న్నజపనటించును గావున । నడపనునామంబు
 గల్గె రీ నాహంసునకుఁ ౧౭౫॥ తే-గీః చతురపంచపడాక్షరి రీ సంతతు
 లును । నష్టమేకత్రయాక్షరు రీ లాదిగాఁగ । సప్రకోటి మహామంత్ర
 చయములెల్ల । మఱియు సరిగావు తారత రీ మంత్రమునకు ౧౭౬॥ క॥
 మంత్రములెల్లఁ దారక । మంత్రంబే మూలమంత్రమగుఁ గావుననీ ।
 మంత్రము సామాన్యంబగు । మంత్రంబని యెపుడునిదురీమది నెన్నకుమీ॥
 ౧౭౭॥ తే-గీః ధరణిని నజపయాత్రంబు రీ చాల్చినట్టి । నరుడెవండైన
 పాఱుడ రీ సంగబరఁగఁగ । దక్ష్యముగ బాహ్యనూత్రంబు రీ చాల్చియ
 జప । పరతలేకున్న నెట్లగు రీ బ్రాహ్మణుండు ౧౭౮॥ క॥ బ్రహ్మవిచార
 ము నొందియె । బ్రహ్మముఁగనుఁగొన్న వాడెరీ బ్రాహ్మణుఁడగుఁబో ।
 బ్రహ్మమని నోటఁబల్కుచు । బ్రహ్మముఁ గనలేనివాడు రీ బ్రాహ్మణుఁ

దగునే! ౧౦౦॥ ఆ-వె॥ అనిన వెలుంగటంచు శ్రీ నందురు కొండలు! నేమి
 వస్తువదియు శ్రీ నెట్టులుండు! దెల్పుమంచు జేడ శ్రీ దేవకీనందను! డాదర
 మున నిట్లు శ్రీ లనియె సతికి! ౧౦౧॥ క॥ వెలుంగనగా బరమాత్ముడే ।
 వెలుంగన ననలార్కచంద్ర శ్రీ వెలుంగులుగాడా ! వెలుంగులకెల్లను
 మొదలిటి । వెలుంగే యీవిశ్వమెల్ల శ్రీ వెలిగించుడగక॥ ౧౦౨॥ సీ॥
 అబ్బభవాదుల శ్రీ కాధారమగువెల్లు ప్రణవరూపంబునై శ్రీ పరంగువెల్లు ।
 దివిజేంద్రసురలకుఁ శ్రీ దేవమిచ్చిన వెల్లు - పంచభూతములందుఁ శ్రీ బ్రహ
 మువెల్లు । అష్టదిక్పాలుర శ్రీ యుందుంగల్గినవెల్లు - తారచంద్రాద్కలలే
 దనరువెల్లు । పదునాల్గులోకముల శ్రీ ప్రబలినిండినవెల్లు - సిద్ధచారణు
 లందుఁ శ్రీ జెలంగువెల్లు । నిజలజ్జప్రలయందును శ్రీ నెగడువెల్లు ! అఖలము
 నకును బరమునై శ్రీ యలరువెల్లు । చెలంగి యావెల్లు నిట్టనిశేషపుటకును!
 గమలజనకైన శ్రీ కళ్యణు శ్రీ గానివెల్లు ॥ ౧౦౩॥ క॥ వెలుంగుచు మలుగక
 యెప్పుడు । వెలుంగై భువనంబులెల్ల శ్రీ వెలిగించుటచే । వెలుంగనునా
 మము గల్గెను । వెలిలోపలఁ గలిగి వెలుంగు శ్రీ వెలిగించుటచే॥ ౧౦౪॥
 తే-గీ॥ వెలుంగనంగను దీపంబు శ్రీ విధమునుండు । నంచుఁ గొండఱుండురు
 నూవె శ్రీ యజ్ఞులగుచు । నిజలమునకును గళలను శ్రీ నిచ్చి తాను! నిష్క
 శారూపమైయుండు శ్రీ నేమిగాక॥ ౧౦౫॥ క॥ ఎన్నెన్నియాఖ్యలొప్పుచు!
 నున్నను బరవస్తువునకె శ్రీ యూహింపడగక॥ గన్నెవిపరితభావము ।
 లెన్నఁడుఁజేయంగఁదగదు శ్రీ యెవ్వరికై నక॥ ౧౦౬॥ ఆ-వె॥ మానిత
 ముగ శ్రవణ శ్రీ మనననిధిధ్యాస । లను గురూపదేశ శ్రీ మునను బేర్చి ।
 శాస్త్రదృష్టమునను శ్రీ సరవితో నాత్మని । శ్చయమువలన ముక్తి శ్రీ సంభ
 వించు॥ ౧౦౭॥ చ॥ అరయుఁ బరాత్మగానకను శ్రీ యాత్రలు తీర్థములెన్ని
 సల్పినక॥ గుఱుతుగ నశ్వమేధములు శ్రీ కోటులొనర్చి యశంబుకొం
 దినక॥ శ్రీ ధరగుడిగోపురంబులును శ్రీ దప్పుక నూతులు నేర్పరించినక॥ నిర
 తము నెల్లదానములు శ్రీ నిచ్చిన మోక్షము గాంచరాదిలక॥ ౧౦౮॥ క॥
 మనసీయులఁ బోకలకును । జనకుండంగ జేసి నెమ్మి శ్రీ సద్గురుకరుణక॥ దను
 దనయందునఁగాంచిన । ఘనమతిమంతునకుఁ పాటి శ్రీ గలరేజగతిక॥ ౧౦౯॥
 క॥ తమ కుసుమంబులు మూర్ఖులనఁ । దమఫలముల ననుభవింపఁదరు
 లెలుంగనియా! క్రమమున నాపరమాత్ముడ౯ తమలోననె గల్గియుండి
 తామెలుంగరొగి॥ ౧౧౦॥ ఆ-వె॥ సఖయ తనదునింట శ్రీ సకలపదా
 ర్థంబు । లుండ విచ్చ మెత్తు శ్రీ లోభికరణి । పెదుకనేల తమకురవెలుపల
 లోపలఁ । గలిగియున్న యాత్మగోనలేక॥ ౧౧౧॥ క॥ ధరణీపతులకునై

నను । వరయోగులకై న భాగ్య శ్రీ వంతులకై నన్ । బరమార్థ మెఱుంగు
కంటెను । బరికింపఁగ నెక్కువైన శ్రీ పదవియుగలదె॥ ౧౯౩॥ చ॥ చెడును
ధనంబురాజ్యమును శ్రీ చిత్రరథంబులు ఘోటకావళుల్ । చెడును గజం
బులొంటెలును శ్రీ సేనలుకోటలు పట్టణంబులున్ । జెడుదురు తల్లిదం
ద్రులును శ్రీ స్నేహితదార సుతాదిబంధువుల్ । చెడనిపదార్థమీశ్వరుని
చింతనయొక్కటి సర్వకాలముల్॥ ౧౯౪॥ ఆ-వె॥ అఖిలమస్థిరంబశ్రయర
యఁగ జన్మాది । గతుల దుఃఖములకుఁ శ్రీ గారణంబుదైవభక్తి శాశ్వత
తంబునై జన్మాది । బంధసంకటములఁ శ్రీ బాపుగనా॥ ౧౯౫॥ ఉ॥ కూటికి
లేక కష్టములు శ్రీ కోటికివచ్చినఁ బట్టివుత్రులున్ । గాటికి నేగినన్ గృహ
ముశ్రీగాలిస సర్వము కొల్లబోయినన్ । నేటుగ నెందునన్ దనకుఁ నెవ్వరు
లేకయు నొంటియైనఁదా । మాటికి దేహజాడ్యముల । మ్రగ్గిన భక్తిని
నిల్వఁగాఁదగున్॥ ౧౯౬॥ ఆ-వె॥ నిరతమాత్మచింత నెఱవుచు సర్వంబు
మిథ్యయంచుఁగాంచు శ్రీ మేటివేత్త । పాయఁగలఁడుమాయ శ్రీ పాశంబు
లెల్లను । బాముమే॥ గుబుసముఁ శ్రీ బాయుభంగి॥ క॥ ఘణికేయెఱుకగుఁ
గాకయు । ఘణిపాదము లెఱుగరాదు శ్రీ బ్రహ్మకునట్లే । తనుఁదా నెఱు
గఁగలేడి । తనువండునఁ దత్వవేత్త శ్రీ దక్కఁగనొరుడున్॥ ౧౯౭॥
ఆ-వె॥ ఆత్మ నెఱుంగువారె శ్రీ యనుభవజ్ఞులుకాని । యెఱుంగకున్న
గార శ్రీ దెవ్వరైనఁ । బ్రసవమైనసతికె శ్రీ ప్రసవాది విషయంబు । లనుభ
వములు వంధ్య శ్రీ కనుభవంబై॥ ౧౯౮॥ చ॥ తెఱవజలంబు గ్రోలినను శ్రీ
దీటునుగాక పిపాసమాటునే । తఱచుగసర్పిద్రావినను శ్రీ దాహము
హెచ్చునుగాక యట్టులే । స్థిరపరతత్వచింతనము శ్రీ చేతను దీటునుగాక
యన్యసంస్కరణలవెంతమిన్నగలవైనను బాయు నెమోక్షతృప్తయన్॥
౨౦౦॥ ఆ-వె॥ తన్నుఁదా నెఱుంగఁ శ్రీ దనవుతాఁగ కుండుఁ । దనవుగా
నియవుడె శ్రీ దలఁపులుడుగుఁ । దలఁపులుడిగనవుడె శ్రీ తన్మయత్వము
నొందుఁ । దన్మయతనుదానె శ్రీ దైవమగును॥ ౨౦౧॥ ఆ-వె॥ ఆత్మతత్వ
మార్గ శ్రీ మరయ కెవ్వారికిఁ । జిక్కువిడువదింత శ్రీ చిత్తశుద్ధి । గాదుజగ
తిగోటి శ్రీ కల్పంబులకునైనఁ । గడువరాదు జన్మకర్మములను॥ ౨౦౨॥
ఉ॥ నావుడుగల్గ వాత్మకును శ్రీ నారయజాగర నిద్రస్వప్నముల్ । జీవుడు
నియవస్థలను శ్రీ జెందుచునుండు నహర్నిశంబులు । స్నేహిధమాత్మయందు
నను శ్రీ నిల్వఁగ నేర్చును జంచలుండునా । జీవుడు బ్రహ్మమెల్లగును ।
జెప్పి కృతార్థతఃజేయు మచ్యుతా॥ క॥ అశరీర విగతకల్పన । విశదాచల
తత్వవేత శ్రీ విద్యాతీతా । శిశుతాదిమస్థితేఃపర । పశుపతిసంస్తృత్యనామః

పరమలలామా॥ ౨౦౪॥

మాలి॥ జననమరణహీనా శ సాధు హృత్పద్మలీనా । మనన
విబుధశీలా శ మాయసంహారలోలా । ఘనసదనయనూనా శ కాల
కల్పాంతమానా । మునిజనహితపాత్రా శ మోక్ష లక్ష్మీకళత్రా॥

గద్య॥ ఇది పోలకం - లక్ష్మీనృసింహార్యపుత్ర, సాధుజనమిత్ర
నారసింహ నామధేయ ప్రణీతంబైన శ్రీకృష్ణ దుక్కిణీ

సంవాదంబను - సుజ్ఞానశాస్త్రంబునందుఁ

తృతీయాశాస్త్రము - సమాప్తము.

శ్రీసద్గురువేదమః.

శ్రీ కృష్ణ రుక్మిణీ సంవాదం బను

సుజ్ఞానశాస్త్రము.

చతుర్థాశాస్త్రము.

క॥ నిర్గుణతత్వనిరీహ త్రి । వర్గాది సమస్తదోష శ వర్జితభూమా ।
స్వర్గ సుఖనరకదుఃఖ వి । సర్గాస్తృతపీతమాన శ సత్యవిధానా? ౧॥ వ॥
అవధరింపు ముక్కేశవుం డక్కిరవాణి కిట్లనియె॥ ౨॥ ఉ॥ పాపనమైన సీ
విమల శ ప్రశ్నలకుఁ డగును త్తరంబులుక । భావజైరి దేవమునిపద్మ
భవాదులు సెప్పనేర్తురే శ నీవును దొంటిజన్మమున శ నెట్టితపంబులు సేసీ
యుంటివో । గావున నిట్టిప్రశ్నములు శ గల్గెనునీమది కంబుజాననా॥ ౩॥
ఆ-వె॥ పక్షంతి జీవుండెట్లు శ బ్రహ్మాంబయగునని శ యడిగితివిపుడువిను శ
మదియుండెలియ । నెఱిగినట్టివారి శ కిది మహాసులభంబ । యెఱుంగ
కున్నంగప్త శ మెవరికైన॥ ౪॥ క॥ జీవుండెట్టియవస్థల । నేవిధమునైన
బ్రహ్మ శ మేమరక తగకఁ జీవభ్రాంతులనుడిగినఁ జీవన్ముక్తుండునగును శ
జీవుండు తరుణి॥ ౫॥ ఆ-వె॥ సీరుపాలునందు శ నిజముగాఁజేర్చిన । క్షీర
మగునుగాని శ నీరుగాదు । అట్టులాత్మయందు శ నాజీవిజేర్చిన । నాత్ము
డగును జీవు శ డరసిచూడ॥ ౬॥ క॥ క్షీరములఁ గలయు నీరే! క్షీరము
లగు నీటఁగలపక్షీరములగునే । తారకమొందిన జీవుండె । తారకమగు
మాయఁగలియు శ దారకమానే॥ ౭॥ ఆ-వె॥ బ్రహ్మమందుజీవ శ భావం

బుఁగూర్చిన | బ్రహ్మమగును జీవ శ్ర పదములేక | యగ్నియందుఁగాప్త
 మమరంగఁగూర్చిన | దాదలేక వెల్లు శ్ర దహనుమాడ్కి ||౧|| క || ప్రవిమల
 తారకమందున | నవినయముగ మూన సంబు శ్ర సంధించినచోఁ | బ్రవి
 నాశమొందు నామది | లవణము జలమందుఁజేరి శ్ర లయమొందుగతి ||
 ౯|| తే-గీ || వివిధ పుష్పంబులంటి జీ శ్ర వించు నలియు | జంపక ప్రసవ
 ముఁదాడి శ్ర చచ్చినట్లు | లఖిల వృత్తులఁజరియించునట్టిమనము | నాశ
 మొందును బ్రహ్మంబు శ్ర నంటినపుడె || ౧౦ || క || వరసూన్యతాత్మఁడై
 నను | మఱిశాంతింజైన నీతి మార్గంజైనన్ | బరతత్వసంగికాకయె |
 సరగున విడదింద్రియముల శ్ర చలనంబెపుడు || ౧౧ || ఆ-వె || హరినిఁ
 గన్నయపుడె శ్ర యఖిలమృగంబులు | పొడలనడఁగి కదిలిరేమెడలనట్లు |
 తారకంబునెపుడు శ్ర దర్శించునప్పుడె | యడఁగియుండు నింద్రియములు
 మనము || ౧౨ || క || సరసీ జాప్తుఁడు గ్రుంకెడు | తఱి నూరశయుండు
 విహగతతిగతిమనము || శ్ర బరమాత్మయందు గ్రుంకినఁ | గరమరుదుగ
 నింద్రియములు శ్ర గడలకయుండు || ౧౩ || ఆ-వె || వరుసఁడనకురాజు శ్ర
 వశుంజై ననుర్విసే | జనులు తన్ను నొంపఁ శ్ర జాలనట్లు | నాత్మ తనకు
 వశము శ్ర నై యున్న నింద్రియ | చలనమేమిసేయఁ శ్ర జాలుదన్ను || ౧౪ ||
 క || నిరతంబు జీవుఁ డిరవుఁగ | బరమాత్మను గలసిమెలసి శ్ర పామరతను
 వ్రు || మఱచినఁదాసే తానగు | మఱియదె జీవేశ్వరై క్య శ్ర మనఁగఁజె
 యగు || ౧౫ || తే-గీ || అట్టి జీవేశ్వరై కంబె శ్ర యరసిచూడ | మానితం
 యగు మానస శ్ర మాధియనియు మంత్రగోప్యంబునదె తిరు శ్ర మంత్ర
 కునియు | నెంచుచుండురు బుధజను శ్ర లంచితముగ || ౧౬ || చ || పరిపరి
 నేదశాస్త్రములు శ్ర భ్రాంతికి మూలమటంచు రోసియు || దురితపుఁ గర్మ
 సూర్గములు శ్ర దుఃఖ కరంబులటంచు నెంచియు || బరువడి హంసమం
 తమున శ్ర భావముగూర్చిన పావనుండగు || బరుసముసోఁకి లోహము
 ఁ శ్ర బట్టుగఁగాంచనమైన యట్లుగ || నీ || గుట్లగోవురమాది శ్ర కూపత
 గాకముల్ శ్ర బహుస్మత్రవనములే శ్ర ర్పణుచువారు | నఖిలదానంబులు
 ఁచరించెడువారు | చెలఁగి సుఖంబులఁ శ్ర జేయువారు | సత్యవ్రతంబుచే
 గతి భాసిలువారు - తీర్థయాత్రలకెల్లఁ శ్ర దిరుగువారు శ్ర నష్టాంగ
 మీగంబు శ్ర లభ్యసిం చెడువారు పంచముద్రలలోనఁ శ్ర గాంచువారు |
 కలవేదాదిశాస్త్రముల్ శ్ర చదువువారు | స్నానసంధ్యాధి తపములు
 ల్పువారు | నజపసూత్రంబుఁజెందిన శ్ర యట్టిఘనుల | పాదరజమును
 లరు శ్ర పద్మగంధి || ౧౭ || క || రేచక పూరక కుంభక | సూచనలేన

ట్టివాడు శ్రీ చూతుడుమాయే । సూచనగల్గినవారలు । చూచెడునాచూ
పులోనె శ్రీ చూచెదరాత్మక॥ ౧౯॥ ఆ-వె॥ చూపులెల్లజూచి శ్రీ చూపు
లోభ్రమఁజెందు॥ జూపులెల్లభ్రమను శ్రీ జీరగజేయు॥ జూపునేకమైనశ్రీ
సూక్ష్మంబు గనుపించు॥ సూక్ష్మమందుజేరశ్రీజూపునిల్పు॥ ౨౦॥ క॥ చూపును
రూపునుగుణముల । వ్యాపారముచేతఁ గల్గెవర్జింపగక॥ జూపునురూపున
కవ్వల । నాపొజ్యోతియన వెలుంగు శ్రీ నదితారకమా॥ ౨౧॥ తే-గీ॥ సతి
యకారం బనంగ రజశ్రీ స్పదియె బ్రహ్మ । యగు మకారంబనంగఁసత్వశ్రీ
మదియె విష్ణు । వగు మకారంబనంగఁ దమం శ్రీ బదిశివుండు దలఁపనిం
దెద్ది యునుగాదు శ్రీ తారకంబు॥ ౨౨॥ క॥ బిసదుహలోచన వినుమిఁకఁ
బసమీఱంగఁ దత్పదంబె శ్రీ పరమాత్మ యగుక॥ బొసఁగును జీవుఁడు
త్వంపద । మసీపదమన వీనిరెంటిశ్రీకై క్యంబరయక॥ ౨౩॥ క॥ త్తరమన
జీవుండగు న । త్తరమనఁ బరమాత్మ యగును । సత్యియట్టి త్తరాత్తర
ములుగూడిన నదియే । పరమార్థమనంగఁ బరఁగు శ్రీ బంకజనయనా॥
౨౪॥ ఆ-వె॥ నాదమంచుఁబల్కు శ్రీ నదియె యోంకారంబు॥ బిందువనంగ
జీవుఁ శ్రీ డిందువదన । నాదుబిందు రెండు శ్రీ నమరంగఁగూడినఁ । గళయ
నంగనొప్పఁ శ్రీ గమలగంధి॥ ౨౫॥ క॥ సత్తనఁగా బరమాత్మఁడు॥ చిత్త
నఁగా దెలియవలయు శ్రీ జీవుండనుచుక॥ సత్తును జిత్తును రెండును ।
హత్తుగ నేకీభవింప శ్రీ నానందమగుక॥ ౨౬॥ ఆ-వె॥ వ్యక్తమనంగ
నాత్మ శ్రీ వరుస నవ్యక్తము జీవుండనంగ నెగడు శ్రీ సిద్ధము గను । నాత్మ
యనిన విద్య శ్రీ యగు నవిద్యను జీవుఁ । డంచుఁ గాంచవలయు శ్రీ నంచ
తముగ॥ ౨౭॥ క॥ గిరినింగోత్రము నగమను । కరణిని భాండమునుగలశ్రీ
ఘటమనునట్లే । పరమాత్మ జీవులకు న । త్రైఱంగునఁ బరినామములనుశ్రీ
దెలియు మొకటిగక॥ ౨౮॥ క॥ అనవుడు నన్యములేకయు॥ దను॥ దానై
నిండియుండఁ శ్రీ దగ బరమాత్మ । డనియును జీవుండనియును । నను
లేమికతంబాయనిన శ్రీ హరి యిట్లనియెక॥ ౨౯॥ ఆ-వె॥ ఆత్మయందు
జీవుఁ శ్రీ ఛారోపితంబగు । నెన్ననిజము జీవుఁ శ్రీ డెందుంగలుగు । నరయ
రజ్జువందు శ్రీ నారోపి తంబగు శ్రీ పాముభ్రాంతి నిల్వఁ శ్రీ బడునెచూడ॥
౩౦॥ క॥ తనుఁ దాను గాంచినప్పుడె । మునుజీవ వికారభావ శ్రీ ములు
సర్వంబుక॥ దనలోలేక నశించును । గనుఁగొన జీవుండుమగుడఁ శ్రీ
గల్గనె తలఁపక॥ ౩౧॥ క॥ తనమోము ముకురమందునఁ । గనుఁగొన
వేటొక్కరూపు శ్రీ గాఁదోచుగతిక॥ దనువను నద్ద ములోపలఁ । గను
పడు పరమాత్మైరెండు శ్రీ గతులగునట్టుల్॥ ౩౨॥ ఆ-వె॥ దర్పణంబు

దీయః శ్రీ దనప్రతిబింబంబు । పోయి వదనమందె శ్రీ పొందినట్లు । తనువు
 దొలగిచూడఁ శ్రీ దత్ప్రతిబింబంబు । లేకయుండు నాత్మ శ్రీ నేకమగుచు॥
 ౩౩॥ ౧॥ దర్పణమందునఁ శ్రీ దనమోముబింబింప-మోము తాననిజాచి శ్రీ
 ముదముఁజెందు । నానసంబువిధము శ్రీ నద్దంబులోఁ దోచు - మోము
 నిక్కందై న శ్రీ మోముఁ గనునె । కనులద్వమనుజాచుఁ శ్రీ గాని యాయ
 ద్దంబు - కనులనుజాచుట శ్రీ గలదెయిండు । నిలదర్పణములేక శ్రీ నేత్ర
 యుగమె నిల - సురుచరాననమును శ్రీ జూడఁగలదె । యక్షీయుగముచే
 దనమోము శ్రీ నరయుటకును । వద్ద మొక సాధనంబునై శ్రీ యమరుచుండు
 గతినిఁ బరమాత్మతన్నుదాఁ శ్రీ గాంచుటకును । జీవుఁడొక సాధనంబునై
 చెలఁగుచుండు॥ ౩౪॥ ౧॥ మనమే పరమాత్మనుగను । ననినను మనమె
 ట్లుగాంచు శ్రీ నదిజడమరయక । దనుఁదానె మనమనెడు సా ! ధనమునఁ
 బరమాత్మయె తనుఁ శ్రీ దాఁగాంచునొగి॥ ౩౫॥ ౧॥ తరుణీ ఘటమేదే
 హము । తిరముగనందుండుజలమే శ్రీ తెల్వితలంపక॥ బరమాత్మకుఁ బ్రతి
 బింబమె । పరికింపఁగ జీవుఁడగును శ్రీ బాలేందుముఖి॥ ౩౬॥ ౧॥ క్షీణిజల
 ఘటమున రవికిని । బ్రతిబింబంబున్న యట్లు భాసిలుచుండుక॥ సతియా
 ఘటము దొలంగినఁ । ప్రతిబింబం బేదియింక శ్రీ భానుఁడెగాక॥ ౩౭॥
 తే-గీ॥ జ్ఞప్తికాఁడుంబులనుజల శ్రీ కలశములను । బ్రతిఫలించెను బర
 మాత్మ శ్రీ భానుపగిది । దెలివి దేహంబులనుమాయఁ । దీసిచూడఁ ।
 దనకుఁ బ్రతిబింబ మున్నదే శ్రీ తానుగాక॥ ౩౮॥ ౧॥ గురు తెఱుగలేక
 రజ్జను । బారిబారిఫణి యంచుభీతిఁ శ్రీ బొందినయట్లే॥ పరమాత్మయంచుఁ
 దెలియక । మఱిజవప్రాంతిఁబొందె మానవుడకటా॥ ౩౯॥ ౧॥ ఇదివట్టి
 త్రాడటంచును । బడపడిఁ గనుఁగొన్నవాడు శ్రీ పామనియనునే । యిది
 పరమాత్మయటంచును । మదిదెలిసిన జీవుఁడన్నమాటవెడలునే॥ ౪౦॥
 ఆ-వె॥ ఆత్మయందు జీవుఁ శ్రీ దను ప్రాంతిఁ బొందియుఁ । దిరిగిదాని నిజ
 ముఁదెలసెనేని । యాత్మయంచు నిశ్చ శ్రీ యంబగునాతండు । జీవుఁడంచు
 ప్రాంతిఁ జెందఁడెపుడు॥ ౪౧॥ చ॥ ఇనుఁడు నభంబునుండునని శ్రీ యేడె
 నిక్కమెఱింగి ప్రాంతిచే । గనఁడిఁకఁదోయకుంభమునఁ శ్రీ గన్నడుబింబ
 మెసత్యమట్లుగా । ఘన పరమాత్మ తత్వమును శ్రీ గాంచినపిమ్మటప్రహ్లా
 వే త్రులక॥ దనువున జీవబింబమునుడధ్యమటంచుఁ దలంచరెప్పుడుక॥ శ్రీ
 ౪౨॥ ౧॥ పరమాత్ముఁడె నిజబింబము । పరమాత్ముని యందుఁదోచు శ్రీ
 ప్రతిబింబంబున్నరయఁగ జీవుఁడె దబ్బర॥ పరమాత్మునుగనిన జీవ శ్రీ భావ
 మువాఱుక॥ ౪౩॥ ఆ-వె॥ మున్నురజ్జుగాంచిరేపన్నగంబనుభీతిఁ । జెంది

పిదప దానికే శరీరజాచి | త్రాడటంచు జేత శ ధరియించు వానికి | బాము
గఱచునందు శ భయముగలదె || ౪౪ || ఉ || నాకుఁ బరంబుగా నెగడునట్టి
విధంబు వచించు తత్త్వము | నాకును వేటుగాదనుచు శ నారయ నేనెడ
లంచినూడఁగా | నీకనుపించు దేహమిది శ యిల్లనిదంబగు నాత్మయేన
యే లోకసమ స్తజీవతతి శ లోనఁబరాత్ముండనై వెలుంగుదు || ౪౫ || క ||
నను నెఱుంగక యజ్ఞానులు | తనుగుణములు నన్నుఁగాఁగ శ దలఁతురు
ధరలో | నను నిశ్చయముగ నెఱిగినఁ | దనుగుణమును నేనుగాను శ
దక్ష్యంబబలా || ౪౬ || చ || సరగున నొక్క సద్బ్రహ్మిణి శ చాలక యేలెను
సప్తభార్యల | దిరముగ సప్తభార్యలతో శ తృప్తినిబొందక కామవారి
ధి | జొరఁబడి గోపికాసతుల శ షోడశ వేలను గూడెనంచున | బరిప
రితొల్లిట్లుగను శ బల్కుదురల్పులు నంబుజాననా || ౪౭ || క || గురుకరుణ
వడసినప్పుడే | గుఱుతుగ దేహదిజీవ శ గుణముల నెల్ల | దొఱఁగితి
సర్వముగానని | పరమాత్ముండనైతి నాకు శ భ్రాంతియుఁగలదే || ౪౮ || సీ ||
స్త్రీలోలుడని నన్ను శ జెనఁటులనుటెగాని-యెవ్వరు నాజాడ శ నెఱుఁ
గలేరు | దేహమేలేని వి శ దేహినై యుండంగ - నింద్రియంబులు నాకు
నెట్లుగల్గు | గామాదికంబులు శ గణుతింపఁగానేవి | కలనిద్రజాగరం శ
బులును నేవి | సుఖదుఃఖములు నేవి శ యుత్పిపాసలు నేవి | స్త్రీపుంసరూ
పాది శ స్థితులు నేవి | త్రిగుణ రహితుండనగుచును శ దినమురాత్రినితర
సంకల్పములు లేక శ యేకరితి | సోహమను పల్కుఁ బల్కుచు శ సుస్థిర
ముగ | నుందు నేనెట్లు సతులను శ బొందినాడ || ౪౯ || క || అంగంబు గలు
గువానికె | సంగమ క్రియలాది ధరణి శ సంభవమాఁగా | కంగంబె లేని
వానికి | సంగనలను గవయుటెట్లు శ లమరును నాకు || ౫౦ || క || తరు
ణులఁగూడితినందురు | పురుషులు మొదలైన సకల శ భూతగణంబుల |
మఱిఁగూడి మెలఁగుచుండిన | పరుండగునన్నెఱుంగ లేని శ పామరులెల్ల ||
అ-వె || కులములేనివాడ శ గుణములే దొకచోట | నునికిలేదయెందు శ
నొంటివాడఁ | జుట్టమొకరు లేరు శ శూన్యండఁదుదమొదల | లేనివాడఁ
గాంత శ లెవడు నాకు || ౫౧ || క || సతిఁతులుగూడునది యొక | మితమేసక
లంబు నేర శ మించుచునుండ | రతియనఁగ నొక్క శాస్త్రమే | సతియేన
స్థిత బ్రహ్మ శ చారిని నగుదు || ౫౨ || క || తలఁపగమూత్రపురీషం |
బులువిడిచినకరణి సతుల శ భోగక్రియలందలరగ శుక్లమువడలినఁగలు
గునె యద్దానబంధ శ కము వే తలకు || ౫౩ || అ-వె || ఒక్కచోటెనాకు
నొక్కదేశంబెనా | కొక్కకాలమగునె శ యుండుటకును | నిలను నాకు

నునెల || విదియనవచ్చు నే | నిండియుండునెందు శ నేనుగాదె|| ౧౫|| క||
 నేనే భూతములైదును | నేనే మూర్తిత్రయంబు శ నిఖిలజగంబుల్ | నేనే
 సరసిద్ధదైత్యులు | నేనే దిక్పాలనురలు | నివశశితారల్ శ ౧౬||క|| గరు
 డోరగ కిన్నర కిం | పురుషాసుర సాధ్యయక్ష శ భోగులువిద్యాధరగం
 ధర్యులునాదిగ | నిరవుగ నేనాదు నీవు శ నేనేతలంపఁ|| ౧౭|| తే-గీ||
 నిర్జరేంద్రుండు మునులును శ సీరధులును | బర్హతారణ్య మృగపశు శ
 పక్షీతరులు | నందపిండ్రాండ్రహ్మాండశ్రమాదియగుచు | నిఖిలమైయేను
 వెలుంగుదు శ సీరజాక్షి|| ౧౮|| క|| నేనేస్త్రీపురుషులునై | గానంబడంగ
 నన్ను నేనుశ్రగవయుటయెట్లొ | నేనయెసర్వకదోచిన | యానిఖిలము
 బాంకు స్వప్నశ్రమం దనుభవమె|| ౧౯|| తే-గీ|| పడఁతివిను పుష్పముల
 సారశ్రభంబుభాతి | సర్వరూపులనేనుండ శ సర్వమగుచు | గునుమము
 నుగాక పరిమళం శ బెనఁగునట్లు | సర్వమునుగాక యింతకే శ సాక్షి
 గుదు|| ౨౦|| సీ| నావుడు వసుదేవు శ నకు దేవకికి నీవు జనియించిపు
 ట్టలే శ దనుటయెట్లు | దాకాసుతాదులు శ తల్లిదండ్రులుగల్గి - నాకు
 నెవ్వరులేర శ నంగనెట్లు | ద్వారకాపురి కధి శ కారివై యొకచోట శ
 నునికి నాకునులేదు శ యనుటయెట్లు శ సతులతోఁ గవియుచు సకలకా
 ర్యంబులఁ - జేసిచేయనటంచు శ జెప్పుకెట్లు|| తే-గీ|| లయ్యయోమేను
 ప్రత్యక్ష శ మగుచునుండ | నాకు దేహంబెలేదని శ నాఁగనెట్లు|దెలియ
 నిది నాకుగొప్ప సం శ దేహమెదను | బెనయుచున్నది దీర్పవే-వనజనాభ||
 ౨౧|| సీ| అని దుక్కిణిజూచి శ యచ్యుతుఁ డిట్లను - చెలియ నీకది
 మున్నె - చెప్పినాడఁ | గనుపించుచున్న యీ శ కాయంబునేగాను -
 దేహనాటకుండ వి శ దేహినంచు | వసుదేవుఁడును మాయశ్రవణిత దేవ
 కిమాయ - వారికేబుట్టిన శ వార్తమాయ | బలరామసాత్యకుల్ శ పరి
 కింపఁగామాయ - యష్టభార్యలు గోపి శ కాలిమాయ|| తే-గీ|| యేది
 పుట్టుచున్నదో శ యేదిగిట్టు | నదియెపో మాయనేసెప్పరేడదియుఁగాను|
 బుట్టుకయులేదు నాకును శ గిట్టులేదు | సావనంబగు తారక బ్రహ్మ
 మేను|| ౨౨|| క|| తనువులుగల్గని నాకును | జననీజనకులును సుతులు
 సతులెక్కడనో | గనుఁగొనఁ బరివ్రాజ్ఞుండు నా | కునునెలవును నెందు
 గలుగుఁ శ గోమలిచూడఁ|| ౨౩|| ఆ-పె|| ఏనుబుట్టుటయునుశనింపొంద
 ద్వారకా | పురమునుంట సతులఁ శ బొందుటయును | సకలకార్యము
 లును శ నల్పుటకలగాని | నిజముగాదొకటియు శ నేనెఱుంగ|| ౨౪|| ఉ||
 ఏనుడశావతారముల శ నైత్తితివంచుఁ దలంచుమానవుల్ | గానరు నన్ను

నెంతయును శ్రీ గల్పితమైన మదియమాయనే । గాని వధింపదుష్టులను శ్రీ
 గావంగ శిష్టులమాయఁబుట్టునే । గాని దలంప నాకెపుడు శ్రీ గల్లదు
 జన్మము కర్మనాశము! ౬౫॥ ఆ-వె॥ నిఖిలభూతఁమితి శ్రీ శేరమించుటఁ
 జేసి ; నాకు రామ యైనడు శ్రీ నామమలరెఁ । గాక దశరథునకుఁ శ్రీ గల్లు
 వాడనె నిరా । కాదుడగుదు నేను శ్రీ గలుగుదెవుడు! ౬౬॥ క॥ పన్నుగ
 నాదశరథునకు । మున్నును నేలేక యతని శ్రీ పుత్రుఁడెకరై । యున్న
 దశరథుని విశ్వముఁ గ్రచ్చునఁ గల్పించునట్టిశక్త యైపంజో! ౬౭॥ ఆ-వె॥
 పొలఁతి దశరథునకుఁ శ్రీ బుట్టిన రాముఁడే । కారణంబలన్నఁ శ్రీ గల్లుఁ
 దప్పు ! గాననేను నంతరికంఠె మున్నేయుండి । గలుగఁజేసినాడశ్రీగాదె
 జగము! ౬౮॥ క॥ పరమాత్ముడ నాయందున! నరయంగా నేదు దోష శ్రీ
 మఖిలంబు మనః । పరికల్పితమగునదియే । పరికింపఁగ లేనిమాయ శ్రీ
 భామామణిరో! ౬౯॥ క॥ సకలంబునే నెయగుచును । సకలంబునుగాక
 సర్వ శ్రీ సాక్షిసగుదు నాకొకచోటనుండఁగల్గునె । వికలంబది సర్వము
 యుండ శ్రీ వీక్షింపఁగ! ౭౦॥ సీ॥ అతలమానరితాభ్య శ్రీ వితలంబుమీఁ
 గాభ్య - సుతలంబుమడిమలో శ్రీ సుందరాంగి । దలఁపఁబిక్కులుతలా శ్రీ
 తలముజానులురసా-తల మూడువులుమహాశ్రీతలచు సరయ । జోక పాతాళ
 భూలోకముల గుడమునె-క్కొనభువన్లోకంబుగోగుహ్యపదము! పొంగును
 ఎల్లోకశ్రీమునునాభియగుమహా-న్లోకంబుహృదయంబులోలనేత్ర॥ తే-గీ॥
 శరీరవన్లోకముగళంబురత్నముగను । మఱి తపోలోక మెన్నఁభూతమధ్య
 యందు । సత్యలోకంబుపాలంబు శ్రీ సద్విరాట్పు! దుష్టుడనై పట్టివాకునో శ్రీ
 దుక్కగాత్రి! ౭౧॥ సీ॥ నానాగ్రమున నింద్ర శ్రీ సగరంబు దక్షిణ శ్రీ నేత్ర
 మందున నగ్ని శ్రీ హోరపురము । కుడికర్ణమున నంత శ్రీ కునిపట్టణం
 బును - నెసంగునాక్షకన్తై శ్రీ రృతిపురంబుఁ । దెలియ వెన్నవరుణ శ్రీ
 దేవునిసగరంబు - పదునదానికిఁబ్రక్కశ్రీవాయుపురము! నుత్తరకర్ణంబు శ్రీ
 నొప్పులు బేదని శ్రీ పురి వామనేత్రంబు శ్రీ భోగిపురము॥ తే-గీ॥ శిరమున
 డుమును వైకుంఠ శ్రీ పురమునుండు ! సరయంగా మేరుగిరినాకు శ్రీ నగు
 సుషుమ్న । మందరాద్రియుఁ బింగళ శ్రీ నుదిదలంప । నిడయుఁగైలాసన
 గమగు శ్రీ నిందువడన॥ ౭౨॥ సీ॥ మస్తకాంతర్గతంబగును జంబూద్వీప -
 మరయుఁబ్లక్షద్వీప శ్రీ మథులందు । మొనయుశాఖద్వీప శ్రీ మును శిరా
 గ్రంబున శ్రీ శాల్మలీద్వీపంబు శ్రీ చర్మమునను । బుష్కరద్వీపంబుపోల్పు
 నంఖిలుల శ్రీ మఱి కుశిద్వీపంబు శ్రీ మాంసమందు । బాసఁగఁ గ్రాంచ
 ద్వీప శ్రీ మును కేళములయందు - లవణంబుధియు మూత్ర శ్రీ మవును

నిత్యు । సీరధియు ఘర్మసురవార్ధి శ్రీ నింద్రియంబు । దలఁపఘృతవార్ధికు
 ధిరంబు శ్రీ దధిసముద్ర । మరయ్యశ్లేష్మంబయగును శ్రీ శ్రీ భిసాఘ్న ।
 నిర్మలోదకోదధియుఁగఠగన్నీరునాకు॥ క॥ ధరణియుఁబాదములగుచును ।
 మఱియంబరతలమునెన్న శ్రీ మస్తకమగుచుక॥ గిరులునుశల్యములు
 నదులు । పరికింపఁగ నాడులగుచు శ్రీ భాసిలునాకుక॥ ౭౪॥ తే-గీ॥ ఇన
 శశాంకులు నాకు న శ్రీ యవయుగంబు । పవనమును శ్వాసనిశ్వాస శ్రీ
 లవుచు వెలుఁగు । నాడుగర్భంబులోపల శ్రీ నఖలజీవ । పుంజములుపుట్టు
 లయమొందు శ్రీ బాలతీయనిన॥ ౭౫॥ క॥ నీలోనజగములెప్పుడు శ్రీ నీలా
 గేయంజఁగలవా శ్రీ లెఱిగింపుమింకే । కాలమునకై నఁజెడునోయేలాగ
 దియన్నశౌరి శ్రీ యిల్లునునతికి॥ ౭౬॥ ఆ-వె॥ సుందరాంగిసిదుర సూక్ష్మ
 బుద్ధికినాదు । మానసంబుహర్ష శ్రీ మయ్యెనివుడు ' లాలితముగ వినుము
 కాలప్రమాణంబుఁ । దెలియపఱతునీకు శ్రీ దేఁటపడఁగ॥ ౭౭॥ క॥ చనఁగ

కాలప్రమాణ లక్షణము.

నహారాత్రంబులు దినమగు । మర్త్యులకునదియె శ్రీ దివసలయంబా ।
 దినములు ముప్పదిమాసం । బనఁబడునదె శుక్లకృష్ణ శ్రీ పక్షద్వయముక॥
 ౭౮॥ సీ॥ మానవాళికినొక్క శ్రీ మాసమైనను బితృశ్రీ దేవతాళికి నొక్కశ్రీ
 దినమునగును ॥ వసుధమనుజులొక్క । వత్సరంబైనను శ్రీ దివిజులకిది
 యొక్క శ్రీ దినసమగును । తత్క్రిమంబునదేవ శ్రీ తాహాయనంబులు -
 వెలయుంగఁ దదిరెండు శ్రీ కేలునైనఁ । దినరఁగృతత్రేత శ్రీ ద్వాపరికలి
 చతు । ద్యుగములువిను మహా శ్రీ యుగమనంగ॥ తే-గీ॥ నొప్పనవియును
 డెబ్బది శ్రీ యొక్కతైన । రమణీయది యొక్కమన్వంత శ్రీ రంబునగును ।
 నట్టిమన్వంత్రములు పదునాలుగైన । బ్రహ్మకది యొక్కపగలునై శ్రీ పరఁ
 గుచుండు॥ ౭౯॥ సీ॥ తగవొప్పనది చతు శ్రీ ద్యుగసూత్రము మేర-నగు
 దిననా పనా శ్రీ సంబునందు । బ్రహ్మయు నిద్రించుచోబగటికాలంబెంత-
 యంతకాలము రాత్రి శ్రీ యరుగునవుడు । సకలజీవాదులు శ్రీ సమయునం
 తటఁ బంచ శ్రీ భూతముల్పూత్రము శ్రీ పాలియకుండు । నారాక్షగడిచినశ్రీ
 నలువ తామేల్కొని జీవకోటులమగుడి శ్రీ సృష్టిసేయు॥ తే-గీ॥ ధాతకది
 యొక్కదినమగుఁ శ్రీ దలఁచిచూడ । నట్టిదినమాసక్రమమున శ్రీ నరయ
 నూబు । వత్సరంబులు గడచిన శ్రీ వనజగద్బుడంత నాకంబుఁజె దునోశ్రీ
 యంబుజాతి॥ ౮౦॥ సీ॥ చెలువుగా వినుబ్రహ్మ శ్రీ జీవితకాలంబు - మఱి
 విష్ణువునొక్క శ్రీ మాసమగును । నవి పదిరెండైన శ్రీ నగువత్సరంబును-
 నవియు శతంబైన శ్రీ హరియడంగుఁ । బరికింపనావిష్ణు శ్రీ ప్రళయంబులో

పల శ్రీ నజలనేకులుపుట్టి శ్రీ యడంగిపోదు । రా విష్ణుజీవిత శ్రీ మగుకాల
మును దుద్రు-నకు నొక్క దినమగు శ్రీ నట్టిజీవన॥ ఆ-వ॥ మాన సరణి
తోడ శ్రీ మతీశ తాబ్దంబులు । నిండెనేనిశివుడు శ్రీ నీలునతని । ప్రళయము
నకులోన శ్రీ బహుమందివిష్ణులు । పుట్టిగిట్టదురుగ శ్రీ పుణ్యచరిత॥ ౮౧॥
సీ॥ అరయంగ దుద్రుని శ్రీ యాయుష్యమంతయు - నొగమహేశ్వరునకు శ్రీ
నొక్కయమ । మట్టిజాములెనిమి శ్రీ దైన దినంబొక్కటగునది మాన
క్రమేమాదికముల । వత్సరంబులు నూలు శ్రీ వరుసగాఁ గడచిన-నమ్మహే
శ్వరుడును శ్రీ నాశమొందు । నవనిప్రళయములోన శ్రీ నాశబహురు
ద్రులు - మోడమినశించురు శ్రీ పుడమియందు॥ తే-గీ॥ నమ్మహేశ్వరుడు
మనిన శ్రీ యంతకాల । గతి సదాశివునకు రెండు శ్రీ గడియలగునునదియె
యొక్కముహూర్తం బు శ్రీ నంగబరంగ । ననియు ముప్పదియైనను శ్రీ
నగుదినంబు॥ ౮౨॥ సీ॥ కలయనా దినమాన । క్రిమమున నూతెండ్లు శ్రీ
చెల్లిన నాసదాశివుడుగిట్టు । నతని ప్రళయములో శ్రీ సరయ ననేక
మ - హేశ్వరుల్ పుట్టి శ్రీ లయించురెలమి । నాసదాశివుడుండు శ్రీ
నట్టికాలంబెల్ల శ్రీ నొగి విరాట్పురుషున శ్రీ కొక్కక్షణము । నగునట్టి
క్షణములు శ్రీ సరయంగ మున్నూట - యలువదైనను నొక్క శ్రీ హాయ
నమగును॥ తే-గీ॥ నట్టి దిన మాన క్రమమున శ్రీ హాయనములు । నూలు
గడచిన నవ్వీరా శ్రీ ట్పూరుషుండు । చనును నాతనిజీవితశ్రీ మునకులోనయె
బుట్టి బహుసదాశివులును శ్రీ గిట్టంగలరు॥ ౮౩॥ చ॥ మెలతనమస్త
జీవులను శ్రీ మృత్యువుపట్టి పధించునట్టడే । జలజహితాది చంద్రులును శ్రీ
సంక్షయమాదురు మాయశక్తిచే । బూలువుగ గోత్రబీజములు శ్రీ భూజ
లతాది సమస్తరూపముల్ । ప్రళయదవాగ్నిబుట్టి యటు శ్రీ భస్మమాం
జేయునొకింత మాత్రలోక॥ ౮౪॥ తే-గీ॥ సప్తవాయువులోక పెట్టె శ్రీ
జవిరివిసరు । నప్రభవకంబు నోలి ది శ్రీ వ్యాబ్జశతము । ఘోరవర్షంబు
జడిపట్టి శ్రీ కురియునవల । వారిధులునేడు నేకార్ణ శ్రీ పంబయగును॥ ౮౫॥
వ॥ అట్టియెడ॥ సీ॥ అమృహావారాశి శ్రీ యడంగుం బృథ్వియదిక - జల
ములస్వల్పలో శ్రీ ప్తంబు పగిది । నమ్మహాదకమును శ్రీ నన్నిపానము
సేయు - దప్తలోహము నీరు శ్రీ ద్రావుభంగి । నమ్మహావహ్నిని శ్రీ నని
లంబు దెగటార్చు శ్రీ గాలిడిపంబార్చుశ్రీకరణిగాను । నమ్మహావాయువుశ్రీ
నాకాశమునమ్రగు - నానుమప్తిని జీవు శ్రీ లవంగునట్టు॥ తే-గీ॥ అమృ
హానిగినమూయ శ్రీ యందుడిందు । నమ్మహామాయ నాయందు శ్రీ నడిం
గునవుడు । బట్టబయలగు నా స్వరూ శ్రీ పంబునిలిచి । యుండు నెయ్యెడ

బరికింప శ నొందులేక ॥ ౮౭ ॥ ఆ-వె॥ అఖిలమూర్తిపరమేశ్వరిన నేనుండు
 నిర్మలుండు నగుదు శ నేనునిట్టి । ప్రళయ కల్పములును శ బహుళం
 బులైనను । నేనుజెడనుభామి శ సిలలామ ॥ ౮౮ ॥ క॥ మాయే జగములు
 యుగములు । మాయేకల్పమును ప్రళయ శ మాటలునెల్ల ॥ మాయా
 తీతుండ నేనే । మాయల నెఱుంగకయ యుండు శ మదగజగమనా ॥ ౮౯ ॥
 క॥ పాశుక మృత్తికకుంభము । గానొనరుచు మంటియందు శ గలియని
 యట్లే । నాయుండు మాయపుట్టియు । నాయుండునంగలియకుండు శ నంబు
 జవదనా ॥ ౯౦ ॥ ఆ-వె॥ మఱలవిశ్వసృష్టి శ మఱి యెటులగునన్న । నిద్ర
 నుండిమేల్క శ నేగుడెంచు । కొలదినేనెఱుంగ శ కుండంగ నాయందె
 గలిగిమాయజగము శ గలుగఁజేయు ॥ ౯౧ ॥ ఉ॥ స్థావర జంగమ ప్రకర శ
 సంభవనాశములందు నుండునే । గావున మూఢులెవ్వరును శ గానంగఁ
 జాలరు మత్స్యహుమయ ॥ బావనమూర్తులు విమల శ భావవిచారులు
 జన్మభారములే । మోవగలేకనల్లని ము శ ముక్తుపదంబునుగందురెంత
 యు ॥ క॥ నేనీ దేహేంద్రియములు । గానని సుజ్ఞానమునను శ గాంచెద
 రాద్యుల్ । మానిని దేహేంద్రియములే । నేననిజ్ఞానంబు లేమి శ నెంత
 రుమాఢుల్ ॥ ౯౨ ॥ నీ॥ నీరుచలించిన శ నీటిలో బ్రతిబింబ - మైననింగి
 యుఁ గడలు శ మాడ్కిదోచుఁ । బరంగ నదిని నోడ శ పరుగిడనది
 పొంతఁ - జెల్లు గదలుచున్న శ యట్లుదోచుఁ । బరువడి మేఘంబుశపరు
 వెత్తనభమునఁ - జంఘ్రుండుపరువెత్తు శ చాడ్చుదోచు । నల్లుపుట్టుట
 పెద్ద శ టుఖల కార్యంబులు - నాచరించుట మఱి - నాశమాట ॥ తే-గీ॥
 లాదికల్పనలెల్ల దే శ హంబునొడ । నాత్మయే సర్వమునుబొందుశనల్లు
 దోచుఁ । గాని పరికించిమాడంగ శ గానబడదు । రమణియాత్మకు
 నేవికా శ రంబునెపుడు ॥ ౯౩ ॥ ఆ-వె॥ చూపుచెదరినపుడు శ చూడవస్తు
 వొకటె । రెండుగాదోచు శ చుండునల్లు । మానసంబు చలన శ
 మైనవానికిలేని కల్పనమ్మునిజము । గానుదోచు ॥ ౯౪ ॥ నీ॥ అల్లిలిల్లిగఁ
 దిద్ద శ నట్టివానికినిండ్లు - దిశలు భూమియుఁ జెల్లు శ దిరిగినల్లు । గనుపిం
 చునటు దిరు శ గనివారికెద్దియుఁ - దిరుగకున్నట్లుగా శ దెలియుభంగి ।
 నజ్ఞాని చంచలం శ బగు మానసముగల - వాడు గావున భ్రాంతి శ వల
 నడనకు । సంభవ పృథ్వి నా శ శంబులు నకలంబు - సత్వమైతోచుటశ
 సహజగుణము ॥ తే-గీ॥ జ్ఞాని సుస్థిరచిత్తుండు శ గాన నతఁడు । నెపుడుపర
 మాత్మ తత్వమే శ నిశ్చయముగ । నెంచి భ్రమ రూపమైగాను శ పించు
 మాయ । కల్లగానెంచి తన్నుదా శ గాంచుచుండు ॥ ౯౫ ॥ కరిరూపంబు

నదాచువు । గురుతరముగఁదోచుచున్నతగుంజరమగునే । పరమాత్మ
 డిలగఁ దోచిన । బరమాత్మఁడెగాక సీత్ర పంచంబగునే ॥౯౬॥ తే-గీ ।
 గజమనుచుఁజూడ దాచువు గానబడదు । దాచువని చూడఁదోచదు
 దంతియట్లు । జగమనుచుఁజూడఁ దోచదు శ సర్వనామై । సాక్షియని
 చూడఁ గల్పితశివగమలెదు ॥ క॥ పరసతిజేషముఁదాల్చిన । పురుషుఁడు
 పురుషుఁడెగానిశివాలతుకయగునే । మఱి జీవయాపుఁదాల్చిన పరమా
 త్మఁడు జీవుఁడగునెఱికింపంగక ॥౯౭॥ తే-గీ । మాయాయాదేహమని
 యెంచి శ మాయగాని । యాత్మయే శాను పరమాత్మఁ శ డంచుగాంచు ।
 నతేనుముగ్గురు మూర్తుల శ కాదియైన । జీవుఁడని లోకమునఁ బ్రస్తు శ
 తింపఁబడును ॥౯౮॥ క॥ కల్లనిజమంచు నిజమును । గల్లందునఁ గలిగి
 యుండు శ గావున నిజముక । గల్లందువెదకియాత్మను । నల్లంబునఁ
 గూర్చికల్ల శ యుడుపఁగవలయుక ॥ ౧౦౦॥ ఆ-వె॥ కానసికునేను శ గజ
 పినయట్లుగాఁ । గాంచవలయునట్లు గాకయున్న । ఘనతమిఱునిన్ను శ
 గడతేడ్చుటకునిక । నెవరితరముగాదు శ నిక్కమబల ॥ ౧౦౧॥ క॥ నీజే
 యాపరమాత్మపు । జీవుడ సేనంచు భ్రాంతి శ జెందకుమికనా । జీవ
 గుణంబులుమాయయె । నీజెన్నఁడు మాయగావు శ నిక్కంబనియుక ॥
 ౧౦౨॥ ఆ-వె॥ మాయనివుగావు శ మానసింద్రియములు । గావునీవునె
 ఱుక శ గావుమఱువు । నెఱుకమఱువులేక శ యేజేళవెలుఁగొందు । సర్వ
 సాక్షివీవు శ సారనామై ॥ ౧౦౩॥ తే-గీ॥ కాయజీవంబులేనంచు శ గలను
 నైనఁ । దలంచుబోకుము పరమాత్మ తత్వమిచ్చ । స్త్రీనపుంసక పురు
 షాది శ సితలుగావు । రూపనామంబులులేవు శ నూహిసికు ॥ ౧౦౪॥ క॥
 ఇంద్రియములె నేనన నా । యింద్రియములటంచు నీవు శ నెన్నుటకు ।
 నీకున్నింద్రియముల్వేఱగుటను । నింద్రియములు నీకగావు శ హేమలతాంగీ ॥
 ౧౦౫॥ క॥ మనమే నే ననినను నా । మనమని నీవనుట వలనశమానిని
 మనమా । యనిలపు భాగంబగుటను । మన మరయఁగ నీవు గావు శ
 మంజులవాణీ ॥ ౧౦౬॥ ఆ-వె॥ బుద్ధి నేననఁగఁ శ బొలుపొంద నీవునా ।
 బుద్ధియనుట గతన శ బుద్ధి యుగ్గి । భాగ మగుట వలన శ భావించి
 చూడంగ । బుద్ధి నీవుగావు శ పువ్వుఁ బోణి ॥ ౧౦౭॥ ఆ-వె॥ చిత్తమే
 నటంచు శ జెప్పిన నీవు నాచిత్త మనుట వలనఁ । జిత్త ముదక । భాగ
 మగుటఁజేసి శ పరికింపఁ జిత్తంబు । నీవుగావు భామి శ నీలలామ ॥ ౧౦౮॥
 క॥ అహమే నేనన్నను నా । యహమని నీ వనుట వలనశనవనితగంబై ।
 యహమలదు చుండఁగావున । నహమెన్నడు గావు నీవుశహంసవిహారి ॥

౧౦౯॥ ఆ-వె॥ నిజలమెఱుంగు తెలివి శ్రీ నే నవిసను నీవు । నాదు తెల్వి
యంచు శ్రీ ననుట వలనఁ । దెలివి నీవుగావు శ్రీ దెలియంగ సర్వంబుఁ ।
దెలియు తెల్విఁగాంచు శ్రీ తెలివివీవు॥ ౧౧౦॥ క॥ దేహేంద్రియములు
నేనని । మోహముఁ జెందంగఁబోకు శ్రీ మున్నుగ నీలో । దేహినిఁ గనుఁ
గొను మెప్పుడు । సోహంబని పలుకనజపశ్రమేసీవు॥ ౧౧౧॥ ఉ॥
నా రమణీయ గోహమది శ్రీ నా ధనమంచు వచించు చానికీ॥ శ్రీ వేటగు
చుండు నట్టిగృహశ్రీవి త్తము లఱుగ నాశరీరము । స్వారమునాదు నింద్రి
యము శ్రీ లంచు వచించెడు నీవునింతకు॥ వేటగుచుందుగాక మఱి శ్రీ
వీనిలా నెద్దియు గావు చూడఁగ॥ నీ॥ కొండలు పామరులో శ్రీ గురుము
ఖంబున నిట్టి - పరమహంసు మహిమ శ్రీ సరయలేక । యది ప్రాణవా
యువ శ్రీ యండురు పరమాత్ర ... వర్ణింపఁగాఁ బ్రాణ శ్రీ వాయు వగునె
వరగ గుడమున న శ్రీ పాన సమీరింబు । నాభియందున సమా శ్రీ నాని
లంబు । దలపఁ గంతమున ను శ్రీ దానవాయువుసర్వ మేనున వ్యాసన శ్రీ
మీరమెన్న । వరుస హృదయంబునను ప్రాణశ్రీవాయువుండుఁ । బవలు
రాత్రియు యంత్రంబు శ్రీ పగిదిసిరు । గుండెలోఁ దక్కుటక్కునఁగొట్టు
కొనుచు । నదియె బ్రహ్మంబు నానెట్టులనఁగవచ్చు॥ ౧౧౩॥ నీ॥ సరవి
నన్నమయకో శ్రీ శంబె యాత్మయటంచు నందురు కొండతీరయవనిలోన
సరగఁ బ్రాణమయకో శ్రీ శంబెయాత్మయటంచు నందురు కొండతీ శ్రీ
యవనిలోన । మానితంబుగ మనో శ్రీ మయకోశ మాత్మయం-చందురు
కొండతీ శ్రీ యవనిలోన । మగువగో విజ్ఞాన శ్రీ మయకోశ మాత్మయం-
చందురు కొండతీ యవనిలోన । ఓ టియు నానంద మయకోశమాత్మ
యంచుఁ । కొండఱియెడరిపంచ శ్రీ శోశములకుఁ । దలపఁ ద్రిగుణంబు
లగు నవశ్రాంత్రయంబునకువిలక్షణుడగు నాత్మశ్రీసరయలేక॥ ౧౧౪॥ చ॥
కలయఁగ నెల్ల వాడుతమశ్రేయ వడిమోక్షముఁజెందునట్లుగాఁ । దలపున నెంచి
యాద్యుల శ్రీ దైవరహస్యము సాటిచెప్పినక॥ దెలియఁగలేదు మాయ
లను శ్రీ దేలిమునుంగుచునుండు రెప్పుడుక॥ జలరుహ సేత్రలోకమునశ్రీ
సత్యముఁ జెప్పిన సమ్మ రెవ్వరుక॥ ౧౧౫॥ ఆ-వె॥ మాయ మార్గము
లను శ్రీ మనసుంతురండలు । నిజమునందు మనసు శ్రీ నిల్పలేదు । చర్మ
ఖండా మెరువు శ్రీ సారమేయంబును । నిత్యుకోలరుచిని శ్రీ నెఱుంగనట్లు॥
౧౧౬॥ క॥ ఆలసాదుగులను బిడుదులు । పాలనుగ్రోలకయ రక్తశ్రపాన
మొనర్చుక॥ ఆలీల జనులమోక్షము । కీతెఱుంగక సేతురెల్ల శ్రీ క్రియ
లనుమాయక॥ ౧౧౭॥ తే॥ గీ॥ అమల వాక్యంబులను లక్ష్య శ్రీ మమరి

యుండు । ఇంద్రవాక్యంబులను గుఱియెడ గాన । జనులు సద్బోధలను
 విసర జరుచుగాని ! చెనటిబోధు నెప్పుడు శ్రవనగ రాదు ! ౧౧౮
 చ॥ అరయసమ స్తభాతమయ్యెడైన పరాశ్చర్యమందుఁ దృప్తుఁడౌ పరమ
 పవిత్రుఁడనినగు శ్రీ పామరమార్గములందుఁ జొచ్చునే! పారిబారి కల్ప
 భూజనిజ శ్రీ పుష్పమరందము నానిగ్రోలుచుక । బరువడి తృప్తినిందు
 మధురపంబులు వోవునెవేపచ్చెల్లకు । ౧౧౯॥ క॥ వనధి దరిఁజేరఁజను
 నెడఁ । బెనుగాలియు విగరి నావరపెడ కీర్పుగతిక । మునుముక్తిపుణ్య
 హీనులు । గనఁబోయినను దొలఁగ నీడును శ్రీగర్భ చయంబుక ॥ ౧౨౦॥
 ఆ-వె॥ పరముగనుచుఁ జత్త శ్రీ పరిపక్వమును గాక! నరుఁ డెవండయైన
 నంతలోనె । చచ్చెనేని మగుడి శ్రీ జన్మంబునందైన । బుధులం జేరిముక్తి
 బొందఁగలదు! ౧౨౧॥ క॥ పరతత్వ చింతలేకయ! చరియించెడు మూఢుఁ
 డెన్ని శ్రీ జన్మలకైనక । దరిఁజేరి లేడు గావునఁ । బరమార్థమె మాన్పు
 మందు శ్రీ భవరోగంబుల్ ॥ ౧౨౨॥ సీ॥ నిన్ను నీవెఱుగక శ్రీ నింతకు నిల
 మాయ - నెన్నెన్నో జన్మంబు శ్రీ లెత్తుచుంటి । విపుడు నాకృపచేత శ్రీ
 నెఱిగితి నినునీవు - నీనిజసూపమై నెగడుకతన । నేనుఖదుఃఖంబులెఱుఁ
 గవు పుణ్యంబు-నెఱుఁగవుపాపంబులెఱుఁగవీవు! నెవుడు జాగ్రత్స్వప్న
 నిద్రలెఱుఁగవు-రేయిపవానునొక్క శ్రీరితియుగచుబంధ మోక్షంబులును
 లేకశ్రవరఁగునీకు! బంధనమున్నట్లు దోచియున్న భ్రాంతిజేత । ముక్తిగోరియు
 నినునీవు శ్రీ మూలమెఱుఁగ । బంధ మోక్షంబులెల్లన శ్రీ బద్ధమయ్యె
 ౧౨౩॥ ఆ-వె॥ పుడమిలోన కేను శ్రీ బుట్టితిఁ బెరిగితిఁ బుట్టనంచు మదిని
 శంకపడుచు । నేను నాది నీవు శ్రీ నీధి నీవారు నా! వారలంచు భ్రమయ్య
 వాఁడెప్పుట్టు! ౧౨౪॥ క॥ నుమతి మనోజ వికారము । లమరంగా నీకుఁ
 గల్గ శ్రీ వాస్తవగుటచేఁగమలారిక్షణ వృద్ధుల! కమలాపున కెన్నఁడేనియ
 గల్గునెఱలఁపక! ౧౨౫॥ క॥ తరుణికే దిమింప చెన్నఁడుఁ । బారయని
 గతిమాయ లేమి శ్రీ పాండవు నిన్నుక! బరమాత్మ వశులచేతను । బరికిం
 పకలేవు నీకు శ్రీ బంధవిముక్తుల్ ॥ ౧౨౬॥ క॥ దరికొని మండెడు నగ
 మునఁ । బరువడి నలువంగఁగలవె శ్రీ పక్షిమృగతిత్తుల్ । పరిమాత్మవైన
 నిన్నును । బారయంగా లేవు పాపపుణ్యములెపుడుక! క॥ అల మాన
 సేంద్రియంబులు । చలియించుచు నుండుగాన శ్రీ నారెకునేసే । చలియిం
 చితివని దలఁచకు । చలనంబును లేదు సరళ శ్రీ నక్షివినీవుక! ౧౨౭
 డే-గీ॥ ఇంద్రియములెల్ల చలనమైయేనగువేళి । నచలమైతిని నేనంచు
 సరయఁబోకు । చలన మచల మాదీంద్రియ శ్రీ చర్యలెల్లఁ । దగుల నేరవు

నిర్గుణ శ్రీ తత్త్వమీవు ౧౨౯॥ కః నిలుకడగల్గిన నీకును । జలనపు నెమ్మ
నమునకును శ్రీ సంగము లేక । ట్టులఁ గానశంక నుడుగును । యలరఁగ
నిన్యంగివీవ శ్రీ యభిలమునందుకొ॥ ఆ-వె॥ అనిన దేనివలన శ్రీ నఖిల ప్రపం
చంబు । దోచు నేదిలేక శ్రీ దోచకుండు । నిశ్చయముగదీని శ్రీ నెఱిగిం
పుమన్న నా । మనువ క్లిష్టులనియె శ్రీ మాధవుడు॥ ౧౩౧॥ నీ వనిత
మిథ్యా జగల్లక్షణము.

జాగర మెంత శ్రీ వజకుండు సంతసఁ-గలయసము స్తంబు శ్రీ గల్గిదోచు ।
లమ్మనంబున విద్య శ్రీ యుండడంగిన పోత - బరఁగ నెద్దియుఁ దోచు బడక
యుండు । తూర్పునభానుండుతోచినతోడ నె-కిరణంబులును తోచు
నరసిచూడ । నతడ స్తమించిన శ్రీ నాతని కిరణంబు-లతనితోడనె పోవు
నట్లుగాన । నిను నీవేయించుఁ గిరణంబు శ్రీ లెంచినట్లు । మనము గలిగిన
గలుగును శ్రీ మాయలెల్ల మన । ములేకున్న నిక నేమి శ్రీ మాయలేదు ।
గాన సర్వంబు మానరీకంబె జగము॥ ౧౨౨॥ క॥ నెఱిమాననీక విశ్వము ।
స్థిరమని పఱవలను బాటుచేనఁటినరుండుకొ॥ ఏడునమరిచుక జలమని
పడువిడి యిలఁగూలు మృగముపరిగిది నశించుకొ॥ ౧౩౩॥ ఆ-వె॥ అనిన
మనముగల్గియచుచక్కఁజొగాక । మనములేక యగునోమర్కమిదియు ।
నానతిమ్మటన్న శ్రీ నప్పద్మచాభుజా । యిందు వడనఁజూచి శ్రీ యిట్టుల
నియె॥ ౧౩౪॥ క॥ ఓ వనితామణి మధురము । నీవచనము లెల్లఁబాగు
నేద్దునకరయకొ॥ నీ వెట్లు నేర్చియుంటివో । నీ విధమున నడుగ నెవడ
నేర్చుడు సఖియా॥ ౧౩౫॥ నీ పొందుగాను సమాధిలోయందున మదిజేర్చు-
టమనస్కమని కొందరందు రిలను । సఖి తత్సమాధినియే బాలించఁగానె
యామాన సేంద్రియములు-మరలఁగల్గుఁ గాననదియమన శ్రీ స్కముగాదు
భావింప - నానుభవప్రివిధంబు శ్రీ నలరుచుండు । నిద్రఁ జెందిన వేళ శ్రీ నిఖి
లంబు లేకుండు - నిద్రఁ కుల్కన్ననుశనిజలముండు । నట్లుగావున నిద్రయు
నాసమాధి । మూర్ఖ లీమూడు నొక్కటై శ్రీ మూఁటినుండి । దెలసియా
మది సర్వంబుదెలియుఁగాన । నాసమాధిని నమనస్క శ్రీ మనగ రాదు
౧౩౬॥ క॥ కొండలుజీవముతోడనె బొందితో భువిచాటునకును । బోదురది
యెఁగా । పొందున జీవ సమాధిగ । నందురదియుఁ గాడటై శ్రీ నమన
స్కంబుకొ॥ ౧౩౭॥ నీ పడఁతిరో యమనస్కరేపద్ధతిఁ దెలియంగ-నెఱిగింతు
వినుమింకర నేర్చుతోడ । స్థాన తస్కరుడ౯చుడ౯దాభమసి పినపఁ-దెలిసి
కొయ్యని శంక శ్రీ దీక్షినట్లు । పరమాత్మ యందున శ్రీ భ్రాంతిచే జీవుని -
నారోపితముఁజేసి శ్రీ నరుడు గురుని । కరుణచే దారువు శ్రీ పురుషుండు

గానట్లు । పరమాత్మ జీవఁడ౯ శ్రీ భ్రాంతిదోహిణి । యలరు మానస
 దేహేంద్రి యంబులెల్ల । లేనివెప్పుడు నాయందు శ్రీ లేదు మాయ ।
 నిర్వికారఁడఁ బరమాత్మ శ్రీ నేనటంచు । భ్రాంతివీడిన నమనస్కుఁ భా
 వమయ్యె॥ ౧౩౦॥ క॥ మనమే నీవును నేనును । మనమే కార్యంబులెల్ల శ్రీ
 మనమే జగముల్ । మనమే మాయలు సర్వము । మనమును లేకున్న
 లేదు శ్రీ మఱియొక్కటియ౯॥ ౧౩౧॥ ఆ-వె॥ బంధమోక్షములకు శ్రీ
 భ్రాంతిలెల్లను । గారణంబు మనము శ్రీ గాననదియె । అంధమునను
 జుట్టు శ్రీ పడియుండఁగా జాలు । సులభముగను ముక్తి శ్రీ దెలియఁజాలు॥
 ౧౩౨॥ క॥ మన మింద్రజాలుఁ డ౯దగు । మనమే గల్పించు మాయ శ్రీ
 మనమేగాంచు॥ మనమే భ్రమయంచునుండును । మనమే గనుపించ
 కెందు శ్రీ మటుమాయమగు॥ ౧౩౩॥ ఆ-వె॥ మనము నెపుడు లేని శ్రీ
 మాయ యటంచును । దానుదానె యగుచు శ్రీ జలపుతోడ । నఖిల
 మెఱుఁగుచున్న శ్రీ సతఁ డమనస్కుఁడు । గాని మనములేక గాదుచూపె॥
 ౧౩౪॥ క॥ సర్వముఁ జూచుచు విడువక । సర్వంబగు కార్యములను శ్రీ
 సల్పుచునున్న॥ సర్వముఁగనిచేయనిగతిఁ । బర్విన నమనస్కుమనఁగ
 బడునది కాంతా॥ ౧౩౫॥ ఆ-వె॥ వెలది వినయ యొక్క శ్రీ వృత్తాంత
 మును నిప్పు । డందువలన సంశయములు వాయు । దీనిచేత నాత్మ
 తృప్తియానమనస్కు । భావమెల్లదెలియఁ శ్రీ బడును నీకు॥ ౧౩౬॥ భారత
 యుద్ధాదివి రథ । సారథి నేనైతి సవ్య శ్రీ సాచికి నపుడు॥ ఘోరమగు
 శంకగల్గియుం । బోరికి నొప్పకయ యితని బుద్ధిచలింప॥ ౧౩౭॥ ఆ-వె॥
 అపుడునేనుదెలిసి శ్రీ యద్వైతా యిదియేమి॥ యీవు నిజము నింతయెఱుఁ
 గలేక । భ్రాంతిఁజెంది యెల్లు శ్రీ సమదైవడిఁ । దగ విషాదమొండల
 దగునీకు॥ ౧౩౮॥ ఉ॥ నేనే సమస్తజీవులునునీవును నీయిరువైపు సైన్య
 ముల్ । నేగుచుండ భండనము శ్రీ నేనుకొనర్పగనంటి విప్పుడు॥ నేన
 లయింపఁ జేయకయె శ్రీ నీకును వీరలఁజంపకకృమే॥ నేనహరింతుసైన్య
 ములు శ్రీ నీవును నింతకుఁ గారణంబిల॥ ౧౩౯॥ టే-గీ॥ జీవలోకంబు
 లెల్లను శ్రీ సృష్టిసేయఁ । బోవణముసేయ సర్వంబు శ్రీ బాలియఁజేయ ।
 నేనయ్యెయుండ కారణం శ్రీ చిత్తరముగను । గలుగఁజేతు నాదుమహిమల్
 దెలియ వశమే॥ ౧౪౦॥ క॥ పరమాత్మఁడనగు నన్నిక । నెఱిగిన సర్వం
 బునందు శ్రీ నేనేగాక॥ । బరికింపని తరమున్నదె । పరువడిననుఁగాంచి
 నీదు శ్రీ భ్రాంతివిడుమిడక॥ ౧౪౧॥ టే-గీ॥ నన్నుకేవల ముక్తతా శ్రీ
 నాద్యులెల్ల । భ్రమసి నీవలె నీరీతి శ్రీ భ్రాంతిపడిదు । నిఖిల రూపులు

నేనంచు శ నెంచికర్త । కర్మక్రియ లనుజిక్కరే శ కాలమునను॥ ౧౫౦॥
 క॥ నేనేచేసెద ననుచును । మానసమున నెంచుటెల్ల శ మతియదియ
 హమే । గాని యింక నేమి నేయుదు । నేనును నీలోన లేక శ యింద్ర
 తనూజా॥ ౧౫౧॥ ఆ-వె॥ ఆరియలేక నన్ను శ నజ్ఞానులెల్లను । నహము
 లోడఁ గర్మ శ రాచరించి । గావె శరకస్యర్గ శ కష్టసుఖంబులు । ననుభ
 వించుటెల్ల శ నవనిబుట్టి ॥ ౧౫౨॥ క॥ ఉన్నది నేనేయెందున । నన్నెఱి
 గిన నింకనేది శ నాకన్యముగ । న్నన్నియు నేనేగావున॥ నన్నెఱిగిన వారి
 కెందు శ నహముగ గలదే॥ ౧౫౩॥ ఆ-వె॥ తలఁపఁ బదు నెనెమిరదయ్య
 హిణీలగు । సంఖ్యనొప్పురెండు శ సైన్యములను । నేను లేకయున్న శ నెవ్వఁ
 డాడించును । నాటకుండ నేను శ నఖలమునకు॥ ౧౫౪॥ క॥ నేనును లేని
 శరీరము । మానకనీసేనలందు శ మతియున్నయెడఁ । గానంగఁజేయుమి
 ప్పడ । యేనును లేకున్న జేవో శ యీయిలయందుకొ-ఆ-వె॥ దేహికత్తు
 లకును శ దెగఁడు చాశెంబులఁ గట్టువఁడువహ్ని శ నాలిపోడు । రాళ్లఁ
 బగులఁడెందు శ నీళ్ల చేతఁ దడియఁ । డట్టివానిఁజంప శ నలవెనీకు॥ ౧౫౫॥
 క॥ ఇలశిథిలంబగుచేలం । బులు వదలియు॥ గ్రొత్తవస్త్రములు దాల్చిన
 యట్టుల దేహిచెడిన దేహం । బులు విడి నూతన శరీర శ ములను
 వహించుకొ॥ ౧౫౬॥ ఆ-వె॥ మతియుఁగాల సమయమైన జీవులకు నేఁ ।
 గారణమున సమయఁ శ గలుగునట్టి కారణంబుచేతఁ శ గతమగు నంతి
 యే । గాక నీవునేయు శ కార్యమెద్ది ॥ ౧౫౭॥ క॥ దేహియఁజచ్చునటం
 చును । మోహంబునుజెందువాడె శ మూఢుం డవనికొ । దేహంబులెల్లఁ
 దెగినను । దేహినినగు నేనుజెనచు శ దేననునై నకొ॥ ౧౫౮॥ ఆ-వె॥ సర్వ
 రూపములును శ నమసిన నేనుందు । నాకుఁ గల్గదెవుడు శ నాశమకయఁ
 ఘట జలంబులందు శ గగనంబు గనుపించి । ఘటముబగుల నిల్చు శ గగ
 నమట్లు॥ ౧౫౯॥ ఉ॥ పుట్టుట వృద్ధినాశములురహిండుట డిందుట మేనికై
 నచోఁ । బుట్టును గిట్టు దేహికని శ బోల్తురు లోకమునందు మానవులో
 పుట్టిన పేర మోదమును శ బొందుచుఁ జచ్చిన పేరనేడ్తురా॥ పుట్టును గిట్టు
 నేకమని శ బుద్ధిదలంచని కారణంబునకొ॥ ౧౬౦॥ ఆ-వె॥ పుట్టి పెరిగి
 మఱలఁ శ బోవున దెల్లను । మాయ యంచునీదు శ మది నెఱింగినిక్క
 మైన నన్ను - నెఱుంగనివును లేవు । రూఢి నేనే యొక్క శ రుండునైతి॥ ఉ॥
 చచ్చుట నిత్యంబు మతి శ జన్మ మనిత్య మటంచుఁ గానకే । చచ్చిన
 వారిఁ జూచి యింకఁ శ జావఁగఁ బోయెడివార లందఱుకొ॥ జచ్చుట లేని
 పోలికలు శ జావున కేడుదు చావకుందురే । యచ్చుగ వీరలందరును శ

సంచుఁబాకాపక నవ్యఁగాలుఁడు॥ ౧౬౩॥ తే-గీ॥ గరిమ సంయోగతద్వి
యో శ్ గములఁహర్చి । పండితులు మోష భేదముల శ్ పడియరెపుడు ।
వానికై యవెవచ్చును శ్ వానికవియె । పోవు సర్వంబు దీనికై శ్ పొగడ
నేల; ౧౬౪॥ క॥ ఆయువు మూడినవారె । నీయెదురక నిలిచివారి శ్
నీలుదురరయ । న్నాయువుగల్గినవారల । నీయధికారమునఁ జంత్రనేర్చు
వె విజయా॥ ౧౬౫॥ ఆ-వె॥ కర్మవశముచేతఁ శ్ గల్గును దనువులుకర్మ
వశముచేతఁ శ్ గల్గువృద్ధి । కర్మవశతిగట్టు శ్ గాక జీవులఁజంప ; నగునె
నొరులు కార । ఇంబులేక॥ ౧౬౬॥ క॥ వినుపార్థయిదియధర్మమెయని
సేయుటరాజధర్మ శ్ మగునట్లుగా । కనసేవుముక్తువట్టుక । వసమున
గూర్చుండుమునీవె శ్ వలదనఁబోడుక॥ ౧౬౭॥ ఆ-వె॥ యిద్దమివుడునీవు
నొనరింపకున్నను । మొనసియివుడుకాల శ్ మున నశించు । జనములెల్ల
నివుడు । చావక మానదు ; గనుముపేదసిదిగొంగఁబరంగు॥ ౧౬౮॥ క॥
తనుఁదాఁ గనియేఁ జేసేద । ననునహముక విడిచిజగము శ్ సంతయు
సంతం । బొనరించినఁ దద్దోషము । నను జిక్కిండాత్మవేత్తర యహము
గలుగమి॥ ౧౬౯॥ ఆ-వె॥ అహమువిడకయట్టుశ్ బ్రహ్మనిచేసిన । నతఁడు
నఘమునొందు శ్ నదియు నెట్టు । అనినదివ్వెలేనిశ్చిత్తఁడు సందంబునఁ ।
బడును గ్గ వాఁడు శ్ వాయు దమము॥ ౧౭౦॥ క॥ అజ్ఞానముఁ బోనడఁ
చియు । సుజ్ఞానము చేతనీవు । సుస్థిరతరనిక॥ బ్రహ్మన్వితముగఁజేయుము
సుజ్ఞానులు మెచ్చలెమ్మ శ్ శూరితినివుడుక॥ ౧౭౧॥ ఆ-వె॥ అనుచు
నదనకేను శ్ సమనస్కు భావంబు । నిచ్చి బవఁమునకుఁ । జొచ్చునట్లు
చేసినాడ నాత్మ శ్ సేవితనుకుఁ బాప । పుణ్యావితతులెల్లుశ్ పొందనేర్చు॥
౧౭౨॥ క॥ అమనస్కు యోగమనఁ గను ; సమయించుటగాదు మనము
సంగత వృత్తుల । క్రమమొప్పు లేని వనుచుచు । సమరంగాఁగాంచున
దియె శ్ యమనస్కమగుక॥ ౧౭౩॥ ఆ-వె॥ ఎట్టివేళ్లైన శ్ నేదేళ్లమున
నైన । నేమి సేయుచున్న శ్ నెట్టులున్న । నేను జేయువాడయెగా నను
నమనస్కు । భావమూన వలయు శ్ బ్రహ్మజేత్త॥ ౧౭౪॥ ఉ॥ నావుడు
బంకజాతీ యమ శ్ సస్కు ప్రభావము నింతయొప్పునేనావినతిఁచితాను
సమ శ్ సస్కుయునై యిటుఁబల్కె దేవనా । భావమునందు సందియములే
బావుము తత్వ విదుండు మాడు యే । త్రోవను నంట కెప్పుడును శ్
లోకుల యట్లె నటించు నాతడుక॥ ౧౭౫॥ ఆ-వె॥ అనిన వానిదేవుఁ శ్
డా యింతిఁ గొగిలిన । జేర్చి ప్రేమసౌదలఁ శ్ జెక్కునొక్కి । ముద్దుపెట్టి
తనదు శ్ ముద్దియతోడను । ననియె నిట్టలనుచు శ్ హర్ష మొప్పు॥ ౧౭౬॥

కః పుణ్య ఫలమద్యేహి । సీపుణ్య మభావణములునీ సుగుణములు ।
 న్నేపుణ్యలయోదాహరణము । శ్రీపుణ్యచరిత్రవినము శ్రీ శ్రేష్ఠవిధంబున్ ॥
 ౧౭౭॥ ఆ-వె॥ ఊరనుండనేల శ్రీ యుత్తమ వేత్తకుఁ । గుడుచుటేల ధన
 ముఁ శ్రీ గూఢ్యులై । శత్రులు సుతులునేల శ్రీ సంసారిమదియేలయచుచుఁ
 గొండ అందు శ్రీ కజ్జలగుచు ॥ ౧౭౮॥ ఉ॥ కోటి ధనంబు గూర్చినను శ్రీ
 గూటిఁ లేఁ దెచ్చుఁడై నచో । మేటి సుఖంబులొందినను శ్రీ మేనికి దుగ్ధ
 తలెన్ని వచ్చినకా । బోటియు బిడ్డలుండినను శ్రీ భోగముగోరక యొంటినుం
 డిన । వీటనుగానంబునను శ్రీ వేత్తకునున్న సమంబె మోక్షమున్ ॥ ౧౭౯॥
 ఉ॥ అన్నము నొసంగినను శ్రీ సంబర భూషణరాది చాల్చినకా । గన్నియ
 తోడఁ గూడినను శ్రీ గన్నతనూజుల ముద్దు నేసినకా । జెన్నుగ బంధులావు
 లను శ్రీ జేప నటించిన బ్రహ్మవేత్తలు । న్నెన్నడు మాయఁజెందరికఁ నేమి
 యు నూనములేదు ముక్తికొన్ ॥ ౧౮౦॥ ఆ-వె॥ నీటియందెయుండి శ్రీ నీరజ
 పత్రంబు శ్రీ నంటియుండ జలము శ్రీ నంటనట్టు । లాత్మవేత్తలకును । నఖిల
 సంసారంబు : దగిలి యుండి మాయశ్రద్ధగులదెవుడు ॥ ౧౮౧॥ ఉ॥ గారడి
 వాడు సర్వమును శ్రీ గల్ల గనెంచుచుఁజేయువిద్యులకా । గారడివిద్యమాయ
 యవి శ్రీ గండుచు తోకులుదప్పిధంబునకా శ్రీ దారక తత్త్వమాత్మంగను శ్రీ
 ధన్యుఁడరి త్తవి సర్వకార్యముల నేచువుతోడఁజేసినను శ్రీ నెల్లను జూచిన
 మాయఁజెందునే ॥ ౧౮౨॥ తే-గీ॥ సర్వపనులింట సల్పుచుశరణాంత ప్రి
 యునిపొందునకు మమతలేజెనయనట్టు । నన్ని వ్యవహారములుఁ జేసి శ్రీ
 యాత్మమీఁద । దలఁపు మఱువక ప్రచరించుఁ శ్రీ దత్త్వవేత్త ॥ ౧౮౩॥ క॥
 బురదనునంటక కమ్మర । పురువును దరియించుచుండు బొలికనరయకా ।
 ధరవిజ్ఞాన మయుండగు । పురుషుండిల మాయఁబొంది శ్రీ పొందం దెవు
 డున్ ॥ ౧౮౪॥ ఆ-వె॥ గాన నటనతాళ శ్రీ గతులతో దొమ్మరి । నెత్తి
 ఘటము దొంతి శ్రీ నిల్చినట్లు । సకల కార్యములును శ్రీ సల్పుచుఁ బర
 మాత్మ ॥ గుర్తువీడఁ జాత్మ శ్రీ కోవిదుండు ॥ ౧౮౫॥ చ॥ పరువడి నాలను
 ధ్యమునఁ శ్రీ బాల ఘటంబును బెట్టి దానినే । మఱువను గోవులంబిడుకు
 మానవు కై వడి నాత్మవేత్తయన్ ॥ సరగునఁ దన్నుదాంగనుచు శ్రీ సర్వ
 ము దబ్బరగాంగఁ జూచుచున్ । గెరలుచుఁ జేయుచుండు గృహశ్రీకృత్య
 ములెల్లను నింపు మీఱంగన్ ॥ ౧౮౬॥ ఆ-వె॥ ధనము నొక్కచోట శ్రీ
 దాచి తానెందున్నఁ । దానిమీద జ్ఞప్తి శ్రీ దగులుపగిది । నేమిసేయు
 చున్న శ్రీ నెందున్నఁ బరమాత్మ । మఱువకుండు వేత్త శ్రీ మానసమున॥
 ౧౮౭॥ క॥ వరునిచ్చకముగఁ జూచుచుఁ । బరపురుషుని పొందుఁజేయు

భామినివోలెన్ । మఱితనువు నిచ్చకముగాఁ । బరికింపుచుబ్రహ్మవేత్త
 పరమును గాంచున్॥ ౧౮౮॥ తే-గీ॥ రవియుఁ బీలిచి కల్మష శ్రవణము
 లెల్ల । నట్టి కల్మష మేమితా శ్రవణమునట్లు । లఖలమా కష్టసుఖములు
 ననుభవించి । దగులఁజా దోషమెద్దియుఁ దత్వవేత్త॥ క॥ ఇలమాయలు
 సర్వంబును । సలలితముగఁజూచు నింద్ర శ్రవణము భంగిన్ । కలిమిని
 తేమిని బొందియుఁ । గల విధమున నాత్మవేత్త శ్రవణంచునుండున్॥
 ౧౯౦॥ ఆ-వె॥ తనువు దాను గాకతాను దానై యున్న । సిద్ధి మాయ
 తేమి శ్రవణవేత్త । చలన రహితమైన శ్రవణంబుఁ గదలింపఁ । గలదె
 చలనమైన శ్రవణంబుఁగ॥ ౧౯౧॥ ఉ॥ క్షీరముఁ బేరియా పెరుగుఁజల్కు
 గఁ దేలిన నిగ్గుచల్లలో । గారవమొప్పుఁ గల్పినను శ్రవణ గతిగ వేటుగ నిల్చు
 నట్లుగన్ । ధీరత నాత్మతత్వమును - దేహమునందునఁ దేల్చినట్టియా
 ధీరుడు విశ్వనాయకుని శ్రవణమునిగిన మాయఁ జెందునే॥ ౧౯౨॥
 ఆ-వె॥ ముత్తెమైన నీరు శ్రవణంబుగా నుండుఁ । గాని జలమునందున్
 గలియనట్లులాత్మయైన యాతఁ శ్రవణగానుండును॥ గానితిరిగిమాయన్
 గలియఁడెప్పుడు॥ ౧౯౩॥ క॥ క్షీరములఁ గలియు నుదకము । క్షీరములే
 గాని జలము శ్రవణకు నై మఱలన్ । దారక తత్వమునందునఁ । జేరినయా
 ఘనుండు మగుడిన్ శ్రవణంబునెమాయన్॥ ౧౯౪॥ ఆ-వె॥ పావకుండు సర్వ
 భక్షకుండయ్యను । గలుషిగాని భంగిన్ గలుపమైనఁ । జేసి కలుషపద
 మున్ శ్రవణంబు బ్రహ్మజ్ఞు లగుటవలన నాద్య । లంబుజాతీ॥ ౧౯౫॥ క॥
 తనువుండి జ్ఞాని యెట్లగు । నను యనినను దగ్ధపటము శ్రవణము
 గాగన్ । గనుపడు చూచెడువారికిఁ । దనువే తేకుండు వేత్తదనుదా
 నగుచున్॥ ౧౯౬॥ తే-గీ॥ తొడరిగారుడ మంత్ర సిద్ధుండు ఫణుల । నంటి
 గఱపించుకొనవిష శ్రవణంబునట్లు । మొనసి గురుమంత్ర సిద్ధుండు మోహ
 పాశ । ములను బొందియుఁ బొందెడు శ్రవణంబునాంగి॥ ౧౯౭॥ చ॥ అరయ
 సమస్తభూషణము శ్రవణంబు బంగరంబునఁ జక్కఁగా । నెఱిగిన నామ
 రూపములు శ్రవణంబునట్లుగ వచ్చు వచ్చినన్ । మఱితన పూర్వ
 దృష్టికిని శ్రవణంబు సెందని యట్లు వేత్తకున్॥ బరిపరి రీతులన్ మెలగి
 భంగమురాదిక నాత్మదృష్టికిన్॥ ౧౯౮॥ క॥ అవనిని దారాసుతులతో
 నను వొందుచు నిట్టి మార్గ శ్రవణంబునఁడతే । జీనవారిఁ జెప్పమనఁ
 గాంతను గనుగొని యిట్లులనియె శ్రవణంబునఁడున్॥ ౧౯౯॥ నీపతి
 జనకుడు రాజ్య శ్రవణంబునఁడు - జ్ఞానులలోనఁ బ్రశస్తి
 గాంచె । ధరవసిష్ఠుడు పుత్ర శ్రవణంబు దారాది యుతుండయ్య-నాత్మజ్ఞులందు

గర్భాతను గాంచె । వరతులా భాతుండు శ్రీ వాణిజ్య వృత్తిచే - నుండి
 వేత్తలలోన శ్రీ మండలదేవ్యుఁడు । గణిక వృత్తిని నల్పి శ్రీ యతుల ధర్మ
 వ్యాధుఁ - డంతటి జ్ఞానిలేఁ డనఁగఁ బఁగెఁడ తే-గీ॥ గాన వేత్తలు
 ప్రారబ్ధ శ్రీ కర్మవశతఁడ । గడఁగి యెటువంటి వ్యవహార శ్రీ కములు నెట్లు ।
 నల్పినను నేమి కొడున మో శ్రీ తుంబునకును । మఱియు మానగబునను
 మాత్ర శ్రీ మైనలేదు॥ క॥ అనవుడు జన్మకుఁ బూర్వము । చనిపోయిన
 వెనుక లేదు జన్మ మెవరికి । న్నవి కొండఱుండు రదియెట్లన మాధవుఁ
 డనియెనిట్టు శ్రీ లజ్జాననకుఁ ॥ ౨౦౦॥ సీ॥ సరసిజేతనా విను శ్రీ జన్మకుఁ
 బూర్వంబు - చచ్చిన పిమ్మట శ్రీ జనులకెల్ల । జన్మమే లేకున్న శ్రీ జని
 యించు వారెల్ల-నొక్క చందంబున శ్రీ నుండవలదే । మహిసేలు రాజు
 నై శ్రీ మంత్రయై భృత్యులై - ప్రజలునై యుండఁగఁ శ్రీ బడుట యెట్లు!
 ధనవంతుఁ డొక్కఁడై శ్రీ దారిద్ర్యత నొకండు నోగియొక్కండునై శ్రీభోగి
 యొక్కఁడై ఆ-వె॥ డగచునొకఁడు సుఖము శ్రీ ననుభవించుట యెట్లు ।
 లొకఁడు దుఃఖ మొగుచు శ్రీ నుండుయెట్లు । గాన సర్వజీవ శ్రీ గణములు
 కర్మచే । గలిగి కర్మ ఫలము శ్రీ గాంచుచుండ॥ ౨౦౧॥ క॥ మునుజేయు
 కర్మఫలమని । తన యాపత్కాలమందుఁడదలఁచును నడుండెట్ల నెనెఁతు
 రెల్లవారలు । మును వెన్నను గర్మజన్మ శ్రీ ములు గల్గుటచే॥ ౨౦౩॥
 ఆ-వె॥ మున్న జన్మలేక శ్రీ యున్నను నీజన్మ । గలుగుటకును లేదు శ్రీ
 కారణంబు! పూర్వ కర్మఫలముఁ బొంద సీ జన్మయ్యెనివుడు గర్మపిదప
 నిచ్చుజన్మ॥ ౨౦౪॥ సీ॥ ముందు వెన్నను జన్మ శ్రీ ములులేక యున్నచో-
 ననుభవం బికలేక శ్రీ యల్లెగాన । జీవ హింసయునేమి శ్రీ సేయరా దన
 నేల - దబ్బరలాడరా దనఁగ నేల । జారచోరత్వముల శ్రీ సల్పరాదన నేల
 మద్యపానము దోష శ్రీ మనఁగ నేల । మాయవాదుల హిండు శ్రీ మానఁగా
 మననేల - నాద్యులసేవించు శ్రీ మనఁగ నేల॥ ఆ-వె॥ శాంతి దొందనేల
 జనులు సత్కార్యముల । సేయనేలదైవ శ్రీ చింతయేల! ధర్మవృత్తియేల
 దలఁపంగ నివియెల్ల । జన్మమంటఁ జేసి శ్రీ నలుపవలసె॥ ౨౦౫॥ ఆ-వె॥
 మగుడి జన్మలేని శ్రీ మాటసత్యంబన । సుజన దుర్జనులును శ్రీ జాడనొక టె!
 మంచిచెడ్డ లొక టె శ్రీ మఱి సనాతన ధర్మ । మెత్తి పోవునుగద శ్రీ యిట్ల
 నంగ॥ ౨౦౬॥ క॥ ఇలజన్మభయము చేగద । సలలితముగ నూరిజనులు
 చాలాకష్టంబులునొంది పరముఁ గన్గొని । తొలగుదు రాకర్మజన్మ శ్రీ దుఃఖ
 విపత్తుల॥ ౨౦౭॥ క॥ భవము మును వెనుక లేదను నవివేకులు నివుడు
 వుట్టుటది యేల పురా । భవ ఫలములేక యున్నను భువి నేలక యంద

జన్ని శ్రీ పోలికలేలా॥ ౨౦౭॥ ఆ-వె॥ కర్మజన్మగతులు శ్రీ క్రమముగాఁ బెద్దల । వలనఁ దెలియుటకును శ్రీ దెలివి లేకనోట వచ్చినట్లుమాట లాడెనుచు ౪॥ నేక మంద గలదులోకమందు॥ ౨౦౮॥ క॥ జ్ఞానికిఁబాయు నుదను ప । జ్ఞానగతిక బేధమేమి శ్రీ సమ మిద్దజనక॥ జ్ఞానియు ముక్తుండగు నజ్ఞానియుఁ గర్మాంకురమున శ్రీ జన్మము లొందుకొ॥ ౨౦౯॥ ఆ-వె॥ అదియు నెట్లులనిన శ్రీ సమర వేల్చిన విత్తు । నిలను నెందునైన నమెలవ నట్లు । విమలజ్ఞానవహ్ని వేల్చిన కర్మయుకొవిత్తు చచ్చుజన్మ శ్రీ వేత్త లేడి॥ ౨౧౦॥ క॥ ఏవిధ బాధల నైనను నేవేళను నైన నెలను శ్రీ నెచ్చట నైనకొ । జీవన్ముక్తుడు కాడుముఁ । బోవిడిచిన ముక్తుండగును బూర్ణేందుముఖి॥ ౨౧౧॥ ఆ-వె॥ దేహమెప్పుడు నడుచు శ్రీ దెలియంగవలె నది॥ గోరి తెలియకున్న శ్రీ గొఱతెగల్గ । దైననీకు నిపుడు శ్రీ నామరణాంకముల్ । కొన్ని దెలియ పఱతుఁ శ్రీ గొమ్మవినుము॥ ౨౧౨॥ క॥ ఏవస్తువు మ. ర. ణ. చి. హ్న. ము. లు.

తాజూచిన । నావస్తువు చిద్రముగను శ్రీ నగుపడుచున్న । స్థివిస్వము నొకవితై । భావంబునఁ దోపగల్గఁ శ్రీ బంచత్వంబుకొ॥ ౨౧౩॥ సీతన దృష్టికిని నరుంధతి గనుపడకున్న-దోయంబుల శిరము శ్రీ దోచకున్న । వీనుల నాదంబు శ్రీ వినఁబడ కుండిన-నడుగుల జాడ చూపడక యున్నఁ । దరణి బింబము మధ్య శ్రీ తెరపిగాదొంచినఁ - జుక్కలునల్లగాఁజాడఁ బడిన । గరము నిటలముంచ శ్రీ గా మణి బంధంబు-కనులకు మందమై గానఁబడిన॥ ఆ-వె॥ నర్కుడైనఁ జంద్రుఁ శ్రీ దైనను విడువక । ననిశ మొక్కరీతి శ్రీ నడిచిరేనిఁ । బనఁగ మృత్యుభయము శ్రీ ప్రాపించు నయలకు । వాని వాని కొలఁది శ్రీ వనకహామీ॥ ౨౧౪॥ క॥ ఈకరణిని సుజ్ఞానముఁ । జేకొని నటియించు పరమ శ్రీ సిద్ధునకును నే । లోకమున నములు నధికులు । ప్రాకటముగ లేరు వెడకిర పట్టన నెందుకొ॥ ౨౧౫॥ ఆ-వె॥ తరుణిదెలియఁ గల్గు శ్రీ ధర్మమర్కంబులు । దెలిపి తిప్పజెల్లఁ శ్రీ దేటపడఁగఁ । గొఱతయేల యింక శ్రీ గొప్ప రహస్యంబు । మఱియుఁ గలుగు నచల శ్రీ మార్గ మొకటి॥ ౨౧౬॥ క॥ మిన్నయగు సర్వమునకును బన్నుగనా కేవలాత్మ శ్రీ భావమరయకే । యెన్నెన్ని నీవు దెలిసిన । నన్నియు వ్యర్థంబులగును శ్రీ నబ్బదశాక్షీ॥ ౨౧౭॥ ఆ-వె॥ అరయసాంఖ్యతార శ్రీ కామసక్కుములకుఁ । జేరుగడయు నగుటఁ శ్రీ జేసిబుధులు । నచల భావమియ శ్రీ రతివ దానికిఁ గ్రింది । భావములను దెలియ శ్రీ పఱతులెందు॥ ౨౧౮॥ చ॥ ధరఁ బరివూర్ణ భావమును శ్రీ దప్పకపొందుటె యుత్తమోత్తమం । బరుదుగ సాంఖ్య

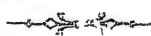
తారకము శ్రీ లాయమనస్కముఁ బొందమధ్యమం బరుదుగ ముద్రయో
గములు శ్రీ పట్టుటయు న్నదమంబ యెంతయున్ । సరఁగునఁ బుణ్యపాప
ములు శ్రీ సల్పుటయు న్నద మాధమంబగున్ ॥ ౨౨౦ ॥ ఆ-వె॥ సుదతి
మున్ను నెఱ్ఱురజూపి చేఁ పనుబట్టు । పగిదిముందు నెఱుక శ్రీ భావమెల్లఁ
గఱుపినాఁ దనునట్టి శ్రీ యెఱుకచేఁ బరిపూర్ణః । భావమరసి యెఱుకఁ శ్రీ
బాయవలయు॥ ౨౨౧ ॥ చ॥ అనవుడు న త్తల్దరియు శ్రీ నా దనుజాంతకు
నా దయాంబుదిఁ । గనుఁగొనిపల్కెఁ దారకము శ్రీ గాంచితిమిక్యపచేత
నిప్పడున్ । వినఁదగు ధర్మమర్మములు శ్రీ వింటిని సంశయ మెల్లఁదీతెనా
మనవి వహించి యియవల శ్రీ మార్గము దెల్పుమి జీవితేశ్వరా॥ ౨౨౨ ॥
క॥ కర్మాంధకార భాస్కర ॥ ధర్మా మర్మావిబేధ శ్రీ మానితబోధా ।
ధర్మా ధర్మ విహీనా । నిర్మల సగుణ ప్రదేప శ్రీ నిర్గుణయాపా॥ ౨౨౩ ॥
మాలినిః చలనరహితగాత్రా శ్రీ సర్వభూతాత్మ సూత్రా । విలయనిలయ
నాశా శ్రీ విశ్వ దీపప్రకాశా కలుష విగత సంగా శ్రీ కర్మసంతాప భంగా
సలలిత గుణహర్తా శ్రీ సర్వలోకేశ భర్తా॥ ౨౨౪ ॥

గద్య॥ ఇది పోలకం - లక్ష్మీనృసింహాచ్యపుత్ర, సాధుజనమిత్ర

నారసింహ నామధేయ ప్రణీతంబైన శ్రీకృష్ణ రుక్మిణీ

సంవాదంబను - నుజ్జాన శాస్త్రంబునందుఁ

జఞ్ఞానాశ్వాసము - సమాప్తము.

శ్రీసద్గురు వేదముః.

శ్రీ కృష్ణ రుక్మిణీ సంవాదం బను

నుజ్జాన శాస్త్రము

బం చ మా శ్వాస ము.

క॥ పరిపూర్ణ కేవలాత్మా । పరమాంస సమేత భూత శ్రీ పంచా
వీతా పరమపద నిత్యమంగళ । పరతత్వా ధీసముక్త శ్రీ బంధవినాశా॥౧॥
వ॥ అవధరింపు మక్కంఠారి యా హంసయాన కిట్లనియె॥ ౨॥ చ॥ అలికిల
వేణి లోకముల శ్రీ నన్ని చరింపఁగవచ్చుఁ గొండల । న్నులువుగ నెత్తకచ్చు

నటులం బుధు లెల్లను దాటవచ్చు భూ । తలమున దూరవచ్చు దివిఁ
దాల్చినిఁ బ్రాకఁగవచ్చుఁ గాని యీ । యిలఁ బరిపూర్ణ భావమును
అచలభావము.

నేరికి బట్టుట దుస్థరంబగున్ ॥ 3॥ ఆ-వె॥ మొనసి వివిధయోగరముద్రలు
గనవచ్చు । దేహ తత్వమెల్లఁ శ దెలియవచ్చు । నందవచ్చు తారతమ్య
మనస్కంబుల । నందరాదు కేవలత్వబోధ ॥ ౪॥ క॥ భక్తికివశ్యముగా
దది । ముక్తికి జూపడదుబంధమునఁ దగులవ పో । యుక్తికి జక్కదు
మతియే । శక్తికి సాధ్యంబుగాదు శ సతి యచలంబు ॥ 5॥ ఆ-వె॥ భావ
మునకుఁ దగులు శ వడదు చూపుచలంబు । చూపరాదు కనులరేజుడ
రాదు । నోట నిట్టిదనుచు శ నుకొంపఁగారాదు । రమణిముదికిఁగోచ శ
రంబుగాదు ॥ 6॥ క॥ భామిని యేమని చెప్పదు నామమురూపంబు లేక
నంతయు బయ్యై కామాది గుణ వికారము । లేమియులేకున్న దదియు
నేమనరాక ॥ 7॥ ఆ-వె॥ రూప ముండేనేని శ రూపింపఁగావచ్చు । నామ
ముండేనేని - వరయవచ్చు । గుణములుండేనేని శ గురైఱుఁగఁగ వచ్చు ।
నేమిలేనిదాని శ నెఱుంగుటెట్లు ॥ ౮॥ పీ॥ గాలిచేఁగూలదు శ రాలచేఁబ
గులదు-కత్తికిఁదెగదగ్గి శ గాలిపోదు । అద్భిలో మునుఁగ దీర్యువనిలో
నణఁగదుశనిఁగి బ్రాకదు లోక శ సంగిగాదు । ఎండకెండదువాన శ కెంత
యుండదువదు శ చలికివణక దెందు శ జంకుపడదు । బాదల కంగదు శ
పాళాళి చేఁగట్టు-పడదు మృత్యువుచేత శ భంగ పడదు । చేతి కందదు
సూన్యత శ సిద్ధమగుచు । బుట్టినది గాక నదియెపు గిట్టులేక । బట్టబయ
లయ్యు నొకభంగిఁ శ జట్టువలెను । నలక పరిపూర్ణ బ్రహ్మాంబు శ నరసి
చూడ ॥ 9॥ క॥ పొందుగల్గుదునూచన । నొందిన వితరంబులేక శ
యుండును బయ్యై యెందునఁ జూచినఁ గనుపడు । నందింతయు లేక
సర్వ శ సంపూర్ణంబై ॥ 10॥ క॥ ఇది యిదియిదియిదిగానిది । నదియిది
యదియనుచు నెఱుంగు । నదిగానిదియై నదన తీతం బగునుచు । గడలక
గనుపించు నదియై శ గను మచలంబా. ఆ-వె॥ పంచభూతగోత్రభాను
సుధా కిర । జాబ్బలమర మూర్ధు శ లఖలజీవభువన జాలమెల్లరేబుట్టక
పూర్వమే । గలదు కేవలాత్మైకమల గంధి ॥ 11॥ క॥ పుట్టిన వెనుకను
జగములుపుట్టక యున్నప్పడొక్క శ పోలిక నెందున్ । బట్టబయలగుచు
నుండినయట్టిదె యచలంబుగాని శ యాత్మయునగునే ॥ 12॥ మ॥ పర
మాత్ముండన మాయ బట్టబయలేరబ్రహ్మాంబు భావింకఁగాఁబరిపూర్ణం
బగుదాని నిట్టిదనుచున్ శ బల్కంగరాదేకి । స్మరయంగానది నిర్వికార

మతులం శ్రీ బాధార శూన్యంబుబోనిదుపాధిక్యము నిర్గుణంబు నజముకా
 నీరంధ్రమై భాసిలుక॥ ౧౮॥ ఆత్మదైవంబంచు శ్రీ నారాయణవలదింక-నాత్మ
 దేవుండైన శ్రీ నచలపిల్లు । నిలచి యుండవలదెనిమిషంబులోఁ బోవు-
 నాత్మ దేవుండెట్లు శ్రీ లగుడలంపఁ । దనువు వచ్చినపుడె - తానును
 వచ్చెను - దానుండువఱకునుదనువు నుండుఁ । దాను బోయినపుడె శ్రీ
 తనువు దగ్గంబగుశ్రీదనువుఁ బాసినపుడె శ్రీ తానులేక॥ తే-గీ॥ మాయమై
 పోవు నాయాత్మ శ్రీ మాయగాక । దలంచి చూడంగ నాయాత్మశ్రీదైవ
 మగునె శ్రీ యాత్మయని నను బరమాత్మ శ్రీ యనినఁబరమ॥ హంసచైతన్య
 మనసాక్షి శ్రీ యనినమాయె॥ ౧౯॥ సీ॥ అన్న పానంబుల శ్రీ దృఢుల వర్త
 నములు...నాత్మకులేవు దేహంబునకన ! దేహంబునందునాదేహియున్న
 ప్పడే-యన్న పానంబుల శ్రీ నారగించు । స్వప్న సుషుప్తులు శ్రీ జాగరంబును
 నొందు-నఖల కార్యంబుల శ్రీ నాచరించు । నాత్మయాకాయంబునందులే
 నప్పుడు-కలయునిద్రయు మేల్కొనగాంచుటేది॥ తే-గీ॥ యన్న పానంబులు
 నుజేయుటేదియు సేది । నకలకార్యంబులను నింకనెల్లుటేది । గానసర్వంబు
 దేహిదేహాని దేహా । మేమిసేయదు జడమదిమీననేత్ర॥ ౧౯॥ సీ॥ ఆత్మయే
 గల్పించె శ్రీ నరయఁ ద్రిమూర్తుల-నాత్మయేగల్పించెనసుర సురల । నాత్మ
 యేగల్పించె శ్రీ నష్ట దిక్పాలుర-నాత్మయే గల్పించె శ్రీ నర్కవిధుల । నాత్మ
 యేగల్పించె శ్రీ నక్షత్రవితతుల - నాత్మయేగల్పించె శ్రీ నగపయోధు ।
 లాత్మయే గల్పించె శ్రీ నా పంచభూతంబు - లాత్మయే గల్పించె శ్రీ నఖిల
 జగము॥ తే-గీ॥ లాత్మగల్పించె పశుపక్షు శ్రీ లాదివివిధ । సస్య వర్గంబు
 నడలాది శ్రీ సకలజీవ । జాల మొనరింప హరియింప శ్రీ మూలమాయ॥
 నాత్మయే గాన వేత్తొక్క శ్రీ టంకయలేదు॥ ౨౦॥ క॥ పుట్టినదిగా దచల
 మును । బుట్టింపదు దేని నదియుఁ శ్రీ బాలియదేవుడఁ దా॥ నెట్టివికారము
 లొందదు । పట్టదు మఱి యెట్టిజోలి శ్రీ బయలునకెప్పుడుక॥ ౨౦॥ ఆ-వె॥
 తెలివిజగములెల్లఁ శ్రీ దెగినను శేషించి । నిలిచియుండు బయలు శ్రీ నిక్క
 ముగను । నట్టి బయలు దేవుఁ శ్రీ డగుఁగాని నాశమై । పోవు మాయ
 యాత్మ శ్రీ దేవుఁడగునె॥ ౨౧॥ క॥ అనవుడు నాత్మయే నిజమని । మునుజె
 ప్పితి రిప్పుడదియు శ్రీ ముఖ్యమ-గదలఁచని చెప్పనేమి కారణ॥ మని యడి
 గినఁ గాంతకనియె శ్రీ మార గురుండుక॥ ౨౦॥ ఉ॥ మాయె దలంప
 నాత్మయును శ్రీ మాయని మున్నుగ నికఁజెప్పినక॥ మాయ విచార మేల
 యని శ్రీ మానుదు పద్మదళాక్షి యందుకై । మాయగు నాత్మ నిక్కమని
 మాటికిఁ జెప్పితి బీటచిక్కుగా । మాయ విడంగఁ బోదనియు శ్రీ మాయ

విచారముఁ జేయకుండినట్లు ॥ ౨౧॥ చ॥ తనువును జూడఁజూడమును తత్వముగాఁగను దోచుచు దోచినట్లు ॥ దనుఁ గనుఁగొన్న నాతనువు శ్రీ తానును గానని తోచునంతలో ॥ నెనయుఁగ గేవలాత్మమది శ్రీ నెంచియుఁ గాంచి నతోడ తోడనే ॥ తనువును దాను విశ్వమును శ్రీ దబ్బరగాఁగను దోచు గావునట్లు ॥ ౨౨॥ ఆ-వె॥ ముదితయోనమాలు శ్రీ మొదటి మెట్టగు గుణి ॥ తంబు రెండవదియు శ్రీ దలప లివుల ॥ నరసి కూర్చి పల్కునది మూడవది గ్రంథ ॥ మమరఁ జదువునదియు శ్రీ నవలిమెట్టు ॥ ౨౩॥ తే-గీ॥ అట్లు సాంఖ్యంబు మొదటి మె శ్రీ ట్టగును దార ॥ కంబు రెండవ మెట్టగు శ్రీ గాంచఁగ నను ॥ నన్నమును మూడవదియుగు శ్రీ నచఃభావ ॥ మరయ నాలవ మెట్టగు శ్రీ నల్లుగాన ॥ ౨౪॥ చ॥ తిరముగ నాత్మతత్వమును దెల్పక మాయగ రోసిమున్నుగాఁ ॥ బరమపదంబుఁ జెప్పినను శ్రీ బట్టుట దుర్లభ మెంతవారికి ॥ నిర్మలపుగ నోనమాలుమఱి శ్రీ నేర్పక మున్నుగఁబెద్ద పుస్తకం ॥ బరుదుగఁ జేతికిచ్చినను శ్రీ నాతఁడునుం జదువంగ నేర్చునే ॥ ౨౫॥ ఆ-వె॥ చెట్టు మొదలుబట్టి శ్రీ చివరనుబోయి కూ ॥ య్పండు వాని భంగి సూరిజనుడు ॥ నాత్మ తత్వము నెఱు శ్రీ నావృక్షమును మొదల ॥ పట్టిపోవు పరమ శ్రీ పదమునకును ॥ ౨౬॥ ఉ॥ చుక్కలలోన నేదొయొక శ్రీ చుక్కను జూపెడు వాడు వానిలోఁ ॥ జక్కను నొక్కటి న్దొలుతఁ జూపియుదానికి నావలీవలక ॥ జక్కల గుఱుఁజేసి యల శ్రీ చుక్కనుజూపిన యట్లు వేత్త యుక ॥ బెక్కులు గుఱులకొ గనిన శ్రీ పిమ్మటఁ జూపును గేవలాత్మ నుక ॥ ౨౭॥ ఆ-వె॥ మొదలు పట్టకుండ శ్రీ మొనసి శాఖాగ్రాన ॥ కెగసి పోవఁగలరె శ్రీ యెవ్వరైన ॥ నల్లు మొదలు నాత్మ శ్రీ సరయక పరిపూర్ణ ॥ భావమొందరాదు శ్రీ బ్రహ్మకెన ॥ ౨౮॥ ఉ॥ ఏటిని దాటునంతకును శ్రీ నేదొక సాధన యుండఁగావలెక ॥ ఏటిని దాటి గట్టునకు శ్రీ నెక్కిన పిమ్మట నేలసాధనల ॥ ధాటిగ విశ్వమాయలను శ్రీ దాటియునొ బయలందువానికి ॥ స్నేటికి సాంఖ్యతారకము శ్రీ లేటికి నా యమనస్కము ద్రలుక ॥ ౨౯॥ చ॥ కరిమునఁదాల్చి దీపమును శ్రీ గామితవస్తువుఁగాంచి యంత సు ॥ స్థిరముగనుండు వానికిని శ్రీ దీపము నక్కఱలేని చందమా ॥ యెఱుకను వెల్లుచేత బయ శ్రీ లెంతయుఁగాంచిన వానికావల ॥ న్నెఱుకను దివ్యేతోడనికి శ్రీ నెంతయుఁ గార్యము లేదు చూడఁగక ॥ ౩౦॥ ఆ-వె॥ బొట్టుఁ బాయఁదంచి శ్రీ పొసఁగఁదండులములు ॥ సంగ్రహించునట్టి చందమునను ॥ మాయఁబాయ మాయ శ్రీ మది విచరించి య ॥ మ్మాయఁ దొఱిగి యచల శ్రీ మందవలయు ॥ ౩౧॥ క॥ సత్యము నచలమునొట న

సత్యము నిలయాటఁ జేసి శాస్త్రంబులకుఁ । గృత్యమగు లోకమున
కును । బ్రత్యక్ష విరోధమచల శ్రీ భావంబింతీ॥ ౩౨॥ ఆ-వె॥ ఇలకు శాస్త్ర
ములకు శ్రీ నెంత విరుద్ధంబు । నైన నిజముకేమి శ్రీ హానియేను । శాస్త్రలో
కములకు జడియక బాహుటఁ । ముగను దెలుపు వాడఁ శ్రీ పూర్ణబోధః
౩౩॥ క॥ పరిపూర్ణము సేవించుటెత్తిరముగ జాగ్రతయటంచుచో దెలియుము
విశ్వం । బరయుటె స్వప్నము గావునఁ । బరిపూర్ణము గాంచి కలను
బాయమునీవుక॥ ౩౪॥ ఆ-వె॥ బయల నంత మనినఁ శ్రీ బరిపూర్ణమనినను ।
నచలమనినఁ గేవ శ్రీ లాత్యయనినఁ । బరమ గోప్య మనినఁ శ్రీ బరమ
పదంబన । బట్టయలు కాశ్యోపరఁగుఁజూపె॥ ౩౫॥ చ॥ గరిమఁజరాచరం
బులును శ్రీ గానిది సర్వము నొక్కటై నదై । మఱుగును మాయమర్మ
ములు - మాటలు మోసము లేమిలేనిదై । హరిహర పద్మగర్భలకు శ్రీ
నందగ రానిదియెందునున్నదై । యరయఁ బరా పరంబులకు శ్రీ నావల
యైనది కేవలాత్మయుక॥ ౩౬॥ నీ॥ అన్న పానంబుల శ్రీ నాచ రింపదు
జగా - లేలచెడుడున్ను శ్రీ నెఱుంగ దెవుడు । పుట్టదు గిట్టదు శ్రీ భోగింప
నేరదు శ్రీ కడలదు మెడలదు శ్రీ కర్తగాదు । జాగ్రతనొందదు శ్రీ స్వప్నంబుఁ
జెందదు-నిద్రను బొందదు శ్రీ నిమిషమేది । సేయదు చూడదు శ్రీ చెప్పదు
విన జేమి శ్రీ గూడదు వీడదు శ్రీ గుర్తుపడదు । బాధలొందదు సుఖముల
పాలుపడదు । మహిమఁ జూపదుమాయల శ్రీ మాటు పడదు । అహముఁ
జెందదు సూకేవ శ్రీ లాత్యబయలు । నాది మధ్యాంతములు లేక శ్రీ యలరు
చుండు॥ ఉ॥ పూనదుమాన దెందుననుశ్రీ బొందదు చెందదులోకమాయలక॥
గానదున్మానమానములతోగందదు డిందదు కర్మభంగుల । న్నానదుహాని
వృద్ధులను శ్రీ నందదు చెందదు సర్వకాలముల । రానిది పోనిదే బయలు
రాకడ పోకడమాయె సర్వముక॥ ౩౭॥ నీ॥ అంజాండములు మాయ ।
పింజాండములు మాయ - బ్రహ్మాండములు మాయ శ్రీ బ్రహ్మమాయ ।
హరిహరాదులు మాయ - యమరేంద్రుఁడును మాయ-పంచభూతాది
దిశక్ష్మతులు మాయ । సూర్య చంద్రులు మాయ శ్రీ సురలు దైత్యులు
మాయ - తారకాంబుధిగిరి శ్రీ తరులు మాయజగము లెల్లను మాయశ్రీ
జగదీశులును మాయ-సకల జీవులు మాయ శ్రీ సాక్షి మాయ ॥ యరయ
నవతారములు మాయశ్రీ నరులుమాయ । నరక స్వర్గంబులును మాయశ్రీ నట
నమాయ । మాయయె యెంచ సర్వంబు శ్రీ మాయగాని । దచల పరిపూర్ణ
మొక్కటే శ్రీ యరసిచూడ॥ నీ॥ అచలమాహరిగాదు శ్రీ అజదుద్రులును
గాదు శబ్దాది భూత పం శ్రీ చుకముగాదు । దిగ్గజంబులుగాదు శ్రీ దిక్పా

లకులుగాదు-నరసుర దైత్యవార నకులు గాదు । తరణిందులునుగాదు
 తారకంబును గాదు-తరులశాదలు పర్యవేతములు గాదు । గరుడ యక్షు
 లుగాదు శ గంధర్వులును గాదుశిద్ధ విద్యాధర శ శ్రేణిగాదు । ఉరగకి
 న్నర పూరుష శ యుతముగాదు । శారదా లక్ష్మిగిరిజాది శ సతులుగాదు ।
 ప్రమథులును గాదు నావిఘ్న శ పతియుఁ గాదు । పూజలునుగాదు
 వందనం - బులునుగాదు॥ ౪౦॥ సీ॥ కల్పవృక్షముగాదు శ కామధేనువు
 కాదు - హంసపక్షి గరుడఁ శ జాదిగాదు । ఆది శేషుండుగ శ దవ్వవసు
 లుగాదు - నవరత్న లోహపం శ చక్రముగాదు । సప్తదీవులుగాదు శ సప్తాం
 బుధులుగాదు శ సప్తక్షులునుగాదు శ శాంతిగాదు । వరసత్యలోకాది శ
 వైకుంఠములుగాదు - కైలాస దేవలో శ కములుగాదు । వెలయుఁగా నెల్ల
 యవతార శ ములునుగాదు । జగచతుర్దశశక్తి పంశక్రముగాదు । దేశి
 కులుగాదు శిష్యాది శ తెగలుగాదు । అంతరముగాదు బాహ్యంబునర
 యుఁగాదు॥ సీ॥ సకలజేదపురాణ శ శాస్త్రంబులునుగాదు ఘన భాష్య
 సూత్రాది శ కములుగాదు । స్మృతియును నితిహాస శ శ్రుతి సూక్తము
 లుగాదు - దలఁపఁజొప్పట్టి విశేష్యులును గాదు । తెలియ నేఁబదియాఱు
 దేశ భాషలుగాదు - నామరూపాఘ పు శ ణ్యములు గాదు । నఱసాంఖ్య
 తారక శ లమనస్కమునుగాదు-ముద్రయోగవిశేష శ ములును గాదు ।
 స్నాన సంధ్యాదులును గాదు శ జపముగాదు । సప్తకోటి మహామంత్ర
 చయము గాదు । తపము నుపవాసవిధినిషేధములు గాదు । జ్ఞానకర్మం
 బులునుగాదు శ సారసాక్షి॥ ౪౧॥ సీ॥ చెలియ వెల్లునుగాదు శ చీకటి
 యునుగాదు - అరయ నూల్లునుగాదు శ అడవిగాదు । అంతరంగము
 గాదు । ఆశ్రమంబులుగాదు-అనువొందు కృష్ణాజి శ నాదిగాదు । మహా
 నీయ దండక శ మండలంబులు గాదు-కాషాయవస్త్ర సంగతులుగాదు ।
 ఆసనంబులు గాదు శ అభ్యాసములు గాదు-కుద్రాక్షతులసి శేరులును
 గాదు । ఒనరఁజలలను జోడిసేయుటయుఁగాదు । సారిదిగడ్డంబు జడలుఁ
 బెంచు శ టయుఁగాదు । నామమును భూతియుఁదాల్చు శ నటనగాదు ।
 కట్టుటయుఁగాదు నగ్నయుఁ శ గాదు బయలు॥ సీ॥ పరఁగజల్కనగాదుశ
 భారంబు గాదు శీ-తోష్ణ కతినమృదు శ లొనరఁగాదు । మద్రసంబులు
 గాదు శ సద్గంధములు గాదు - పడ్వర్ణ కలిత సు శ చయముగాదు । పురు
 షుఁడు స్త్రీయు స శ పుంసకంబును గాదు - జడముగాదదియు స శ జడ
 ముగాదు । వర బాల్యయావన శ వార్ధకంబులుగాదు - పరికింపదీర్ఘకుశ
 బములుగాదు । ప్రాణమునుగాదు అచలంబు శ బ్రతుకుగాదు । భంగము

నుగాదు నిశిగాదు శ పవలుగాదు । వార తిఫిపక్ష మాన ఋతుశ్రవయన
వత్స । రములు యుగ కల్పకల్పాంత శ రమలుగాదు॥ 81॥ మెలత ధర్మా
ధర్మ శ ములును వేద్యావేద్య-ములును జోద్యాచోద్య శ ములునుగాదు ।
తలప సత్త్వాసత్త్వ శ ములును నిత్యానిత్య - ములును ఖండాఖండశ్రములు
నుగాదు । కలయ సాధ్యాసాధ్య శ ములు చలాచల నిరా - కారసాకా
రాది శ గతులుగాదు । ఎలమి లోకాలోకశ్రములును గాలాకాల-ములును
భావాభావ శ ములునుగాదు॥ తే-గీ॥ గోపురములు గాదారయ గుళ్లు
గాదు । పరగ విగ్రహములు గాదు శ భక్తిగాదు । దానములుగాదుత్తిర్థ
యా శ త్రులు గాదు । యాగములు నాదిగాదు సూ శ యచలమెన్న॥
౮౧॥ తే-గీ॥ అఖిలమునుగాదు సర్వ శూ శ న్యంబుగాదు । దలంపంగన్న
లకెదుటఁ బ్ర శ త్యక్షముగను । జూడఁ గనుపించు నదియెట్లు శ శూన్య
మగును । లేని దరయంగ మాయయే శ లేదుగాక॥ ౮౨॥ శా॥ ఫాలామౌ
మర విష్ణుపద్మజలకుశ శ బ్రత్యక్ష దైవంబునై । కాలాకాలము లేవిలేక
బయ్యతై శ గన్పించు నా బ్రహ్మముక భావింపక బవనాంబువర్ణ ఫల
ముల్ శ భక్షించుచుక యోగులై । చాలాకాలము కానలందుఁ దప
ముల్ । సాధించరేగానక॥ ౮౩॥ తే-గీ॥ ఎందొగలదు సూబయలంచు
నెంచబోకు । పంచభూతాదిసర్వ ప్రపంచయుతము । నీవునేనునుగా
కను శ నిచ్చినదియె । బయలు ప్రత్యక్షమగు బట్ట శ బయలుచూపె॥౮౪॥
ఆ-వె॥ నీకుముందువెనుక శ నిరుపార్వ్యములయందుఁ జాలుమూలలాదిశ
సర్వదిశల । దాపుదవ్వులందుశ్రోపల వెలుపలఁ గ్రిందమీఁదఁ గలరుశ
కేవలాత్మ॥ ౮౫॥ క॥ ఒరగదు పెరుగదు విఱుగదు । తఱగదు మర్కంబు
గాదు శ దాఁగదదెందుక । జరుగదెఱుంగదు మొఱుంగదు॥పరిపూర్ణం
బదిగొచూడు శ ప్రత్యక్షముగక॥ ౮౬॥ తే॥ పుట్టిగిట్టెడు మాయలయే
బట్టువడదు । అదియంద దిందు సం శ దనంగరాదు । సర్వపరిపూర్ణమై
యెందు శ సందులేక । నిండి యున్నది పరికింప శ నేమిగాదు॥ ౮౭॥ క॥
ఖండాఖండములగుచును । నుండిన దేమాయమాయె శ హుళిక్కియగుక
ఖండాఖండములొందక । యుండినదే బయలటంచు శ నూహింపంగక॥
౮౮॥ ఆ-వె॥ తలఁపబేరులేని శ దానికి బయలని । పేరుమాయపుట్టి శ
పెట్టె నట్టిబట్టబయలు గన్న శ భ్రమరూప మైనట్టిమాయ వాసిపోవు
మధురవాణి॥ ౮౯॥ క॥ చూచితి మందురు కొండలు । చూచినదేమియు
నులేదు శ శూన్యంబునఁ దాఁజూచిన తోచినజ్ఞ ప్తిక । గోచరమైపోవు
తాన శ కొనకునులేక॥ ౯౦॥ తే-గీ॥ తాను బ్రహ్మంబుగనఁబోవఁ శ

దానలేదు | బ్రహ్మమే గంటినంచు | బల్కు తెట్లు | సూర్యబింబముం
బొడంగన్న శ్రీ శూన్యమైన | చీకపేదింక రవిబాడల్ జెప్పటకును || ౧౭ ||
క || ఉన్నదియున్నది బయలని | యన్నధిపలుమాటులెఱుకె శ్రీ యాయుచ
లంబుక | గన్నది లేకయెపోయె | న్నున్నయచలమెఱుంగనేమియున్నది
యింకక గీ॥౧౮-వె॥ ఏమిలేని దాని శ్రీ నేనెట్లులెఱిగింతు | నీవు నెఱుం
గుటెట్లు శ్రీ నిక్కముగను | నున్నదేమిగాకయున్నదేయున్నది | లేనిమా
యలేనె శ్రీ లేదెప్పుడును || ౧౯ || క || తోచినదిగాదు సర్వముః || జూచిన
దియుఁ గాదు సర్వశూన్యముగాఁదాఁ | దోచినదెల్ల నుమాయే | చూచి
నదియుమాయే బయలుఁబాడంగవశమే || తే-గీ || బట్టబయలందుఁదోచు
ప్రపంచమెల్ల | లేకగనుపించుఁబరికింపలేకపోవు | నెండమావులఁదో
చెడు శ్రీ నీశ్వరణి | వెదకిచూచిన లేకుండు శ్రీ విధముగాను || ౨౦ || క ||
బ్రమచేతఁదోచు సర్వము | భ్రమచేతనె లేకపోవు శ్రీ భ్రమయేగాంచుక |
భ్రమలేని వారి కెప్పుడు | భ్రమదోచద దెందు బట్ట శ్రీ బయలున
కంటె || ౨౧ || ఆ-వె || భ్రమయనంగ భ్రాంతి శ్రీ భ్రాంతి యన్ననుమాయ |
మాయ యనంగ స్వప్న మగుండలంప | స్వప్నమందెంద్ర శ్రీ జాగ్రత కల
లాదిఁ | బాండు చెందులేక శ్రీ పోవుభ్రాంతి || ౨౨ || క || మాయయె లోకము
లెల్లను | మాయెపుట్టించుఁబెంచుమాయేద్రుంచుక | మాయే భ్రమయుచు
నుండును | మాయే కొనకేమిలేక శ్రీ మటుమాయ మగుక || ౨౩ || ఆ-వె ||
సర్వనాశీ ద్రష్టశ్చైతన్యమనఁబర | మాత్మయెఱుకపరమ శ్రీ హఃసయన్నశ్రీ
నాత్మజ్యోతిమాయశహంకార మన్నను | నొక్కటంచుఁ గనుమరయుత్ప
లాశీ || ౨౪ || క || అంతరబాహ్యము కిల్పితమంతయుఁ బరివ్రాల్చ మనుచు |
నచలంబనుచుక | సంతకము నెఱుంగఁబడుదీ | మంతలకను లేదు లేనిశ్రీ
మాయదలంపక || ౨౫ || ఆ-వె || ఆత్మకంటె మాయ శ్రీ యవనిలో నేదింక |
వేఱుగలుగ దాత్మశ్రీ విశ్వమునకు | విశ్వమెల్లమాయ శ్రీ వెదకి చూడంగ
లేని | దాత్మ గానమామ శ్రీ యనంగవలసె || ౨౬ || చ || జననమునామ
రూపములు శ్రీ జాతియు నీతియుఁ బాపపుణ్యముల్ | ఘనమును సంచముక
లయము శ్రీ కష్టసుఖంబులు బంధమోక్షముల్ | మనమును నింద్రియంబు
లును శ్రీ మానము న్యూనము మంచి చెడ్డలుక | గనుఁగొన గేవలాత్మ
కును శ్రీ గల్గు సర్వము మాయకేదగుక || ౨౭ || నీ || ఈయత్త బట్టబై శ్రీ
వెప్పడు నొక భంగి-నున్నది గాని వేరే తొక్కవిధము | గాదింతకును
ముందుగా నేర దిప్పడు-గాఁ బోవదికమీదఁదఁ శ్రీ గా దెప్పుడును | సర్వ
కాలములందు శ్రీ సర్వదేశములందు-పర్వవస్తువులందు శ్రీ సందు లేక | సర్వ

సంపూర్ణమై శ చలన మించుక లేక - పరిపూర్ణమేకమై శ పరఃగునెందు॥
 తే-గీ॥ జలచరా నీకములవెన్ని శ జలధియందుఁ । బుట్టిగిట్టిన నెఱుంగనిశ
 పోల్కిగాను । నెండమావుల రీతిని శ నుండు నగము । లెల్లనుండినఁ
 బోయిన శ నెఱుంగకుండు॥౬౭॥ క॥ పుట్టినమాయేమాయను॥బుట్టించును
 గాని మాయశ్రవుట్టును గిట్టులో । ఎట్టివో యెఱుంగని యాబయ । లెట్టులఁ
 బుట్టించు భ్రాంతి శ నెఱుక జగంబులో॥౬౮॥ నీ॥ సత్యంబునందున శ
 సత్యమే పుట్టు న-సత్యమే గతిబుట్టు శ సత్యమందు । నరులకు నరులునే
 కరులకుఁ గరులునే - ఘోటకాదులకును శ ఘోటకములె । సారమేయ
 ములకు శ సారమేయంబులే - కీట కాదులకును శ గీటకములె । యేజాతి
 పక్షుల శ కాజాతిపక్షులే - యొకజాతి యందు వే శ యొక్కజాతి॥తే-గీ॥
 పుట్టకేజాతికాజాతె శ పుట్టుచుండ । సత్యమగు బట్టబయట నశసత్యమైన
 జగములేరీతిఁ బుట్టును శ సర్వజగము । కలయె మేల్కనిచూడ నొకక్కటి
 యులేదు॥౬౯॥ ఆ-వె॥ తోలునొట జనులు శ తాలుమాటలుఁదోచి ।
 పలుకు టింతెగాక శ భ్రాంతులగుచు । బ్రహ్మమెఱుంగలేక శ బహురీతు
 తెఱుకు । గజము నంధకులునుశగన్నయట్లు॥౭౦॥ వ॥ అది యెట్లంటెని
 వినుము॥ నీ॥ నలుపు రంధకులొక్క శ స్థలమునఁ గూర్చుండి-కరిఁజూడ
 గోరినఁ గరుణ నొకఁడు । గజముఁ దెచ్చియునిల్పఁ శ గాలు తొండము
 తోక - చెవులొక్కొక టొకండు శ చేతఁదడవి । వారణంబును తోటి
 వలెనున్న దనెనొకం-డొకఁడు గోకలిభాతి శ నున్నదనియు । నొకఁడు
 చీపురు భంగిశనున్నదని వచించె-నొకఁడు చేటను బోలియున్నదనియె॥
 ఆ-వె॥ మించియొకరి నొకరు శ మెచ్చక నల్వరు । నైరి నాల్గు దెరువు
 బట్టి విధము । నిక్కమైన బ్రహ్మశ్రమొక్కరు నెఱుంగక । పరిగణింతు
 వేఱు శ పడతులను॥౭౧॥ క॥ కమతాకృతి నిలఁగొండఱు । తమ కప
 టముఁ దెలియనీక శ తగనచలంబుక । దమరెఱిగిన క్రియసాధులక్రమ
 మున లోకులకుఁ జూడఁగనిపింతునోగి॥౭౨॥ ఆ-వె॥ ఎఱుక పుట్టక
 యును శ నెట్లన్నవినునారి । కేశమందుఁ జేరు శ నీఘలట్టులెఱుక నాశ
 మరయ శ సేనుఁగుమ్రుంగిన । వెలఁగపండు గుఱ్ఱ శ విధము దెలియ॥౭౩॥
 క॥ బయలన్నది బయలగునా । బయలను భావంబునెపుడు శ బ్రహ్మంబ
 గునా । బయలనియెడి పల్కగునా । బయలను గుర్రెపుడుగాదు శ పరమ
 పడంబుక॥౭౪॥ తే-గీ॥ ఏమియును లేని మాయయేయెఱుక జగము ।
 లెఱుకకె యెఱుక గనఁపించు శ నిహపరంబు । లెఱుకయే సర్వమును
 గుర్తు శ నెఱుంగు మఱచు । నెఱుకయే లేకపోవుచదా శ నెన్నఁదుదకు॥

౭౫|| క|| పరిపూర్ణంబును నెఱుకను । నెఱుకేగు నెఱుంగు నెఱుక నెఱుక
 గదు బయలు । నెఱుకే పరిపూర్ణముగని । యెఱుకే హృషయంచు నెఱుక
 కెఱుకేమాయుక్|| ౭౬|| తే—గీ|| ఏన్నిత్రిప్పల నొందిన శ నెఱుకెగానియ
 చలమేత్రిప్పల నెఱుగ శ దరసిచూచి । భ్రాంతిమూలమై యెఱుకయే శ
 పరంగునట్టి । యెఱుకయే భ్రాంతిసూక్ష్మమై శయేగుఁ దడునే|| ౭౭|| చ||
 గరిమను బూర్ణ తత్వమును శ గాంచిన షట్టే మహాత్మ్య లెంతయు । నెఱు
 కను లేనిదంచు వచి శ యించిరిగావునఁ గేవలాత్మనుక్ । బడ నడిఁగాంచి
 సీవెఱుక శ బాయము లేనిదియంచు నెప్పుడుక్ । మరలను భ్రాంతిపుట్టు
 దను శ మానము లేదిక మానినీమణి|| ౭౮|| క|| ఉన్నదియిదియున్నది
 యిది ! యున్నది యిదియనుచు నెఱిగి శ యుత్తదియెఱుకే । యన్నది
 తాఁగన్నది మది । నెన్నఁగనది లేదులేని శ దెఱుకయెసుమిన్|| ౭౯|| క||
 మాయ బయలందుఁ గలదని । తోయజడశ నేత్రసిక్కురదోచుచు నున్నక్ ।
 బాయక నీవిప్పుడునా । మాయను చూపించవలదె శ మఱిబయలందుక్||
 ౮౦|| ఆ—క|| ఎండమావులందు శ నుండునే యుదకంబు । లేకతోచు
 నట్లు శ లోకములును । మాయకే స్వభావ శ మైగాఢపించును । గాక
 నిక్కముగను శ గలదెమాయ|| ౮౧|| క|| ఉన్నదిమాయయని గనిన । నున్న
 దికలగన్న వాని శ యెప్పుడఁగలమే । లోకన్నగతి బయలుగాంచిన ।
 యన్నదనకు మాయగల్గ శ దంబుడ వదనా|| ౮౨|| ఆ—వె|| అనుభవంబుఁ
 గంటి ; మందు రిధువిఁగొంద । అనుభవంబుగలదె । యచలమంచు ।
 ననుభవంబు శూన్యశ మైపోవునిశ్రును । నలిచియుండవలదె శ నిక్కమైన||
 ౮౩|| ఉ|| తానుశరీరము నొక్కఁజేతద్వయ సమ్మి న పచ్చు జేహముక్ ।
 గాని నవశ్యమి యలల శ గాంచియుజాగ్రతనొందిస్వప్నముక్ । మూనియుఁ
 దాను జేహములు శ మాయయలంచుఁ దలంచునట్టియా । మానవుఁడెన్ని
 కల్పములు । మాతినెట్లు నె యెడగంబునక్|| ౮౪|| ఆ—వె|| మాయదో
 చుచుండు మానవునకు భ్రాంతి । స్వప్నమగుచు గాని శ జాగ్రతగునె ।
 బయలుగాంచిమాయ శ బాయఁగఁద్రోచిన । ఘనుఁడె జాగ్రతయును ।
 గన్న వాడు|| ౮౫|| క|| తెలివిని నమ్మియు నచలముఁ । దెలియక పామ
 రలుమాయ శ దేలిమునుఁగుచుక్ । దెలియకునర్థము నెఱిగెడు । తెలివే
 మాయయనుచీప్ర శ దెలియును యట్లే|| ౮౬|| ఆ—వె|| రమణివినుము
 తెలివి శ రాకపోకలచేత । దినము రాత్రికరణి శ దిరుగుచుండు । నట్టితె
 లివినే । నచలంబుకర్పించి । యట్టి తెలిపడిదె శ నచలుండగును|| ౮౭||
 క|| సరసీజావుఁడు చీకటి । నెఱుగక భాసిల్లు నట్లు శ నిక్కంబుగనో ।

తదణిమణియెన్నఁటికినిఁబరిపూర్ణంబెలుంగదీప్రపంచముచూడఁ॥౧౮॥
 ఆ-వె॥ స్వప్నమందుఁ గన్న శ స్వాను భవంబెల్ల॥ మేల్కాంచిచూడఁ
 జాలనట్లు॥జగము పుట్టి పెరిగి శ సమయుటలెల్లను॥ నేమి లేదువట్టి శ దెల్ల
 భ్రాంతి॥ ౧౯॥ క॥ జీవుడె భ్రాంతికి బనుచును॥ భావించినలేని మాయ
 బ్రహ్మంబగునే॥ జీవుడె భ్రాంతికి మూలము॥ భావింపఁగ బ్రహ్మము
 నకు శ భ్రాంతియుఁగలదే॥ ౨౦॥ ఆ-వె॥ బయలుగానలేక శ బహుజన్మ
 ముల నెత్తిగట్టికుడుచు చుండుశకర్మఫలము॥ తనదు జన్మకర్మ శ తాను
 బాయఁగ లేని॥ జీవుడెల్లు తమకు శ దేవుడయ్యె॥ ౨౧॥ క॥ శివుడే తను
 వుకు మూలము॥ శివుఁ డేగినఁ దనువుకలై శ జీవుండెట్లే॥ శివుడెల్లు
 బ్రహ్మమనఁదగు॥ భవనాశము లేని బయలె శ బ్రహ్మముగాక॥ ౨౨॥
 ఆ-వె॥ బయలు గగనమంచుఁ శ బామరుల్ కొండిలు॥ పల్కుచుండు
 రట్లు శ భ్రాంతిపడకు॥ చదలుబయలుగాదు॥శబ్దమేగుణము ని॥ శబ్దము
 గును సార శ సాక్షి బయలు॥ ౨౩॥ క॥ బయలందెపుట్టు సర్వము॥ బయ
 లందే యడఁగునంచుఁ శ బల్కుదురజ్ఞుల్॥ బయలందుఁబుట్టిగిట్టిన బయలే
 పెను మాయ యనఁగఁ శ బడునటుగాన॥ ౨౪॥ ఆ-వె॥ పుట్టుగిట్టలేని శ
 బట్టబైలందునఁ॥ బుట్టుపెట్టుమాయ శ గిట్టుపెట్టు॥ మాయ వచ్చినట్లు శ
 మగుడిఁ బోయినయట్లు॥ దోచుపెల్ల భ్రాంతి తోయజాక్షి॥ ౨౫॥ క॥
 అనవుడు జగములు నిజముగఁగనుపడుచుండంగ నెట్లుశకల్లని యెఱుఁ॥
 వనజాక్షనామసందియ॥ మును దీర్చు మటన్నసతికిరము క్షిదుఁడనియె॥
 ౨౬॥ ఆ-వె॥ కలయ స్వప్నమందుశగజము మ గుఱ్ఱాలు॥ రథములొంపై
 లధిక శ రధికవరులు॥ సేనలెన్న రాని శ సేనాధి పతులును॥ నెట్లుదోఁ
 చెమేల్క - నెట్లువోయె॥ ౨౭॥ చ॥ సరసిజనేత్ర యా శశి వి శ సౌణము
 చొప్పున శజ్ఞ సర్పమా॥ కరణిఁగ గొయ్య తన్నరుని శ కై వడివంధ్యత
 నూజ చాడ్చున॥ దిరముగ శుక్తిరాప్యమగు శ తీరున నామృతతృప్త
 నీరుగాఁ॥ బారిఁబారియేమిలేనిపగిపూర్ణమునందునఁ దోచువిశ్వము॥
 ౨౮॥ ఆ-వె॥ నెలఁత వినుము సభము శ నీలమైగాన్పించు॥ పోల్కినరయ
 గగన శ పుష్పమట్లు॥ స్వప్న సానుభవము శ చందంబు మఱియు నా॥
 యింద్ర జాలముగను శ నిలయుఁదోచు॥ ౨౯॥ క॥ కనుపడుసర్వము
 భ్రమయే॥ గనుఁగొన్నది భ్రమయెగాని శ గాదచలంబు॥ గనుపడు
 నది గనుఁగొన్నది॥ గనుఁగొనగాలేనిదంచు॥ గాంచుముసీపుఁ ౩౦॥
 ఆ-వె॥ లేనిమాయఁజూచి శ లేదనఁదగుగాని॥ యచలమెపుడులే దనం
 గఁడగదు॥ బయలుచూడ నెందు శ బ్రత్యక్షమైయుండు॥ గానిమాయ

చూడఁ శ్రీ గానవడునె॥ ౧౦౧॥ క॥ ఇక్కడనక్కడదోచియు॥ నెక్కడఁ
గనరాదు మాయ శ్రీ నిక్కంబైనక॥ నిక్కడ నక్కడ నెక్కడ॥ నొక్క
టియై యచలమట్లు శ్రీ లుండఁగవలదే॥ ౧౦౨॥ ఆ-వె॥ వట్టి రజ్జు జూచి
బిట్టుల్కులేగాని॥ పరఁగఁ ద్రాటియందుఁ శ్రీ బాముగలదే॥ భ్రమసిలేని
పోని శ్రీ భ్రాంతి నొందుటెగాని॥ తలఁప నచలమందు శ్రీ నిలయుఁగలదే॥
౧౦౩॥ క॥ దారునదాటునజూచియు॥ జోడుండని భ్రమసితిరిగిచూచిన
నదియు॥ దారువగునట్లు లచలము॥ నారయఁగా లేనినూయరయగు
పడ దెందుక॥ ౧౦౪॥ ఆ-వె॥ మదుమరీచికలను శ్రీ మంచి జలంబవిత్రపోయి
చూడలేక శ్రీ పోననట్లు॥ భ్రాంతిచేతదోచలేబడువిశ్వమెల్లను॥ నరయ
లేకపోవు శ్రీ నచలమందు॥ ౧౦౫॥ క॥ కమలాక్షి శుక్తిరజిత॥ భ్రమఁ
జెందినశుక్తియందు శ్రీ రావ్యంబేదా॥ క్రమమున లేకయ దోచినభ్రమ
జగములులేవుబట్టి శ్రీ బయలున నెపుడుక॥ ౧౦౬॥ ఆ-వె॥ నెమ్మిశశకము
నకుఁ శ్రీ గొమ్ములున్నవే॥ గొడ్డురాలునకును శ్రీ బిడ్డగలదే॥ నాకసమునఁ
బుప్ప శ్రీ మమరంగ నుండునే॥ వట్టిదేమిలేని శ్రీ బట్టబయలు॥ ౧౦౭॥ చ॥
ఘనముగ స్వప్నమందునను శ్రీ గాంచినవెల్లను నిక్కమట్లుగాఁ॥ గనుపడు
చుండుజాగ్రతను శ్రీ గాంచినయెంతనె స్వప్నమందునక॥ దనుఁగనుగొన్న
సర్వమును శ్రీ దబ్బరయై జనునట్టులాబయల్॥ గనుగొని మేల్కొనొంది
నను శ్రీ గన్నడుటెట్టిశస్వప్నలోకముల్॥ ౧౦౮॥ ఆ-వె॥ జగములెల్ల
నిజమే శ్రీ జాగ్రతయందున॥ స్వప్నమందుఁ గొంత శ్రీ సత్యన య్యోనిద్ర
యందు మునిగె శ్రీ లయనుదానును॥ నికనేమిగలదు శ్రీ నీరజాక్షి॥
౧౦౯॥ క॥ మెలకువె జాగ్రత యనినను॥ గలయందున జాగ్రతయును
గలదెల్లనినక॥ గలయందు నెఱుక లేకయై॥ కలవిధమును జెప్పగలదె
గాఢనుషుప్తిక॥ ౧౧౦॥ ఆ-వె॥ జగమె సత్యమంచు శ్రీ జాగ్రత దెల్పెను॥
నిలయుస్వప్నమంచుశ్రీగలయుదెల్పె॥ మెలకువయును గలయు శ్రీ మిథ్య
యంచును నిద్రఁ॥ దెల్పెనిక మాయ శ్రీ దెలియనేది॥ ౧౧౧॥ క॥ మెల
కువ నిక్కంబై నను॥ గలయును నిక్కంబెగానిశకల్లనడగునే॥ మెలకు
వఁగని కలమిథ్యన॥ మెలకువయును సుప్తియందు శ్రీ మిథ్యయగాదే॥
౧౧౨॥ ఆ-వె॥ ఎన్నజాగరమున శ్రీ నున్నంతవఱకును॥ సత్యముగను
దోచు శ్రీ జాగరంబె॥ కలనుగాంచుతఱిని శ్రీ గలనిక్కమై తోచుఁ॥
గానజాగ్రతయును శ్రీ గలయునొకటే॥ ౧౧౩॥ క॥ మెలకువనుండునుజ్ఞ
ప్తియు॥ గలయందున జ్ఞప్తిగలదు శ్రీ గావునమేల్కొన॥ గలయొక్కటి
గాకున్నను॥ గలయును జాగ్రతయునునేది శ్రీ గాఢనుషుప్తిక॥ ౧౧౪॥

ఆ-వె! నీవునన్నుగనుట శ్రీ సేనిన్నుగాంచుట । నేనుజెప్పటయునునీవు వినుట । నీవు నేను జగము శ్రీ నిజలంబు కలయుని । దెలియు బట్టబయలు శ్రీ కలయుగాదు ॥ ౧౧౧ ॥ శ్రీ! ఇలలోనఁ దిరిపంబు శ్రీ నెత్తి జీవించెడు-నెట్టి పేదయొకచోట శ్రీ విమ్మలించియుంగడ కోటి రథమాది భూషాంబర-తతు లెల్లఁ దనమేనఁ శ్రీ హత్పినట్లు । గొమ్మలైన నొకకొల్వ శ్రీ కూటంబులో రత్న-సింహాసనమున వ్రపించెనట్లు । హేతులు మంత్రాలు పురోహితులు సేనాధిప-పండితాగధభట శ్రీ వర్షమన్య । రాజు లెలను సేవి పురాజ్య మెల్ల । నేలినట్లుగఁ గలగాంచి మేలుకొనినఁగల్గయ్యెను రాజ్యంబు శ్రీ కొల్లవోయె । పక్ష లేదాయె నెప్పటి శ్రీ బిక్షగాఁడె ॥ ౧౧౨ ॥ క॥ కలలో దొంచిన-రవము । మెలఁకువ యందు ననుచూడ శ్రీ మిథ్యయగునటాల్ । మెలఁకువను బయలుఁ గాంచినఁ । గలదగములు లేకపోవులేగనుఁగొను చుండె ॥ ౧౧౩ ॥ ఆ-వె! పోదు బట్టబయలు శ్రీ పోగొట్ట వలెనన్న । రాద దిందునందు శ్రీ రాద జలంప । బహుళయత్నమునను । బ్రహ్మాదులునుబట్టి । నిల్పవలెనటన్న శ్రీ నిజదుచూయె ॥ ౧౧౪ ॥ క॥ సర్వము గురైఱుఁగుదునని । గర్వంబునఁ నేవలాత్మక శ్రీ గాన కలయునా । సర్వజ్ఞకంటె మేలగు । సర్వము గురైఱుఁగనట్ట శ్రీ శ్వానంబరయె ॥ ౧౧౫ ॥ తే-గీ! ఉన్నదీ బట్టబయలు ను-మృన్నటికిని । నున్న దనరాదు మాయయు శ్రీ నున్నగాన । జగము లెల్లను దోచుట శ్రీ స్వప్నభాతి । నెన్నివిధములఁ జూచిన శ్రీ నేమిలేదు ॥ ౧౧౬ ॥ ప॥ తడయక వారు గురైఱుఁగఁ శ్రీ దస్కర భ్రాంతియు లేనిచో ప్పనక । విడువక శుక్తి గన్గొనిన-వెంటనె రాప్యము లేని పోలికక । దొడరిన రజ్జునారసినఁ శ్రీ దోడనె సర్వములేని చాడ్పనక । గడువడిఁ బూర్ణ తత్వమును శ్రీ గాంచినయంతనె లేదు విశ్వము ॥ ౧౧౭ ॥ తే! బట్ట బయలందు జగమును శ్రీ పుట్టు గిట్టు ననుటకంటెను లేదంట శ్రీ ఘనము వంధ్య । సతికి సుతుఁడును సుదయించి శ్రీ చచ్చిపోయె । ననుటకంటెను బుట్టలే శ్రీ దనుటె మేలు ॥ ౧౧౮ ॥ క॥ జలజాక్షి లేని మాయను । గలదని పిమ్మటనులేదు శ్రీ కల్లనుటెల్ల । బలువుగ మేననమేధ్యము । నలఁదియు నది గడిగొన్న శ్రీ యట్టివిధముగు ॥ ౧౧౯ ॥ ఆ-వె! కానలేనిమాయ శ్రీ కలయని దలపోయె । గలయెల్లన్నమాయ శ్రీ దొలగిపోయె । మాయ శూన్యమైన శ్రీ మిటియేమి లేదాయె । మేమిలేని బయలె యేకమాయె ॥ ౧౨౦ ॥ క॥ మెలఁకువనొందిన వెంటనే । కలనిలువక పోయినట్లు శ్రీ గను పడు మాయల్ । నిలుచునె యచలముఁ గాంచిన । మెలఁకువయును నిద్రభంగి శ్రీ మిథ్యయైచను ॥ ౧౨౧ ॥ ఆ-వె! ఎన్న లేనిమాయ శ్రీ యెలు

కలబాసిన మీదనున్న బట్టబయలు శ నెన్నుటకును । నెఱుక లేకపోయె
 నేమున్నదామీదఁ । దోచుచుండుటకును శ జూజుటకును ॥ ౧౨౬ ॥ ఉ॥
 ఆరయ విశ్వమీ బయలు శ నందునఁ దోచుచు నుండలేని దే యూరక
 లేనిభ్రాంతియును శ నుండినకై వడి నుండుటే మనఁ । దాడువునందుండ
 స్కరుడుశ్రాటినెబన్నగ న్నొండమావులక । వారివిధంబు గన్నడుట శ
 వానికి నెన్నస్వభావ జన్యమా ॥ ౧౨౭ ॥ క॥ పరిపూర్ణంబే శాశ్వత । మర
 యంగ లేనిమాయె శ యఖిలబంగంబుల । పరిపూర్ణ మందుఁ దోచినఁ
 బరికింపఁగవలయు లేనిశ్రధమయ్యది యనుచుక ॥ ౧౨౮ ॥ సీ॥ పంచముద్రలు
 పట్టిబాధలుపడ నేల యష్టాంగయోగంబు శ లవియునేల । సాంఖ్యతార
 కములసాధింపఁగా నేలశ్రయమనస్కభావంబు శ నంజనేల । పరఁగ నెమ్మన
 మునుబట్టి నిల్వఁగ నేల - యింద్రియాదుల గుది శ యింపనేల । శాంత
 సూన్యతములఁ శ జరియింపఁగా నేల-చదువులెల్లను మించి శ చదువనేల ॥
 తే॥గీ॥ చీచుఁబడి కానఁ జపములఁ శ జేయనేల ॥ సంతతంబును జపములు శ
 సల్పనేల ॥ కనులు మూసినఁదెఱచినఁ శ గానఁబడుచు । నచలసే సాధనము
 లేక శ యలరుచుండ ॥ ౧౨౯ ॥ సీ॥ బూటక వేషములశ్రపాట్టకూటికెగాని-
 పొందుగా ముక్తకై-పొడుచుగావు । ముద్రలన్నియు దేహ శ మున కవస్థకె
 గాని-మొనయ జన్యవినాశ శ మనకు గావు శ అఖిలయోగంబులు శ నల
 జడికెగాని - గర్మరాహిత్య సంతగతికెగావు । బహు మహత్వంబులు ।
 ప్రజల మెప్పుకెగాని - యారయజన్య శూ శ న్యతకుఁగావు ॥ సాంఖ్యము
 ను దారకామన శ స్తంబులాది । త్రిప్పలకుఁగాని జన్మ సి శ ద్ధికినిఁగావు ॥
 మొదలు కర్మలు భవనాశశ్రములకెగాని ॥ కొరితమ్మును దరియించు శ కొఱ
 కుఁగావు ॥ ౧౩౦ ॥ తే॥గీ॥ అవని బూతుగు ఫలముల శ కాశఁజేసి । పడు
 లునుగాచి నిష్ఫలం శ బందినట్లు । నిజముఁగానక బహుమాయ శ నిష్ఠ
 లందు । బరఁగు చుండుట నిష్ఫలం శ బగునుగాదె ॥ ౧౩౧ ॥ క॥ అనలంబె
 గాని నిఖిలంబును నెద్దిదహింపలేని శ పోలికమాయక । జనఁజేయ నచల
 భావంబునుగాకయ యస్యమెకటి శ పుడమింగలదె ॥ ౧౩౨ ॥ క॥ నేనను
 నహమువహించిన । మానవులకు నెల్ల నిక్క శ మైతోచు నిలక ॥ నేనను
 నహమే మాయగఁ । గానెడు వాఁడెల్లమిథ్య శ గా భావించుక ॥ ౧౩౩ ॥
 క॥ నీవును నేనే లోకము । నీవును నేలేకయున్న శ నిర్లోకమగుక । గా
 వున లేకయదోచివ । యీవున నేలేదు సుమ్మి శ యీ బయలందుక ॥
 ౧౩౪ ॥ ఆ-వె॥ నీవు నేననియెడు శ నీ విశ్వమాయను । లేనిదంచుభ్రాంతి
 మానినపుడప్రతియు లేనిబట్ట శ బయలన్న నేకమై । యుండుదాని నెఱు

గగనాంకులేక ॥ ౧౩౫ ॥ క॥ సర్వము తానని చూచిన । సర్వంబును దన
 నుదాన శ్రీ తృప్తబగు నా । సర్వంబు తాను మిథ్యయై । సర్వంబును
 గానిబయలు శ్రీ బాడనుగనినక ॥ ౧౩౬ ॥ ఎ॥ ఆ-వె॥ ఎప్పుడైన జూచి శ్రీ
 యెఱుంగకయుండిన । హరినింగలనుగాంచిరహస్తిమిడియు । కరణి నెఱుక
 యనెడు శ్రీ కలలోన నచలంబు । గన్నయపుడె మాయశ్రీతముకొందు ॥
 ౧౩౭ ॥ బి క॥ తోయజ మిత్రుని బాడంగని । యే యెడలక లేకతిమిర శ్రీ
 మేగినయటుల శ్రీ న్నాయచలము సేవించిన । మాయే తా నిల్యకేగు శ్రీ
 మటుమాయముగక ॥ ౧౩౮ ॥ తే-గీ॥ అన్నమునుదిన్న నాకలీర్యుడగి
 నట్లు । తృప్త యుదకంబుఁ గ్రోలిన శ్రీ దీటుభంగి । బయలుఁ జూపించి
 శిష్యుని శ్రీ భ్రాంతి మాన్పు । గురుడె దైవంబు పరుడు నా శ్రీ గురుడె
 గురుడు ॥ ౧౩౯ ॥ డి॥ పరిపరి మాయలచేతను । బరిపూర్ణంబెఱుంగ లేకశ్రీ
 భ్రమగొనితామే । దరియింపలేని గురువులు । పరులను గడతేర్చగలరె
 భ్రాంతియగాకక ॥ ౧౪౦ ॥ ఇ॥ ఆ-వె॥ గురుడు శిష్యునకును శ్రీ గురుగాఁ
 గనుపించి । బయలు బ్రహ్మమంచుబరంగజూపిమాయశూన్యమైన శ్రీ
 మార్గంబుఁదెల్పక । భ్రాంతివీడగలదె బ్రహ్మకై న ॥ ౧౪౧ ॥ క॥ బట్టబయ
 లనుచు బ్రహ్మము । గుట్టెఱిగిన వాడె గురుడు శ్రీ గురువులకెల్ల । న్నట్టి
 ఘన మర్మమెఱుంగక । పొట్టకునై దిరుగువాడు శ్రీ భువి గురుడగునే ॥
 ౧౪౨ ॥ ఆ-వె॥ కేవలాత్మ గుర్తుభావింపవేత్తకు । నిలయటన్న గుర్తు
 సేమిలేదు । మాయ జనులకెల్ల శ్రీ మాయ విశ్వమె గుర్తు । కోరి చూడ
 బయలు శ్రీ గుర్తులేదు ॥ ౧౪౩ ॥ క॥ గురుడని శిష్యుండని యీ । యెఱు
 కను గలదోచి యచల మెఱిగించి తుదఁ న్నెఱుకను దెరఁ దొలగించిన
 గురుడేడి శిష్యుడేడిగు రేడింకక ॥ ౧౪౪ ॥ తే-గీ॥ బట్టబయలందు గురు
 శిష్యభావములును । నేకమైనను గురుశిష్య శ్రీ లెవరులేరు । కర్పరా
 గ్నుల వేర్వేఱఁగానుపించి । యేకమై రెండులేక లయించినట్లు ॥ ౧౪౫ ॥
 క॥ అసలంబు వాడమి దాదనఁ । దనరంగా దానిగాల్చి శ్రీ తాఁ జెడిన
 గతిక ॥ దనువందు జ్ఞానవహ్నియుఁ । దనువును దగ్ధంబుఁజేసి శ్రీ తానును
 సమయుక ॥ ౧౪౬ ॥ తే-గీ॥ జ్ఞాన మజ్ఞానములు నాది శ్రీ లేనిబయలుఁదెలి
 యకే జ్ఞాని సేనంచు శ్రీ దిరుగనేల । యచలభావంబు నొందిన శ్రీ యట్టి
 వాడు । జ్ఞానియునుగాడు సరయ న శ్రీ జ్ఞానిగాడు ॥ ౧౪౭ ॥ చ॥ పరమ
 పదంబుగానకను శ్రీ భ్రాంతిని వీడకయున్న మానవులే । సరవి సుషుప్తి
 నుండియును శ్రీ జాగ్రత యేగతివచ్చు నాగతిక శ్రీ బారిబారిచావు పుట్టు
 వులఁ శ్రీ బొందుచు నుండుదురట్టి గోప్యముక ॥ మరణమురాక మున్నెఱుఁ

గురమాన్యతేధన్యలుజన్యశూన్యలు॥ తే-గీ॥ దేవుడే లేడటంచును! దెలివిలేని! పానురులు కొండఱుండుదుర పాటిదప్పి! పరంగసర్వంబుమిథ్య యైబ్రహ్మమెందు! నిండి నిబిడీకృతంబునై నెగడుచుండ॥ ౧౮గీ॥ ఆ-వె॥ బ్రహ్మమేడి మాకుం శ్రీ బట్టి చూపుచేయించుం! బరంగం గొండఱుండుర పట్టిచూపు శ్రీ నదియు నెల్లమాయ శ్రీ యగుం శేవలాత్మను! బట్టిచూప వశమై శ్రీ బ్రహ్మకై న॥ ౧౮౬॥ ఉ॥ శాయముతోడ స్వప్నమున శ్రీ గన్పడు దేవుడటండ్రు కొండఱుం! గాయము రాకపోకలును శ్రీ గల్గినమాయయు చేవుడెట్లుగుం! మాయ నెఱుంగ కెప్పుడొక! మాడ్కిని నాబయలుండఁ గాన శా! మాయను నమ్మువారలకు శ్రీ మాటికి నమ్మతి మాయ మాట లుం॥ ౧౮౭॥ ఆ-వె॥ తమరుగల దటంచు శ్రీ దైవంబునకు మేను! గల దటంచు నెట్లు శ్రీ దలంపవచ్చు! దనువులెల్లగర్భ శ్రీ తంత్రంబుచేనయ్యె! దైవమునకుం గర్భ శ్రీ తనువుగలదె॥ ౧౮౮॥ చ॥ కనుగొన బ్రహ్మకై న మఱి శ్రీ గానంగ రాకయ యుండ దేవుడుం! గనుపడుటెట్లు మధ్యులకుం గన్పడెనేనియు లోకమేటికం! చని యిటుకొండఱుండు రిల శ్రీ నజ్జలెఱుం గని శారణంబునం! ఘనముగ బూర్వ తత్వమును శ్రీ గాంచినవారికి లోకమున్నదే॥ ౧౮౯॥ ఈ॥ తనువలచినదే రంభగ! ఘనముగఁదాము నిగినదియై శ్రీ గంగగలోకం! బున ఘనము నెంచరల్పులు! గనుగొని నీచస్వభావ శ్రీ క్రొంచములట్టుల్॥ ౧౯౦॥ వ॥ అదియెట్లనిన! సీ! బిక్కడ నంచల శ్రీ నొక కొన్నిటిగని బంబు లిట్లని వాని శ్రీ గదసిపత్న! నెవరొ శాల్లు మొగంబు శ్రీ తెఱ్ఱనమీనివా శ్రీ సంబెద్దియట విశేషంబు లెవ్వ! నంగను సంచలము మా శ్రీ నన సరోవరమున్కి శ్రీ కమనీయరత్న ముల్ శ్రీ గలవని నను! నత్తలోనావుడు శ్రీ నవి యెఱుంగమటన్న-నత్త లుశూన్యమై నట్టికొలను॥ తే-గీ॥ పర్ణవర్జితమైనట్టి-పాదపంబు! కరణిఁ దలపోసి చూడంగరగాదె యహహ! యంచు నవ్వంగ నాగెనురేగించ లెల్ల! నట్లునిజమును దూషించునరులు వారి! వారి మతములెహెచ్చనిర వాడుకొండు॥ ఆ-వె॥ జననకై నహరునకై నహరికై నను! నురలకై నధరణి శ్రీ నరులకై న! గురుడులేక దెలియఁగూడునే బ్రహ్మంబు! దెల్ప నవరికై నఁ దెలియుఁగాక! ౧౯౧॥ ఈ॥ పరిపూర్ణ మెఱిగి యెఱుకను! సరిపుచ్చిన వేత్తైవేత్త శ్రీ జాడ నెఱుంగుం! గురు తేమి యితర జనులకు! నరయంగా నాతఁడుండు శ్రీ నందజీవలెనే! ౧౯౨॥ ఉ॥ పుట్టును గిట్టు కర్మమున-బాం దఁడు చెందఁడు నామరూపముల్! గట్టిగ దేవుఁ డెవ్వరికి శ్రీ గానంగరాఁ దనులోకసామ్యముం! వట్టిగాదు సర్వమును శ్రీవర్జితమైనదె శేవలాత్మ

యీ । గుట్టు నెఱుంగరాదు గురుగోప్యముగావున నెంతవారికిఁ ॥ ౧౫౪ ॥
 క॥ ఎన్నెన్ని చిత్రములకును । నున్నది నేననుచుమాయ శ యుత్తదిబయ
 లే॥ యున్నదని జాడఁ దెలిసిన । నన్నిటికిని మూలమైన శ యదితూన్య
 మగుకా ॥ ౧౫౫ ॥ చ॥ కరితరూపమారయఁగఁగన్వడుచున్నను భ్రాంతి
 జన్యమై । కరియును గల్పితంబును గాంచినవారువు సత్యమైన యా
 కరణిని విశ్వరూపమును శ గల్పిత మంచుఁ దలంచి సర్వముఁ నితరము
 పూర్ణ తత్వమిదినికొనుటంచును గాంచఁ గాదగుకా ॥ ౧౫౬ ॥ క॥ ఎఱుక
 జగంబులు విశ్వగుఁ । బరిపూర్ణం బెఱిగి యెఱుకఁ శ బాపినమీద ।
 న్నెఱుకేది యెఱుకజాలం । బెఱుకతొ సరిపోయె మాయ శ యేమున్న
 దిక్కకా ॥ ౧౫౭ ॥ ఆ-వె॥ రూపు నామక్రియలు శ రూఢిగాలేనిది కేవలాత్మ
 యంచు శ గీతఁటింగి । నామరూపక్రియలు శ నఖలంబు మాయగఁ నెఱిగి
 నపుడై భ్రాంతి శ నిరసనంబు ॥ ౧౫౮ ॥ చ॥ తిరముగ నామరూపములు శ
 దేవునకెన్నడు లేవటంచునే॥ నెఱింగియు రూపనామములు శ నెల్లనశించు
 నటంచు నెంచుచు । న్నరుదుగ నామరూపముల శ యందున భ్రాంతినిఁ
 జెందు పామరుల్ । ధరఁ బరిపూర్ణమున్నదనితాము నెఱుంగరుమాయ
 దక్కఁగకా ॥ ౧౫౯ ॥ తే-గీ॥ తామెఱుంగని దోనాన శ దైవమిలను॥ నెవ్వ
 రికిఁ గానరాఁడని శ నెంతురెల్ల । గురుఁడు నూచింప బ్రహ్మంబుశ మెఱుగు
 లేక । గానంబడుచుండు నఖలంబు శ కల్లయగుచు ॥ ౧౬౦ ॥ క॥ విని యె
 రులు సెప్ప బయలని । గనియును గనలేదు మాయ శ గప్పియుజనముల్ ।
 విని వినియును జెప్పుడయ్యెను । గఁకనియును గ్రుడ్డియయ్యె శ గానకు
 దీనికా ॥ ౧౬౧ ॥ ఆ-వె॥ సత్యమైన బయలు శ జాడనుగానక । దబ్బరై న
 మాయఁగదగులుకొనియు । మాయతోడఁజచ్చి శ మాయతోఁబుట్టుచు
 మాయఁ గానలేదు శ మాయనరులు ॥ ౧౬౨ ॥ క॥ సత్యంబు ముప్పిపండు
 న । సత్యం బెఱికి దుఁయుఁ శ జక్కర భంగికా । సత్యంబు జనవిరోధ
 మ । సత్యము జనరంజనంబు శ సత్యంబిదియకా ॥ ౧౬౩ ॥ ఆ-వె॥ ఇంతి
 నీవు నింక శ నేమామలేదని ప్రతియులేవి బట్ట శ బయలుఁగాంచిభ్రమ
 ను దొఱఁజేయ శ భవనాశముల దిగు । నావ మునిగిపోవు శ నచలవార్ధి ॥
 ౧౬౪ ॥ క॥ ఎన్నివిధంబులఁజెప్పిననున్నది యాబట్టబయలు శ నొక్కట
 యెందుకా శ నున్నది దెలియుము విశ్వం । బెన్నఁటికిని భ్రాంతి పుట్ట శ
 నేరదు నీకుకా ॥ ౧౬౫ ॥ తే-గీ॥ స్వప్నమందునఁ దోచిన శ చందమునను
 లేనిదే జగంబున్నట్లు శ గానంబడును । గాన నఖలంబు భ్రమయని శ
 గాంచి మాయ । భ్రాతివీడిన సర్వంబు శ బట్టబయలు ॥ ౧౬౬ ॥ చ॥ నెల

పుగ నెండమావులను శ్రీ సీళ్లునులేక యెఱుంగఁ బిమ్మటకా । బలముల
 పోల్చిఁ దోచిననుశ్రీసత్యముగాఁబని చూచుకై వడికా । వెలయుఁగ బూర్ణ
 తత్వమున శ్రీ విశ్వములేదని నిశ్చయించియుకా । గలవలె లోకజాలములు
 గన్నడుచున్నను నమ్మరాద్యలుకా॥౧౬౭॥ ఆ-పే॥ భ్రమసి లేకతోచు శ్రీ
 భ్రాంతి యున్నదియంచుఁ । బల్కరామ బట్టబయలునందు । నేమి పుట్టు
 చున్న శ్రీ దేమి పెంపగుచున్న । దేమి పోవుచున్న శ్రీ దేమిలేదు॥౧౬౮॥
 ఆ-పే॥ లేనిమాయయెందు శ్రీ లేదనిచూచిన ! నున్నదేమిలేని శ్రీ యుత్త
 బయలె । బయలు నున్నదన్న శ్రీ భ్రాంతియు లేదాయె । భ్రాంతిలేని
 బయలె । బ్రహ్మమాయె॥౧౬౯॥ సీ॥ ఓరమ రహస్యమే శ్రీ బట్టబయ
 లనియు - చూత్తుంబులోననే శ్రీ మోక్షమనియు । వచియించు పెద్దల శ్రీ
 వాక్యమే సత్యంబు - గానియే వాఙ్మనలే శ్రీ గాదు తలఁప । సాగనంబులు
 దాటి శ్రీ చనుదెంచుటయుఁగాదు - కొండలు తలకైత్తి శ్రీ కొనుటగాదు ।
 భూమిలోనికిఁజొచ్చి శ్రీ పోవుటయునుగాదు శ్రీ అంబరంబునకెక్కు శ్రీ టది
 యుఁగాదు । ఇంక నేకస్థములునుగా శ్రీ దెవ్వరై నఁ । బరమ గురుమూర్తి
 కరుణను శ్రీ బడసిరేని । పరమ గుహ్యమైనట్టి యాశ్రీబట్టబయలుఁనూత్త
 మున నుండునది మోక్ష శ్రీ చూచనందు॥౧౭౦॥ క॥ లయమైన సర్వ
 జగములు । బయలుండు నటంచుఁ దెలిసి శ్రీ బ్రహ్మాదిసురలో । బయలు
 నకు మొక్కుచుందురు । బయలే ప్రత్యక్షమైన శ్రీ బ్రహ్మాంబనుచుకా॥
 ౧౭౧॥ తే-గీ॥ ఎఱుక జేలేనుగల్గు నీ శ్రీ లేకు జగము । లకును కర్తయకా
 నదియు నె శ్రీ టుకయెగాని । అచల మన నాదు కర్తయు శ్రీ నచలమునకు ।
 మొదిలె కర్తృత్వ భోక్తృత్వశ్రేణులును లేవు॥౧౭౨॥ క॥ లక్ష్మీత లక్ష్మ్య
 లత్మ్యవి । లక్షణమగు బట్టబయల శ్రీ లయు గుడుకృపచే । లక్షలుగని
 శాస్త్రంబులు । లక్షింతుడు కర్తృవిదులు శ్రీ లయమగు మాయకా॥౧౭౩॥
 క॥ మఱియును సెలి న దాఁను । ననువుగ మోక్షంబులేద శ్రీ టందురు
 యోగులోమనమెట్లు కామునిల్పిరొ । మనమును నిల్పంగవశమే శ్రీ మహి
 నెవ్వరికీ॥౧౭౪॥ తే-గీ॥ గగనభాగంబుగాలినశ్రీగలసి మనము । నాయె
 దానికిఁ బలనంబునశ్రీణగు పెట్టు । బయలునందున నిల్పుపెత్తబ్బంగి మనము
 నినునిచెంగటం దిమిరంబు శ్రీ నిలువఁగలదే॥౧౭౫॥ సీ॥ ఈయుత్తబట్టబై శ్రీ
 లేమియు లేని - దాదాశాక్షరీనాత్మ శ్రీ దలఁపవలయుఁగొమ్మ మూలము
 లేనిశ్రీగురైఱింగెడు కాయ-మేమిలేనిపరాట శ్రీ నెన్నవలయుఁ । గలలోనఁ
 దోచిన శ్రీ కాయమేలాగొ య -లాగె పంచదశాక్ష శ్రీ రసఁగవలయు ।
 మఱువక యీ-మూడు శ్రీ మంత్రములే నిరతంబు శ్రీ పరియించివానితా శ్రీ

త్వర్యములను | దెలిసి మూలంబులేని దీ శ దేహమునును | భ్రాంతివీడియు
సర్వంబు శ బయలటంచు | నెఱిగియెంతయు నెఱిగిన శ యెఱుకవిడుచు |
నట్టివారలె యశరీరు శ లనగవలయు || ౧౭౬ || ఆ-వె | నెలత వినుమ
యింక శ నీ స్వస్వరూపంబు | బట్టబయలుగాని శ భ్రాంతిచేత | వెలయు
దోచుచుండు శ విశ్వరూపంబైన | మాయ సీవుగావు శ మధురవాణి |
౧౭౭ || క || పరిపూర్ణంబే సేనని | యెఱిగియు నీ దేహమాత్మయే గా
ననుచుక | బరికింపుము నీకన్యము | మఱియేమియు లేనఖిలముశ్చమాయ
తలంపక || ఆ-వె | భ్రాంతిలేని బట్ట శ బయ్యలైన నీకును | బ్రాణ మరయు
లేదు శ బ్రతుకులేదు | బ్రతుకులేని నీకు శ బరంగ జావునులేదు | చావు
లేని నీకుశస్యలేదు || ౧౭౮ || క || జననంబులేని నీకును | మనమాత్మయు
గల్గదెఱుక శ మఱపులు దేహం | బునులేదు కష్టసుఖముల | యనుభవ
మును గల్గదెఱుక శ వఖిలముసీవుక ౧౮౦ || ఆ-వె | దేహియుండెనేని శ
దేహంబునుండును | దేహముండెనేని శ తెల్వియుండు | దెల్వియుండె
నేని శ తిరిగిచావునుండుం | జావుగలిగెనేని శ జన్మముండు || ౧౮౧ ||
ఏమియుంగాకయు బయలును | నేమియు ననరాకయుండు శ నీయందెపుడు |
న్నే మేమిపుట్టుచున్నదో | యే మేమియునాశిమానో శ యెఱుగవుసీవుక ||
౧౮౨ || ఆ-వె | ఎఱుక సేనటంచు శ నెన్నకుమెఱుకచే | నెఱిగికేవలాత్మ
యేయటంచు | నెఱుంగునెఱుకనాకు శ గురుదక్షిణగనిప్పు | డిమ్ముతడవు
లేక శ యిందువదన || ౧౮౩ || క || గురునకు నొసంగినయెఱుకను | మఱు
నుగైకొనంగ జోకు శ మదియేదలంపక | గురుదోషమంచు దెలియును |
యెఱుకనుసరిపుచ్చి పిదప | నెఱుకై యున్నక || ౧౮౪ || ఆ-వె | కలనువట్టి
దంచు శ గాంచినమీదట | ననుభవములుదబ్బ శ రైనయట్టు | లెఱుక
లేనిదంచు శ నెఱిగినపిమ్మట | నెఱుకచేష్టలెల్ల శ నిక్కమగునె || ౧౮౫ ||
క || ఎఱుకను జాలము మృచయిని | యెఱుగక నిక్కంబుగాంగ శ నెం
చెదరజ్జుల్ | ఎఱుకనంగ మాయగావున | నెఱుకెప్పుడు లేనిదంచు శ
నంచుముసీవుక || ౧౮౬ || తే-గీ || పరగంగొండలుపరిపూర్ణ భావమెఱిగి |
యెఱుక విడువకయేముందు శ రెప్పటట్టు | లెఱుకవిడువకపరిపూర్ణ శ
మెఱిగియున్న | సేమి కార్యంబు వారలు శ నెఱుకవారె || ౧౮౭ || క ||
ఎఱుకనంగస్వప్నమంచును | నెఱిగిప్రవర్తించునదియె శ యెఱుకవిడుచు
చా | నెఱుక పనులెల్ల నిదమని శ గురు తెఱుంగుటెయెఱుకవిడువ శ కుండుట
యరయక || ౧౮౮ || పీ || కలలోనదోచిన శ కాయంబులకు నీ తనువు
లకును నెచ్చు శ తగ్గులదె | వాని నెవ్వరుగొంచు శ వచ్చిరి మఱలను -

నెవ్వరుగొనిపోయి శ్రీ శేమిలేదు । తమకుఁదామేవచ్చి శ్రీ తమకుఁదామే
 దోచి - తమకుఁదామేలేదు శ్రీ దలఁచినూడ । నిజముగా శ్రీలేదుశ్రీనిజము
 గాబోలేదు - సర్వంబుభ్రాంతిచేత సంభవించె । గాన నీకును దేహంబు
 గానియెఱుక । గాని యింద్రియములు గాని శ్రీ గలవటంచు । నెన్నఁ
 ననుభ్రమఁజెంది శ్రీ యెంచవలవ । దట్టులెంచు పెన్వప్పంబు శ్రీ నగుదలంప
 ౧౮౯॥ ఉ॥ కొండలమండనేల యిక్కడ శ్రీ గోమలిచించిన వెన్నపత్రము ।
 న్నెందుననున్న బాధ్యునకు శ్రీ శేమిభయంబును లేనిపోలికక । ముందు
 గురూక్తిచే నెఱుక శ్రీ మూలము ద్రుంచినవాడుజన్మముక । బొందెద
 నంచు సందియములేబొందునె యెందున నై ననెన్నఁడుక ॥ ౧౯౦॥ ఆ-వె॥
 తానునుండటయును శ్రీ దానులేకుండుట । నవనిడనదువ ర్తనంబులాది
 లేనికలయబంచు శ్రీ గానకకలనుండు । మనుజుఁడొందు జనన శ్రీ మరణ
 ములను ॥ ౧౯౧॥ క॥ కలయందెపుట్టి పెరుగును । గలయం దేయన భవించులే
 గట్టనుఖంబుల । కలయందెనాశ మొందును । గలఁబాసిన జన్మమేది శ్రీ
 కలయేదింక ॥ ౧౯౨॥ నీ॥ కలలోనఁదాబుణ్ణు శ్రీ కళిలెల్లవిన్నట్లు-వివిధ
 తీర్థములుసే శ్రీ వించినట్లు । యజ్ఞాద్రవణముల శ్రీ నాచరించిన యట్లు -
 చెలఁగిదానములెల్ల శ్రీ జేసినట్లు । సకలసత్పుణ్యముల శ్రీ సన్నియుర్వగ్గాది-
 భోగంబులనుదానుబొందినట్లు । జరిగిపుట్టినను శ్రీకలదలఁ జంపినయట్లు-
 మించియన్యలతోరమించినట్లు॥ తే॥ గీ॥ కోటిరవి త్తిములుచాలలేగొన్న
 మాడ్కి । నఖిలపాపము లొనరించి శ్రీ నరికొనక । మనుభవించిన
 యట్లుండి శ్రీ మగుడిమేల్క । వదసి చూడంగ సర్వంబు శ్రీ వట్టిదయ్యె
 ౧౯౩॥ క॥ కలయే సత్కర్మంబును । కలయే దుష్కర్మమగునుగావున
 నెఱుకే॥ కలయని మేల్కొనువారికిఁ । గలయనుభవమెట్లుదోచుగలదా
 మీఁడక ॥ ౧౯౪॥ ఆ-వె॥ ఎఱుక యున్నవఱకు శ్రీ మఱపును । నుండును
 మఱపు గలుగువఱకు శ్రీ నెఱుకయుండు । నెఱుకయనెడఱ్ఱియెవ్వడు
 దోచిన । నదియు లేనిదంచు శ్రీ నరయమీపు॥ ౧౯౫॥ క॥ కలలేనిది
 జాగ్రతయును । గలదని భావించువాడె శ్రీ కలమనుజుండుక । గలవంటిదె
 జాగ్రతయని । దలపోసినయతఁడె కలను శ్రీ దాటిసఘనుఁడొ ॥ ౧౯౬॥ క॥
 కలదనిచూడకు మెఱుకను గలదనిచేయకును యెట్టికార్యము లిలయుక ।
 గలదని దలఁచకు సర్వము । కలయని భావింపదన్మ శ్రీ గలుగదు నీకుక ॥
 ౧౯౭॥ నీ॥ ఎఱుకయెన్వప్పమా శ్రీ యెఱుకయేజాగ్రత - యెఱుకలే
 కున్నను శ్రీ శేమిలేదు । న్వప్పంబుచిన్నఁడ శ్రీ బద్ధంబుసర్వ ప్ర-పంచంబు
 పెద్దయ శ్రీ బద్ధమయ్యె । జాగరంబునులేదు శ్రీ స్వప్నమేమియులేదు-నిద్రఁ

బోవుటలేదు శ్రీ నిర్ణయములు సేయుటయును లేదు శ్రీ చిత్తవృత్తియెగాని-
యంటవింటయుండంట శ్రీ తింటలేదు॥ తే-గీ॥ బంధమోక్షములునులేదు
భవములేదు శ్రీ నాకములులేదు సంసార శ్రీ నటన గల్గె । దరయ నెఱుఱి
యొక గలలోయో చలమనెడు : జాగ్రతనుగన్న యశరీర శ్రీ జన్మలకును॥
౧౯౧॥ క॥ పేదాంతమనంగ నేనుని వాదించుడు కొండతెవుడు శ్రీ పసుదనల
చతు । ద్వేదాతీతంబగుటను । పేదాంతంబనుచు బుధులు శ్రీ వీక్షించు
రొగిక॥ ౧౯౨॥ క॥ వీక్షించికాంచనందని । నిత్యేషమునై నరోయ శ్రీ నేర్చు
దుమూడుల్ । ద్రాక్షఫలంబులుదినుటక॥ పేక్షించిన జంబుకందురవిధము
దలంపక॥ ౨౦౦॥ ప॥ అదియెట్టిదనిచ॥ నీ॥ నక్క-యొక్కటి మూడు శ్రీ నాల్గ
కాహంబు - చిక్కకనాకట శ్రీ సొక్కిచనుచు । నటగోస్తనీలతరలల్లి
బిల్లిగనల్లి - పండితైవాలిన శ్రీ ఫలములరసి । యాఫలంబులుదినునని
హస్తమునవాని - నందుకోఁజో శ్రీ నవియొదకున్న । నపుడుతానెన్ని
య శ్రీ త్నములు గాంచిన - నవి లభింపమిఁజేసి శ్రీ యాత్మవిసిగి॥ తే-గీ॥
పరంగనీచుడు దిన్నవా శ్రీ పండ్లుపులియు । నంచునొక సొడ్డువైదెట్టి శ్రీ
యరిగెనట్టు । లచల భావంబు లోకులు శ్రీ నందలేని । కతనజల్మగం
జాతుడు శ్రీ నాదెజగతి॥ ౨౦౧॥ చ॥ జనన వివాశశూన్యమును శ్రీ సర్వము
మీఱినపూర్ణభావముక॥ ఘనముబులాత్మమెచ్చెదరు శ్రీ గాకను నల్పులు
మెచ్చునేర్చురే । జనజవిరోధి రాకకునుశ్రవారిధులేచెలరేగుఁగూపముల్ ।
దొనలుకొలంకు లేఱులును శ్రీ దుచ్చవుఁగాల్వలుఁ బొంగ నేర్చునే॥ ౨౦౨॥
చ॥ హరి కరికుంభముల్ చిదుప శ్రీ నాటవి రాలిన దంతమాక్తికా ।
లెఱుకలుగూర్చి పేదలుక శ్రీ నెంతయుఁదాల్చురుశ్రీ క్తిముత్తము । లెఱుఁ
గరువాని వీనికిని । నింతకుఁగల్గిన తారతమ్యముల్ । సారిది నిజస్వభా
వమును శ్రీ సూన్యత భావముఁగానలేరొగిక॥ ౨౦౩॥ తే-గీ॥ అరయనే
ప్రభాంతిలేనిదీ శ్రీ యచలమార్గ । మునకుమించిన దేలోక శ్రీ ముననులేదు ।
నిదురవచ్చెడివఱును శ్రీ నీవుచచ్చు॥ వఱుకు దీనిని నీమది శ్రీ మఱవకుండు॥
౨౦౪॥ క॥ ఏవఁక మనముపాఱిన । నావంకకునింద్రియంబు శ్రీ లన్నియు
నేగుక॥ గావున సద్గోష్ఠినిమన । నేవిధముననై నజొరగఁ శ్రీ జేయఁగవల
యుక॥ ౨౦౫॥ క॥ ఇదియే పదమ రహస్యం । బిదిసత్యము నమ్మునంత
యింపకుమిఁకనా । హృదయమున నింతకంటెను । గుదురగు మార్గంబు
లేదు శ్రీ గురుసాక్షి సతీ॥ ౨౦౬॥ ఆ॥ వె॥ ఇదియుబ్రహ్మవలన శ్రీ నెఱిగె
వసిష్ఠుండు అతనివలన జనకు శ్రీ డతనివలన॥ శుకుండు శుకునివలన॥ సారది
సాండివులు । గనియెసతనివలనఁగంటినేను॥ ౨౦౭॥ క॥ పరిపూర్ణ మెఱుంగ

మునులకు । సురలకుదుర్లభము సీకు శ సూటిపటచిత్రిక । సరస్వగు
 మూర్వాసులకును । దిరముగ నుద్గ్రునకేను శ దెల్పితినిదియుక॥ ౨౦౮॥
 ఆ-వె॥ పరమపదమునందు శ భవయుండరికింగల । దంఢుఁడేరవశమై శ
 యుండఱికినిఁ । గలయ నచలగురుని శ కరుణకన్యంబగు । వాంఛలేక
 యుండు శ వాడుదక్క॥ ౨౦౯॥ శా॥ ఏమార్గంబులు దొంగత్రోవల
 రయక శ హేయంబుతావానిచే । సామాన్యంబగుఁ దప్పిపోపుభవములో శ
 సంకెళ్లుగా నేర్పడుక । రామాదీనిని నవ్వి న జన్మమునకుక శ రారెవ్వ
 రుకగావున । న్నేమార్గంబులుసాటిగావుధరలోనిరాజమార్గంబుతోక॥
 ౨౦౦॥ ఆ-వె॥ అనుఢుఁదెల్పుకొరి శ యడుగుదమ్ములకును । మొక్కి
 హస్తములను శ మొగిచి నిలిచి । కాంత డక్కిణియును శ ఘనమైన
 భక్తితో దేవదేవునన్ను శ్రీంచెనట్లు॥ ౨౦౧॥ దండకము॥ శ్రీవాసుదేవాయ
 చింతస్వభావాపర బ్రహ్మనిష్ఠామ సర్వేంద్రియాతీత సంసార తాపత్ర
 యాభంగని స్సంగనిర్వోహనిష్కర్మనిత్యాత్మ భక్తాంబుజప్రాత మార్తాం
 డసర్వప్రభూతాంతరాత్మా చిదాత్మాపరాత్మా పరంజ్యోతి రూపపరే
 శాపరంధామనద్రూపచిద్రూప లతావిలతాక్ష రాంశాండ పిండాండ బ్ర
 హ్మాండ భాంషోదరా సర్వసంపూర్ణ సర్వజ్ఞ సర్వేశ్వర్యోత్తమా సత్య
 సంకల్ప సద్వేదవేదాంత సిద్ధాంత శ్రీశైవకాగస్త్య కాండిన్యమైత్రేయ
 వాసిష్ఠ వాల్మీకకశ్యాత్రి గార్గ్యేయ శ్రీనారద వ్యాస శ్రీవత్స మార్కండ
 మాండవ్య శాండిల్య నానా మునిస్తామ హృత్పద్మ సంధానరూపానిరా
 కారనిర్వేద్య సీరంధనిర్భంభ నిర్మలనిష్కర్మ మానాపమానావిహీ
 నాత్మతద్భూతపంచ ప్రపంచాది శౌన్యా భవన్నాశ హీనాపరః కేవ
 లాత్మా భవద్దివ్యరూపంబవాచ్యం బవేద్యం బసాధ్యం బచోద్యంబభేద్యం
 జబాధ్యం బజోధ్యంబవిశ్వం బరూపం బనంతం బచింత్యం బవర్ణంబనాకా
 రమాద్యంత రాహిత్యమైయొప్పు సీరూపుబ్రహ్మది దేవేంద్రబృందారకులో
 గూడ,గీర్తింపలేరయ్య సీమూర్తిగీర్తింప నేనెంతదానన్య వద్దివ్యమాసత్
 కృపా వీక్ష్యముండేసి నీ స్వస్వరూపంబు నా స్వస్వరూపంబు గాంగంటి
 మేల్కంటి స్వప్నాభవిశ్వాది భ్రాంతులో నమస్తంబున న్బాసిహంద్యో
 నేవేశసుక నొక్కరీతికగలక నిర్గుణంబెందు నేకంబుగానుండు నీబట్టబై
 లందు నేభ్రాంతియుకలేదు నా స్వస్వరూపంబు పూర్ణాచలం జాటనే
 గంటి నాకల్మషలో పాతినాశంకయుక దీతనా భ్రాంతిపోకారెనాయిష్ట
 మొప్పారె నానోము ప్రాప్తింకె నాజన్మ మీడేరే ధన్యత్వముక గంటి
 నుంతె ననాకుక గొటంతేమియుకలేదు శ్రీకృష్ణ దేవా నమస్తేనమస్తేనమ

స్తేనమః॥ ౨౧౨॥ క॥ అని యిట్లు వేడునతింగని । వనజోదరుడవ్వడధికర
 వాత్సల్యగు నా॥ వనజాక్షిని దీవించెను । మనమలరంగ జన్మరహిత
 మగునీ కనుచుకా॥ ౨౧౩॥ తే॥ గీ॥ దీవనయుఁగాంచి రుక్మిణీ శ్రీ దేవీచక్రి ।
 పాదసేవ యొనర్చునభక్తి క్రిందముఁదెలియ గురుశిష్య భర్తృంబుల దెల్పు
 మనిన । నింతిఁ గనుఁగొని కంసారిశ్రేయిట్టులనియె॥ ౨౧౪॥ చ॥ గురుడగు
 దేరమొక్కకయె శ్రీ గురుచురుండంగ రాదు శిష్యుడుకా॥ గురుడను
 దానునేకముగఁగూడివరుండంగరాదు శిష్యుడై । గురునకు మున్నుతా
 నుగను శ్రీ గూర్కంగరాదు భుజింపరాదుపో॥ గుటియును దప్పరాదితర
 గద్యలజేరంగరాదు భక్తుడుకా॥ ౨౧౫॥ చ॥ పరమునుజూపు నా గు
 రుడూబంధుగుడైన హితండునైన నదా॥ నరయంగ దమ్ముడైన దననం
 దనుడైన మితంగుడైన నా బో॥ నర సఖిసోదరాత్మజులు శ్రీ నాకనుసీచుడు
 నాంగ నలక్ష్యముంచకకా॥ గురుడే పరాత్పరుం డనుచు శ్రీ గొల్వక
 ముక్తుడుగాడు భక్తుడుకా॥ ౨౧౬॥ ఆ॥ వె॥ జననియు జనకుండు శ్రీ కల
 ఋణంబులు । పరముఁగన్నయపుడే శ్రీ పాసిపోవు శ్రీ నట్టి పరముదెల్పు
 నట్టి యాగురుసేవ । జేయుకున్న ఋణము శ్రీ బాయరాదు॥ ౨౧౭॥ క॥
 గురుకరుణవడసి నిరతము । మఱిమఱి యాపరమునందే శ్రీ మదినిల్ప
 నగుకా॥ గురుభక్తిలేకయుండిన । గరునకు దూరంబు ముక్తి శ్రీ నశినద
 తాక్షి॥ ౨౧౮॥ ఆ॥ వె॥ గురుడు దెలిసినంత శ్రీ యెఱిఁగితి గురుడు నా ।
 కెక్కువేమియంచునెక్కురాదు॥ యడుగుకీటువిడచి శ్రీ యామీదగోడను
 బెట్టి నిల్వంగలరె శ్రీ దిట్టలైన॥ ౨౧౯॥ క॥ పరమునకంటెను దెల్పిన
 గురుడే యధికుండుగాన శ్రీ గురుభక్తుడుకా॥ గురుడే బ్రహ్మయువిష్ణువు
 గురుడే శివుఁ డింద్రుఁడంచుఁగొల్వంగవలయుకా॥ ౨౨౦॥ ఆ॥ వె॥ వెల
 దిపరులుదూఱ శ్రీ వినరాసు గురుని దా । దూఱరాదు ఆజ్ఞ శ్రీ మీఱ
 రాదు । గురుడు మదినినొప్ప శ్రీ కుండునదెద్దియు । జేయరాదు మంచిత
 శిష్యుడైన॥ ౨౨౧॥ చ॥ గురుడు ననుగ్రహం బొసంగఁ గోరినకాలము
 బుచ్చరాదు సత్త్వగతిసీయకుండిననుశ్చ త్తరబెట్టంగరాదు సూగురుం ।
 దీరవుగ బోధఁజేయునెడ శ్రీ నెంతటి కార్యములున్నబోవగా॥ దరయంగ
 దెల్పుకుండిననుశ్రాతని నొక్కంగరాదు శిష్యుడుకా॥ ౨౨౨॥ ఆ॥ వె॥ వెల
 యనితరమైన వేడుక లెవ్వియుఁగోరిచేయరాదు శ్రీ గురునియింట । మంచ
 మెక్కురాదు శ్రీ మద్యపానంబాది । కృత్యములనుజేయఁ గూడదెవుడు॥
 ౨౨౩॥ క॥ గురుడుండు నాశ్రమమునకుం । గరితురముగ లెక్కిపోవఁ శ్రీ
 గారాదెవుడుకా॥ పరభక్తిపాదచారిగ । నరుగంగావలయు శిష్యుడతివి

యమునకా ॥ ౨౨౧ ॥ ఆ-వె ॥ పరంగధరణికెల్లఁ శ్రీ ప్రభువుతానైనను దన
ప్రభుత్వ మేమి శ్రీ తనదగుదుని । మొదటఁ జూపంగఁదగ శ్రీ దెంతవాడై
నను । గురునిభృత్యు పగిది శ్రీ గొల్పవలయు ॥ ౨౨౧ ॥ క ॥ గురుమూర్తికి
గనుపించక । మఱుంగంగారాదుదొంగ శ్రీ మార్గములందుక । మఱికపట
వినయభక్తులు ॥ గురునకు నొనరింపరాదు శ్రీ గురుభక్తుడుక ॥ ౨౨౨ ॥
ఆ-వె ॥ ఒనరంగురుడుతనకు శ్రీ నొనంగు ప్రసాదంబు । నెవ్వరికిని దాను
నీయఁదగదు । తానె గురువలయు శ్రీ దనకుమహాప్రసా । దంబుగాఁగ
శిష్యు శ్రీ జాదరమున ॥ ౨౨౩ ॥ క ॥ గురుదొనఁగిన త్యాగమైనను బరమధ
నంబది యటంచు శ్రీ భావింపఁదగుక ॥ గురుదేవుడున్న నెద్దియఁ । బర
గంగాముట్టరాదుభక్తుండైవుడుక ॥ ౨౨౪ ॥ ఆ-వె ॥ గురునిఁ బాసియొంటి
గూర్చుండఁగారాదు । అజ్ఞచేయఁగఁదగ శ్రీ దరయగురుని । మోసపుచ్చ
రాదు శ్రీ గాసి పెట్టఁగరాదు । ప్రజ్ఞదెల్పరాదు శ్రీ భక్తుండబల ॥ ౨౨౫ ॥ క ॥
గురువును నేరములెన్నడు । నరపశువును భక్తుండనగ శ్రీ న్యాయంబగునే ।
గురుణే దైవంబనుచును । స్థిరముగ నేవించువాడై శ్రీ శిష్యుడుగాకక ॥
౨౨౬ ॥ ఆ-వె ॥ కల్లలాడరాదు శ్రీ గర్వించి గురునితో । నెదిరిపల్కుట
దగ శ్రీ దెన్నటికిని । బగనుబూనరాదు శ్రీ భక్తుని దండించి । గురుడుగీ
ము పెడలఁగొట్టెనేని ॥ ౨౨౭ ॥ క ॥ గురునకు సరియగుదైవము । ధరణి
నిఁడనుఁగన్న తల్లిదండ్రులునునుజుల్ । వరబంధు జనములొప్పులు । పరమా
త్ముడు గాదుకాదు । పరమపదంబుక ॥ ౨౨౮ ॥ తే-గీ. కలమునఁబిమాన
మును లజ్జఁగలిగెగురుని । చెంతవ ర్తింపఁగఁదగదు శ్రీ శిష్యునకును । గులము
నభిమానమునుసిగ్గు శ్రీ గూలఁబెట్టి । నల్పదగు నేవకింకదు శ్రీ చందము
నను ॥ ౨౨౯ ॥ క ॥ ఇల సర్వోత్తమాత్రిలు । పలుమఱునేవించి నంతఃఫలము
నరునకుక ॥ గలుగును సద్గురుమూర్తిని । దలంపగా నొక్కమాఱు శ్రీ
దర్శించుటచేక ॥ ౨౩౦ ॥ తే-గీ. ఘనవిరంబుగ భయభక్తి గల్గెగురుని ।
పాదుకాసన శిష్యుల శ్రీ భక్తుండేమి । వందనంబులుఁగావింప శ్రీ వలయు
గాని । పాదముల్ వానికిఁదగుల్పు శ్రీ రాదెవుడును ॥ ౨౩౧ ॥ క ॥ గురుడును
బోవుచునుండఁగ । గురువెనుక నె పోవవలయు శ్రీ గురుభక్తుడుక ॥ గురు
నీడఁదొక్కిమున్నుట । నరుగఁదగదుభక్తుండెంతయొకండునక ॥ ౨౩౨ ॥
ఆ-వె ॥ ఆసనములు శిష్యు శ్రీ లంబరభూషణ । వాహనంబు లాదిరవసు
వులను । భక్తిసొనఁగవలయు శ్రీ భక్తుడుగురునకు । జిత్రమంచునంత
సించునట్లు ॥ ౨౩౩ ॥ క ॥ మఱి దేహమున్న వలకును । స్మరియింపుచు
నుండవలయు శ్రీ సద్గురుమూర్తిక ॥ దురితిపు వర్తించుడైనను । గురునకు

లోభంబుఁజేయుఁ శ్రీ గూడ చెదియునుకొ॥ ౨౩౭॥ ఆ-వె॥ పరమగురుని
స్వామి శ్రీ ప్రభువు దేవయంచును ! జేరిపిల్వవలయు శ్రీ శిష్యుఁడెపుడు! నరుఁ
డటంచు నెంచి శ్రీ నకులవందజీవలెఁ ! బేరు పెట్టితానురబిల్వదగదు॥ ౨౩౮॥
క॥ గురువును గురుమంత్రంబును । మఱచియుగురునిందఁజేయు శ్రీ మంకు
జనుండుకొ॥ ౨౩౯॥ ఆ-వె॥ గురునివలనఁ బరము శ్రీ గురుగాఁదెలిసిన
గురుఁడుశిష్యునందుఁ శ్రీ గూర్చిజేక । గాంచరాదు ముక్తి శ్రీ గావునభ
క్తుండు । గురుని ప్రేమకాగఁ శ్రీ గొల్వవలయు॥ ౨౪౦॥ క॥ గురునాజ్ఞఁ
బొందనిదెతా । గురువైభవి శిష్యజనులఁ శ్రీ గూర్చియు బహుగా!గురు
బోధఁదెల్పువాడె । గురువంచరండనగ బరంగు శ్రీ గుంభినిలోనకొ॥
౨౪౧॥ తే-గీ॥ చెలంగినద్దురు సేవయుఁ జేయుటెట్లు । లనిన స్థానాంగ
భావాత్మ శ్రీ లనగఁనాల్లు ! విభములైన శుశ్రూషల శ్రీ వేసరకను! జేయ
వలయును భక్తుండుచెలుపుమీఱ॥ ౨౪౨॥ క॥ హరినిర్జర దిక్పాలక! సరసి
జగత్పాదులిచ్చు శ్రీ శాపమువైనకొ । గురుమూర్తిదీర్చ । జాలును! గురు
శాపముమాన్యులేరు శ్రీ గుంభినినెవఱుకొ॥ ౨౪౩॥ ఆ-వె॥ గురుఁడుతన్ను
మిగులఁ । గొట్టి తిట్టుటలెల్ల ; తన్నురక్షఁజేయుఁ శ్రీ దలఁచిగాని! శిష్యుల
వలన శ్రీ దానుశిష్టిబొందుటకు నై । గానతనిని జెఱుపఁ శ్రీ గాదుచూపె॥
౨౪౪॥ క॥ శిక్షింపఁ దలఁచువాడె । శిక్షించు భయంబుఁ జెప్పి శ్రీ చేయిం
చుఁబనులో । రక్షింపఁదలఁపకుండిన । శిక్షింపఁడుపేసఁజేసి శ్రీ చెప్పంఁ
దియుకొ॥ ౨౪౫॥ ఆ-వె॥ మధువు వలయు నతఁడు శ్రీ మధుమక్షికములకు!
జడిసి పాటమధువుఁ శ్రీ బడయుఁడట్ల । గురుఁడు శిష్యవరునిఁ శ్రీ గొట్టినది
ట్టిన నోర్చిబోధఁగొనుట శ్రీ యొప్పుధాత్రి॥ ౨౪౬॥ సీ॥ అలకాశియాదిగాఠ
నఖిలతీర్థములకు - గురుపాదతీర్థమే శ్రీ గొప్పగాఁగ । వరస్వర్గకైలాస
వైకుంఠముల కంటె-గురునిలయమె మహా శ్రీ గొప్పగాఁగ । హరిహర
బ్రహ్మాది శ్రీ సురసంఘమునకంటె-గురు మూర్తియేమహాశ్రీ గొప్పగాఁగ!
ధర సమస్తప్రసాదంబుల కంటెను-గురు సుప్రసాదమే శ్రీ గొప్పగాఁగ ।
పరమ గురుమూర్తి సేవించు శ్రీ భక్తనకును । బదపు లేటికి మూర్తుల
భ్రాంతియేల । నకలశీర్థంబు లేటికి శ్రీ జన్మదెచ్చు । జన్మ రహితంబు
గురువక శ్రీ సుభవంబు॥ ౨౪౭॥ క॥ గురుపాద తీర్థమునకును! సరి వేయవ
పాలుగాదు శ్రీ జగతి నకలనా! గర పర్యంతము గల్గిన! వరతీర్థము లందుఁ
గ్రుంకు శ్రీ వలనిఫలంబుకొ॥ ౨౪౮॥ చ॥ విడువగవచ్చు రాజ్యమును విత్త
ముగేహము బంధువర్గముకొ । విడువగవచ్చు సోదరుల శ్రీ వేగమెయ

ప్రళయదర్శిదండ్రులకా । విడువంగవచ్చు సౌఖ్యమును శ్రీ వేడ్కజెలంగంగ
నాలుబిడ్డలకా । విడువంగవచ్చు బ్రాణమును శ్రీ వీడగరాదిల భక్తిమార్గ
ముకా ॥ ౨౧౦ ॥ చ॥ సతిగుటి గల్లు దూరమునక శ్రీ జండన వృక్షములున్న
వానిపై ఊతినవె వంటకట్టియలు శ్రీ సేతురు చేరువనున్న యటుగకా । సత
తము నింట నుండినను శ్రీ చౌకదనంబు బుధాళి కెంతయుకా । హితవుగ
గొప్పపూజ్యత వ శ్రీ హింతురు దూరమునందునుండినకా ॥ ౨౧౧ ॥ ఆ-వె॥
అనుడు సద్గురూత్తరమునియందు భక్తియు । నార యెంతయొప్పుననుచు
నాత్మ । నెన్నికొనుచు మిగుల శ్రీ సీగ్రంథఫలమును శ్రీ జెప్పమనినఁజక్ర
చెలియఁజూచి ॥ ౨౧౨ ॥ క॥ ఎఱిగితివియెఱుంగ గలిగిన శ్రీ పరమార్థంబైన
నూత్న శ్రీ భావములెల్లకా । గొఱతయ్యనేమొవినమిఁక । నెఱిగించెద
గ్రంథ ఫలము శ్రీ నిందునిభాష్యా ॥ ౨౧౩ ॥ ఆ-వె॥ భక్తిదెల్పుచోటముక్తి
మార్గమునుండు : ముక్తి దెల్పుచోట శ్రీ భక్తియుండు । భక్తిముక్తిదె
లియఁ శ్రీ బడనిగ్రంథంబులు చదువనేల పెక్కు శ్రీ చదువులెల్ల ॥ ౨౧౪ ॥
సీ॥ సతిమనయిరువుర శ్రీ సంవాదరూపమా - సీమోక్షగ్రంథంబు శ్రీ నింపు
మీఱఁ । జదివి వ్రాసినవిన్న శ్రీ జనులకు సుగుణంబు - లాయురారో
గ్యంబు శ్రీ లతిశయిల్లు । నిష్ఠంబులీడేరు శ్రీ నిఖిలాఘు చయములు-పాయు
సంకటములు శ్రీ వాసిపోవు । పుత్ర పౌత్రాద్యప్రభోగముల్ చేకూఱు-
దారిద్ర్యదుగ్ధులలో శ్రీ దొలఁగుదువకుఁ ॥ తే-గీ॥ బుణ్యలోకంబులొందు
దుక శ్రీ పాలుపుమీఱ । దేశికుని కృత మర్మంబుక శ్రీ దెలిసిదీని । యను
భవంబును దెలిసిన శ్రీ యట్టివారు । ముక్తులగుదు రెవ్వారై న శ్రీ మోహ
నాంగి ॥ ౨౧౫ ॥ క॥ ఎందఁకఁ బంచభూతము । లెందఁకనగాభితారశ్రీ
లినశశిజగముల్ । ఎందఁకనుండు నీకఫి । యందఁకిలఁ జెలగుఁగాతశ్రీ
మార్గస్తుతమై ॥ ౨౧౬ ॥ చ॥ అనవుడు భక్తిముక్తులను శ్రీ సందఁగఁజేయుట
మీకటాక్షమా । ననిమది నెంతుసేవరయ శ్రీ నాకువిభుండవు సద్గురుం
డవై । ననుగురుబోధ దేచ్చుటకు శ్రీ నాదగుభాగ్యము గాదె దేవకితనయ
విముక్తఁ జేయ నను శ్రీ ధాదణి మీరలు పుట్టుకెంతయుకా ॥ ౨౧౭ ॥ క॥
పరహితము సేయునదులును । బరహిత మొనరించునభ్ర శ్రీ పాదపతతు
లా । కరణిని నీలోకంబుల । బరహితమే యాచరించు ప్రాజ్ఞులుమీరల్ ॥
౨౧౮ ॥ క॥ అని వినుతించుచు దుక్కిణి । తననాథునిఁగొల్చి భక్తి శ్రీ దప్పక
పూజల్ । ఒనరించుచు సేవించుచు : ననుపమ మోదాబ్ధి వాలరలాడెడి
వేళకా ॥ ౨౧౯ ॥ సీ॥ తరుణివిడిదికేగు శ్రీ తఱిఁజెప్పవచ్చిన - చొప్పున వే
కువఁజక్కువొడిచె । బడఁతికి దేహుది శ్రీ భ్రమలూడెననుభంగి-గలువ

అంతః జో శ క్కముగముడిచె । ముదిత కజ్జానాంధ శ మునువిచ్చిచనె
 నను శ భాతినంతంతకు శ బాసెడమము । రమణికిగుణవికారములెల్ల
 డిందిన - సరణి చుక్కల విలా శ సంబుమాసె॥ తే-గీ॥ జ్ఞాననేత్రంబు విక
 సిందె శ చానకనిన । గతినిదామర లెల్లవిశాసమొందె । నాతిజన్మంబు
 తెలవాతెననిన పోల్కి । దినకరుండును బాడిచెఁబ్రాశ్చిక్కునందు॥ క॥
 అంతటఁ బతియాజ్ఞను దన । యంతఃపురమునకు నేగియనయము సతిబల్
 వింతగ సముచితకృత్యము । లెంతయు సల్పుచునుభక్తి నేమటకుండె॥
 ౨౬౦॥ క॥ వేదాంతవేద్యనామా । వాదభేదాంతధీమ శ వర్జితకామా!
 భేదామోదాంతసీమా । నాదద్రూపాంతసీమ శ నామవిరామా॥ ౨౬౧॥
 మానిని॥ భ్రమచయలయ యుక్తా శ భావ విశ్వాతిరిక్తా । యమరనికర
 మాన్యా శ యాదిమధ్యాంతశూన్యా । నిమిషవిజితపాపా శ నిర్గుణానంత
 రూపా । సమహితకులదూరా శ సర్వసీనావికారా॥ ౨౬౨॥ క॥ మంగ
 శము పరమగురునకు । మంగళముచిదాత్మనకును శ మంగళముభవా
 భంగవిగతునకు స్థిరునకు । మంగళమజదుద్రవినుత శ మగుబయలునకు॥

గద్య॥ ఇది పోలకం - లక్ష్మీనృసింహార్యపుత్ర, సాధుజనమిత్ర

నారసింహ నామధేయ ప్రణీతంబైన శ్రీకృష్ణ దక్షిణ

సంవాదంబను - సుజ్ఞాన శాస్త్రంబునందు

సర్వంబును బంచమాశ్వాసము,

స్వ స్తి.

పంచపాదిసీసము.

మంగళగిరితూర్పు శ్రీ మఱియిప్పటములోని -
 దై నమల్లెంపూడి శ్రీ యనెడువీట
 ఘనుడు బామ్మారెడ్డి శ్రీ కన్నయవరగర్భ -
 జనితుడై సత్పుణ్య శ్రీ చరితుండగుచు
 నలపెడకోటయ్య శ్రీ యనునామమున గ్రామ -
 మునసబు నధికార శ్రీ మును వహించి
 జనులెల్లసద్ధర్మ శ్రీ డనంగ న్యాయాన్యాయ -
 ములనుగఁగించి తీ శ్రీ ద్వులు నొనర్ప
 సజ్జనోత్తముడంచు శ్రీ సర్కారు జనములు -
 ప్రస్తుతింప మొలంగు శ్రీ భవ్యమూర్తి

తే-గీ॥ దుక్కిణీ కృష్ణ సంవాద శ్రీ రూపమగుచుఁ
 బరంగు నీమోక్ష గ్రంథంబుఁ శ్రీ బ్రాధిమోజయ
 ధనసహాయంబు వలనను శ్రీ ధర్మరీతి
 నచ్చువేయించె బుధజనుల్ శ్రీ మెచ్చ మొదట,

సీ॥ అస్మద్గురుండగుచు శ్రీనలరు శ్రీప్రకల - శేషాచలార్ధ్యుల
 శ్రేష్ఠపుత్రుఁ డగు వేంకట నృసింహారావునాయుండు-
 భవ్యచరిత్రుఁజా శ్రీ పండితునకు । క్షితి నేరచించినశ్రీ
 కృష్ణదుక్కిణీ శ్రీ సంవాదమనెడు సుజ్ఞానశాస్త్ర । మనెడు
 నీ సద్గ్రంథ శ్రీ మును సరిచూడంగ - నవల రిజిప్తురు శ్రీ
 నాదిగాఁగ॥

తే-గీ॥ సర్వకర్మత్వమొసంగితిశ్రీసత్యముగను । గండుకూరను
 నీమలోలేగలుగు పమిడి । పాటి పుర వాసుండను నేను శ్రీ
 భాసురముగఁ । బోలకం నారసింహ నా శ్రీ ముండనొగిని॥

శ్రీ గ వ ద్గీత

(నోరి సుమంతం గ కావ్య టీకా తార్పర్యముతో)

ఇది పదునెనిమిది అధ్యాయములుగల మహాగ్రంథము. గీతాశాస్త్రమున్నచోట శ్రీహరియు సమస్తదేవతలను, మహర్షులను సమస్త పుణ్యతీర్థములును నుండును. ఈ గ్రంథమును శ్రద్ధాభక్తులతో పఠించువానికి సమస్తపాపములు తొలగిపోవును. ఆతిరహస్యముగు యీ గీతాశాస్త్రమును శ్రీకృష్ణుడు మహావారత యుద్ధభూమిలో అర్జునకు ఉపదేశించెను. ఈ గ్రంథము మహాపవిత్రమైనది. విశేష ఆశ్చర్యకరమైనది. మానవులు అవలంబింపవలసిన ధర్మమార్గముల నన్నిటిని లోకోపదేశమునై శ్రీ కృష్ణ పరమాత్మ యీ గ్రంథముచో విపులముగ విశరించి యుండెను. ఈ గ్రంథము శ్లోకం టీకా తార్పర్యముతో చేరినది బాలికావైండు. 4 11 0

వేదాంతరహస్య దర్పణము. అను

(జ్ఞానసుందరి వివేకసుందరికిఁ జెప్పిన సూరసవిచిత్ర పతివ్రతల రథలు)

ఇందు జ్ఞానసుందరి వివేకసుందరికిఁ జెప్పిన నూతన విచిత్ర పతివ్రతల కథలనేకముగలవు. ప్రకారమందును అనేక వేదాంత రహస్యములుగల ప్రతీ వ్రామాణ్యములతో తోట తెలుగుచో వ్రాయబడియున్నది. ఈ గ్రంథమును అక్షరజ్ఞానముగల ప్రతి స్త్రీ పురుషులును ముఖ్యముగా పఠింపవలయు ననుచు సందేహము లేదు. వెల 1-0

ఈక బ్రహ్మ తైల్యము (అను) శ్రీ సురమహాముని చరిత్రము.

ఈకులు తనతండ్రిపద్ద సమస్తమునకుఁగి జనరదక్రవర్తి వలన సందేహవివర్తింబొందిన అనందరము, శుశుంకును రంభకును సంభావనూనముగ అనేక దృష్టాంత శ్లోకములతో వ్రాయబడియున్నది. తుదిలేని సంసారసాగరమునబడి మునుగుమ దరిగానని తల్లడిల్లినప్పి పామరులు పైతము ఈ గ్రంథమును నొక్కసారి పఠించినయెడల వారు బ్రహ్మవిట్టిరని తెలిసికొని సంసారసాగరమును తరింపగలరనుచు నిశ్చయము. వెల 1-25

పరియాయము:—వెన్నవార్డు అంతు కంపెని.

వెం. 12, ఇన్వెక్టరు ముద్రాయలు నామము పేర్చి, మదరాసు-21

